

Stabbursdalen
nasjonalparkstyre

Møteinnkalling

Utvalg:	Stabbursdalen nasjonalparkstyre / Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra / Rautusvuoman kanalistarhaan johtokunta
Møtested:	, Teams
Dato:	18.09.2026
Tidspunkt:	10:00 - 16:00

Ved eventuelt forfall er representantene selv ansvarlige for å gi vararepresentanten beskjed om å delta på møtet. Alle møtepapirer vil bli sendt ut på e-post og lagt ut på Stabbursdalen nasjonalparkstyrets nettside: <https://nasjonalparkstyre.no/Stabbursdalen/>

Nasjonalparkforvalter er tilgjengelig på telefon 78 95 03 77 / 409 12 470 eller e-post stabbursdalen@statsforvalteren.no.

Møte skal holdes på Teams.

Tor Asbjørn Simonsen og Marianne Ishaug Liplass vil være med på møte

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 38/2026	Valg av styremedlem til å underskrive protokoll sammen med styreleder		2026/402
ST 39/2026	Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet		
ST 40/2026	Godkjenning av innkalling og sakliste - styremøte 18.09.2026		2026/402
ST 41/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - søknad - motorferdsel - ATV - frakt av felt elg - Stabbursdalen nord		2026/9109
ST 42/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - søknad - motorferdsel - ATV - frakt av felt elg		2026/9061
ST 43/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - Statsforvalteren Troms og Finnmark klager på vedtak - motorferdsel til fritidsbolig		2026/51
ST 44/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - Statsforvalteren Troms og Finnmark klager på vedtak - motorferdsel - gamle		2025/11246
ST 45/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - Statsforvalteren i Troms og Finnmark klage på vedtak - motorferdsel - fritidshytte Storøen Østre - Badjeluoppal		2025/11933
ST 46/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - Søknad om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområdet med plantelivsfredning		2020/9317
ST 47/2026	Stabbursdalen nasjonalpark - Innspill til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby		2020/9317
ST 48/2026	Stabbursdalen nasjonalparkstyre - orienteringssaker - møte 18.09.2026		2026/402

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2026/402-31

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	38/2026	18.09.2026

Forvalters innstilling

Xxx velges til å signere protokoll sammen med styreleder

Saksopplysninger

I henhold til vedtektene til Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu skal det føres protokoll fra møtene. Protokollen skal underskrives av styreleder og ett medlem som velges ved møtets begynnelse. Eventuelle protokolltilførsler må fremsettes i møtet. Forvalter lager utkast til protokoll. Utkastet sendes til styreleder og den som velges som medunderskriver til gjennomlesing og godkjenning. Når de har godkjent sendes protokollen til elektronisk signering. Signering foregår med bruk av BankId.

Vurdering

ST 39/2026 Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet

Stabbursdalen
nasjonalparkstyre

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2026/402-30

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	40/2026	18.09.2026

Forvalters innstilling

Innkalling og saksliste godkjennes

Saksopplysninger

Møte er i tråd med styrets vedtatte møteplan og påminnelse om styremøte ble sendt i god tid og sakspapirer sendes minst en uke før møte.

Vurdering

Arkivsaksnr: 2026/9109-2

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	41/2026	18.09.2026

Forvalters innstilling

Med hjemmel i verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark § 3 punkt 6.3 gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre jaktlaget til Trygve Myrmel tillatelse til uthenting av felt elg med ATV. Tillatelsen gjelder i jaktfelt nr. 23 – Stabbursdalen nord, i Porsanger kommune.

Omfang og vilkår for tillatelsen:

1. Omfang og perioder:
 - a. Tillatelsen gjelder f.o.m. 25. september 2026 t.o.m. 1. november 2026
 - b. Tillatelse gjelder for én - 1 – tur pr. felte elg, der én tur er tur/retur.
 - c. Det gis kun dispensasjon til å benytte én - 1 – ATV for uttransport. Henger er tillat.
2. Trasé og kjørerestriksjoner:
 - a. All Kjøring skal skje på godkjent trasé for uttransport av felt elg merket av på vedlagt kart
 - b. Det er ikke tillatt å benytte motorisert kjøretøy for å transportere felt elg fra fellingssted til godkjent kjøretrasé i nasjonalparken.
3. Miljøhensyn
 - a. All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Fugle- og dyrelivet i området, herunder reinsdyr, skal ikke forstyrres unødige.
4. Kommunikasjon og kontroll
 - a. Kjøreseddel skal fylles ut med penn eller tusj ved hver kjøring før turen starter og sendes inn til nasjonalparkforvalter etter endt jakt sesong (se vedlegg).
 - b. Før hver utkjøring skal lokalt SNO kontaktes (Emil Halvorsrud, tlf: 48 23 60 37). Oppnås ikke kontakt skal det sendes tekstmelding eller legges inn beskjed på mobilsvar om at felt elg blir fraktet ut med kjøretøy.
 - c. Før hver utkjøring skal det etableres kontakt med Skáiddeduottar siida v/ Rasmus John S. Anti på telefon 454 88 968/ 481 98 885. Den siidaen skal da ha beskjed om hvor felt elg skal hentes ut og hvilken trasé som benyttes. Det legges opp til at begge parter i samråd avtaler om hvordan dette løses seg praktisk.
 - d. Denne tillatelsen må medbringes i felt i tilfelle kontroll.
 - e. Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret).

Saksopplysninger

Fredrik Jomaas søker på vegne av jaktlaget om tillatelse for uttransport av felt elg med ATV i

Perioden 25. september – 8. november 2026. Søknaden gjelder for jaktfelt 23 – Stabbursdalen Nord, i Porsanger kommune. De søker om to turer. Jaktlaget har en kvote på to dyr, det er ikke mulig med tilleggsdyr i denne sonen. De vil benytte kjøretøy med registreringsnr. ZZ7874 og ZZ6105. De vil også benytte henger.

Det er ikke Kart vedlagt i søknaden viser ikke detaljert kjøretrasé, og i denne søknaden legges det derfor til grunn tidligere kartbeskrivelser for godkjenning av kjøretrasé.

Verneregler

I tillegg til verneforskriften, reguleres motorferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde også i samsvar med lov og forskrifter om motorisert ferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven).

Formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner. Iveretakelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel i nasjonalparken er i utgangspunktet forbudt, jf. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. I § 3 punkt 6.3 åpnes det for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy på barmark til uttransport av felt elg etter eksisterende kjørespor avmerket i forvaltningsplanen. Det er ikke åpnet for at det skal kunne gis tillatelse til innkjøring av utstyr i forbindelse med etablering av leir.

Av naturmangfoldlovens § 7 fremgår det at prinsippene i loven §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8 – 12 er vurdert. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jf. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig

kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Det skal også vurderes mulige kostnader ved en miljøforringelse og om den skal bæres av tiltakshaver (§ 11), samt miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Nasjonalparken skal forvaltes etter føre var-prinsippet, og i et nasjonalt og internasjonalt helhetlig og langsiktig perspektiv. Stabbursdalen har verdens nordligste furuskog, et rikt fugleliv og interessante kvartærgeologiske avsetninger. De store fjellområdene i nasjonalparken er viktig for arter som er avhengige av store områder, deriblant jerv og gaupe. Nasjonalparken er også viktig område for flere rovfuglarter og blant annet de sårbare artene fjell- og lirype og snøugle. Furuskogen i Stabbursdalen utgjør med sin nordlige beliggenhet naturlig nok nordgrensa for flere typiske barskogsarter. Nasjonalparken utgjør også viktige beite-, brunst- og kalvingsområde for tamrein.

Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Fugle- og dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for fugler, dyreliv, vegetasjon eller kulturminner. Motorisert ferdsel og droner, men også andre ferdselsformer, skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet og forbud mot modellfly/drone er innført for å skjerme dyre- og plantelivet, tamrein og terrenget for forstyrrelser, samt kjøreskader. Hensikten med verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert støy og forstyrrelser inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Områdene skal derfor skjermes mot inngrep og forstyrrelser som kan ødelegge eller forringe naturmiljøet og naturkvalitetene som vernet er ment å ivareta.

Kunnskapsgrunnlaget i saken er hentet fra Naturbase (www.naturbase.no), utkastet til forvaltningsplan og egne rapporter og kartdata. Det er også gjennomført NiN kartlegging, sårbarhetsvurdering og noe artskartlegging i dette området. Vi anser kravet til kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven § 8 til å være tilstrekkelig for behandling av saken. Føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 tillegges derfor liten vekt. Verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyre- og fuglelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for viltet, vegetasjon, landskapet eller kulturminner. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre-, fugle- og plantelivet, samt tamrein

og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. For at forbudet skal ha sin tilsiktede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt.

Verneforskriften slår fast at motorisert trafikk til lands og til vanns, herunder lavtflyging under 300 meter og landing med luftfartøy er forbudt. Vi vet, jfr. naturmangfoldlovens § 8, at kjøring med motorisert kjøretøy vil medføre en del støy og forstyrrelser som kan ha negative konsekvenser for dyre- og fugleliv, samt tamrein. I tillegg vet vi at motorisert ferdsel på barmark vil kunne avsette kjørespor og skade på vegetasjon og terreng. Myrer, våtmarker og områder med tynt og fattig jordsmonn er spesielt sårbare for kjøreskader, og i verste fall kan kun én kjøretur i vått terreng sette varige spor. Dette gjør at ferdsel bør kanaliseres til eksisterende kjøretraseer og veier for å unngå unødvendig skade på naturmangfoldet. Utøvere av tradisjonelt friluftsliv kan også bli forstyrret av støy fra motorferdsel, da de blant annet oppsøker nasjonalparken for å oppleve stillheten i naturen.

Forvaltningsmyndigheten skal begrense motorisert ferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark til et så lavt nivå som mulig, men vil i enkelte tilfeller vurdere muligheten for en tillatelse for kjøring. I verneforskriften er det åpnet opp for elgjakt og for at frakt av felt elg skal kunne tillates etter etablerte kjøretraseer fastsatt i forvaltningsplan. Felt elg må trekkes til disse godkjente kjøretraseene, det tillates ikke kjøring mellom fellingssted elg til godkjente kjøretraseer. Forvaltningsplanen er ikke ferdigstilt, men det er etablert en forvaltningspraksis i tråd med denne bestemmelsen. Kjøring langs allerede etablerte kjøretraseer skal imidlertid ikke medføre nye kjørespor i nasjonalparken. Tidsperioden mellom 25. september til 2. november er utenfor den mest sårbare perioden for hekke og yngletid. Forvalter vurderer at tidsperioden lengde ikke utgjør en betydningsfull økt belastning for naturmiljøet, fordi antall turer med ATV ikke øker, men er begrenset til kvoten som elglaget har fått tildelt. I dette jaktlaget har fått tildelt 2 elg på kvoten. Denne tillatelsen gir ikke anledning til å kjøre mer enn én tur med én ATV per felt elg. Det er søkt om 2 turer, men praksisen er at det ikke gis tillatelse til et fast antall kjøreturer, fordi det ikke er forutsigbart hvor mange elg som blir felt. Tillatelse til én tur per felt elg er en bedre måte å sikre at jaktlaget ikke behøver søke mer enn en gang om tillatelse, samtidig som man begrenser kjøringen til kun nødvendig kjøring.

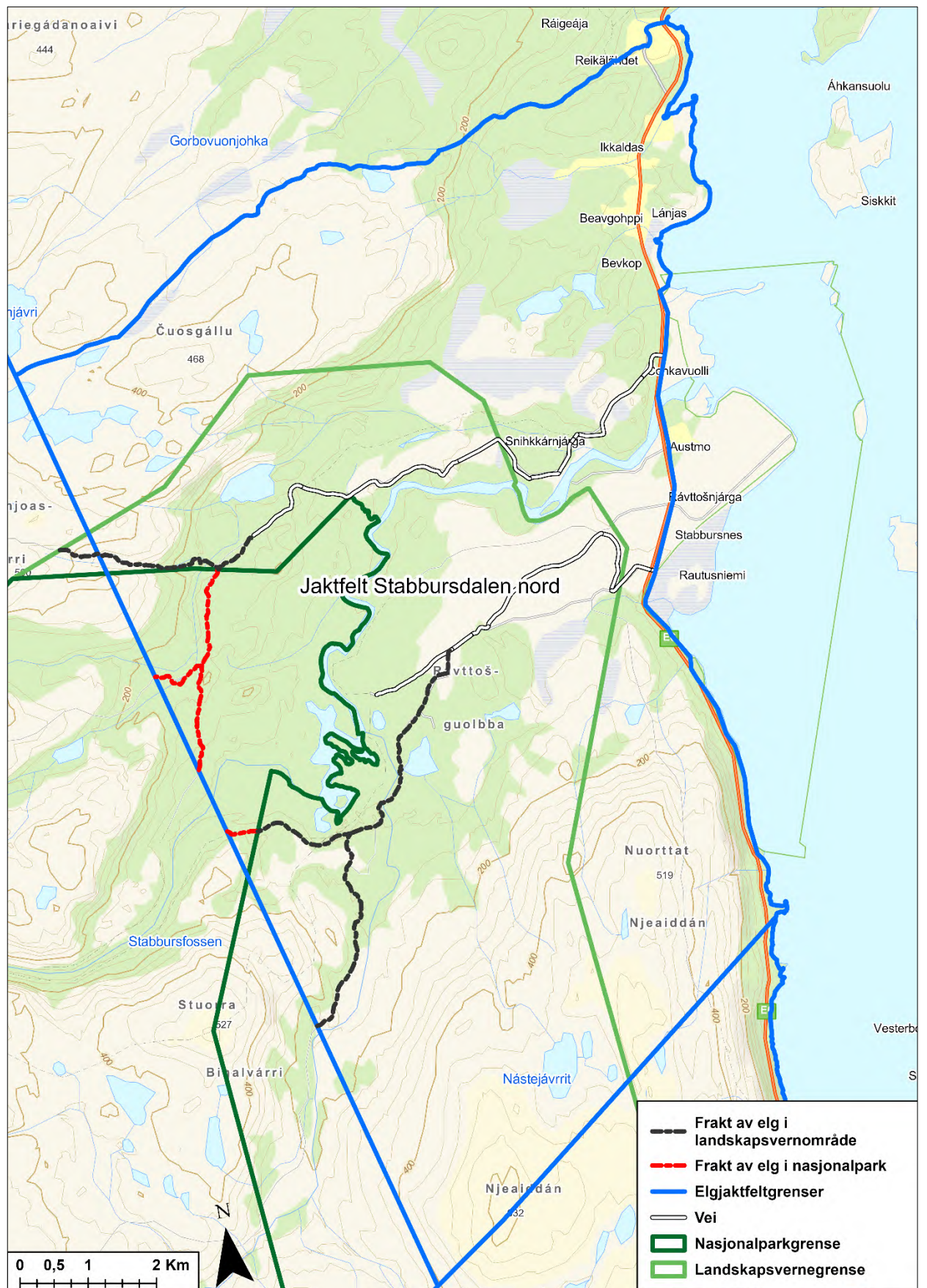
Gjennom NiN kartlegging, sårbarhetsvurdering og noe artskartlegging er det dokumentert at området rund og langs traseene på nord-vest siden av Stabburselva har svært høy kvalitet og stort naturmangfold, hvor blant annet furuskogen beskrives om gammel furuskog med gamle trær og liggende død ved. Mye død ved medfører stor verdi for naturmangfoldet. Det er registrert flere nye rødlistede arter blant annet i 2020, og det er fortsatt behov for ytterligere kartlegginger av arter.

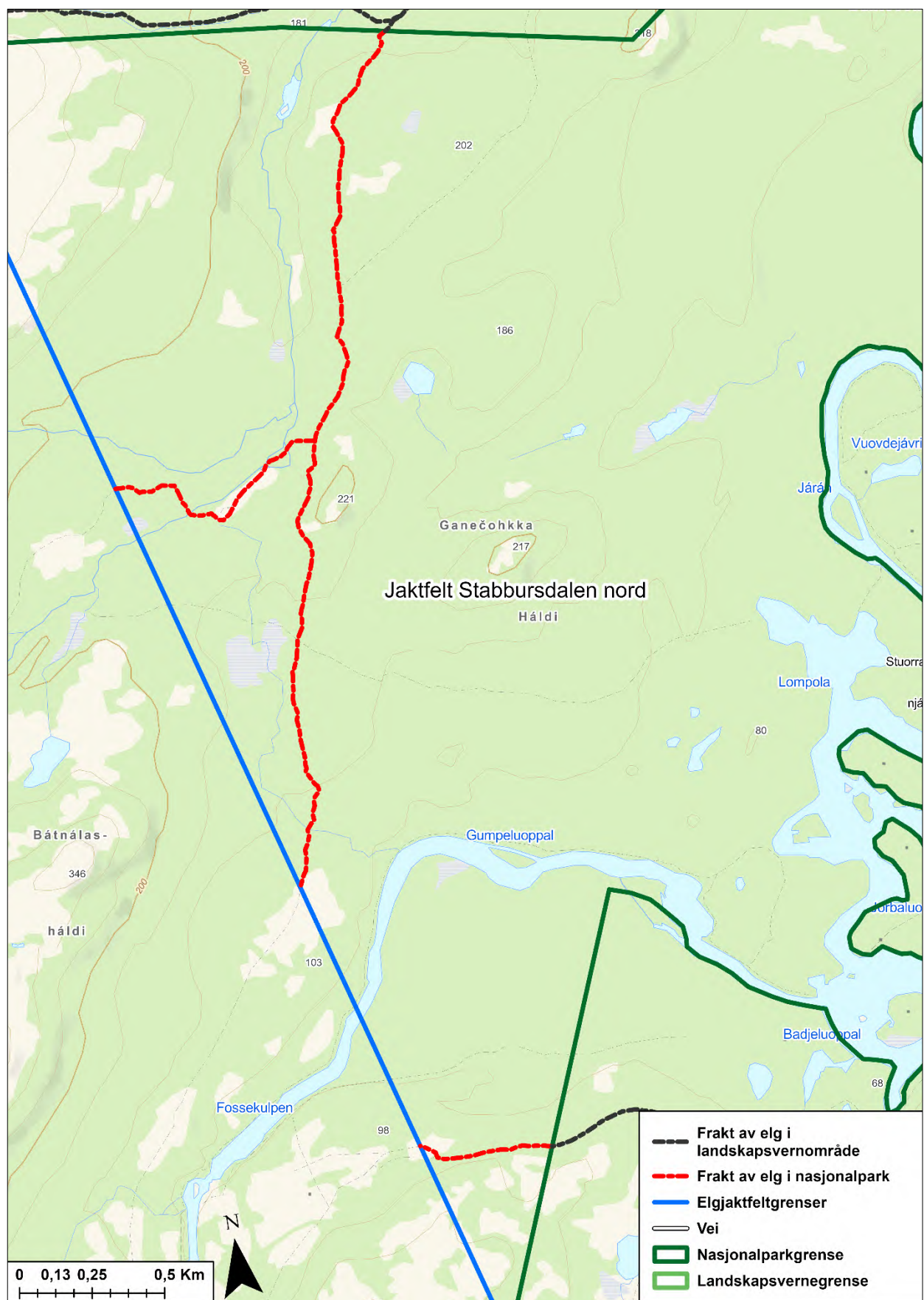
Forvaltningen har gjennomført en helhetlig vurdering av alle traseer gjennom befaringer. Dette har medført endringer i godkjente traseer slik at noen strekinger er endret/justert, noen traseer er tilført og andre er tatt bort (vedtak ST 17/2023 datert 15.05.2023). Som eksempel går noen av traseene i og nært furuskogen. De traseene har blitt brukt av reindriften til reparasjon og vedlikehold av reingjerder, reindriften har blitt innvilget dispensasjon til å kjøre her siden det ikke var direkte hjemlet i verneforskriften. Denne tillatelsen til reindriften gjelder til forvaltningsplanen er vedtatt. Styret har derfor vurdert (vedtak ST 17/2023) at traseen også skal kunne benyttes til

frakt av felt elg, siden dette vil utgjøre få kjøreturer i året. Da furuskogen og omegn er sårbar for kjøreskader er det særskilt viktig at det ikke blir kjørt utenom den tillatte traseen, for å sikre fremtidig ivaretagelse av det biologiske mangfoldet i området. Dette gjelder generelt i hele nasjonalparken, da det er registrert flere naturtyper og arter som er rødlistet.

Det kan tenkes at flere vil søke på samme grunnlag, men det vil ikke øke kjøringen som automatisk begrenses til jaktkvoten. De få turene for frakt av felt elg vurderes derfor ikke til å øke den samlede belastning nevneverdig, jf. naturmangfoldloven § 10. Så lenge kjøringen holdes på et minimum og etter eksisterende kjøretraseer, vurderes tiltaket til å være innenfor rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Dette er også i tråd med prinsippet i naturmangfoldloven § 12 om beste lokalisering av et tiltak. Tiltaket vurderes til ikke å skade verneverdiene nevneverdig og naturmangfoldloven § 11 om kostnader ved miljøforringelse er derfor ikke vurdert nærmere i saken. Omfanget er imidlertid forholdsvis lavt, kjøringen vil foregå på faste traseer, og har isolert sett lav negativ effekt på verneverdiene. Ved kun å innvilge én tur per felt elg vurderes det at nml. § 9 er ivarettatt. Nasjonalparkforvalter anser derfor effekten av påvirkningene i dette tilfellet til å være forholdsvis lav med hensyn til rein, fugle- og dyrelivet.

De aktuelle kjøresporene benyttes blant annet i forbindelse med reindrift. Jaktfelt 23 – Stabbursdalen nord er i Skáiddeduottar og Láhtin siidaer sitt sommerbeiteområde som tilhører reinbeitedistrikt 16. På nord-vest siden av Stabburselven går tillatt trasé i Skáiddeduottar siidas sommerbeiteområde, mens på sør-øst siden av Stabburselven har Láhtin siida sommerbeiteområde. Distriktets beitetid i nasjonalparken er fra 1. april til 15. november. I perioden 15. september til 15. oktober er det brunsttid for rein og spesielt i brunsten er det viktig at reinen får gå spredt og i ro. Forstyrrelser under flytting til vinterbeite kan medføre sammenblanding og merarbeid for reindriften, og er derfor viktig å unngå. Det anmodes derfor til å vise hensyn til reinsdyr under jaktperioden.

Vedlegg 1: Kjørebok, sak 2026/9109

Tur nummer	Dato	Tidspunkt kjørt inn	Tidspunkt kjørt ut
1			
2			

Signatur jaktleder

Arkivsaksnr: 2026/9061-3

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	42/2026	18.09.2026

Forvalters innstilling

Stabbursdalen nasjonalparkstyre gir jaktlaget til Einar Olsen tillatelse til uthenting av felt elg med ATV. Tillatelsen gjelder i jaktfelt nr. 22 – Bastin i Porsanger kommune.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 3 punkt 6.3 i verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark av 20. desember 2002 nr. 1771.

Vilkår for tillatelsen:

1. Omfang og perioder:
 - a. Tillatelsen gjelder fra og med 25. september 2026 til og med 1. november 2026
 - b. Tillatelsen gjelder for én - 1 – tur pr. felte elg, der én tur er tur/retur.
 - c. Det gis kun dispensasjon til å benytte én - 1 – ATV for uttransport. Henger er tillat.
2. Trasé og kjørerestriksjoner:
 - a. All Kjøring skal skje på godkjent trasé for uttransport av felt elg merket av på vedlagt kart
 - b. Det er ikke tillatt å benytte motorisert kjøretøy for å transportere felt elg fra fellingssted til godkjent kjøretrasé i nasjonalparken.
3. Miljøhensyn
 - a. All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Fugle- og dyrelivet i området, herunder reinsdyr, skal ikke forstyrres unødige.
4. Kommunikasjon og kontroll
 - a. Kjøreseddel skal fylles ut med penn eller tusj ved hver kjøring før turen starter og sendes inn til nasjonalparkforvalter etter endt jakt sesong (se vedlegg).
 - b. Før hver utkjøring skal lokalt SNO kontaktes (Emil Halvorsrud, tlf: 48 23 60 37). Oppnås ikke kontakt skal det sendes tekstmelding eller legges inn beskjed på mobilsvaer om at felt elg blir fraktet ut med kjøretøy.
 - c. Før hver utkjøring skal det etableres kontakt med Skáiddeduottar siida v/Anne Louise Næss Gaup, tlf. 93299083 (nord-vestlige trasé) eller eventuelt Láhtin siida v/

Niillas Ivvar Gaup 92415561 (sør-østlige trasé). Den aktuelle siidaen skal da ha beskjed om hvor felt elg skal hentes ut og hvilken trase som benyttes. Det legges opp til at begge parter i samråd avtaler om hvordan dette løser seg praktisk.

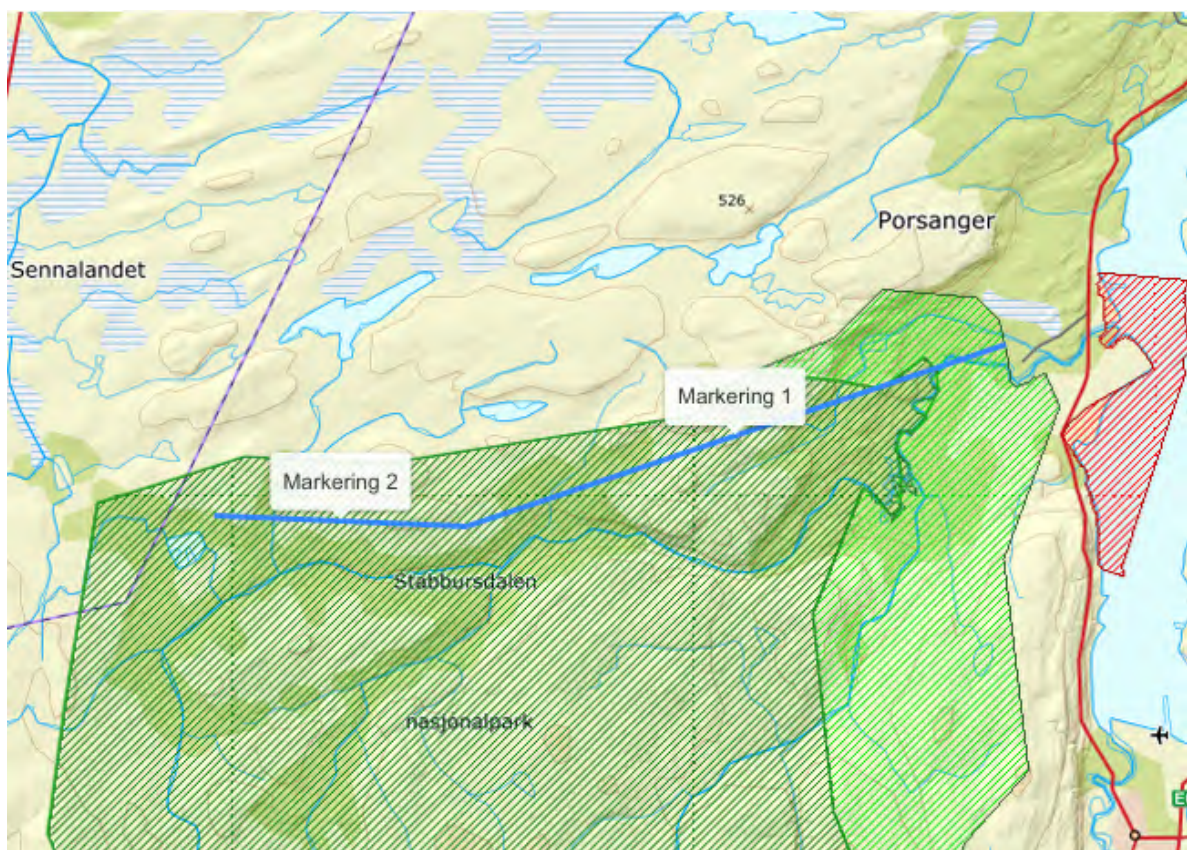
- d. Denne tillatelsen må medbringes i felt i tilfelle kontroll.
- e. Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret).

Saksopplysninger

Det står følgende beskrevet i søknaden:

Tommy Hansen søker på vegne av jaktlaget om tillatelse for uttransport av felt elg med ATV i Perioden 24. september – 1. november 2026. Søknaden gjelder for jaktfelt 22 – Bastin, i Porsanger kommune. De søker om 8 turer for frakt av camp/utstyr og utkjøring av felt vilt. Jaktlaget har en kvote på to dyr. De vil benytte kjøretøy med registreringsnr. LE2359, BK9120, NC6360 og HH6492. Leder for jaktlaget er Einar Olsen.

Kart vedlagt i søknaden viser ikke detaljert kjøretrasé, og i denne søknaden legges det derfor til grunn tidligere kartbeskrivelser for godkjenning av kjøretrasé.

Verneregler

I tillegg til verneforskriften, reguleres motorferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde også i samsvar med lov og forskrifter om motorisert ferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven).

Formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel i nasjonalparken er i utgangspunktet forbudt, jf. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. I § 3 punkt 6.3 åpnes det for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy på barmark til uttransport av felt elg etter eksisterende kjørespor avmerket i forvaltningsplanen. Det er ikke åpnet for at det skal kunne gis tillatelse til innkjøring av utstyr i forbindelse med etablering av leir.

Naturmangfoldloven (nml.) trådte i kraft 1. juli 2009. Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8 -12 er vurdert, jf. nml. § 7. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-varprinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter nml. § 11 er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter nml. § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av naturmangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Vurdering

Nasjonalparken skal forvaltes etter føre var-prinsippet, og i et nasjonalt og internasjonalt helhetlig og langsiktig perspektiv. Stabbursdalen har verdens nordligste furuskog, et rikt fugleliv og interessante kvartærgeologiske avsetninger. De store fjellområdene i nasjonalparken er viktig for arter som er avhengige av store områder, deriblant jerv og gaupe. Nasjonalparken er også viktig område for flere rovfuglarter og blant annet de sårbare artene fjell- og liryte og snøugle. Furuskogen i Stabbursdalen utgjør med sin nordlige beliggenhet naturlig nok nordgrensa for flere typiske barskogsarter. Nasjonalparken utgjør også viktige beite-, brunst- og kalvingsområde for tamrein.

Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Fugle- og dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for fugler, dyreliv, vegetasjon eller kulturminner. Motorisert ferdsel og droner, men også andre ferdselsformer, skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre- og plantelivet, tamrein og terrenget for forstyrrelser, samt kjøreskader. Hensikten med verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert støy og forstyrrelser inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Områdene skal derfor skjermes mot inngrep og forstyrrelser som kan ødelegge eller forringe naturmiljøet og naturkvalitetene som vernet er ment å ivareta.

Kunnskapsgrunnlaget i saken er hentet fra Naturbase (www.naturbase.no), utkastet til forvaltningsplan og egne rapporter og kartdata. Det er også gjennomført NiN kartlegging, sårbarhetsvurdering og noe artskartlegging i dette området. Vi anser kravet til kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven § 8 til å være tilstrekkelig for behandling av saken. Før-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 tillegges derfor liten vekt. Verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyre- og fuglelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for viltet, vegetasjon, landskapet eller kulturminner. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre-, fugle- og plantelivet, samt tamrein og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. For at forbudet skal ha sin tilsiktede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt.

Verneforskriften slår fast at motorisert trafikk til lands og til vanns, herunder lavtflyging under 300 meter og landing med luftfartøy er forbudt. Vi vet, jfr. naturmangfoldlovens § 8, at kjøring med motorisert kjøretøy vil medføre en del støy og forstyrrelser som kan ha negative konsekvenser for dyre- og fugleliv, samt tamrein. I tillegg vet vi at motorisert ferdsel på barmark vil kunne avsette kjørespor og skade på vegetasjon og terreng. Myrer, våtmarker og områder med tynt og fattig jordsmonn er spesielt sårbare for kjøreskader, og i verste fall kan kun én kjøretur i vått terreng sette varige spor. Dette gjør at ferdsel bør kanaliseres til eksisterende kjøretraseer og veier for å unngå unødvendig skade på naturmangfoldet. Utøvere av tradisjonelt friluftsliv kan også bli forstyrret av støy fra motorferdsel, da de blant annet oppsøker nasjonalparken for å oppleve stillheten i naturen.

Det er registrert flere nye rødlistede arter blant annet i 2020, og det er fortsatt behov for ytterligere kartlegginger av arter. Gjennom NiN-kartlegginger er det dokumentert at området rund og langs traseene på nord-vest siden av Stabburselva har rødlistede naturtyper og arter, samt stort naturmangfold. Stabbursdalen har eksempelvis naturtyper som flomfastmark (NT) og boreal hei (VU). Furuskogen beskrives om gammel furuskog med gamle trær og liggende død ved. Det dokumentert at området rund og langs traseene på nord-vest siden av Stabburselva har svært høy kvalitet. Mye død ved medfører stor verdi for naturmangfoldet. Det er registrert flere nye rødlistede arter blant annet i 2020, og det er fortsatt behov for ytterligere kartlegginger av arter.

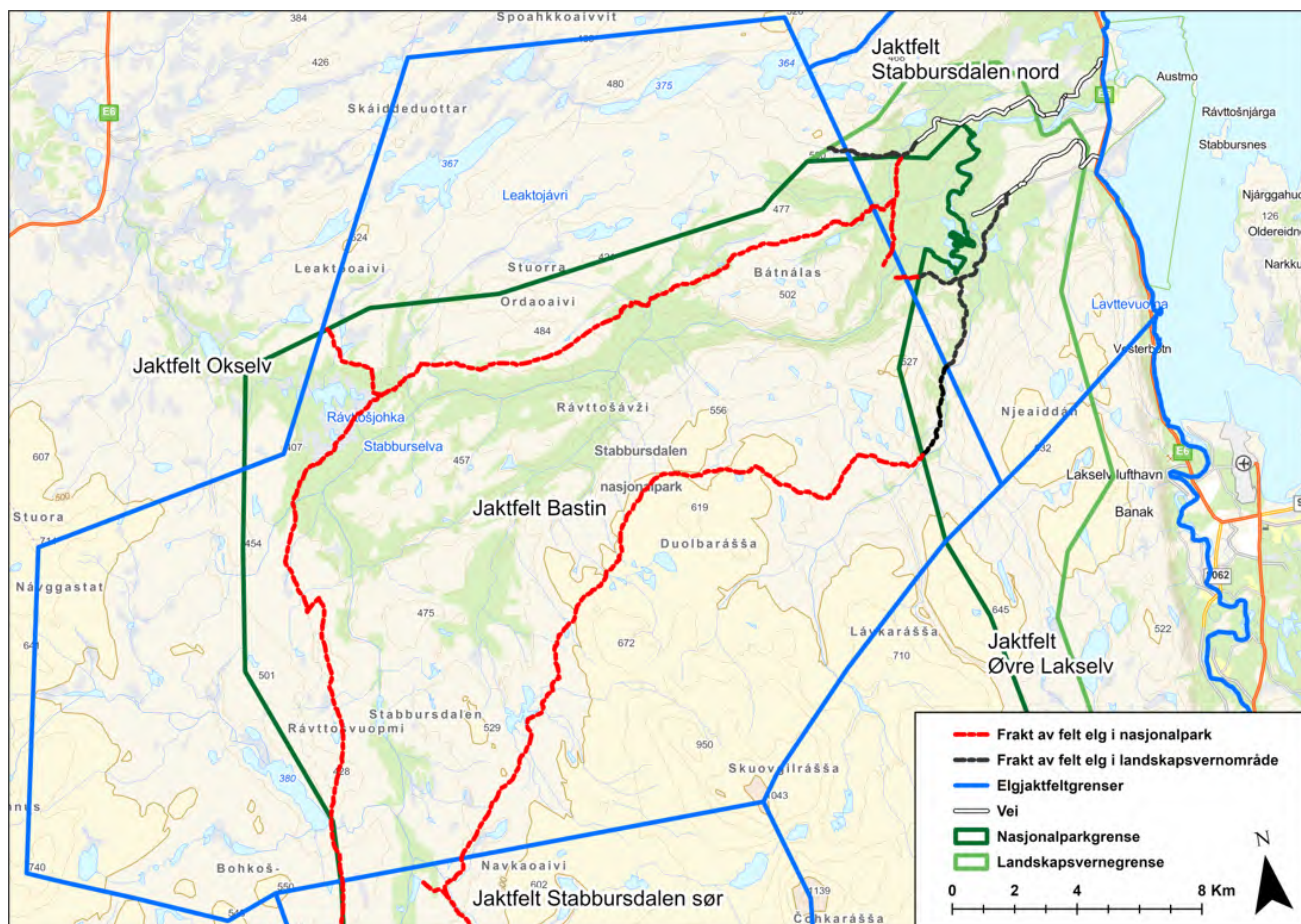
Forvaltningsmyndigheten skal begrense motorisert ferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark til et så lavt nivå som mulig, men vil i enkelte tilfeller vurdere muligheten for en tillatelse for kjøring. I verneforskriften er det åpnet opp for elgjakt og for at frakt av felt elg skal kunne tillates etter etablerte kjøretraseer fastsatt i forvaltningsplan. Felt elg må trekkes til disse godkjente kjøretraseene, det tillates ikke kjøring mellom fellingsstedet til elgen til godkjente kjøretraseer. Forvaltningsplanen er ikke ferdigstilt, men det er etablert en forvaltningspraksis i tråd med denne bestemmelsen. Kjøring langs allerede etablerte kjøretraseer skal imidlertid ikke medføre nye kjørespor i nasjonalparken. Tidsperioden mellom 25. september til 2. november er utenfor den mest sårbare perioden for hekke og yngletid. Forvalter vurderer at tidsperioden lengde ikke utgjør en betydningsfull økt belastning for naturmiljøet, fordi antall turer med ATV ikke øker, men er begrenset til kvoten som elglaget har fått tildelt. Dette jaktlaget har fått tildelt 2 elg på kvoten. Denne tillatelsen gir ikke anledning til å kjøre mer enn én tur med én ATV per felte elg. Det er søkt om 2 turer, men praksisen er at det ikke gis tillatelse til et fast antall kjøreturer, fordi det ikke er forutsigbart hvor mange elg som blir felt. Tillatelse til én tur per felt elg er en bedre måte å sikre at jaktlaget ikke behøver søke mer enn en gang om tillatelse, samtidig som man begrenser kjøringen til kun nødvendig kjøring. Søknaden er delvis innvilget, da det kun tillates kjøring innenfor fastsatt jakttid, som FeFo har satt til å være 25. september til og med 2. november. I tillegg er kjøringen begrenset til kun ett kjøretøy per felte elg, og samt kun én tur per felte elg. For å komme seg til jaktfelt 22 – Bastin på vestsiden av Stabbursdalen, må det kjøres gjennom jaktfelt nr. 23. Stabbursdalen nord, som er tildelt et annet jaktlag.

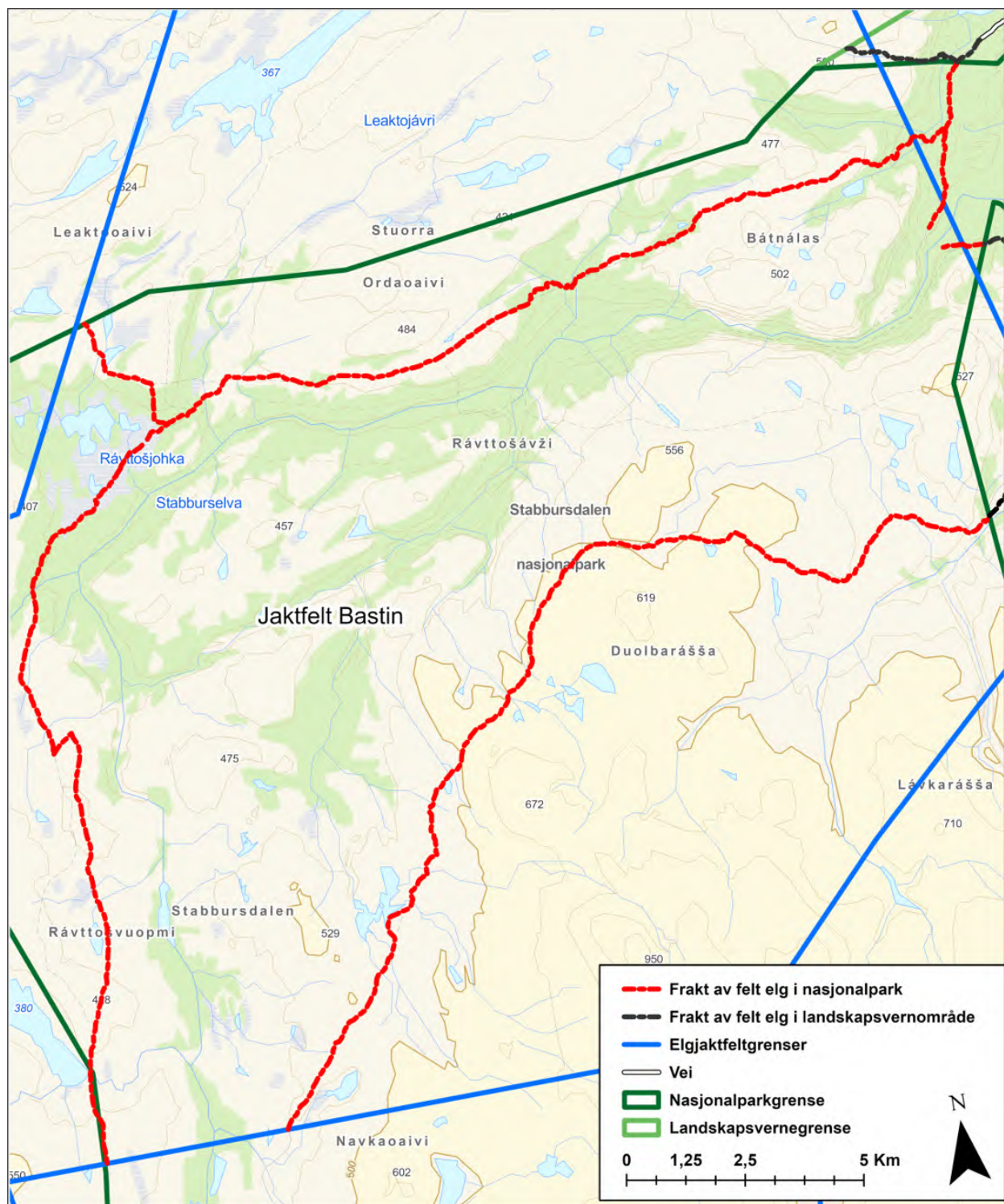
Forvaltningen har gjennomført en helhetlig vurdering av alle traseer gjennom befaringer. Dette har medført endringer i godkjente traseer slik at noen strekninger er endret/justert, noen traseer er tilført og andre er tatt bort (vedtak ST 17/2023 datert 15.05.2023). Som eksempel går noen av traseene i og nært furuskogen. Styret har

derfor vurdert (vedtak ST 17/2023) at disse eksisterende traseer også skal kunne benyttes til frakt av felt elg, siden dette vil utgjøre få kjøreturer i året. Da furuskogen og omegn er sårbar for kjøreskader er det særskilt viktig at det ikke blir kjørt utenom/utenfor den tillatte traseen, for å sikre fremtidig ivaretagelse av det biologiske mangfoldet i området. Dette gjelder generelt i hele nasjonalparken, da det er registrert flere naturtyper og arter som er rødlistet.

Det kan tenkes at flere vil søke på samme grunnlag, men det vil ikke øke kjøringen som automatisk begrenses til jaktkvoten. De få turer for frakt av felt elg vurderes til derfor ikke til å øke den samlede belastning nevneverdig, jf. naturmangfoldloven § 10. Så lenge kjøringen holdes på et minimum og etter eksisterende kjøretraseer, vurderes tiltaket til å være innenfor rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Dette er også i tråd med prinsippet i naturmangfoldloven § 12 om beste lokalisering av et tiltak. Tiltaket vurderes til ikke å skade verneverdiene nevneverdig og naturmangfoldloven § 11 om kostnader ved miljøforringelse er derfor ikke vurdert nærmere i saken. Omfanget er imidlertid forholdsvis lavt, kjøringen vil foregå på faste traseer, og har isolert sett lav negativ effekt på verneverdiene. Ved kun å innvilge én tur per felte elg vurderes det at nml. § 9 er ivaretatt. Nasjonalparkforvalter anser derfor effekten av påvirkningene i dette tilfellet til å være forholdsvis lav med hensyn til rein, fugle- og dyrelivet.

De aktuelle kjøresporene benyttes blant annet i forbindelse med reindrift. Jaktfelt 23 – Stabbursdalen nord er i Skáiddeduottar og Láhtin siidaer sitt sommerbeiteområde som tilhører reinbeitedistrikt 16. På nord-vest siden av Stabburselven går tillatt trasé i Skáiddeduottar siidas sommerbeiteområde, mens på sør-øst siden av Stabburselven har Láhtin siida sommerbeiteområde. Distriktets beitetid i nasjonalparken er fra 1. april til 15. november. I perioden 15. september til 15. oktober er det brunsttid for rein og spesielt i brunsten er det viktig at reinen får gå spredt og i ro. Forstyrrelser under flytting til vinterbeite kan medføre sammenblanding og merarbeid for reindriften, og er derfor viktig å unngå. Det anmodes derfor til å vise hensyn til reinsdyr under jaktperioden.

Vedlegg 1: Kjørebok, sak 2026/9061

Tur nummer	Dato	Tidspunkt kjørt inn	Tidspunkt kjørt ut
1			
2			

Signatur jaktleder

Arkivsaksnr: 2026/51-12

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	43/2026	18.09.2026

Forvalters innstilling

Statsforvalteren i Troms og Finnmark har påklaget vedtak ST 23/2026 innen klagefrist. Klagen tas derfor opp for behandling av Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Forvalter legger frem to alternativer for behandling av klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge på samtlige punkt:

1. Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge og fatter vedtak om å endre vedtak ST 23/2026 fattet den 06.02.2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyre etterfølger punktene som er påpekt i klagen til Statsforvalteren og sender nytt vedtak til Kjetil André Jonas og Ken Gøran Jonas.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder eget vedtak i sak ST 23/2026:

2. Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder forvaltningspraksis, som er vedtatt i sak ST 14/2025 (sak fra styremøte den 12.03.2025). Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder derfor styrets vedtak ST 23/2026 fattet den 06.02.2026 og tar ikke klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge. Miljødirektoratet er klageinstans for vedtak som Stabbursdalen nasjonalparkstyre treffer med hjemmel i naturmangfoldloven og verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. I henhold til forvaltningsloven § 33 fjerde ledd oversendes derfor klagen og sakens dokumenter til endelig behandling i Miljødirektoratet.

Forvalters innstilling er at klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark bør tas til følge.

Saksopplysninger

Saken gjelder behandling av klage fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark på vedtak ST23/2026 (sak 2026/51) – dispensasjon til motorferdsel til fritidsbygg i Stabbursdalen nasjonalpark.

Statsforvalteren i Troms og Finnmark påklaget vedtak ST 23/2026 fattet den 06.02.2026, som ble sendt ut og offentliggjort den 17.02.2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyret mottok klagen den 06.03.2026.

Kort sammenstilling av klagepunkter fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark for sak 2026/51:

Statsforvalter i Troms og Finnmark har oversendt klage på nasjonalparkstyrets vedtak 2026/51 – 9. Følgende punkter er påklaget i saken.

Antall turer:

«Statsforvalteren i Troms og Finnmark klager på vedtaket, fordi 16 turer med snøskuter hvert år i 4 år for transport til hytte, er et høyt antall turer sammenlignet med det som er vanlig praksis for behandling av slike saker i verneområder. Vedtaket kan skape presedens for en utvikling av økt samlet belastning fra motorisert ferdsel i verneområder, som ikke er forenlig med verneformål. Dette kan gi negative virkninger for verneverdiene. Vi legger til grunn at bruk av snøskuter vinterstid, kan forstyrre dyreliv i en sårbar periode, og kan skade vegetasjonen selv om den skjer på snødekket mark.»

Statsforvalteren viser videre til klagebehandling av Miljødirektoratet som gjelder Statsforvalterens klage på tilsvarende vedtak av nasjonalparkstyret i sak 2025/663 dokument 45. Miljødirektoratet endret da tillatelsen gitt av Stabbursdalen nasjonalparkstyre til å gjelde inntil seks turer (tur/retur) med snøskuter til hytte i Stabbursdalen nasjonalpark innen en sesong (perioden 13.02.2025 – 04.05.2025).

Forvalters innstilling som ble omgjort (). Omgjøringen/endringer vedtatt av styret er markert med fet skrift i kursiv:

Delvis innvilget tillatelse

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Kjetil André Jonas og Ken Gøran Jonas tillatelse til kjøring med snøskuter til fritidsbygg knr. 5622. gnr. 13 bnr. 1 fnr. 13 byggid. 192843405 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Omfang og vilkår for tillatelsen:

- Omfang og perioder:
 - Tillatelsen gjelder fra 01.01 – 04.05, for årene 2026-2029.
 - **Det gis tillatelse til maksimalt seks –6 – turer med snøskuter tur-retur fritidsbygget per sesong.**
 - **En tur gjelder for ett kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer.** Slede er tillatt.
- Trasé og kjørestriksjoner:
 - Tillatelsen gjelder for kjøring frem til fritidsbygg med byggid. 192843405 i Stabbursdalen nasjonalpark. Koordinater: UTM Sone 35 N7763454 Ø392711
 - Kjøringen til og fra fritidsbygget skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
 - Tillatelsen gjelder for transport av materiale, utstyr og bagasje knyttet til bruk og nødvendig drift av fritidsbygget. Persontransport er ikke tillatt.
- Miljøhensyn
 - All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Fugle- og dyrelivet i området, herunder reinsdyr, skal ikke forstyrres unødig.
 - Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann, og skadekjøring av vegetasjon er ikke tillatt.
- Kommunikasjon og kontroll:
 - Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
 - Tillatelsen med kjørebok skal medbringes under kjøring og fremvises ved kontroll.
 - Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret). Person(er) som er innehaver av tillatelsen og samtidig har benyttet seg av kjøreseddelen, har et ansvar med å sende kjøreseddelen tilbake.
 - Denne tillatelsen er gitt under forutsetning om at vilkårene overholdes, og tillatelsen kan trekkes tilbake eller endres dersom vilkårene ikke lenger er oppfylt, eller dersom det fremkommer nye opplysninger/forhold som tilsier dette.

- Dispensasjon for motorferdsel etter motorferdselloven må innhentes av søker separat.

Saksgrunnlag

Dokumenter som legges til grunn for vurdering i sak ST 23/2026:

- Klage til Statsforvalteren Troms og Finnmark (dokument 2026/2632).
- Miljødirektoratet klageavgjørelser i sakene 2025/663 – 45.
- Vedtak 14/2025 – Styremøte nr. 2 den 12.03.2025 — styrets vedtak om endret forvaltningspraksis for bruk av snøskuter til hytter og gammer.

Verneregelverk

Forhold i forvaltningsloven som legges til grunn:

Forvaltningslovens § 28 sier at: Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken til det forvaltningsorgan (klageinstansen) som ernærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket (underinstansen)...] [... Vedkommende statlige organ er klageinstans når vedtak er truffet i henhold til myndighet delegert fra et statlig forvaltningsorgan.]

Forvaltningslovens § 29 viser til at fristen på å klage er 3 uker fra det tidspunktet underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part og at klagefrist løper fra den første dag hvor vedtaket er blitt kunngjort. Klagefrist beregnes fra det tidspunkt at part i saken må altså ha mottatt saksdokumenter.

Forvaltningsloven § 32 viser til at erklæring om klage skal:

- a) «fremsettes for det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket; dersom muntlig klage er tillatt, skal erklæringen settes opp skriftlig av vedkommende forvaltningsorgan;
- b) være undertegnet av klageren eller hans fullmektig eller være autentisert som fastsatt i forskrift, eller i medhold av forskrift, jf. § 15 a;
- c) nevne det vedtak som det klages over, og om påkrevet gi opplysninger til bedømmelse av klagerett og av om klagefrist er overholdt;
- d) nevne den endring som ønskes i det vedtak det klages over.

Erklæringene bør også nevne de grunner klagen støtter seg til.

Inneholder en erklæring om klage feil eller mangler, setter forvaltningsorganet en kort frist for rettelse eller utfylling».

§ 33.(saksforberedelsen i klagesak):

Den forvaltningsmyndighet som har truffet et enkeltvedtak skal “foreta de undersøkelser klagen gir grunnlag for”, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd.

Klageinstansen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Den kan pålegge underinstansen å foreta nærmere undersøkelser m.m.

Forhold i verneforskriften som legges til grunn:

Verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark § 3 punkt 6.3 femte strekpunkt.

Naturmangfoldloven (nml.) trådte i kraft 1. juli 2009. Av naturmangfoldloven § 7 framgår det at prinsippene i loven §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-varprinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter § 11 er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av naturmangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Vurdering

Vilkårene for å ta klagen til behandling

Stabbursdalen nasjonalparkstyrets delegerte vedtak ST 23/2026, arkivsak 2026/51-9 datert 17.02.2026 er et enkeltvedtak som kan påklages i henhold til forvaltningsloven § 28, jf. § 2 første ledd bokstav b. Den som er part i saken, har klagerett. Statsforvalteren i Troms og Finnmark kan klage på delegerte vedtak som fattet av Stabbursdalen nasjonalparkstyre, jf. forvaltningslovens § 28 og 29. Statsforvalteren har klaget på vedtak ST 23/2025. Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok klagen innen klagefristen på 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 30. Vilkårene for å behandle klagen er dermed oppfylt. Klagen tas derfor opp for behandling i Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Forvalter mener at saken er tilstrekkelig opplyst og at klagen kan behandles. I denne saken vil det kun bli gjort vurderinger i forhold til de konkrete klagepunktene fra Statsforvalteren.

I 2010 sendte Statsforvalteren (Fylkesmannen i Finnmark) forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvern på offentlig høring. Da lokal forvaltningsordning for større verneområder trådte i kraft, valgte Stabbursdalen nasjonalparkstyre å jobbe videre med forvaltningsplanen, fremfor å sende forvaltningsplanen til endelig godkjenning hos Miljødirektoratet. Stabbursdalen nasjonalparkstyret sitt utkast av forvaltningsplanen har videre vært sendt inn til faglig gjennomgang to runder, i 2016 og 2019. Det har også vært gjennomført flere dialogsmøter mellom Miljødirektoratet og nasjonalparkstyret om forvaltningsplanen. Miljødirektoratet har så langt ikke faglig godkjent endringene nasjonalparkstyret har innført i utkastet til forvaltningsplanen. Stabbursdalen nasjonalparkstyre har derfor per i dag ikke en faglig godkjent forvaltningsplan, og dagens utkast kan derfor ikke sendes ut på offentlig høring.

Forvalter viser til tidligere administrative vurderinger som fremkommer i protokoll fra styremøtet den 12.03.2025. I saksfremlegget til denne søknad har sekretariatet fulgt Miljødirektoratet anmodninger, med utgangspunkt i klageavgjørelsene i sakene 2025/663 – 45, hvor

klageavgjørelsene vises til anmodninger i rammer og retningslinjer for motorferdsel til hytter i Stabbursdalen nasjonalpark.

I de tilfeller hvor styret fatter vedtak som ikke følger innstilling fra forvalteren, må styret selv gjøre denne vurderinger i henhold til intensjonen med vernet og etter naturmangfoldloven § 7 (§§ 8-12). Disse vurderingene skal legges til grunn for de punktene i vedtaket som er påklaget.

I henhold til Statsforvalteren skal nasjonalparkstyret vurdere og vise til følgende:

- hvordan omsøkte motorferdsel vil påvirke formålet med vernet og verneverdiene.
- kunnskap om verneverdier og naturmangfold som vil bli berørt av den økte motorferdselen, og effekten av den økte motorferdselen på dette.
- om denne kunnskapen er god nok til å fatte en beslutning, eller om føre-var-prinsippet skal legges til grunn.
- om den samlede belastningen for verneområdet, for alle søknadene om motorferdsel og vurdere dette sammen med annen belastning økosystemene i verneområdet er utsatt for.
- hvilke avbøtende tiltak som er nødvendig for å unngå skade på verneverdiene.

De vurderingene som Stabbursdalen nasjonalparkstyre har gjort i vedtak ST 23/2026 har i tidligere saker blitt vurdert til å ikke innfri disse kravene om vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8-12. Også i dette vedtaket er rammene for tillatelser/dispensasjoner for snøskuter derfor blitt påklaget. Stabbursdalen nasjonalparkstyre bes derfor å ta Statsforvalterens klage til følge.

Styret må vedta om klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark skal tas til følge, eller om styret opprettholder sitt delegerte vedtak i sak ST 23/2026 (arkivsak 2026/51-9). Dersom styret står opprettholder sitt delegerte ST 23/2026 (arkivsak 2026/51-9), skal klagesaken sendes videre til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Arkivsaksnr: 2025/11246-7

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccešivra/Rautu	44/2026	18.09.2026

Forvalters innstilling

Statsforvalteren Troms og Finnmark har påklaget vedtak ST 13/2026 innen klagefrist. Klagen tas derfor opp for behandling av Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Forvalter legger frem to alternativer for behandling av klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge på samtlige punkt:

1. Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge og fatter vedtak om å endre vedtak ST 13/2026 fattet den 23.01.2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyre etterfølger punktene som er påpekt i klagen til Statsforvalteren og sender nytt vedtak til Sten Are Uglebakken.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder eget vedtak i sak ST 13/2026:

2. Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder forvaltningspraksis, som er vedtatt i sak ST 13/2025 (sak fra styremøte den 12.03.2025). Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder derfor styrets vedtak ST 13/2026 fattet den 23.01.2026 og tar ikke klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge. Miljødirektoratet er klageinstans for vedtak som Stabbursdalen nasjonalparkstyre treffer med hjemmel i naturmangfoldloven og verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. I henhold til forvaltningsloven § 33 fjerde ledd oversendes derfor klagen og sakens dokumenter til endelig behandling i Miljødirektoratet.

Forvalters innstilling er at klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark bør tas til følge.

Saksopplysninger

Saken gjelder behandling av klage fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark på vedtak ST13/2026 (sak 2025/11246) – dispensasjon til motorferdsel til gamle i Stabbursdalen nasjonalpark.

Statsforvalteren i Troms og Finnmark påklaget vedtak ST 13/2026 fattet den 23.01.2026, som ble sendt ut og offentliggjort den 28.01.2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyret mottok klagen den 18.02.2026.

Kort sammenstilling av klagepunkter fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark for sak 2025/11246:

Statsforvalter i Troms og Finnmark har oversendt klage på nasjonalparkstyrets vedtak 2025/11246-4. Følgende punkter er påklaget i saken.

Antall turer:

«Statsforvalteren klager på vedtaket, fordi 16 turer med snøskuter hvert år i 4 år, er et høyt antall turer sammenlignet med det som er vanlig praksis for behandling av slike saker i verneområder. Vedtaket kan skape presedens for en utvikling av økt samlet belastning fra motorisert ferdsel i verneområder, som ikke er forenlig med verneformål og kan gi negative virkninger for verneverdiene. Vi legger til grunn at bruk av snøskuter vinterstid, kan forstyrre dyreliv i en sårbar periode, og at kjøringen kan skade vegetasjonen selv om den skjer på snødekket mark. Vi legger også til grunn at Uglebakken bare har søkt om 6 turer pr. år for å dekke behovet for transport.»

Kjørebok:

«Statsforvalteren klager også på at styret ikke har satt vilkår om kjørebok. Dette kan føre til ubegrenset kjøring i nasjonalparken, fordi det ikke er mulig å kontrollere vilkåret om antall turer for kontrollmyndighetene. Vedtakene skal være kontrollerbare.»

Statsforvalteren viser også til tidligere klager fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark i tilsvarende sak 2025/3660 og behandling av klagen av Miljødirektoratet i sak 2025/663 – 43.

Forvalters innstilling som ble omgjort (2025/11246 - 2). Omgjøringen/endringer vedtatt av styret er markert med fet skrift i kursiv:

Delvis innvilget tillatelse

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 femte strekpunkt gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Sten Are Uglebakken tillatelse til kjøring med snøskuter til gamle knr. 5622 gnr. 11 bnr. 1 fnr. 2 byggid. 192843375 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Omfang og vilkår for tillatelsen:

- Omfang og perioder:
 - Tillatelsen gjelder fra 26.01 - 19.04, for årene 2026-2029.
 - ***Det gis tillatelse til maksimalt tre – 3 – turer med snøskuter tur-retur gammen per sesong.***
 - ***En tur gjelder for ett kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer. Slede er tillatt.***
- Trasé og kjørerestriksjoner:
 - Tillatelsen gjelder for kjøring frem til gamle med byggid. 192843375 i Stabbursdalen nasjonalpark. Koordinater: UTM Sone 35 N7778860 Ø393813
 - Kjøringen til og fra gammen skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
 - Tillatelsen gjelder for transport av materiale, utstyr og bagasje.
- Miljøhensyn
 - All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Fugle- og dyrelivet i området, herunder reinsdyr, skal ikke forstyrres unødig.
 - Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann, og skadekjøring av vegetasjon er ikke tillatt.
- Kommunikasjon og kontroll:
 - ***Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.***
 - ***Tillatelsen med kjørebok skal medbringes under kjøring og fremvises ved kontroll.***
 - ***Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret). Person(er) som er innehaver av tillatelsen og samtidig har benyttet seg av kjøreseddelen, har et ansvar med å sende kjøreseddelen tilbake.***
 - Denne tillatelsen er gitt under forutsetning om at vilkårene overholdes, og tillatelsen kan trekkes tilbake eller endres dersom vilkårene ikke lenger er oppfylt, eller dersom det fremkommer nye opplysninger/forhold som tilsier dette.
 - Dispensasjon for motorferdsel etter motorferdselloven må innhentes av søker separat.

Saksgrunnlag

Dokumenter som legges til grunn for vurdering i sak ST 13/2026:

- Klage til Statsforvalteren Troms og Finnmark (dokument 2026/1953).
- Miljødirektoratet klageavgjørelser i sakene 2025/663 – 43.
- Vedtak 14/2025 – Styremøte nr. 2 den 12.03.2025 — styrets vedtak om endret forvaltningspraksis for bruk av snøskuter til hytter og gammer.

Verneregelverk

Forhold i forvaltningsloven som legges til grunn:

Forvaltningslovens § 28 sier at: Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken til det forvaltningsorgan (klageinstansen) som er nærmest

overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket (underinstansen)...] [...

Vedkommende statlige organ er klageinstans når vedtak er truffet i henhold til myndighet delegert fra et statlig forvaltningsorgan.]

Forvaltningslovens § 29 viser til at fristen på å klage er 3 uker fra det tidspunktet underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part og at klagefrist løper fra den

første dag hvor vedtaket er blitt kunngjort. Klagefrist beregnes fra det tidspunkt at part i saken må altså ha mottatt saksdokumenter.

Forvaltningsloven § 32 viser til at erklæring om klage skal:

- a) «fremsettes for det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket; dersom muntlig klage er tillatt, skal erklæringen settes opp skriftlig av vedkommende forvaltningsorgan;
- b) være undertegnet av klageren eller hans fullmektig eller være autentisert som fastsatt i forskrift, eller i medhold av forskrift, jf. § 15 a;
- c) nevne det vedtak som det klages over, og om påkrevet gi opplysninger til bedømmelse av klagerett og av om klagefrist er overholdt;
- d) nevne den endring som ønskes i det vedtak det klages over.

Erklæringene bør også nevne de grunner klagen støtter seg til.

Inneholder en erklæring om klage feil eller mangler, setter forvaltningsorganet en kort frist for rettelse eller utfylling».

§ 33.(saksforberedelsen i klagesak):

Den forvaltningsmyndighet som har truffet et enkeltvedtak skal “foreta de undersøkelser klagen gir grunnlag for”, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd.

Klageinstansen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Den kan pålegge underinstansen å foreta nærmere undersøkelser m.m.

Forhold i verneforskriften som legges til grunn:

Verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark § 3 punkt 6.3 femte strekpunkt.

Naturmangfoldloven (nml.) trådte i kraft 1. juli 2009. Av naturmangfoldloven § 7 framgår det at prinsippene i loven §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-varprinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter § 11 er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av naturmangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Vurdering

Vilkårene for å ta klagen til behandling

Stabbursdalen nasjonalparkstyrets vedtak ST 13/2026, arkivsak 2025/11246-4 datert 28.01.2026 er et enkeltvedtak som kan påklages i henhold til forvaltningsloven § 28, jf. § 2 første ledd bokstav b. Den som er part i saken, har klagerett. Statsforvalteren i Troms og Finnmark kan klage på delegerte vedtak som fattet av Stabbursdalen nasjonalparkstyre, jf. forvaltningslovens § 28 og 29. Statsforvalteren har klaget på vedtak ST 13/2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok klagen innen klagefristen på 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 30. Vilkårene for å behandle klagen er dermed oppfylt. Klagen tas derfor opp for behandling i Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Forvalter mener at saken er tilstrekkelig opplyst og at klagen kan behandles. I denne saken vil det kun bli gjort vurderinger i forhold til de konkrete klagepunktene fra Statsforvalteren.

I 2010 sendte Statsforvalteren (Fylkesmannen i Finnmark) forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvern på offentlig høring. Da lokal forvaltningsordning for større verneområder trådte i kraft, valgte Stabbursdalen nasjonalparkstyre å jobbe videre med forvaltningsplanen, fremfor å sende forvaltningsplanen til endelig godkjenning hos Miljødirektoratet. Stabbursdalen nasjonalparkstyret sitt utkast av forvaltningsplanen har videre vært sendt inn til faglig gjennomgang to runder, i 2016 og 2019. Det har også vært gjennomført flere dialogsmøter mellom Miljødirektoratet og nasjonalparkstyret om forvaltningsplanen.

Miljødirektoratet har så langt ikke faglig godkjent endringene nasjonalparkstyret har innført i utkastet til forvaltningsplanen. Stabbursdalen nasjonalparkstyre har derfor per i dag ikke en faglig godkjent forvaltningsplan, og dagens utkast kan derfor ikke sendes ut på offentlig høring.

Forvalter viser til tidligere administrative vurderinger som fremkommer i protokoll fra styremøtet den 12.03.2025. I saksfremlegget til denne søknad har sekretariatet fulgt Miljødirektoratet anmodninger, med utgangspunkt i klageavgjørelsene i sakene 2025/1455 og 2025/2425, hvor klageavgjørelsene vises til anmodninger i rammer og retningslinjer for motorferdsel til gammer i Stabbursdalen nasjonalpark.

I de tilfeller hvor styret fatter vedtak som ikke følger innstilling fra forvalteren, må styret selv gjøre denne vurderinger i henhold til intensjonen med vernet og etter naturmangfoldloven § 7 (§§ 8-12). Disse vurderingene skal legges til grunn for de punktene i vedtaket som er påklaget.

I henhold til Statsforvalteren skal nasjonalparkstyret vurdere og vise til følgende:

- hvordan omsøkte motorferdsel vil påvirke formålet med vernet og verneverdiene.
- kunnskap om verneverdier og naturmangfold som vil bli berørt av den økte motorferdselen, og effekten av den økte motorferdselen på dette.
- om denne kunnskapen er god nok til å fatte en beslutning, eller om føre-var-prinsippet skal legges til grunn.
- om den samlede belastningen for verneområdet, for alle søknadene om motorferdsel og vurdere dette sammen med annen belastning økosystemene i verneområdet er utsatt for.
- hvilke avbøtende tiltak som er nødvendig for å unngå skade på verneverdiene.

De vurderingene som Stabbursdalen nasjonalparkstyre har gjort i vedtak ST 13/2026 har i tidligere saker blitt vurdert til å ikke innfri disse kravene om vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8-12. Også i dette vedtaket er rammene for tillatelser/dispensasjoner for snøskuter derfor blitt påklaget. Stabbursdalen nasjonalparkstyre bes derfor å ta Statsforvalterens klage til følge.

Styret må vedta om klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark skal tas til følge, eller om styret opprettholder sitt delegerte vedtak i sak ST 13/2026 (arkivsak 2025/11246-4). Dersom styret står opprettholder sitt delegerte ST 13/2026 (arkivsak 2025/11246-4), skal klagesaken sendes videre til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Arkivsaksnr: 2025/11933-11

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	45/2026	18.09.2026

Vedlegg:

1 2026.09.02 GW = NPS.pdf

Forvalters innstilling

Statsforvalteren Troms og Finnmark har påklaget vedtak ST 12/2026 innen klagefrist. Klagen tas derfor opp for behandling av Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Forvalter legger frem to alternativer for behandling av klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge på samtlige punkt:

1. Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge og fatter vedtak om å endre vedtak ST 12/2026 fattet den 23.01.2016. Stabbursdalen nasjonalparkstyre etterfølger punktene som er påpekt i klagen til Statsforvalteren og sender nytt vedtak til Geir Wulff, Hans Arne Wulff og Richard Person.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder eget vedtak i sak ST 12/2026:

2. Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder forvaltningspraksis, som er vedtatt i sak ST 14/2025 (sak fra styremøte 12.03.2025). Stabbursdalen nasjonalparkstyre opprettholder derfor styrets vedtak ST 12/2026 fattet den 23.01.2026 og tar ikke klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark til følge. Miljødirektoratet er klageinstans for vedtak som Stabbursdalen nasjonalparkstyre treffer med hjemmel i naturmangfoldloven og verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. I henhold til forvaltningsloven § 33 fjerde ledd oversendes derfor klagen og sakens dokumenter til endelig behandling i Miljødirektoratet.

Forvalters innstilling er at klagen til Statsforvalteren i Troms og Finnmark bør tas til følge.

Saksopplysninger

Saken gjelder behandling av klage fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark på vedtak ST12/2026 (sak 2025/11933-4) – dispensasjon til motorferdsel til fritidsbygg i Stabbursdalen nasjonalpark.

Statsforvalteren i Troms og Finnmark påklaget vedtak ST 12/2026 fattet den 23.01.2026, som ble sendt ut og offentliggjort den 29.01.2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyret mottok klagen den 17.02.2026.

Inngående brev fra Geir Wulff: 2025/11933-9 – kommentar til klagesvar

- Informerer om at søker Geir Wulff 02.09.2026 levert et klageilsvar der han blant annet skriver at han ikke er informert om Statsforvalterens klage, men Statsforvalteren som klageinstans er ikke pliktig til å varsle andre parter i saken.
- Nasjonalparkstyre skal behandle saken jamfør forvaltningslovens bestemmelse, når en part klager på et vedtak innen fristen, skal styre behandle saken basert på opprinnelig vedtak og se om man vil endre vedtak eller ta klagen til følge. Hvis styre tar klagen til følge endres vedtak til 6 turer, hvis ikke sendes saken videre til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Kort sammenstilling av klagepunkter fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark for sak 2025/11933:

Statsforvalter i Troms og Finnmark har oversendt klage på nasjonalparkstyrets vedtak 2025/11933- 4. Følgende punkter er påklaget i saken.

Antall turer:

«Statsforvalteren i Troms og Finnmark klager på vedtaket, fordi 16 turer med snøskuter hvert år i 4 år, er et høyt antall turer sammenlignet med det som er vanlig praksis for behandling av slike saker i verneområder. Vedtaket kan skape presedens for en utvikling av økt samlet belastning fra motorisert ferdsel i verneområder, som ikke er forenlig med verneformål. Dette kan gi negative virkninger for verneverdiene. Vi legger til grunn at bruk av snøskuter vinterstid, kan forstyrre dyreliv i en sårbar periode, og kan skade vegetasjonen selv om den skjer på snødekket mark.»

Kjørebok:

«Statsforvalteren klager også på at styret ikke har satt vilkår om kjørebok. Dette kan føre til ubegrenset kjøring i nasjonalparken, fordi det ikke er mulig å kontrollere vilkåret om antall turer for kontrollmyndighetene. Vedtakene skal være kontrollerbare.»

Statsforvalteren viser til tidligere klager fra Statsforvalter i Troms og Finnmark i tilsvarende sak 2025/3547 og behandling av klagen av Miljødirektoratet 2025/663 - 45 til grunn for sin klage i sak 2025/11933 - 4.

Forvalters innstilling som ble omgjort (sak 2025/11933-4). Omgjøringen/endringer vedtatt av styret er markert med fet skrift i kursiv:

Delvis innvilget tillatelse

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Geir Wulff, Hans Arne Wulff og Richard Persen tillatelse til kjøring med snøskuter til fritidsbygg knr. 5622. gnr. 10 bnr. 45 byggid. 301134751 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Omfang og vilkår for tillatelsen:

- Omfang og perioder:
 - Tillatelsen gjelder fra 26.01 – 04.05, for årene 2026-2029.
 - ***Det gis tillatelse til maksimalt seks –6– turer med snøskuter tur-retur fritidsbygget per sesong.***
 - En tur gjelder for ett kjøretøy. To kjøretøy ifølge teller som to turer. Slede er tillatt.
- Trasé og kjørerestriksjoner:
 - Tillatelsen gjelder for kjøring frem til fritidsbygg med byggid. 301134751 i Stabbursdalen nasjonalpark. Koordinater: UTM Sone 35 N7782745 Ø415235
 - Kjøringen til og fra fritidsbygget skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
 - Tillatelsen gjelder for transport av materiale, utstyr og bagasje.
- Miljøhensyn
 - All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Fugle- og dyrelivet i området, herunder reinsdyr, skal ikke forstyrres unødig.
 - Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann, og skadekjøring av vegetasjon er ikke tillatt.
 - Kommunikasjon og kontroll:
 - ***Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.***
 - ***Tillatelsen med kjørebok skal medbringes under kjøring og fremvises ved kontroll.***
 - ***Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret). Person(er) som er innehaver av tillatelsen og samtidig har benyttet seg av kjøreseddelen, har et ansvar med å sende kjøreseddelen tilbake.***
 - Denne tillatelsen er gitt under forutsetning om at vilkårene overholdes, og tillatelsen kan trekkes tilbake eller endres dersom vilkårene ikke lenger er oppfylt, eller dersom det fremkommer nye opplysninger/forhold som tilsier dette.
 - Disposisjon for motorferdsel etter motorferdselloven må innhentes av søker separat.

Saksgrunnlag

Dokumenter som legges til grunn for vurderingene i sak ST 45/2026:

- Klage til Statsforvalteren Troms og Finnmark (dokument 2026/1950).
- Miljødirektoratet klageavgjørelser i sakene 2025/663 – 45.
- Vedtak 14/2025 – Styremøte nr. 2 den 12.03.2025 — styrets vedtak om endret forvaltningspraksis for bruk av snøskuter til hytter og gammer.
- Klagetilsvaret fra søker

Regelverk

Forhold i forvaltningsloven som legges til grunn:

Forvaltningslovens § 28 sier at: Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken til det forvaltningsorgan (klageinstansen) som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket (underinstansen)...] [... Vedkommende statlige organ er klageinstans når vedtak er truffet i henhold til myndighet delegert fra et statlig forvaltningsorgan.]

Forvaltningslovens § 29 viser til at fristen på å klage er 3 uker fra det tidspunktet underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part og at klagefrist løper fra den første dag hvor vedtaket er blitt kunngjort. Klagefrist beregnes fra det tidspunkt at part i saken må altså ha mottatt saksdokumenter.

Forvaltningsloven § 32 viser til at erklæring om klage skal:

- a) «fremsettes for det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket; dersom muntlig klage er tillatt, skal erklæringen settes opp skriftlig av vedkommende forvaltningsorgan;
- b) være undertegnet av klageren eller hans fullmektig eller være autentisert som fastsatt i forskrift, eller i medhold av forskrift, jf. § 15 a;
- c) nevne det vedtak som det klages over, og om påkrevet gi opplysninger til bedømmelse av klagerett og av om klagefrist er overholdt;
- d) nevne den endring som ønskes i det vedtak det klages over.

Erklæringene bør også nevne de grunner klagen støtter seg til.

Inneholder en erklæring om klage feil eller mangler, setter forvaltningsorganet en kort frist for rettelse eller utfylling».

§ 33.(saksforberedelsen i klagesak):

Den forvaltningsmyndighet som har truffet et enkeltvedtak skal “foreta de undersøkelser klagen gir grunnlag for”, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd.

Klageinstansen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Den kan pålegge underinstansen å foreta nærmere undersøkelser m.m.

Forhold i verneforskriften som legges til grunn:

Verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark § 3 punkt 6.3 femte strekpunkt.

Naturmangfoldloven (nml.) trådte i kraft 1. juli 2009. Av naturmangfoldloven § 7 framgår det at prinsippene i loven §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-varprinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter § 11 er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av naturmangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Vurdering

Vilkårene for å ta klagen til behandling

Stabbursdalen nasjonalparkstyrets vedtak ST 12/2025, arkivsak 2025/11933-4 datert 23.01.2026 er et enkeltvedtak som kan påklages i henhold til forvaltningsloven § 28, jf. § 2 første ledd bokstav b. Den som er part i saken, har klagerett. Statsforvalteren i Troms og Finnmark kan klage på delegerte vedtak som fattet av Stabbursdalen nasjonalparkstyre, jf. forvaltningslovens § 28 og 29. Statsforvalteren har klaget på vedtak ST 12/2026. Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok klagen innen klagefristen på 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 30. Vilkårene for å behandle klagen er dermed oppfylt. Klagen tas derfor opp for behandling i Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Forvalter mener at saken er tilstrekkelig opplyst og at klagen kan behandles. I denne saken vil det kun bli gjort vurderinger i forhold til de konkrete klagepunktene fra Statsforvalteren.

I 2010 sendte Statsforvalteren (Fylkesmannen i Finnmark) forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvern på offentlig høring. Da lokal forvaltningsordning for større verneområder trådte i kraft, valgte Stabbursdalen nasjonalparkstyre å jobbe videre med forvaltningsplanen, fremfor å sende forvaltningsplanen til endelig godkjenning hos Miljødirektoratet. Stabbursdalen nasjonalparkstyret sitt utkast av forvaltningsplanen har videre vært sendt inn til faglig gjennomgang to runder, i 2016 og 2019. Det har også vært gjennomført flere

dialogsmøter mellom Miljødirektoratet og nasjonalparkstyret om forvaltningsplanen. Miljødirektoratet har så langt ikke faglig godkjent endringene nasjonalparkstyret har innført i utkastet til forvaltningsplanen. Stabbursdalen nasjonalparkstyre har derfor per i dag ikke en faglig godkjent forvaltningsplan, og dagens utkast kan derfor ikke sendes ut på offentlig høring.

Forvalter viser til tidligere administrative vurderinger som fremkommer i protokoll fra styremøtet den 12.03.2025. I saksfremlegget til denne søknad har sekretariatet fulgt Miljødirektoratet anmodninger, med utgangspunkt i klageavgjørelsene i sakene 2025/663 – 45, hvor klageavgjørelsene vises til anmodninger i rammer og retningslinjer for motorferdsel til hytter i Stabbursdalen nasjonalpark.

I de tilfeller hvor styret fattet vedtak som ikke følger innstilling fra forvalteren, må styret selv gjøre disse vurderinger i henhold til intensjonen med vernet og etter naturmangfoldloven § 7 (§§ 8-12). Disse vurderingene skal legges til grunn for de punktene i vedtaket som er påklaget.

I henhold til Statsforvalteren skal nasjonalparkstyret vurdere og vise til følgende:

- hvordan omsøkte motorferdsel vil påvirke formålet med vernet og verneverdiene.
- kunnskap om verneverdier og naturmangfold som vil bli berørt av den økte motorferdselen, og effekten av den økte motorferdselen på dette.
- om denne kunnskapen er god nok til å fatte en beslutning, eller om føre-var-prinsippet skal legges til grunn.
- om den samlede belastningen for verneområdet, for alle søknadene om motorferdsel og vurdere dette sammen med annen belastning økosystemene i verneområdet er utsatt for.
- hvilke avbøtende tiltak som er nødvendig for å unngå skade på verneverdiene.

De vurderingene som Stabbursdalen nasjonalparkstyre har gjort i vedtak ST 14/2025 har i tidligere saker blitt vurdert til å ikke innfri disse kravene om vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8-12. Også i dette vedtaket er rammene for tillatelser/dispensasjoner for snøskuter derfor blitt påklaget. Stabbursdalen nasjonalparkstyre bes derfor å ta Statsforvalterens klage til følge.

Styret må vedta om klagen fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark skal tas til følge, eller om styret opprettholder sitt vedtak i sak ST 12/2026 (arkivsak 2025/11933-4). Dersom styret står opprettholder sitt ST 12/2026 (arkivsak 2025/11933-4), skal klagesaken sendes videre til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

sftfpost@statsforvalteren.no
stabbursdalen@statsforvalteren.no
Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Vestre Porsangerveien 1335
9710 INDRE BILLEFJORD

Lakselv, den 02.09.2026
Mobil 918 00 117
E-post geir@sagat.no

KLAGETILSVAR – BRUK AV SNESKUTER TIL FRITIDSBYGG

Viser til vårt skriv av 09.02.2026 til nasjonalparkstyret (bilag 1) vedr. tillatelse til bruk av sneskuter til fritidsbygg på gnr 10/45 Storøen Østre/Stuorrasuolu i Badjeluoppal i Stabbursdalen.

1. Statsforvalter bryter god forvaltningsskikk

Videre vises til skriv fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark datert 17.02.2026 (bilag 2) med klage på nasjonalparkstyrets tillatelse. Kopi av klagen er ikke sendt oss, hvilket representerer åpenbart **brudd på god forvaltningsskikk**.

Etter presseomtale (bilag 3) har vi etter eget tiltak fått innsyn i statsforvalterens klage samt i Miljødirektoratets avgjørelse av 07.11.2025 i annen klagesak (nasjonalparkstyrets vedtak i sak ST 15/2025) som statsforvalteren påberoper som klagegrunnlag.

2. Habilitet – lovbrudd

Av nasjonalparkforvalters saksfremlegg i sak ST 12/2026, datert 21.01.2026, side 7, fremgår følgende (vår utheving):

«I den praktiske og daglig forvaltningen er det behov for en forvaltningsplan som utdyper og konkretiserer verneforskriftene. Forvaltningsplanen for Stabbursdalen nasjonalpark er ikke ferdigstilt fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

*Forvaltningsplanen har tidligere vært gjennom en faglig vurdering av Direktoratet for naturforvaltning (DN) (Miljødirektoratet). **Under dette arbeidet med forvaltningsplanen hadde fylkesmannen (statsforvalteren), i samsvar med DN, kommet frem til at 6 turer hver vintersesong burde dekke det normale behov for transport av utstyr og lignende.***

En slik tillatelse gjelder ikke for persontransport eller tilsyn av bygninger. Tilsyn vil kunne gjennomføres samtidig som det transporteres utstyr.»

Her fremkommer at klageren (statsforvalteren) sammen med Miljødirektoratet på forhånd har stukket fingeren i lufta og kommet frem til at «**6 turer hver vintersesong burde dekke det normale behov for transport av utstyr og lignende**».

Dette er **direkte horribelt**, og setter det pågående arbeidet med forvaltningsplanen i et mer enn underlig lys. Er det bare et skuespill som pågår, hvor avgjørelsene er tatt på forhånd?

Statsforvalteren og Miljødirektoratet har altså **konspirert** bak ryggen på det lovlige nasjonalparkstyret, instansene bak nasjonalparkstyret (Porsanger og Hammerfest kommuner, Finnmark fylkeskommune og Sametinget), faglig rådgivende utvalg, grunneiere, rettighetshavere og andre brukere av verneområdet. Denne konspirasjonen har tilsynelatende resultert i en ubegrunna beslutning (grov synsing) om at «**6 turer hver vintersesong**» angivelig er tilstrekkelig, helt uten at berørte parter er konsultert og hensyntatt.

Beslutninga om at 6 turer normalt anses tilstrekkelig må anses som **ulovlig og rettsstridig**, altså som **lovbrudd og rettslig nullitet**.

Beslutninga bak ryggen på den lovlige forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret) og direkte berørte parter medfører at direktoratet og statsforvalteren har gjort seg sjøl automatisk inhabil i saker om tillatelse til nødvendig transport i henhold til verneforskriften.

Det fremstår videre som alvorlig saksbehandlingsfeil og uakseptabelt lojalitetsbrudd når nasjonalparkforvalteren innretter seg etter regelbrudd fra direktoratet og statsforvalteren, i stedet for å være lojal mot den lovlige forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyret).

Nasjonalparkforvalteren har tidligere begått tilsvarende grove regelbrudd, blant annet ved å innkalle et utdatert styre til møte den 08.03.2024, bak ryggen på det lovlige styret.

3. Bakgrunn for søknaden

Eiendommen gnr 10/45 Storøen Østre er en gammel sjøsamisk eiendom og tidligere boplass. Eiendommen ligger på Storholmen i Badjeluoppal rett innafor nasjonalparkgrensa. Bruk av eiendommen må anses som meahcásteapmi og utøvelse av folkerettslig beskytta urfolkskultur.

Eiendommen er bygd med fritidsbygg på 12 m² oppført 1946 og uthus på 6 m² oppført 2008.

Eiendommen ligger i sameie med to tinglyste hjemmelshavere og seks tinglyste bruksrettshavere til fritidsbyggene. Fordi bebyggelsen og lagringskapasiteten for utstyr er beskjedne, er det desto større behov for å frakte bagasje, utstyr og annet gods.

Skogen på eiendommen er freda. Det er derfor behov for frakt av tilkjørt ved i vinterhalvåret.

Aktuell kjøredistanse i nasjonalparken utgjør **198 meter**. Ettersom eiendommen ligger på en holme, skjer all kjøring på islagt vassdrag (elveis).

Porsanger kommune har gitt tillatelse etter motorferdselloven for nødvendig transport fra E6 frem til eiendommen (bilag 4). Kjøredistansen fra E6 er på ca 6,5 km, hvorav ca 4,8 km i landskapsvernområdet og 198 meter i nasjonalparken. For den siste lille biten på 198 meter trengs i tillegg til kommunal tillatelse også tillatelse fra nasjonalparkstyret etter verneforskriften.

Kommunen har i alle år innvilget tillatelse uten begrensning i antall turer eller innføring av system med registrering/overvåking. Gestapo-skjemaer, som statsforvalteren synes å elske, er kontant avvist av Porsanger kommunestyre. Kommunen viser tillit til at lokale rettshavere benytter tillatelsen ved behov.

Å kjøre bare for å kjøre er utenkelig for oss, men vi ønsker å kunne kjøre ved behov. Og vi anser oss bedre kvalifisert til enhver tid til å avgjøre vårt eget behov enn skrivebordsbyråkrater hos statsforvalteren (og direktoratet).

4. Statsforvalters klageanførsler

Statsforvalteren fremfører følgende klageanførsler:

1. Antall turer: Nasjonalparkstyret har innvilget et «*høyt antall turer*» (16 per år) sammenlignet med påstått vanlig praksis i verneområder, noe som kan skape presedens
2. Belastning på verneområdet: Statsforvalteren anser tillatelsen uforenlig med verneformålet, og påstår at dyreliv forstyrres og vegetasjonen skades, uten at dette er dokumentert.
3. Kjørebok: Manglende vilkår om kjørebok kan ifølge statsforvalteren medføre «*ubegrenset kjøring i nasjonalparken*», fordi det angivelig ikke er mulig å kontrollere vilkåret om antall turer.
4. Påstått presedens: Påberoper Miljødirektoratets avgjørelse i annen klagesak fra statsforvalteren.

5. Klageilsvar

Det er beklagelig at statsforvalteren fyller arbeidstida ved å klage i hytt og pine, med formål å overstyre og umyndiggjøre nasjonalparkstyret. Det synes som statsforvalteren sliter med å erkjenne at styret – og ikke statsforvalteren – er lovlig forvaltningsmyndighet etter politisk vedtak i Stortinget og regjeringa.

5.1. Antall turer

Det er beviselig uriktig, som påstått av statsforvalteren, at innvilget 16 turer per år er høyt i forhold til vanlig praksis. Her vises til at kommunen i alle år har innvilget tillatelser til nødvendig transport til hytter i verneområdene i Stabbursdalen uten forhåndsbestemt antallsbegrensning av turer.

Vedtaket om et øvre tak på kun 16 turer for de siste 198 meterne, og statsforvalterens klage for å begrense dette ytterligere, representerer beviselig brudd på etablert langvarig kommunal praksis om å tillate nødvendig transport uten forhåndsbestemt antallsbegrensning.

All rimelighet tilsier at nasjonalparkstyret bør innrette sine tillatelser i tråd med verneforskriften, tillatelser fra kommunen og rettighetshavernes behov, særlig når det er snakk om svært korte strekninger i nasjonalparkens randsone, med mindre konkrete forhold skulle tilsi noe annet.

Vedtaket om 16 turer per år tilsier at hver av de seks bruksrettshaverne kun får 2,7 turer per år.

Statsforvalterens innspill om ytterligere begrensning til 6 turer per år tilsier kun én tur per bruksrettshaver per år. Og enda mindre, på grunn av behov for vedtransport.

5.2. Belastning på verneområdet

Statsforvalteren påstår at den påklagde tillatelsen er uforenlig med verneformålet.

Dette er beviselig uriktig. Tvert om er tillatelsen innvilget med direkte hjemmel i verneforskriften § 3, punkt 6.3, 5. strekpunkt, som bestemmer at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til «*bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter*». Slik transport er altså forskriftsbestemt tillatt etter innvilget søknad.

Påstanden fra statsforvalteren om at kjøring 198 meter på elveis kan forstyrre dyrelivet og skade vegetasjonen faller på egen urimelighet.

Statsforvalteren utfordres til å dokumentere hva slags dyreliv og vegetasjon som finnes på elveisen, og hvordan dette kan skades ved kjøring på elveisen. Her synes behov for befaringsforbud å påvise påstanden.

Vi etterlyser mer edruelighet hos statsforvalteren.

5.3. Kjørebok/Gestapo-skjema

Statsforvalteren påstår at manglende vilkår om kjørebok (les: Gestapo-skjema) kan føre til «ubegrenset kjøring i nasjonalparken». Som kjent er nasjonalparken på 749 km².

Også her må vi etterlyse edruelighet hos statsforvalteren, idet tillatelsen vitterlig er geografisk begrensa til kjøring på 198 meter elveis i Badjeluoppal, og slett ikke tillater ubegrensa kjøring i nasjonalparken.

Et gammelt ordtak sier at man kjenner andre på seg sjøl. Her avslører statsforvalteren sitt sanne jeg, når det mer enn insinueres at vi som innehavere av tillatelsen vil bryte denne og kjøre ubegrensa i nasjonalparken. Dette er helt utenkelig for oss, og desto mer beklagelig at statsforvalteren – som sjøl ikke går av veien for å bryte loven – mistenkeliggjør og nærmest beskylder oss urettmessig.

Spørsmålet om bruk av kjørebok/Gestapo-skjema er for øvrig tidligere vurdert av Miljødirektoratet i forbindelse med det ulovlige møtet den 08.03.2024 i det gamle nasjonalparkstyret, etter utløpet av dette styrets funksjonsperiode, og etter at det nye styret var oppnevnt.

I den forbindelse uttaler Miljødirektoratet i brev av 13.02.2025 til Stabbursdalen nasjonalparkstyre og oss (bilag 5) følgende i avsnittet «Kjørebok»:

*«Generelt sett anser vi at vilkår om bruk og innsending av kjørebok i tillatelser som lovlige vilkår. **Det vil være opp til forvaltningsmyndighetens skjønn å vurdere om dette bør stilles som vilkår i tillatelser.** Spørsmål knyttet til nasjonalparkstyrets forvaltningspraksis om kjørebok, kan ikke besvares av Miljødirektoratet.»*

Miljødirektoratet har dermed allerede avklart at det er opp til **nasjonalparkstyrets skjønn** å avgjøre vilkår om kjørebok/Gestapo-skjema, noe styret klokkelig heldigvis har avvist. Uttalelsen danner presedens.

Som urfolk anser vi kjørebok/Gestapo-skjema som unødvendig og rettsstridig overvåking. Det offentlige mangler aktverdig og saklig interesse i å overvåke urfolks bruk av private hytteeiendommer.

Rettsstridig overvåking vil aldri aksepteres.

5.4. Påstått presedens – Miljødirektoratets avgjørelse i ST 15/2025

Statsforvalteren har tidligere påklagd nasjonalparkstyrets vedtak ST 15/2025 og fått delvis medhold fra Miljødirektoratet. Statsforvalteren påberoper seg denne klagesaken i vår sak.

Vi viser til nasjonalparkstyrets vedtak i sak ST 15/2025, statsforvalterens klage av 07.04.2025 (bilag 6) og Miljødirektoratets klagevedtak av 07.11.2025 (bilag 7).

Av disse fremgår at denne saka gjaldt en søknad fra Stabbursdalen grunneierforening som elveforvalter av Stabburselva, og omfattet nødvendig transport med ATV på bar mark og med sneskuter i forbindelse med vedlikehold av laksetrapp og vakthytte ved Fossekulpen.

Denne saka er ikke relevant for vår sak, som kun gjelder nødvendig transport med sneskuter til lovlig oppført privat hytte i tråd med verneforskriften § 3, punkt 6.3, 5. strekpunkt.

Statsforvalterens henvisning til denne saka anses som direkte irrelevant, og må bestemt avvises.

5.4.1. Vår vurdering av klage/klagevedtak i ST 15/2025

Motorferdsel i forbindelse med blant annet skjøtsel-, oppsyns- og forvaltningsoppgaver er direkte tillatt etter verneforskriften § 3, punkt 6.2, 1. strekpunkt. Forskriften tilsier dermed at verken statsforvalterens klage eller Miljødirektoratets klagevedtak holder forsvarlig mål.

I klagevedtaket anføres at «Miljødirektoratet som overordnet forvaltningsorgan har rett til å gi **bindende instruksjoner og retningslinjer til Stabbursdalen nasjonalparkstyre som underordnet organ om hvordan saker skal saksbehandles, tolkninger av lover og utøvelse av skjønn**».

Dette fremstår som **grovt rettsstridig overtramp** med formål å undergrave overordnede politiske retningslinjer fastsatt av Stortinget og regjeringa ved innføring av ny modell med **lokal forvaltning** av verneområdene, jamfør Prop. 1 S (2009-2010), samt lovlig vedtak i nasjonalparkstyret.

Av miljøvernministerens brev av 14.12.2009 til ordførerne i berørte vernekommuner (bilag 8) fremgår at «Regjeringen har vedtatt at nasjonalparker og store verneområder skal forvaltes lokalt».

En viktig hensikt med lokal forvaltning er å skape større legitimitet hos lokalbefolkninga, særlig i samiske områder. Dette politiske målet synes systematisk sabotert av Miljødirektoratet og statsforvalteren.

Miljødirektoratets kompetanse til å overprøve og instruere nasjonalparkstyrene omfatter ikke forskriftsfesta politisk skjønnsutøvelse, men er saklig avgrensa til eventuelle dokumenterte brudd på lov og forskrift.

Tilsvarende gjelder statsforvalterens klagerett etter naturmangfoldloven, saklig avgrensa til vedtak i strid med gjeldende regelverk. Embetsverkets klagerett/myndighet omfatter ikke skjønsmessige politiske vedtak som er innenfor regelverket. Embetsverket har ikke rett til å drive privat politikk i strid med politiske vedtak.

Når det gjelder Stabbursdalen grunneierforenings sak fremstår både statsforvalterens klage på nasjonalparkstyrets vedtak og Miljødirektoratets klageavgjørelse som utillatelig myndighetsmisbruk.

Til overmål fremstår dette myndighetsmisbruket direkte miljøkriminelt, idet hensikten er å vanskeliggjøre elveforvalters lovfesta oppsyns- og skjøtselsplikt ifølge lakseloven § 25, samt påkrevd reparasjon av oppsynshytte og laksetrapp som er vesentlig for å ivareta laksen, inkludert gytemuligheter overfor laksetrappa.

Miljødirektoratet har med sitt miljøkriminelle myndighetsmisbruk vist seg uskikka som klageinstans. I den nye motorferdselloven vedtatt av Stortinget 19.06.2026 er Miljødirektoratet klokkelig fratatt funksjon som klageinstans i forhold til statsforvalteren. Tilsvarende regelendring bør gjøres i alle miljørealerte saker.

For å sikre rettssikkerhet i klageprosesser, med grundig, uavhengig og objektiv vurdering av klagesaker, bør det snarest opprettes en kompetent miljøklagenemnd tilknytta Klagenemndsekretariatet etter mal av KOFA, Medieklagenemnda, Konkurransklagenemnda med videre.

6. Konklusjon

Statsforvalterens klage avvises og avslås som inhabil, ubegrunna og i strid med gjeldende verneforskrift. Lovlige politiske vedtak i nasjonalparkstyret med direkte hjemmel i gjeldende verneforskrift kan ikke angripes av embetsverket.

Nasjonalparkstyrets vedtak bør opprettholdes, fortrinnsvis med følgende endring:

- Transport av ved tillates.
- Transporten tillates årlig fra sesongstart, normalt november/desember, når elveisen er farbar.
- Antall turer per år forhåndsbegrenses ikke, i tråd med kommunal tillatelse og forvaltningspraksis.

Stortinget vedtok den 19.06.2026 ny motorferdsellov, som avsetter Miljødirektoratet som klageinstans i forhold til statsforvalteren, fjerner det særlige vårforbudet i Finnmark og Nord-Troms 05.05.-30.06., tillater persontransport til fritidsbolig samt åpner for å innvilge tillatelser for inntil 8 år.

Vi vil komme tilbake med en oppdatert søknad etter at de nye lovreglene er trådt i kraft.

Med samehilsen

Geir Wulff

Bilag:

1. Skriv av 09.02.2026 til nasjonalparkstyret.
2. Statsforvalteren – klage av 17.02.2026.
3. Presseomtale – Finnmark Dagblad 24.03.2026.
4. Porsanger kommune – tillatelse av 16.03.2026.
5. Miljødirektoratet – brev av 13.02.2025 til Stabbursdalen nasjonalparkstyre.
6. Statsforvalteren – klage av 07.04.2025 (Stabbursdalen grunneierforening).
7. Miljødirektoratet – klagevedtak av 07.11.2025 (Stabbursdalen grunneierforening).
8. Miljøverndepartementet v/ statsråden – skriv av 14.12.2009 til ordførere i vernekommuner.

Kopi med bilag:

Nasjonalparkstyrets medlemmer/varamedlemmer

Sametinget

Klima- og miljødepartementet

REDAKTØR
GEIR WULFF
POSTBOKS 53
9711 LAKSELV

sftfpost@statsforvalteren.no
stabbursdalen@statsforvalteren.no
Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Vestre Porsangerveien 1335
9710 INDRE BILLEFJORD

Lakselv, den 09.02.2026
Telefon 78 46 59 02 (A)
Telefax 78 46 59 01 (A)
Mobil 918 00 117
E-post geir@sagat.no

TILLATELSE TIL BRUK AV SNESKUTER TIL FRITIDSBYGG

Viser til nasjonalparkstyrets skriv datert 29.01.2026 med vedlegg (ialt 23 sider), mottatt 05.02.2026, med tillatelse til bruk av sneskuter til fritidsbygg på gnr 10/45 Storøen Østre/Stuorrasuolu.

Tillatelsen er uklar/utilfredsstillende på enkelte punkter i forhold til transportbehovet, og nasjonalparkstyret oppfordres til å presisere tillatelsen på følgende punkter:

1. **Transportformål:** Det er innvilget tillatelse til transport av materiale, utstyr og bagasje, mens det ikke sies noe om omsøkt transport av **ved**. Vernet medfører at skogen på eiendommen er freda, noe som skaper behov for å frakte ved til fritidshytta fra andre vedteiger.
2. **Nytt særforbud november/desember-25.01.:** Det er innvilget tillatelse til transport i perioden 26.01.-04.05. for årene 2026-2029. Altså et nytt årlig særforbud fra sesongstart i november/desember tom. 25.01. Et nytt særforbud er ubegrunna og vil være utilbørlig i forhold til etablert praksis.
3. **Begrensning:** Det er omsøkt tillatelse uten begrensning, subsidiært for fem år fra 01.01.2026.

Det er ikke omsøkt dispensasjon fra verneforskriften, men om tillatelse med direkte hjemmel i verneforskriften § 6-3. Forskriften inneholder ikke noe forbud mot å innvilge tillatelse uten begrensning i tid eller antall turer. Forskriften er, slik styret sjøl korrekt påpeker, «*lex specialis*», og bør forvaltes slik.

Miljøverndepartementet har i kgl.res. av 20.12.2002 uttalt på side 18: «*Motorisert framkomstmiddel skal bare benyttes når transporten er nødvendig. Ved vurdering av om hva som er nødvendig må ulemperne med motorferdsel veies opp mot det enkelte transportbehovet.*»

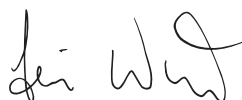
I vårt tilfelle er transportbehovet helt åpenbart, kjøreavstanden svært kort og under 200 meter, med ferdsel på islagt vassdrag hovedsaklig på egen eiendom, dvs. helt uten terrengslitasje. Ferdselen medfører ingen påviselige ulemper, samtidig som fordelene er åpenbare. Ikke minst for å ivareta familiens utøvelse av samisk kultur, rettigheter og tilstedeværelse i dette urgamle slektsområdet i tråd med folkerettens regler om urfolks rettigheter.

Faglig rådgivende utvalg krever at tillatelser til hyttekjøring i randsonen (inntil 300 meter fra nasjonalparkgrensa) innvilges på samme vilkår som kommunal tillatelse etter motorferdselloven. Styret bør lytte til sitt rådgivende utvalg og forøvrig utvise tillit til grunneiere og rettighetshavere.

Nasjonalparkstyret har i annen sak informert om forvalterens behov for avhjelping grunnet stor saksmengde. I en slik situasjonen bør det være ekstra viktig å innrette saksbehandling og forvaltning for å unngå unødig og meningsløst byråkrati, særlig om det kan bedre servicen til publikum/rettighetshavere. Skrevet med tillatelsen på ialt 23 A4-sider tilsier at saksbehandlinga legger beslag på offentlige ressurser som bør brukes til mer samfunnsgavnlige virksomhet enn unødvendig byråkrati. Transportbehovet er ikke tidsbegrensa, men av varig karakter tilknytta eiendomsbesittelsen og kulturutøvelsen.

I utgangspunktet ønsker vi ikke å klage, men anmoder nasjonalparkstyret om å presisere tillatelsen som anført overfor, i tråd med søknaden og forskriften. Hvis dette ikke imøtekommes, forbeholdes klagerett.

Med samehilsen

Geir Wulff

Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašeadji
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija

Vår dato:

17.02.2026

Vår referanse

2026/1950

Deres dato:

Deres referanse

STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE
c/o Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9800 VADSØ

Telefonnummer til saksbehandler

Heidi-Marie Gabler, 77642231

Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften Stabbursdalen nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter

Statsforvalteren viser til vedtak i sak 2025/11933-dok 4, datert 29.01.2026. Saken gjelder dispensasjon til bruk av snøskuter til fritidsbygg i Stabbursdalen nasjonalpark. Vedtaket er fattet med hjemmel i verneforskriftens § 3 punkt 6.3.

Vi viser også til tidligere klager fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark i tilsvarende sak 2025/3547 og behandling av klagen av Miljødirektoratet 2025/663 dokument 45.

Begrunnelse for klagen

På styremøte 23.01.2026 (ST 12/2026) vedtok Stabbursdalen nasjonalparkstyre å innvilge dispensasjon til motorferdsel med snøskuter for Geir Wulff, Hans Arne Wulff og Richard Persen til fritidsbygg bygg-ID 301134751 (knr. 5622, gnr. 10 bnr. 45) i Stabbursdalen nasjonalpark i Porsanger kommune. Tillatelsen gis for perioden 26.01–04.05 for årene 2026–2029, og omfatter inntil 16 turer tur/retur pr. sesong. Det stilles ikke vilkår om kjøreseddel/kjørebok. Styret besluttet å ikke støtte innstillingen.

Statsforvalteren i Troms og Finnmark klager på vedtaket, fordi 16 turer med snøskuter hvert år i 4 år, er et høyt antall turer sammenlignet med det som er vanlig praksis for behandling av slike saker i verneområder. Vedtaket kan skape presedens for en utvikling av økt samlet belastning fra motorisert ferdsel i verneområder, som ikke er forenlig med verneformål. Dette kan gi negative virkninger for verneverdiene. Vi legger til grunn at bruk av snøskuter vinterstid, kan forstyrre dyreliv i en sårbar periode, og kan skade vegetasjonen selv om den skjer på snødekket mark.

Statsforvalteren klager også på at styret ikke har satt vilkår om kjørebok. Dette kan føre til ubegrenset kjøring i nasjonalparken, fordi det ikke er mulig å kontrollere vilkåret om antall turer for kontrollmyndighetene. Vedtakene skal være kontrollerbare.

E-postadresse:
sftfpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse:
Strandvegen 13, Tromsø
Damsveien 1, Vadsø

Telefon: 78 95 03 00
www.statsforvalteren.no/tf
Org.nr. 967 311 014

Vi viser videre til klagebehandling av Miljødirektoratet som gjelder Statsforvalterens klage på tilsvarende vedtak av nasjonalparkstyre i sak 2025/663 dokument 45. Miljødirektoratet endret da tillatelsen gitt av Stabbursdalen nasjonalparkstyre til å gjelde inntil seks turer (tur/retur) med snøskuter til hytte i Stabbursdalen nasjonalpark.

Det ble samtidig satt vilkår om at forvaltningsmyndighetens kjøreseddel skal fylles ut før hver tur. Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel oversendes nasjonalparkstyret. I sin behandling av klagen uttalte Miljødirektoratet at de *«forventer at nasjonalparkstyret tar vår avgjørelse i denne saken til etterretning»*.

Dersom klagen ikke tas til følge, bes det om at saken oversendes til Miljødirektoratet som klageinstans.

Med hilsen

Katrine Storeheier (e.f.)
assisterende statsforvalter

Lisa Bjørnsdatter Helgason
Miljødirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kommunen krever 15 mill. fra Forsvaret

SIDE 6

Tirsdag 24. mars 2026

Nr. 23 Årgang 113 Løssalg kr 59,-

Fersk menings-
måling viser:Kundene
sier nei
til fusjon

SIDENE 16-20

Høye dieselpriiser kritisk for bransjen:

Merkostnad på
200.000 kronerRaser mot
«Gestapo-
regime»

SIDE 14

Mener for-
holdene er
tragiske

SIDE 8

Frykter
ruter blir
historie

SIDE 15

Svend Ingvar Hoel Larsen mener regjeringen må gjøre noe med dieselsavgiftene.
– Dieselskostnadene er en stor del av våre utgifter. For min bedrift betyr høye
dieselpriiser at vi får en merkostnad på 200.000 kroner i måneden, forteller han.

SIDENE 4-5, KOMMENTAR SIDE 2

Full klinsj om scooterkjøring:

Kaller statens krav for et «Gestapo-regime»

Mens Statsforvalteren frykter for dyrelivet og manglende kontroll, opplever hytteeier Geir Wulff statlig overstyring, mistenkliggjøring og ute-stengelse av urfolk.

Vidar Kristensen
vidar.kristensen@ifinnmark.no

Eirik Berg
eirik.berg@ifinnmark.no

I slutten av januar vedtok Stabbursdalen nasjonalparkstyre å gi Geir Wulff og to andre personer dispensasjon til motorferdsel med snøscooter. Tillatelsen gjelder kjøring til et fritidsbygg i nasjonalparken, med en kvote på inntil 16 turer tur/retur per sesong i perioden 2026 til 2029.

Styret besluttet samtidig at det ikke skulle stilles krav om føring av kjørebok eller kjøreseddel.

Dette vedtaket har nå fått Statsforvalteren i Troms og Finnmark til å reagere med en formell klage.

– Fare for natur og manglende kontroll

I sin klage peker Statsforvalteren på at 16 årlige turer er et høyt antall sammenlignet med vanlig praksis i verneområder. De uttrykker bekymring for at vedtaket vil skape presedens for økt motorferdsel, noe som kan gi negative virkninger for verneverdiene. Kjøring på vinterstid kan forstyrre dyreliv i en sårbar periode og skade vegetasjon under snøen, argumenterer statens representant.

Statsforvalteren reagerer også kraftig på fraværet av kjørebok. De mener dette vilkåret gjør det umulig for oppsynet å kontrollere hvor mange turer som faktisk kjøres, noe som i ytterste konsekvens kan føre til ubegrenset kjøring i nasjonalparken.

Miljødirektoratet har tidligere strammet inn en tilsvarende tillatelse, hvor kvoten ble kuttet til seks turer med et absolutt krav om utfylt kjøreseddel.

– Forbanna piss!

Hytteeier Geir Wulff var ikke informert om klagen fra Statsforvalteren da han ble forelagt saken av iFinnmark. Han reagerer med vantro og sinne, og kaller

RASER: Sjefredaktør Geir Wulff i Ságat ante fred og ingen fare da han fikk høre at Statsforvalteren har klaget på kjøretillatelsen hans i Stabbursdalen. Nå fyrer han løs mot saksbehandlingen. Bildet er tatt i en annen anledning.

ARKIVFOTO: TOR KJETIL KRISTOFFERSEN

statens argumenter for miljøskade for «forbanna piss» og «pissprat».

– For det første gjelder kjøringen en strekning på under 200 meter på et islagt vassdrag, hovedsakelig på familiens egen eiendom. Det skjer ingen skadeverk på natur eller miljø, understreker Wulff.

Han er spesielt provosert over kravet om kjørebok, som han mener bunner i en mistillit til lokalbefolkningen. Ifølge Wulff har man i Porsanger kommune tradisjon for å vise tillit til at folk kun kjører når de har et reelt behov for ferdsl.

Han omtaler kjøreboken

som «Gestapo-skjemaer» som benyttes til «ulovlig overvåking av hytteeiere», og mener nasjonale myndigheter snart må gripe inn mot Statsforvalteren.

Føler seg overkjørt på egne tradisjonsområder

For Wulff stikker saken dypere enn bare antall turer med snøscooter. Han peker på at flertallet av hytteeierne i Stabbursdalen er urfolk, og opplever Statsforvalterens inngripen som et byråkratisk overgrep mot lokalt selvstyre og tradisjonell bruk.

– Det man her gjør fra deres side, er å utestenge urfolket fra

egne tradisjonelle områder, sier han, og fortsetter:

– Det er ille at vi i Norge har et system hvor embetsveldet kan overstyre politiske organer uten at det er påvist at organet har gjort noe feil.

Han legger til at hytteeierne allerede var kritiske til begrensningene i den opprinnelige tillatelsen fra nasjonalparkstyret. Blant annet reagerer de på at de har fått avslag på å frakte ved inn til hytta, i et område der hogst er forbudt, og at sesongstarten for kjøring er satt til 1. januar, i stedet for november/desember når snøen normalt legger seg.

At en eventuell ankebehandling hos Miljødirektoratet kan redusere kvoten til bare seks turer, stiller han seg svært kritisk til.

– Da vil vi være underlagt et Gestapo-regime som skal drive overvåking og begrensning av besøk på hytta. Det er helt uakseptabelt, avslutter Wulff, som også refser Statsforvalteren for å være «feigskiter» som ikke informerte ham direkte om at vedtaket var påklaget.

– Ikke vårt ansvar å informere

Heidi Marie Gabler, seksjonsleder for naturvern hos Statsforvalteren, sier det er ønskelig å ha kontrollerbare vedtak.

– Å kreve kjørebok er vanlig praksis i miljøforvaltninga, for at vedtak skal være kontrollerbare. Og i en nylig klagesak i tilsvarende sak, som ble behandlet av Miljødirektoratet, ble dette stadfestet, påpeker Gabler.

Wulff påpeker at kjøreturen er såpass kort at den umulig kan skade noe. Gabler sier Statsforvalteren ikke har sett på selve strekningen som det søkes disp for, men hatt fokus på antallet turer.

– Vi har i klagen ikke lagt til grunn avstand på strekningen for dispensasjonen. Statsforvalteren i Troms og Finnmark klager på vedtaket fordi 16 turer med snøscooter hvert år i fire år, er et høyt antall turer sammenlignet med det som er vanlig praksis for behandling av slike saker i verneområder. Vedtaket kan skape presedens for en utvikling av økt samlet belastning fra motorisert ferdsl i verneområder, som ikke er forenlig med verneformål, sier Gabler til iFinnmark.

Når det gjelder spørsmålene om tillatelse til å frakte ved til hytta og en disp som ikke starter før 1. januar, viser Gabler til nasjonalparkstyret.

– Disse vedtakene må dere snakke med Stabbursdalen nasjonalparkstyre om, for de er ikke våre vedtak.

– Wulff mener dere er «feigskiter» som ikke informerte Wulff direkte om at vedtaket var påklaget. Burde ikke Wulff fått beskjed, siden det er han Statsforvalterens klage angår?

– Statsforvalteren har klaget på vedtak fattet av Stabbursdalen nasjonalparkstyre. Nasjonalparkstyret skal da se på saken på nytt og vurdere om de skal endre eget vedtak eller sende saken videre til klagebehandling, hvor Miljødirektoratet er riktig myndighet. Det er ikke klagers oppgave å informere, understreker Gabler.

Geir Wulff

Vår ref.

25/5347/13- FA-K01, TI-&18

Deres ref.

Saksbehandler

Kurt Utsi

78460000 - 48403805

kurt.utsi@porsanger.kommune.no

Dato

16.03.2026

Dispensasjon fra motorferdselloven - vinter 2025 - 2030 - Geir Wulff m.fl.

Dispensasjonsutvalg har i møte 19.01.2026 fattet følgende vedtak 26/02:

Med hjemmel i Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82, og nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Etter nf § 5 første ledd bokstav c og e, innvilges Geir Wulff, Hans Arne Wulff og Richard Persen søknad om dispensasjon for motorferdsel i utmark med følgende vilkår:

1. Geir Wulff, Hans Arne Wulff og Richard Persen med nærmeste familie, innvilges dispensasjon for Transport av utstyr, bagasje, materialer og ved til familiens fritidsbygg på gnr 10/45 Storøen Østre, gnr 15/70 Tiljok, gnr 15/97 Tildieva, gnr 15/98 Tilniito og gnr 21/192 Heikki-Sammonito.) . Transport av ved fra de ubebygde familieeiendommene gnr 9/105 Luohppovuolle, gnr 10/30 Vuovdejavre, gnr 10/34 Jorri Østre og gnr 15/61 Tiljavre til forannevnte fritidsbygg i Stabbursdalen.etter traseer i vedlagt kart. Dispensasjonen er gyldig for inntil 3 stk. snøskutere.
2. Dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte 10/45 må ses på i sammenheng med gitt tillatelse fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre.
3. Dispensasjonen gjelder for tidsrommet 01.01.2026 – 04.05.2030. Porsanger kommune gjør oppmerksom på det generelle motorferdselsforbudet 05.05 – 30.06.
4. Dispensasjonen og vedlagt kart skal medbringes og fremvises for forlangende politi og oppsyn.
5. Porsanger kommune har ikke tatt stilling til evt. andre privatrettslige forhold. Dette må søker selv gjøre jf. Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 10 (forholdet til grunneiere o.a.). Tillatelsen gir ellers ingen rettigheter i forhold til annet lovverk.
6. Transportbehovet er vurdert opp mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum, jf. Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 8. Det er en forutsetning at ferdsele skjær på snødekt mark, og at ferdsele begrenses til et minimum.

Postadresse

Postboks 400, Rådhuset

9712 Lakselv

E-post

postmottak@porsanger.kommune.no

Besøksadresse

Rådhuset

9700 Lakselv

www.porsanger.kommune.no

Telefon

78460000

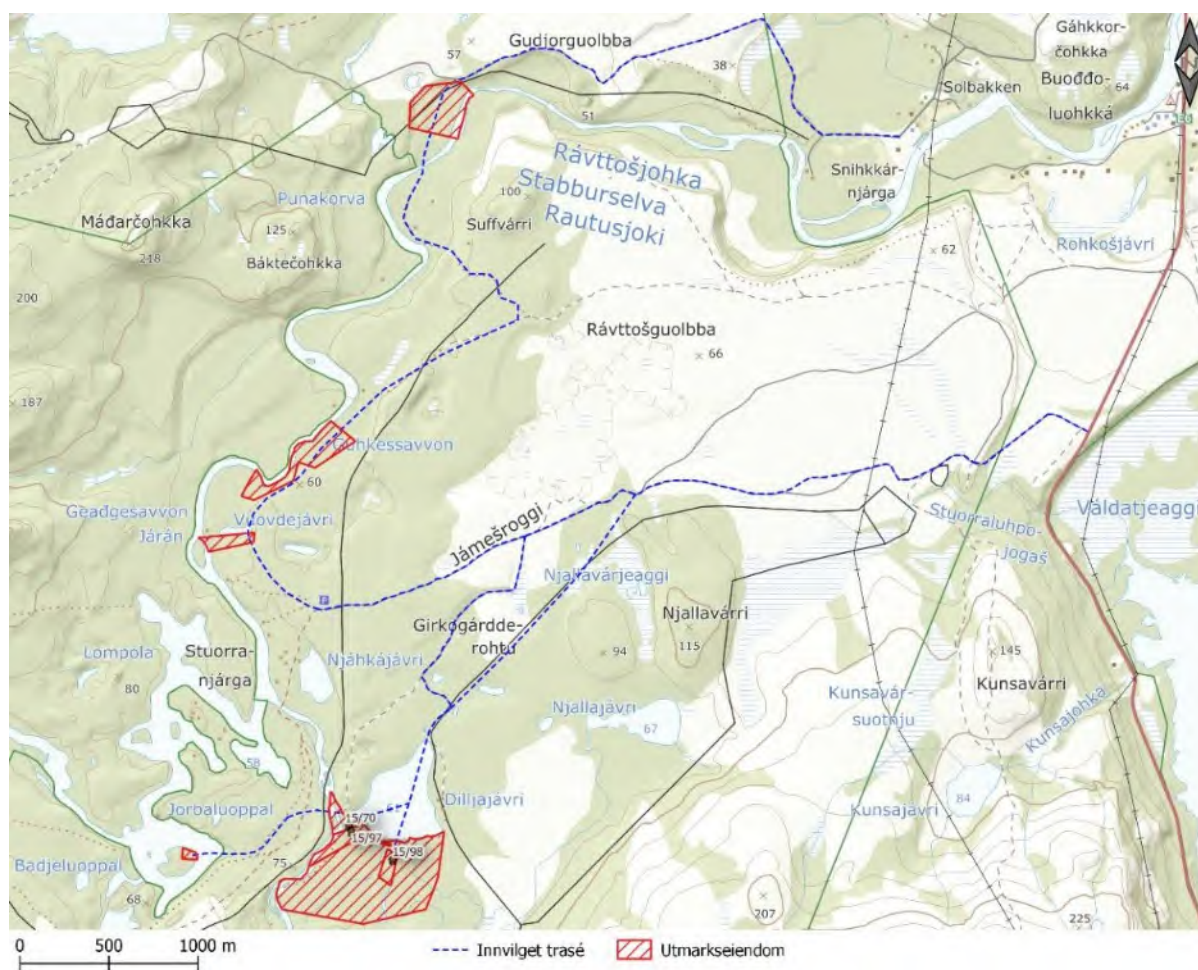
Bank

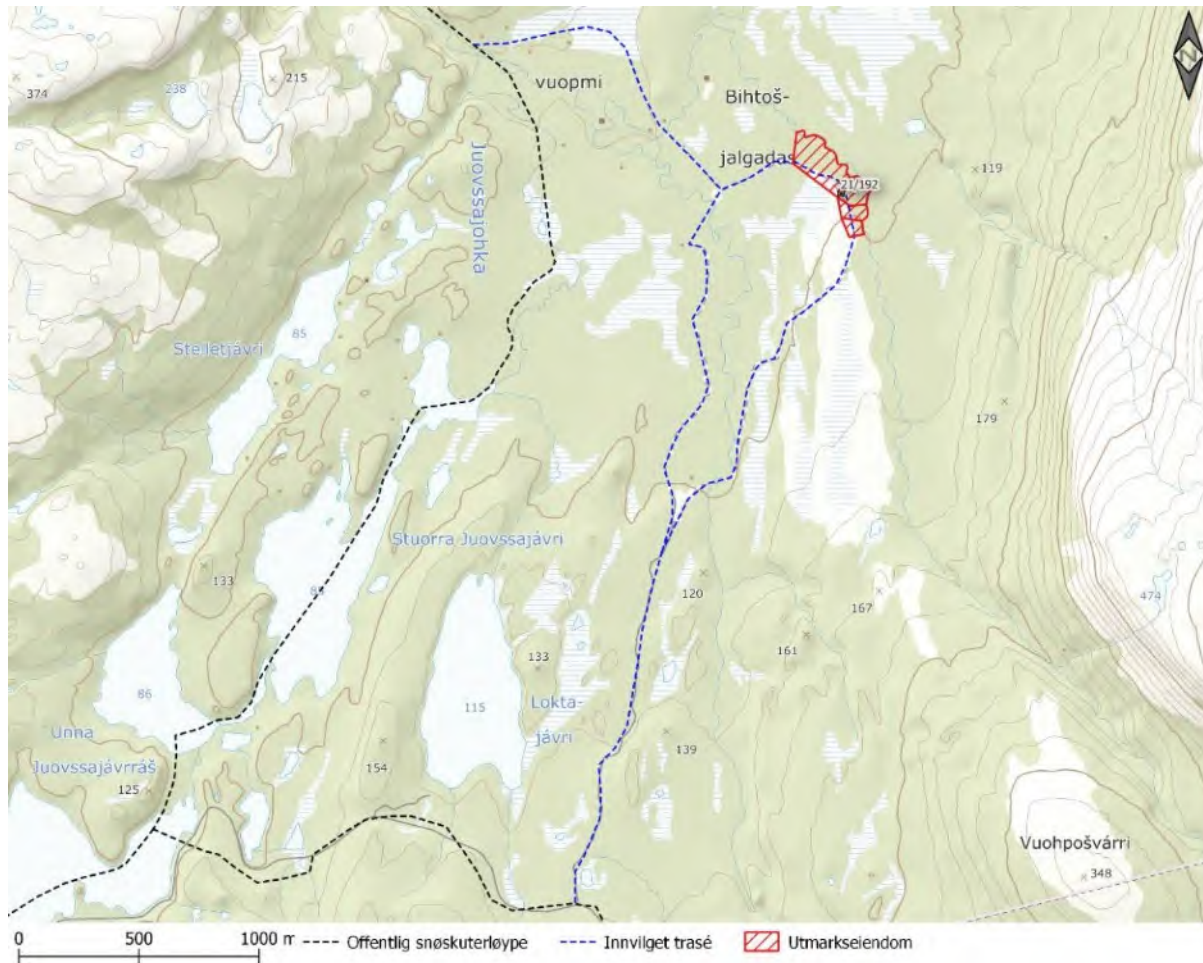
4750 51 96135

Org.nr

959 411 735

7. Dispensasjonen gjelder for transport av utstyr, bagasje og ved. Det gis imidlertid adgang til å la personer sitte på under transporten. Forutsetningen er dermed at passasjertransporten ikke må medføre ekstra kjøring.
8. All motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.
9. Brudd på gitte vilkår kan medføre inndragning av dispensasjonen.

Med vennlig hilsen / Dearvuodaiguin / Ystävälissii tervheissii
Porsanger kommune/ Porsáŋggu gielda/ Porsangin komuuni

Kurt Utsi
sekretær

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevet signatur.

Kopi til
Statsforvalteren for
utmarkskjørsel

[MottakerNavn]
[Adresse]
[PostNr] [Poststed]

Trondheim, 13.02.2025

Deres ref.:
[Ref]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2025/1463

Saksbehandler:
Hege Langeland

Svar på videresendt brev angående saksbehandling i Stabbursdalen nasjonalparkstyre

Vi viser til brev 18.11.2024 fra Geir Wulff og brev 25.11.2024 og 21.01.2025 fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Nasjonalparkstyret ber om at Miljødirektoratet svarer på brevet fra Geir Wulff. Miljødirektoratet vil i det følgende besvare spørsmålet om forrige nasjonalparkstyre kunne innkalles til møte 08.03.2024 og om hvordan vi vurderer at saken eventuelt bør følges opp videre. Dette brevet sendes både til Geir Wulff og Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Kjørebok

Generelt sett anser vi at vilkår om bruk og innsending av kjørebok i tillatelser som lovlige vilkår. Det vil være opp til forvaltningsmyndighetens skjønn å vurdere om dette bør stilles som vilkår i tillatelser. Spørsmål knyttet til nasjonalparkstyrets forvaltningspraksis om kjørebok, kan ikke besvares av Miljødirektoratet.

Nasjonalparkstyrets møte 08.03.2024

Wulff mener at nasjonalparkstyret må erklære det gamle og utgåtte nasjonalparkstyrets møte 08.03.2024 som ulovlig, og alle beslutninger på dette ulovlige møtet som ugyldige.

Styreperioden for et nasjonalparkstyre er de årene styret er oppnevnt i henhold til Miljødirektoratets oppnevningbrev. Miljødirektoratet har på forespørsel uttalt at ved behov, kan et avtroppende styre innkalles inntil nytt styre er oppnevnt.

I årets oppnevningbrev er det uttrykkelig fastsatt at oppnevningen, i tillegg til ordinær styreperiode, gjelder for det påfølgende året inntil nytt nasjonalparkstyre er oppnevnt. Det er dermed oppnevningstidspunktet (og ikke tidspunktet for konstituering) som er det avgjørende skjæringstidspunktet for når nytt styre overtar forvaltningsmyndigheten. Når nytt nasjonalparkstyre er oppnevnt, bør det konstituere seg raskt og styret kan fortsette med ordinært styremøte etter konstituering.

Miljødirektoratet ser at hverken vedtektene eller tidligere brev om oppnevning av verneområdestyrer har hatt regler for hva som gjelder i overgangen mellom et gammelt og nytt styre. Dette er imidlertid nå klargjort gjennom oppnevning av de nye styrene i 2024.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre ble oppnevnt 30.01.2024. Dette innebærer at det forrige nasjonalparkstyret ikke lenger hadde forvaltningsmyndighet da de stilte i møte 08.03.2025.

Miljødirektoratet har som følge av dette og henvendelsene om det, vurdert hvilken betydning det får for de sakene som er behandlet i styremøte 08.03.2025.

To saker ble behandlet på dette møtet, sak 04/2024 og sak 05/2024.

Sak 1

I den første saken ble det vurdert om styret skulle oversende en sak til Miljødirektoratet for vurdering av overtredelsesgebyr. Dette er ikke et vedtak i forvaltningslovens forstand, men en beslutning om oversendelse av saken til Miljødirektoratet. Det er Miljødirektoratet som fatter eventuelt vedtak om overtredelsesgebyr. Vi anser derfor at det ikke foreligger noe ugyldig vedtak truffet av nasjonalparkstyret på møtet 08.03.2024 i denne saken. Miljødirektoratet vurderer på egen hånd om det skal ilegges overtredelsesgebyr i saker som vi får kjennskap til, uavhengig av om saken er oversendt fra et nasjonalparkstyre eller tilfaller Miljødirektoratet på annen måte. Saken om overtredelsesgebyr er til behandling i Miljødirektoratet.

Sak 2

I den andre saken ble det fattet et vedtak hvor styret påla fjerning av rundballer som var ulovlig plassert i Stabbursdalen landskapsvernområde. Styret hadde tidligere sendt forhåndsvarsel om dette. Når vedtak om pålegg er fattet av tidligere styre og ikke nytt oppnevnt styre, vil det fort innebære at vedtaket må anses som ugyldig fordi det ikke er fattet av rett forvaltningsmyndighet.

Miljødirektoratet viser til at etter forskriften om vern av Stabbursdalen landskapsvernområde § 3 punkt 1.1 er området vernet mot inngrep og et forbud mot forurensning og forsøpling i § 3 punkt 5. For denne saken ble pålegget om opprydding gitt fordi vedkommende hadde handlet i strid med verneforskriften. Vedkommende har også selv en egen plikt til å sørge for at sin virksomhet er i samsvar med verneforskriften. Vedkommende har nå fjernet rundballene og saken er derfor ryddet opp i.

Ugyldige vedtak bør oppheves i tilfeller der de har betydning for fremtiden. I andre tilfeller vil vedtaket være en nullitet, dvs. at det ikke lenger gjelder. Ut fra vurderingen over, kan vi ikke se at det er nødvendig å formelt sett å oppheve pålegget eller behandle saken på nytt av nytt styre. Vedkommende har ryddet opp i et forhold som var i strid med verneforskriften og som han uavhengig av pålegget pliktet å rydde opp i. Vedkommende har ikke fått tvangsmulkt og vedtaket har (etter det vi er kjent med) ikke medført andre urettmessige følger. Vi kan derfor ikke se at det er nødvendig for nåværende nasjonalparkstyre å formelt følge opp denne saken videre i form av å fatte nytt vedtak om pålegg.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Tone Lise Alstad Eid
seksjonsleder

Hege Langeland
seniorrådgiver

Kopi: Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Statsforvalteren i Troms og Finnmark

*Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašeaddji
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija*

Vår dato:

07.04.2025

Vår referanse

2025/3547

Deres dato:

Deres referanse

STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE
c/o Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9800 VADSØ

Telefonnummer til saksbehandler

Heidi-Marie Gabler, 77642231

Klage på vedtak om dispensasjon til motorferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark

Statsforvalteren viser til omgjøring av vedtak fattet på delegert myndighet av nasjonalparkforvalteren, og vedtak om endring av fremtidig praksis for behandling av søknader om dispensasjoner til bruk av snøskuter til hytter og gammer i Stabbursdalen nasjonalpark.

Klagen gjelder vedtak i sak 2025/198-4, datert 19.03.2025 - Omgjøring av vedtak i sak 2025/198-3, Tillatelse til Stabbursdalen grunneierforening til bruk av snøskuter og ATV til transport av materiale, utstyr og bagasje til vakthytte - vedtak i sak ST 15/2025.

Begrunnelse for klagen

1) Dispensasjon for bruk av snøskuter til hytter i nasjonalparken med hjemmel i verneforskriften § 3 pkt. 6.3

Nasjonalparkstyret har gitt dispensasjon til 12 turer i året, i 4 år, for bruk av snøskuter for transport til hytter i nasjonalparken med hjemmel i den spesifiserte bestemmelsen i forskrift § 3, pkt. 6.3. Dette er en omgjøring av det opprinnelige vedtaket, der det var innvilget dispensasjon til 6 turer i ett år. Styret har vedtatt at gjeldende praksis fremover skal være 4-årige tillatelser, og at antall turer til hytter/fritidsboliger økes til 12 turer i året. Vi klager på vedtaket fordi dette er et høyt antall turer sammenlignet med det som er vanlig praksis for behandling av slike saker i verneområder. Vedtaket kan også skape presedens for en uheldig utvikling av økt motorisert ferdsel i verneområder, som ikke er forenlig med verneformål og kan gi negative virkning for verneverdiene.

Statsforvalteren klager også på vedtaket fordi det ikke er begrunnet at transporten/antall turer er nødvendig. Hjemmelen i forskriften § 3, pkt. 6.3 gjelder bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter. Styret har ikke begrunnet at det er nødvendig å øke antall turer til 12 turer. Styret har også gitt dispensasjon til mer motorferdsel enn det som er omsøkt i denne saken, der det er søkt om dispensasjon for bare ett år

E-postadresse:
sftfpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse:
Strandvegen 13, Tromsø
Damsveien 1, Vadsø

Telefon: 78 95 03 00
www.statsforvalteren.no/tf
Org.nr. 967 311 014

for vedlikehold av hytta. Styret har heller ikke har lagt til grunn nødvendigheten av transporten. Når styret omgjør vedtak/fatter vedtak om endret praksis som ikke følger innstilling fra forvalteren, må styret selv gjøre denne vurderingen. Styret har i tillegg fjernet krav om kjørebok. Dette kan føre til ubegrenset kjøring i nasjonalparken. Vedtakene skal være kontrollerbare.

2) Inntil tre (3) snøskutere kan kjøre i følge og telles som én tur.

Statsforvalteren klager på vedtakets punkt: *Dersom behov kan sannsynliggjøres, kan inntil tre (3) snøskutere kjøre i følge og telles som én tur.*

Vi viser til Ot. prop 52 (2008-2009) – Om lov om forvaltning av naturens mangfold, s. 425 hvor det står følgende om vurdering av sikkerhetshensyn: «Generelt sett gir den ikke grunnlag for å åpne for bruk av to snøscootere når det gis tillatelse til bruk av snøscooter (såkalt følgescooter)».

Det er altså ikke anledning til å innvilge følgeskuter grunnet sikkerhetsmessige hensyn. Forvaltningspraksis legger opp til at bruk av én skuter tilsvarer én kjøretur, bruk av to skutere tilsvarer to kjøreturer osv.

Statsforvalteren mener etter dette at bruk av 3 snøskutere ikke kan telles som en tur, men skal telles som 3 turer.

3) Styret har ikke vurdert søknadene etter naturmangfoldlovens miljørettslige prinsipper i

§ 7 (§§ 8-12).

Styret har fattet enkeltvedtak og vedtatt en endring i forvaltningspraksis som åpner for stor økning av motorisert ferdsel i verneområdet i mange år fremover, uten at dette er vurdert etter verneforskriften eller naturmangfoldlovens prinsipper, jf. § 7 (§§ 8-12).

Vi viser her til naturmangfoldloven § 7 (*prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12*). «Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen».

Når styret omgjør vedtak/fatter vedtak om endret praksis som ikke følger innstilling fra forvalteren må styret selv gjøre denne vurderingen i henhold til intensjonen med vernet og etter naturmangfoldloven § 7 (§§ 8-12).

Styret må vurdere/se hen til:

- hvordan omsøkte motorferdsel vil påvirke formålet med vernet og verneverdiene.
- kunnskap om verneverdier og naturmangfold som vil bli berørt av den økte motorferdselen, og effekten av den økte motorferdselen på dette.
- om denne kunnskapen er god nok til å fatte en beslutning, eller om føre-var-prinsippet skal legges til grunn.
- om den samlede belastningen for verneområdet, for alle søknadene om motorferdsel og vurdere dette sammen med annen belastning økosystemene i verneområdet er utsatt for.
- hvilke avbøtende tiltak som er nødvendig for å unngå skade på verneverdiene.

Statsforvalteren er av den oppfatning at styret ikke har gjort denne vurderingen ved sin omgjøring av vedtaket og ved vedtak om endret praksis for behandling av søknader om motorferdsel i verneområdet. Dette utgjør en saksbehandlingsfeil som medfører at vedtakene kan være ugyldige.

Statsforvalteren anmoder styret om å ta klagen vår til følge, og endre de påklagede enkeltvedtakene. Vi anmoder også om at styret endrer vedtak om forvaltningspraksis for søknader om bruk av snøskuter til hytter og gammer. Nasjonalparkforvalteren deres har lang erfaring med forvaltning av dette verneområdet, og solid faglig kunnskap om regelverket for verneområdeforvaltning, og er deres faglige veileder i disse sakene. Vi anmoder styret å følge denne veiledningen.

Hvis klagen ikke blir tatt til følge skal den oversendes til Miljødirektoratet som klageinstans.

Med hilsen

Toril Feldt (e.f.)
konstituert statsforvalter

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

STABBURSDALEN
GRUNNEIERFORENING

c/o Jan Arnfinn Andersen
Ráigeája 8

9710 INDRE
BILLEFJORD

Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 VADSØ

Trondheim, 07.11.2025

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2025/11362

Saksbehandler:
Marit Doseth

Vedtak i klagesak om motorferdsel i forbindelse med vedlikehold av laksetrapp og vakthytte ved Fossekulpen i Stabbursdalen nasjonalpark

Vi viser til klagen på Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak 19.03.2025. Klagesaken ble oversendt fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre 13.05.2025.

Vedtak

Miljødirektoratet endrer Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak. Stabbursdalen grunneierforening gis tillatelse til å kjøre med ATV inntil 3 turer (tur-retur) i perioden 01.07.2025 – 30.09.2025 og med snøskuter inntil 6 turer (tur-retur) i perioden 13.02.2025 – 04.05.2025 til laksetrapp og vakthytte ved Fossekulpen i Stabbursdalen nasjonalpark.

Bruk av én snøskuter teller som én tur, to eller flere snøskutere ifølge teller som to eller flere turer. Slede er tillatt.

Forvaltningsmyndighetens kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut. Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes til nasjonalparkstyret.

For øvrig gjelder vilkårene satt i delegert vedtak 12.02.2025.

Vedtaket er fattet etter verneforskriften § 3 punkt 6.3 femte strekpunkt og naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ og forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Dere kan ikke klage på vedtaket.

Bakgrunn for saken

Stabbursdalen grunneierforening v/ Kjell Birkely søkte 07.01.2025 om tillatelse til bruk av snøskuter, helikopter/fly og ATV i perioden 14.02.2025 til 15.09.2025 til Fossehytta ved Stabbursfossen i Stabbursdalen nasjonalpark. Formålet var frakt av materiell i forbindelse med

vedlikehold av laksetrappa ved Stabbursfossen. Det ble søkt om 6 turer med snøskuter og 3 turer med ATV.

Den 12.02.2025 ga nasjonalparkforvalter etter delegert myndighet Stabbursdalen grunneierforening tillatelse til bruk av snøskuter og ATV for frakt av materiell og utstyr i forbindelse med vedlikehold av laksetrappa og vakthytta. Vedtaket ble hjemlet i verneforskriften § 3 punkt 6.3 og naturmangfoldloven § 48 første ledd. Grunneierforeningen fikk tillatelse til 3 turer med ATV i perioden 01.07. - 30.09.2025 og 6 turer med snøskuter i perioden 13.02.2025-04.05.2025. Søknad om bruk av helikopter og flytting av nedfalt furutre ble behandlet som separerte søknader.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre vedtok 12.03.2025 å omgjøre tillatelsen med hjemmel i forvaltningslovens § 35 a). Styret ga en ny tillatelse i samsvar en ny forvaltningspraksis som ble vedtatt i samme møte.

Den nye praksisen åpner for en dobling av antall turer med snøskutere, noe som innebærer inntil 6 turer til gammer og inntil 12 turer til hytter/fritidsboliger pr. år. Videre skal 3 kjøretøy i følge kunne telle som én tur dersom det sannsynliggjøres behov for ekstra kjøretøy på snødekt mark. Slede skal være tillatt.

Det ble også vedtatt at kravet til kjørebok/kjøreseddel skal avvikles så lenge tillatelsen medbringes under kjøring. Dette for å forenkle forvaltningen, harmonisere regelverket med kommunen og være mer brukervennlig. Styret mente at kontroll med gitte tillatelser kan gjennomføres på andre måter, for eksempel ved digital bekreftelse.

Styret vedtok å åpne for 4-årige tillatelser.

I henhold til den nye vedtatte praksisen ga nasjonalparkstyret dermed Stabbursdalen grunneierforeningen en ny tillatelse til å kjøre i Stabbursdalen nasjonalpark med inntil 12 turer med snøskuter i perioden 1. januar til 4. mai i en 4-års periode. Det opplyses at 3 kjøretøy i følge vil kunne telle som én tur dersom det sannsynliggjøres behov og kravet om føring av kjørebok ble sløyfet.

Klagers argumenter

Statsforvalteren i Troms og Finnmark påklagde nasjonalparkstyret sitt vedtak 07.04.2025.

Statsforvalteren viste til at en tillatelse på inntil 12 turer er vesentlig flere turer enn eksisterende praksis for denne typen kjøring både i dette og andre verneområder. Det er dessuten dobbelt så mange turer som det ble søkt om.

Det manglende kravet om føring av kjørebok vil ifølge Statsforvalteren vanskeliggjøre muligheten til å føre kontroll, som igjen vil kunne medføre ubegrenset kjøring.

Statsforvalteren anførte videre at det ikke er i samsvar med verneområdeforvaltningen fortolkning ellers at inntil 3 skutere i følge skal kunne telle som 1 tur ved synliggjøring av behov.

Avslutningsvis mente Statsforvalteren at styrets vedtak er mangelfullt begrunnet og at vedtaket derfor er ugyldig. Det ble annet blant vist til den manglende vurderingen av miljørettsprinsippene, jf. naturmangfoldloven §§ 8-12.

Nasjonalparkstyrets merknader

Styret mente området har et særegent klima som gjør at hytter og gammer kan benyttes hele vinterhalvåret. Det hevdtes at motorferdselen er en integrert del av friluftslivskulturen i Finnmark, og at motorferdsel til dette formålet ønskes ivaretatt i regelverket på samme måte som den er det for reindrifta.

En øvre ramme på 12 turer vil ifølge styret skape forutsigbarhet og likebehandling. Styret opplyste at de ønsker å jobbe for at forvaltningsplanen skal ha en øvre ramme på 16 turer, noe som tidligere er avvist av Miljødirektoratet.

Videre ble det anført at 3 snøskutere i følge vil kunne være samfunnsøkonomisk fordelaktig, bidra til å ivareta miljøet og ikke øke omfanget av motorferdselen. Når det gjaldt det manglende krav om kjøreplan så viste styret til Porsanger kommunes erfaringer som er at kravet har liten kontrollfunksjon og er lite formålstjenlig. Styret mente regelverkene burde samkjøres for bedre å kunne ivareta brukerne.

Styret opplyste at de i sine vurderinger har lagt vekt på tradisjonell og generell, vitenskapelig kunnskap jf. naturmangfoldloven § 8. Styret mente at lavfrekvent og hensynsfull motorferdsel på snø i områder som ikke er spesielt sårbare, har begrenset innvirkning på naturverdiene, jf. naturmangfoldloven § 8 og viste til at den aktuelle motorferdselen skal finne sted på faste traseer som allerede er i bruk. 16 turer per sesong anses som moderat og er ifølge fagmiljøene forsvarlig. Styret viste også til langvarig bruk av området og erfaringer fra både lokal og samisk utmarksbruk hvor brukerne tilpasser seg vær- og føreforhold.

Videre ble det opplyst at det som føre-var tiltak vil bli presisert overfor tiltakshavere at motorferdselen bare skal finne sted på snø/isdekt mark og være så skånsom som mulig for å unngå forstyrrelse av reindrift, fugleliv (spesielt rovfugl).

Styret la til grunn at den aktuelle motorferdselen ikke representerer en betydelig økning i den samlede belastningen på økosystemet da det ikke skal kjøres i sårbare perioder eller områder. Faren for presedens ble ansett som liten siden nye hytter og gammer ikke tillates i nasjonalparken.

Så lenge motorferdselen foregår i tråd med vilkårene satt anså styret ikke behov for andre tiltak for å hindre eller begrense skader, jf. naturmangfoldloven § 11.

Siden moderne snøskutere bråker mindre og gir lavere utslipp enn eldre snøskutere mente styret at den nye dispensasjonspraksisen vil ivareta naturhensyn, lokal brukstradisjon og samfunnsmessige behov som vil gi gode samfunnsmessige resultater, uten å gå på bekostning av verneformålet jf. naturmangfoldloven § 12.

Nasjonalparkstyret tok ikke klagen til følge og opprettholdt sitt vedtak i strid med forvalters tilrådning. Saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse 13.05.2025.

Miljødirektoratet sine vurderinger

Vi er klageinstans i saken, og kan derfor prøve alle sider av den. Vi kan også ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen.

Kunnskap om verneverdiene og effekten av påvirkning jf. naturmangfoldloven § 8 har vi hentet fra Naturbase, Artskart, Rovbase og NINA-rapport 187 – Effekter av motorferdsel i utmark på natur, folk og samfunn.

Reglene som gjelder for dette verneområdet

Stabbursdalen nasjonalpark ble vernet ved kgl.res 20. desember 2002 og forskrift om verneplan for Stabbursdalen vedlegg 1, vern av Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttosvuomi Álbmotmeahcci, Porsanger og Kvalsund kommuner, Finnmark ble vedtatt (verneforskriften).

Formålet med vernet er ifølge verneforskriften § 2 å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel er som utgangspunkt forbudt i nasjonalparken, jf. § 3 pkt. 6.1.

Forvaltningsmyndigheten kan imidlertid gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter, jf. verneforskriften § 3 pkt. 6.3 femte strekpunkt.

Konkret vurdering

Ifølge forvaltningsloven § 35 første ledd, bokstav a) kan et forvaltningsorgan omgjøre sitt eget vedtak uten at det er påklaget, dersom endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser. Siden Stabbursdalen grunneierforening fikk innvilget flere turer over flere år enn det som det tidligere var gitt tillatelse til, er omgjøringsvedtaket til gunst for grunneierforeningen og vilkårene for å omgjøre er oppfylt.

Verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark åpner for at det kan gis dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter, jf. § 3 pkt. 6.3 femte strekpunkt. Verneforskriften angir ikke i hvilket omfang det kan gis motorferdsel etter denne bestemmelsen. Ifølge forarbeidene (foredraget til kgl.res side 18) er det *"en målsetting å holde motorferdselen innenfor nasjonalparken på et lavest mulig nivå. Motorisert framkomstmiddel skal bare benyttes når transporten er nødvendig. Ved vurdering av om hva som er nødvendig må ulempene med motorferdsel veies opp mot det enkelte transportbehovet."*

Statsforvalteren hevder i klagen at styrets vedtak var for dårlig begrunnet og viste til at det blant annet manglet en vurdering av miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12.

Ifølge forvaltningslovens § 24 skal enkeltvedtak begrunnes, og begrunnelsen skal gis samtidig med at vedtaket treffes. Nærmere krav til begrunnelsen fremgår av forvaltningsloven § 25 hvor det blant annet heter at begrunnelsen skal vise til reglene, de faktiske forhold og det skjønnet vedtaket bygger på. Kravene til begrunnelsen i denne bestemmelsen er ansett å være minimumskrav, omfanget må tilpasses sakens natur og hvor inngripende vedtaket er for den enkelte part. Hvis forvaltningslovens regler ikke følges når enkeltvedtak forberedes og fattes, er det en saksbehandlingsfeil. Slike feil kan føre til at enkeltvedtak blir ugyldige, jf. forvaltningslovens § 41.

Styret viste i sitt vedtak til de endringer de hadde vedtatt i forvaltningspraksis og at tillatelsen i foreliggende tilfelle skulle være i samsvar med denne endringen. Det fremgår ikke av styrets vedtak om de har foretatt en konkret vurdering av søknaden fra grunneierforeningen. Selv om det foreligger en etablert forvaltningspraksis og/eller en retningslinje i vedtatt forvaltningsplan, må nasjonalparkstyret likevel foreta en individuell vurdering av hver søknad, blant annet for å avgjøre om motorferdselen er å anse som nødvendig i det enkelte tilfelle. Det fremgår ikke av styrets avgjørelse om dette er vurdert. Behovet for og omfanget av transport ved bygge- og vedlikeholdsarbeid vil variere avhengig av hva som skal utføres og hvilke materialer som skal transporteres.

I forbindelse med den forberedende klagebehandlingen ga styret en mer utfyllende begrunnelse, blant annet av miljørettsprinsippene. Det fremgår imidlertid heller ikke her hvordan styret har vurdert den konkrete søknaden og hva de har vektlagt i sin behandling av denne. Vi er derfor usikre på om styret har foretatt de nødvendige vurderingene av behovet for motorferdsel, begrunnelsen er så mangelfull at det er vanskelig å vurdere om avgjørelsen lider av noen innholdsmessige feil. Deler av begrunnelsen er også etterfølgende, noe som ikke er i samsvar med forvaltningslovens regler, jf. forvaltningslovens § 24. Vi er derfor enige med Statsforvalteren i at vedtaket er ugyldig da vi ikke kan utelukke at den mangelfulle saksbehandlingen kan ha virket inn på vedtakets innhold, jf. forvaltningsloven § 41.

Stabbursdalen grunneierforening har søkt om tillatelse til 6 turer med snøskuter med slede for frakt av utstyr og materiell til Fossehytta. Materialene skal benyttes til vedlikehold av laksetrappa ved Stabbursfossen. Ifølge søknaden skal det transporteres materialer, sement, sandsekker og forskalingsmaterialer. I tillegg skal det hentes ned teller for oppgraderinger som skal fraktes tilbake igjen. Det meste av det transporterte utstyret kan lagres i hytta gjennom vinteren.

Miljødirektoratet finner det godtgjort at materialet som skal fraktes er av et slikt omfang og tyngde at det er nødvendig med motorisert transport. Inntil 6 turer anser vi som rimelig i foreliggende tilfelle. Dispensasjon omfatter ikke persontransport, adgangen til å la personer sitte på gjelder bare dersom dette ikke medfører behov for ytterligere transport. Transport på frossen og snødekt mark er mest skånsomt for underlaget og så mye som mulig bør transporteres på denne måten, jf. naturmangfoldloven § 12. Når det gjelder behov for en flerårig tillatelse eller ytterligere antall turer utover det omsøkte, finner vi ikke at sannsynliggjort eller dokumentert at det er behov for dette. De potensielle skadene og ulempene motorferdselen har for dyrelivet gjør at motorferdselen skal begrenses til et minimum og uansett ikke til mer enn det som er omsøkt. Vi legger derfor til grunn at verneforskriftens vilkår om at motorferdselen må være nødvendig, ikke er oppfylt for turer utover det omsøkte.

Miljødirektoratet endrer på denne bakgrunn Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak. Stabbursdalen grunneierforening gis tillatelse til bruk av snøskuter for frakt av vedlikeholdsmateriell og teller til laksetrapp og vakthytte ved Fossekulpen i Stabbursdalen nasjonalpark. Tillatelsen gjelder for inntil 6 turer i perioden 13.02.2025 – 04.05.2025.

Når det gjelder hva som skal regnes som én tur vises det til forarbeidene til naturmangfoldloven (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)) hvor det står følgende under omtale av naturmangfoldloven § 48 første ledd, andre alternativ (sikkerhetshensyn side 425): *"Generelt sett gir den ikke grunnlag for å åpne for bruk av to snøscootere når det gis tillatelse til bruk av snøscooter (såkalt følgescooter)".* Siden lovforarbeidene ikke åpner for bruk av to snøskutere i sikkerhetsøyemed, er det liten grunn til å anta at det skal kunne åpnes for det i andre, kanskje mindre tungtveiende tilfeller. Vi legger derfor til grunn at bruk av én snøskuter teller som én tur, to snøskutere teller som to turer osv. Det er uten betydning om snøskuterne er i følge eller ikke.

Miljødirektoratet er enig med Statsforvalteren i at det er viktig at det kan føres kontroll med de dispensasjoner som gis. Styrets manglende kravet om føring av kjørebok, kan vanskeliggjøre mulighetene for å føre kontroll, noe som igjen kan medføre ubegrenset kjøring. Kjøreseddel utstedt av nasjonalparkstyret skal derfor fylles ut med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut i forkant av hver tur. Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes nasjonalparkstyret.

Endret forvaltningspraksis

Verneforskriften gir de juridiske bestemmelsene for et verneområde og angir restriksjonsnivået. Foredraget til kgl.res er en rettskilde som kan klargjøre og tolke rettsreglene i de tilfelle reglene er uklare eller kan tolkes på flere måter. Den til enhver tid eksisterende forvaltningspraksis må være innenfor de rammene som verneforskriften setter. Det er et generelt prinsipp i verneområdeforvaltning at motorferdselen innenfor verneområdene skal holdes på et lavest mulig nivå og dette blir også presisert i foredraget til kongelig resolusjon.

Nasjonalparkstyret hevder at en tillatelse til 12 turer og forvaltningspraksis på 16 turer på snødekt mark er forsvarlig og ikke vil påvirke natur- og verneverdier i området. Miljødirektoratet legger til grunn at selv om motorferdsel med snøskuter på frossen og godt snødekt mark i liten grad vil kunne påvirke vegetasjon i verneområdet, vil den kunne påføre skader på busker og annen lavtvoksende vegetasjon som ikke er dekket av snø dersom det kjøres på denne. Det vises i denne sammenhengen til at ivaretagelse av furuskog er en del av verneformålet for nasjonalparken.

Det er dokumentert at snøskutertrafikk kan påvirke dyrearter gjennom unnvikelse, tiltrekning og tilvenning hos individer. Generelt er det derfor grunn til å begrense omfanget av motorferdsel for å redusere effektene for dyrelivet, og også regulere tidspunktet for kjøring for å unngå forstyrrelser i sårbare perioder. Motorferdsel kan videre ha kumulative effekter av forstyrrelse, og virke sammen med andre faktorer. Et eksempel på dette er støy fra luftfart. Det foreligger imidlertid generelt mangel på kunnskap om effekter av motorferdsel på populasjoner og økosystemer, og særlig samlede effekter. Føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 og prinsippet om samlet belastning i naturmangfoldloven § 10 taler dermed også for å være restriktiv med å tillate motorferdsel, også på snødekt mark.

Det vises også til målsettingen fra sentrale myndigheter om at verneområdeforvaltningen skal være enhetlig. Dersom det åpnes for en forvaltningspraksis i Stabbursdalen nasjonalpark hvor det gis dispensasjoner for inntil 12 turer med snøskuter for frakt av varer og utstyr til hytter i verneområdet, vil dette kunne skape presedens også for andre verneområder, noe som igjen vil øke den samlede belastningen i verneområdene mye, særlig i områder med mange hytter, jf. naturmangfoldloven § 10. I dag er det så langt vi erfarer vanlig å gi dispensasjon for 5-6 turer til dette formålet i andre verneområder. Det vises for eksempel til forvaltningsplan for Lyngsalpene hvor det heter at det i utgangspunktet kan innvilges inntil 5 turer der formålet er tilsyn, transport av bagasje og utstyr til egen hytte. I tillegg kan det innvilges en dag der formålet med kjøringen er frakting av ved. I forvaltningsplanen for Junkerdalen heter det at det kan bli gitt tillatelse til inntil 6 turer på snødekt mark frem til og med 1. mai. Frakt av ved fra parkeringsplass til hytte er inkludert i disse seks turene.

Nasjonalparkstyret hevder at motorferdselen inngår som en del av utøvelsen av friluftslivet i Finnmark og at derfor på generelt grunnlag bør gis et økt antall turer. Motorferdsel i utmark er som hovedregel forbudt både etter den generelle motorferdselslovgivningen og etter verneforskriftene. Unntaket gjelder for såkalt nyttekjøring, slik kjøring er enten direkte unntatt fra motorferdselsforbudet eller så åpner lovgivningen for at det kan søkes om dispensasjon til dette. Ren personfrakt tillates som den klare hovedregel ikke, det samme gjelder motorferdsel i forbindelse med utøvelse av friluftsliv. Unntak fra dette finnes, for eksempel har mange kommuner etablert snøskuterløyper hvor rekreasjonskjøring lovlig kan finne sted. Motorferdsel som generell friluftslivsutøvelse gir ikke grunnlag for et utvidet antall turer i verneområdet.

Nasjonalparkstyret hevder at det er et ekstraordinært klima i nasjonalparken som begrunner mange turer. Det vises til lange og snørike vintre, forskjellig fra områder lengre sør. Norge har for tiden 48 nasjonalparker, inkludert 7 på Svalbard og 41 på fastlandet og til havs. Et stort antall av nasjonalparkene ligger i fjell og høyereliggende områder, et flertall av nasjonalparkene har derfor lange og snørike vintersesonger. Klimaet begrunner derfor ikke ekstra turer i dette området.

Miljødirektoratet er enig med nasjonalparkstyret i at forutsigbarhet og likebehandling er viktig i verneområdeforvaltningen og en forvaltningsplan er derfor et viktig og nyttig redskap. Forvaltningsplanen skal gi retningslinjer og «kjøreregler» for et verneområde for å sikre forutsigbarhet og likebehandling av brukere ved å konkretisere verneforskriftene og tydeliggjør hva som er tillatt, hva som er restriksjoner og hva som krever dispensasjon. Den fungerer som et praktisk verktøy for forvaltningsmyndigheten og gir informasjon til grunneiere, kommuner og frivillige organisasjoner om hvordan verneformålet skal ivaretas. Miljødirektoratet oppfordrer Stabbursdalen nasjonalparkstyre om å utarbeide utkast til forvaltningsplan som er innenfor de rammer som verneforskriften setter og i samsvar med nasjonale føringer.

Styret mener motorferdselregelverket og verneforskriftens motorferdselsbestemmelser burde samkjøres for bedre å kunne ivareta brukerne. Verneforskriftene har vanligvis strengere bestemmelser enn det generelle motorferdselregelverket for bedre å kunne for å bevare biologisk mangfold, ivareta økosystemtjenester som ren luft og vann, beskytte sårbare landskap og arter, og sikre fremtidige generasjoners tilgang til natur og rekreasjon. Det er ikke forvaltningsmyndighetens oppgave å harmonisere regelverkene.

Vi minner for øvrig om at Miljødirektoratet som overordnet forvaltningsorgan har rett til å gi bindende instruks og retningslinjer til Stabbursdalen nasjonalparkstyre som underordnet organ om hvordan saker skal saksbehandles, tolkninger av lover og utøvelse av skjønn. Miljødirektoratet forventer at nasjonalparkstyret tar vår avgjørelse i denne sak til etterretning.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
avdelingsdirektør

Terje Qvam
seksjonsleder

Kopi til:

Stabbursdalen nasjonalparkstyre

Postboks 700

9815

VADSØ

Statsråden

Ordføreren i..... kommune

Deres ref

Vår ref
200904233

Dato

Etablering av ny modell for forvaltning av verneområder – invitasjon til å delta i nasjonalpark-/verneområdestyrer

Jeg har herved gleden av å invitere kommune til å delta i forvaltningen av verneområdet/verneområdene knyttet til verneplan for

Regjeringen har vedtatt at nasjonalparker og store verneområder skal forvaltes lokalt. Gjennom den nye forvaltningsmodellen for verneområdene som er beskrevet i Miljøverndepartementets budsjettproposisjon for 2010, vil kommunene få forvaltningsmyndighet gjennom deltagelse i politisk sammensatte nasjonalpark- eller verneområdestyrer. En god og aktiv forvaltning av nasjonalparkene og de øvrige verneområdene er avgjørende for å sikre verneverdiene. Oppgaven jeg inviterer dere til å delta i er derfor av sentral betydning for at vi skal nå våre nasjonale og internasjonale mål om å bevare naturmangfoldet.

Jeg ber om at kommunen innen 10. februar 2010 gir tilbakemelding på om kommunen ønsker å delta i forvaltningen av verneområdet/verneområdene som omfattes av nevnte verneplan/verneplaner gjennom nasjonalparkstyre/verneområdestyre.

Bakgrunn

Det er et nasjonalt og internasjonalt mål å stanse tapet av naturens mangfold. Måloppnåelsen er avhengig av flere virkemidler. Vern av områder står sentralt i miljøvernpolitikken både nasjonalt og internasjonalt for å nå dette målet. Måloppnåelsen er imidlertid ikke bare avhengig av at områder blir vernet i medhold av naturmangfoldloven (tidligere naturvernloven), men også av hvordan vi forvalter verneområdene våre. For å sikre en bedre måloppnåelse mener jeg det er særlig viktig

å styrke forvaltningen av verneområdene.

I valget av forvaltningsmodell for nasjonalparkene og de øvrige verneområdene har regjeringen vektlagt at forvaltningen skal være kunnskapsbasert, lokalt forankret og bidra til en mest mulig enhetlig forvaltning. Naturmangfoldloven slår fast at natur skal forvaltes kunnskapsbasert, og at forvaltningen skal bygge både på vitenskaplig og erfaringsbasert kunnskap. Nasjonalparkene og de øvrige verneområdene er vår aller mest verdifulle natur, noe som stiller ekstra krav til en kunnskapsbasert forvaltning.

På denne bakgrunn har Regjeringen gjennom Miljøverndepartementets budsjettproposisjon (Prop.1 S (2009-2010), s. 218-226) lagt fram en ny modell for forvaltning av verneområdene. Den nye modellen omfatter både store verneområder som nasjonalparker og landskapsvernområder, verneområder i sammenheng som grenser opp mot hverandre, og forvaltning av små verneområder.

Jeg vil i denne omgang ha fokus på nasjonalparkene, andre store verneområder og verneområder i sammenheng som grenser opp mot hverandre. Miljøverndepartementet vil i eget brev på et senere tidspunkt komme tilbake til forvaltningen av de små områdene.

Ny forvaltningsmodell for nasjonalparker og store verneområder

Nasjonalpark-/verneområdestyre

Den nye forvaltningsmodellen innebærer at nasjonalparker, andre store verneområder og verneområder i sammenheng skal forvaltes av et interkommunalt, politisk sammensatt *nasjonalpark-/verneområdestyre*, senere omtalt som *styre*, bestående av en representant fra hver av de berørte kommunene i tillegg til en fra berørt(e) fylkeskommune(r). I områder med samiske interesser skal også Sametinget oppnevne representant(er) til styret. Styret skal sørge for en helhetlig og kontinuerlig forvaltning på tvers av administrative grenser og innenfor rammen av naturmangfoldloven og verneforskriften for det enkelte verneområdet.

Faglig rådgivende utvalg

Et tett og konstruktivt samarbeid med de ulike brukerinteressene i verneområdene er helt nødvendig for å få til en god forvaltning. Styret skal derfor samarbeide med andre berørte parter gjennom et bredt sammensatt *faglig rådgivende utvalg* bestående av bl.a. grunneiere, andre særlig berørte offentlige organer, som for eks. villreinnemnd, fjellstyrer, næringsliv, frivillige organisasjoner, bl.a. natur- og miljøvernorganisasjoner, og samiske interesser der det er relevant.

Nasjonalpark-/verneområdeforvalter

Sekretariatet for styret utgjøres av *nasjonalparkforvalter/verneområdeforvalter*. Forvalteren skal ansettes av fylkesmannen. Gjennom sin tilknytning til fylkesmannens fagmiljø vil forvalteren bidra til et bredere kunnskapstilfang i forvaltningen av verneområdene. Ansettelsen av forvalteren vil skje i nær dialog med styret.

Forvalteren vil være underlagt verneområdestyret i forhold knyttet til forvaltningen av verneområdet. Forvalteren skal fortrinnsvis ha sin kontorplassering geografisk i nær tilknytning til det/de aktuelle verneområdet/verneområdene. Målet er at forvalteren skal inngå i et faglig fellesskap gjennom oppbygging av lokale/regionale forvaltningsknutepunkt som der det er hensiktsmessig, blir knyttet til nasjonalparksentre eller andre typer naturinformasjonssentre. Forvalteren forutsettes her samlokalisert med andre fagpersoner knyttet til verneområdet, som for eksempel personell fra Statens naturoppsyn (SNO) og naturveiledere. Fjellstyrene kan også være aktuelle partnere i et slikt fellesskap.

Etablering av ny forvaltningsmodell

Miljøverndepartementet har som mål å etablere den nye modellen for de kommunene som ønsker det i løpet av 2010.

Første ledd i etableringen vil være å opprette styre for nasjonalparker og andre store verneområder og verneområder i sammenheng som grenser opp mot hverandre. Prioritet vil bli gitt til de områdene som har vært med i forsøksordningen og de senest etablerte nasjonalparkene/større verneområdene. For enkelte av nasjonalparkene vil det bli vurdert inntil videre å videreføre særskilte forvaltningsordninger som er etablert. For alle områder vil eksisterende forvaltningsordninger bli opprettholdt inntil ny modell er etablert.

Når styrene er på plass, vil ansettelse av forvaltere skje så raskt som mulig innenfor gjeldende budsjettammer. Lokalisering av forvaltningsknutepunktene vil bli drøftet med utgangspunkt i innspill fra bl. a. styrene. Inntil knutepunkter er utpekt, vil forvalterne fortrinnsvis bli lokalisert hos fylkesmannen.

Nærmere om nasjonalpark-/verneområdestyrene

Hvilke kommuner ønsker å delta i forvaltningen?

Gjennom dette brevet ber jeg dere som har nasjonalparker eller andre større verneområder, vurdere om dere ønsker å delta i et interkommunalt nasjonalpark-/verneområdestyre. Forvaltningsmyndigheten vil bli delegert til det interkommunale styret, jf. naturmangfoldloven § 62 andre ledd tredje punktum.

De kommunene som ønsker å delta i ordningen, bes gi departementet tilbakemelding om dette innen 10. februar 2010.

Et vilkår for at lokal forvaltning kan etableres, er at flertallet av berørte kommuner som har et eller flere verneområder innenfor sine grenser, ønsker å delta i forvaltningen av verneområdet/verneområdene gjennom et styre som omtalt over.

Dersom flertallet ikke ønsker å forvalte verneområdene gjennom en slik ordning, skal fylkesmannen fortsatt være forvaltningsmyndighet.

Sammensetning av styret

Styret velges av kommunestyrene og skal bestå av en representant fra hver kommune. Styret bør primært bestå av ordførere eller andre folkevalgte/kommunestyre-representanter i kommunen. I tillegg skal fylkestinget/fylkestingene oppnevne politisk(e) representant(er) fra berørte fylkeskommune(r).

Andelen av eventuell samisk representasjon i styret skal vurderes ut i fra områdets betydning for samisk kultur og næringsutøvelse. Dersom kommunen har synspunkter på hvordan den samiske representasjon i styret kan ivaretas, mottar jeg gjerne synspunkter på dette. Miljøverndepartementet vil etter samråd med Sametinget ta den endelige beslutningen om samisk representasjon i de aktuelle styrene.

Det skal også vurderes om et styre kan ha forvaltningsansvar for flere verneområder. Dersom et større verneområde bare omfatter en kommune, kan det eventuelt settes sammen et politisk, kommunalt styre med fylkespolitisk og eventuelt samisk representasjon.

Ved oppnevning av styrene forutsettes det at kravene til kjønnsfordeling, jf likestillingsloven § 21, blir lagt til grunn.

Opprettelse av styrene

Beslutningen om å opprette styrene tas av Miljøverndepartementet. Fylkesmannen og Direktoratet for naturforvaltning vil bistå i konstitueringsprosessen av styrene gjennom innkalling til møter, tilrettelegging for valg av leder osv. Jeg tar sikte på at styrene kan etableres fra mars - april 2010.

Styrets oppgaver

Styrets oppgave er å være forvaltningsmyndighet for nærmere bestemte verneområder. I grove trekk innebærer dette å fatte beslutninger knyttet til vernebestemmelsene, gjennomføring av tiltak som tilrettelegging for bruk, informasjons -, og skjøtselstiltak, og i samarbeid med SNO bidra til lokal forankring i gjennomføringen av tiltakene. Der det er aktuelt, skal styret utarbeide og rullere forvaltnings-/skjøtelsesplaner som skal godkjennes av Direktoratet for naturforvaltning. I forbindelse med delegering av forvaltningsmyndighet til styrene vil departementet utarbeide en konkret oversikt over ansvar og oppgaver som tillegges styret.

Miljøverndepartementet vil i samarbeid med Direktoratet for naturforvaltning og fylkesmennene bidra med veiledning og opplæring av styrene. Departementet vil senere komme tilbake til opplegget for dette.

Klagebehandling og mulige sanksjoner

Miljøverndepartementet vil være klageinstans for vedtak fattet av styret. Klagesaken vil bli forberedt av Direktoratet for naturforvaltning. Fylkesmannen kan påklage vedtak fattet av styret, jf. naturmangfoldloven § 62.

Fordi forvaltningen av verneområder handler om å oppfylle nasjonale og internasjonale forpliktelser, skal statlige myndigheter gripe inn dersom forvaltningen ikke er i samsvar med naturmangfoldloven og formålet med vernet. Dette kan gjøres ved at statlig myndighet instruerer styret, omgjør vedtak som er truffet eller ved at delegert myndighet trekkes tilbake, jf forvaltningsloven § 35 og naturmangfoldloven § 67.

Nærmere om ansettelse av forvaltere og etablering av forvaltningsknutepunkt

Det legges opp til utlysning og ansettelse av nasjonalpark-/verneområdeforvaltere innenfor de budsjetttrammer som foreligger, så snart styrene er etablert. Det skal etableres god dialog mellom fylkesmannen og styrene i tilsettingsprosessen. Miljøverndepartementet vil komme tilbake til nærmere konkretisering av denne prosessen.

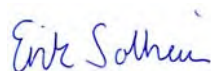
Jeg forutsetter at forvalterne skal ha god naturfaglig kompetanse. Forvalteren skal bistå styret slik at forvaltningen av verneområdene skjer i samsvar med nasjonale og internasjonale mål og forpliktelser, naturmangfoldloven, verneforskriftene og statlige retningslinjer for forvaltning. Forvalterens kompetanse bør så vidt mulig være tilpasset de enkelte verneområdene.

Det forutsetts at forvalteren inngår i et fagmiljø. Det skal derfor bygges opp lokale/regionale faglige fellesskap knyttet til nasjonalparksentre eller andre typer naturinformasjonssentre hvor forvalteren samlokaliseres med andre fagpersoner knyttet til verneområdet. Miljøverndepartementet vil ta den endelige beslutningen om hvilke eksisterende sentre som skal utvikles til knutepunkt, og hvor det eventuelt skal etableres nye sentre som vil få en knutepunktfunksjon. Departementet vil fatte sin beslutning om lokalisering av knutepunktene bl. a. på bakgrunn av innspill fra styrene.

Økonomiske konsekvenser

Finansiering av ordningen vil skje gjennom bevilgninger over statsbudsjettet. Det forutsettes ikke kommunal finansiering av forvaltningsordningen. Når ordningen er etablert, vil bevilgningene til verneområdeforvaltere bli overført til kap. 1510 Fylkesmennene som øremerkede midler, mens driftsbevilgningene til styrene fortsatt vil sortere under Miljøverndepartementet over budsjettet til Direktoratet for naturforvaltning.

Med hilsen

Erik Solheim

Kopi:

Fornyings- og administrasjonsdepartementet

Kommunal- og regionaldepartementet

Landbruks- og matdepartementet
Olje- og energidepartementet
Fiskeri- og kystdepartementet
Forsvarsdepartementet
Nærings- og handelsdepartementet
Samferdselsdepartementet
Sametinget
Direktoratet for naturforvaltning
Fylkesmennene
Fylkeskommunene
KS
USS

Arkivsaksnr: 2020/9317-26

Saksbehandler: Tor Asbjørn
Aslaksen Simonsen

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	46/2026	18.09.2026

Vedlegg:

- 1 Avslag på søknad om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning
- 2 Kart som viser lednings- og kjøretraseer i Stabbursdalen landskapsvernområde
- 3 Kongelig resolusjon for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde 20. desember 2002
- 4 Søknad fra Statnett 17. april 2026 om etablering av ny 420 kV kraftledning i Stabbursdalen landskapsvernområde
- 5 Innspill til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby
- 6 Brev fra NVE 12.06.2026 - Høring og tilbud om konsultasjon - detaljplan for ny 420 kV kraftledning
- 7 Detaljplan 420 kV Skaidi - Lebesby juni 2026
- 8 Kart som viser lednings- og kjøretraseer i Stabbursdalen landskapsvernområde

Forvalters innstilling

Stabbursdalen nasjonalpark - Avslag på søknad om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområdet med plantelivsfredning

Vedtak

Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautusvuoman kanalarhaan johtokunta gir Statnett SF avslag på søknad om å etablere ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 3 punkt 1.3 i forskrift om Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin av 20. desember 2002 nr. 1772.

Klageadgang

Dere kan klage på nasjonalparkstyrets vedtak til Miljødirektoratet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven § 28 og § 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og skal sendes via nasjonalparkstyrets adresse som vist under, jf. forvaltningsloven § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Postboks 700
9815 Vadsø

eller på e-postadresse sftfpost@statsforvalteren.no

Saksopplysninger

Det vises til Statnetts søknad av 17. april 2026 (ref.: 2023/784-24) om å bygge ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin med en lengde på om lag 4 km.

For å kunne gjennomføre tiltaket søker Statnett om dispensasjon fra § 3 punkt 1.1 i forskriften for Stabbursdalen landskapsvernområdet med plantelivsfredning.

Det vises også til NVEs brev av 12. juni 2026 om høring av detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon.

Innledning

For enkelthets skyld vil Stabbursdalen landskapsvernområde og Stabbursdalen nasjonalparkstyre benyttes i den videre i saksutredningen, selv om det formelt heter henholdsvis Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin og Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahceestivra/Rautusvuoman kanalarhaan johtokunta.

Søknaden fra Statnett datert 17. april 2026 om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde må behandles etter forskrift for Stabbursdalen landskapsvernområde av 20. desember 2002 nr. 1772 og lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19. juni 2009 nr. 100.

Det vil være naturlig å dele søknaden i to deler ved behandlingen av tiltaket:

1. Den første delen av søknaden omhandler etablering av ny 420 kV kraftledning.
2. Den andre delen av søknaden omhandler fjerning av eksisterende 66 kV- og 132 kV kraftledning.

Høring av detaljplan for ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, jf. høringsbrev fra Norges vassdrags- og energidirektoratet av 12. juni 2026 (ref.: 202601327-19), må også behandles av nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark. I følge dette brevet er høringsfristen satt til 31. juli 2026. I brevet står det blant annet at Statnett skal ha utarbeidet planene i kontakt med Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Nasjonalparkstyret opplyste i brev til Statnett den 28. juli 2026 (vår ref.: 2020/9317-21) at det ble tatt sikte på å behandle søknaden om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde i styremøte 18. september 2026. Det ble samtidig søkt om utsettelse av høringsfristen for detaljplanen med høringsfrist 31. juli 2026 til 25. september 2026. I e-post fra NVE ved Helga Munkeby den 10. august 2026 fikk nasjonalparkstyret utsatt frist til 25. september 2026 for å avgi uttalelse til Statnetts detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby

Nasjonalparkstyret behandler begge sakene i styremøte den 18. september 2026.

Nasjonalparkstyrets vedtak med tilhørende sakspapirer samt nasjonalparkstyrets innspill til detaljplanen vil oversendes Statnett og Norges vassdrags- og energidirektoratet så snart som mulig etter styremøtet.

Bakgrunn

Statnett søkte i 2020 om konsesjon etter energiloven om bygging av ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi i Hammerfest kommune og ny transformatorstasjon i Adamsfjorddalen i Lebesby kommune. Statnett søkte den gangen om to ledningstraséer som krysset Stabbursdalen. Av disse krysset alternativ 1.1 gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, mens alternativ 1.7 lå utenfor landskapsvernområdet.

I juni 2023 sendte Statnett en tilleggssøknad til Norges vassdrags- og energidirektoratet, som i stor grad omhandlet planene for traséer i Stabbursdalen. I denne søknaden trakk Statnett alternativ 1, og kom i stedet opp med alternativ 1.9 og 1.10 i forbindelse med kryssingen av Stabbursdalen og Stabbursdalen landskapsvernområde. Statnett opprettholdt traséalternativ 1.7 som et alternativ utenfor landskapsvernområdet.

I tillegg søkte Statnett om konsesjon for å bygge om eksisterende 132 kV kraftledning som i dag går gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde som landkabel. Traséen for denne landkabelen følger E6 på store deler av strekningen, og ligger i tillegg utenfor landskapsvernområdet.

Traséalternativ 1.10 krysser like øst for åsen Njallavárri sør for Lompolavegen. Statnett valgte å omsøke denne traseén etter å ha gjennomført radarundersøkelser i to sesonger (2022 og 2023) for å kartlegge trekkrutene til dverggåsa. Undersøkelsene ble gjennomført av Norsk institutt for natur-forskning på oppdrag for Statnett. Som følge av resultatene og de faglige vurderingene fra NINA kom man fram til at denne traséen var bedre enn blant annet alternativ 1.7 (og alternativ 1.9 som også ble vurdert).

Siden Statnett har fått endelig konsesjon etter energiloven for kraftledningen, og at konsesjon ble gitt for kraftledningstraséer som krysser gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, må Statnett søke nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark om tillatelse til å etablere ny 420 kV kraftledning gjennom landskapsvernområdet.

I møte mellom Stabbursdalen nasjonalparkstyre og Statnett den 18. september 2025 opplyste Statnett at de planla å grave ned topplinjer langs omsøkt 420 kV trasé gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Om søknaden

Statnett søker om dispensasjon fra § 3 punkt 1.1 i forskrift om vern av Stabbursdalen landskapsvernområde for bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde og i henhold til trasé vist på kart i vedlegg 1. 420 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen landskapsvernområder er ca. 4 km lang.

Det omsøkte tiltaket innebærer:

1. Etablering av ny 420 kV kraftledning (inkludert kabler i bakken).
2. Male master (fra og med mast 102 B til og med mast 107 B) grønne (konsesjonsvilkår).
3. Kloppegging/terrengforsterkning over Lodderodojeaggi (myr) og oppstillingsplasser for linjetromler (område B 29 A og B 29 B).
4. Anleggsareal.
5. Terrengtransport på barmark.
6. Terrengtransport på vinterføre.

Kraftledningstrasé

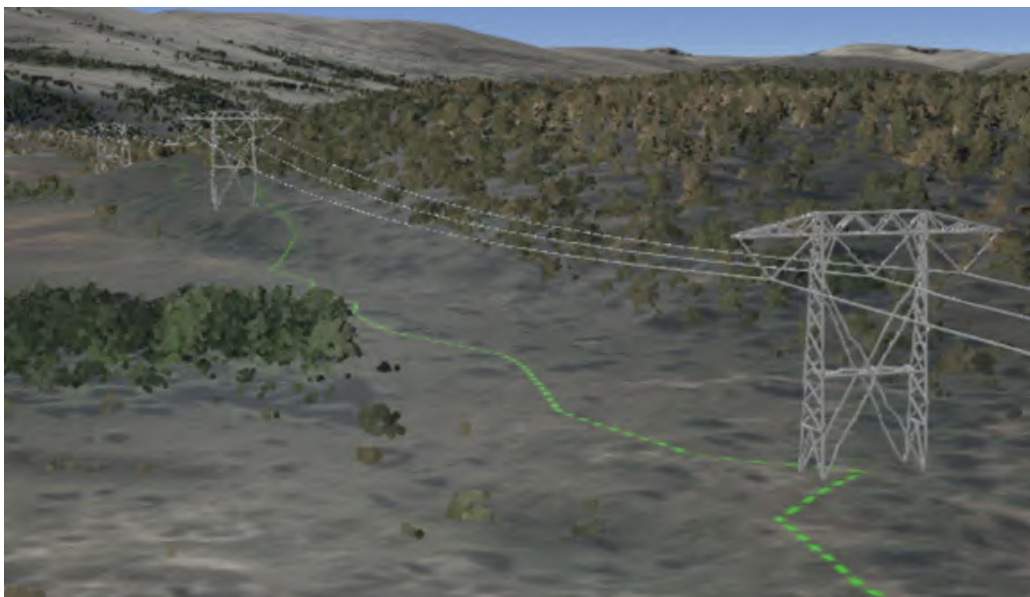
420 kV kraftledningstraséen gjennom landskapsvernområdet er ca. 4 km lang. Siden nedgravde topplinjer for 420 kV kraftledningen med unntak av et lite område i den nordøstlige delen av landskapsvernområdet vil følge 420 kV kraftledningstraséen, vil lengden av de nedgravde topplinjene også være omtrent 4 km i landskapsvernområdet.

Det var i utgangspunktet tenkt at disse to topplinjene kunne graves ned langs den planlagte kabel-traséen for 132 kV ledningen som delvis ligger langs E6 og i sin helhet utenfor landskapsvernområdet, men sikkerhetskrav tilsier at den ene topplinjen, som er en jordkabel, må graves ned i 420 kV traséen og kobles til hver mast. Dette vil gi tilstrekkelig sikkerhet for anlegget og personer ved eventuelle lynnedslag eller dersom det skulle skje noe feil med anlegget. Den andre topplinjen, som er en kommunikasjonskabel, legges i grunnen langs 132 kV kabelen (delvis langs E6 og utenfor landskapsvernområdet). Dermed blir det én grøft langs 420 kV traséen.

Der jordkabelen berører bart fjell vil den kunne festes direkte til fjell i dagen. Dette kan medføre sprengning. Alt anleggsarbeid med topplinjer vil skje innenfor den samme tidsrammen som byggingen av selve 420 kV-ledningen, og i samme trasé som denne.

Grønnmalte master

Mastepunktene fra og med mast 102 B til og med mast 107 B foreslås grønnmalte i henhold til konsesjonsvilkår

Figur 1 Bilde som viser mastene slik de er planlagt langs traséalternativ 1.10 øst for Njallavárri. Mastene her er foreslått grønnmalte (på bildet er de gråfarget).

Klopplegging/terrengforsterkning

Over den sørlige delen av myra Lodderodojeaggi planlegges det klopplegging og/eller terreng-forsterkning ved transport over myra. Avstanden over myra er ca. 100 meter.

Terrengtransport på barmark

Det planlegges terrengtransport (ny) fra den nordøstlige delen av landskapsvernområdet (like sørøst for Snekkernes/Snihkkárnjårga) og sørover til området litt vest for Kunsajávri, det vil si langs trasé for nedgravde topplinjer og ny 420 kV kraftledning. I tillegg foreslås det terrengtransport (eksisterende) fra grusvei i den nordøstlige delen av landskapsvernområdet (ca. 1 km nordvest for den vestlige delen av Valdakmyra), og frem til mastepunktene 93 B, 94 B og 97 B. Det foreslås også terrengtransport (eksisterende) fra et område nord for Njallavárjeaggi og østover frem til mastepunkt 103 B.

Terrengtransport på vinterføre

Det planlegges transport på vinterføre fra Rávtošvuopmi og vestover over eksisterende 66 kV- og 132 kV kraftledningstraséer, deretter sørøstover og vest for eksisterende 66- og 132 kV kraftledningene, før den krysser vernegrensen til landskapsvernområdet nordvest for Kunsajávri.

Riving av 66- og 132 kV kraftledninger

I tillegg til ovennevnte tiltak, foreslås det å rive eksisterende 66 kV- og 132 kV kraftledninger som går gjennom landskapsvernområdet. Disse kraftledningene kommer inn i landskapsvernområdet sørøst for Snekkernes, går så sørover til nordøstlig del av myra Lodderodojeaggi, før den går mer i sørøstlig retning der den krysser vernegrensa litt vest for Kunsajávri. Lengden på traséen i landskapsvern-området hvor disse kraftledningene går er ca. 3 km.

Anleggsplasser

Det legges opp til to anleggsplasser nordøst for Ravttošguolbba. Disse kalles oppstillingsplasser for linjetromler og er B 29 A og B 29 B.

Byggetid

Kraftledningen på strekningen gjennom Stabbursdalen er planlagt bygget i perioden fra høsten 2028 og frem til ferdigstillelse vinteren 2031, noe som betyr at tiltaket gjennom Stabbursdalen vil ta 3,5 til 4 år å bygge ferdig. Statnett opplyser at det vil ta ca. 2 måneder å montere master og ca. 2 måneder å strekke kraftledninger i Stabbursdalen landskapsvernområde.

Rydding av skog

Byggingen starter med rydding av skog ved mastepunktene (arealet er ca. 40 x 40 meter ved hvert mastepunkt) og langs ledningstraséen til ny 420 kV kraftledning der dette er nødvendig av hensyn til sikkerhetsavstand til linjene. Denne skogryddingen vil foregå som manuell hogst i landskapsvern-området.

Stolpefundamenter

Det vil være behov for å benytte gravemaskin ved mastepunktene for bygging av fundamenter. Arbeidet med fundamenter er planlagt over en periode på ca. 6 måneder på strekningen i Stabbursdalen (Ikeldas – Kunsajávri). Denne aktiviteten innebærer transport til mastepunktene og graving ved hvert mastepunkt. Dette arbeidet innebærer at det blir gravd en grop ved hvert mastepunkt på ca. 20 x 20 meter hvor prefabrikerte stålfundamenter skal plasseres i bunnen av gropa, jf. figur 1.

Figur 2 Eksempel på et typisk prefabriert mastefundament. Prinsippet er at man tar vare på det øverste topplaget av vekstmasser, som legges tilbake på toppen i forbindelse med tilbakeføring og istandsetting av naturen. Fundamentene som skal benyttes i Stabbursdalen landskapsvernområdet kan skille seg fra fundamentene som er vist på dette bildet.

Tilkomst/kjøretreaser

Tilkomst for gravemaskin er i hovedsak planlagt med utgangspunkt i Lombolavegen (denne vegen starter ved E6 vest for Valdakmyra), for deretter transport ut i terrenget langs den konsesjonsgitte kraftledningstraséen (420 kV kraftledningen).

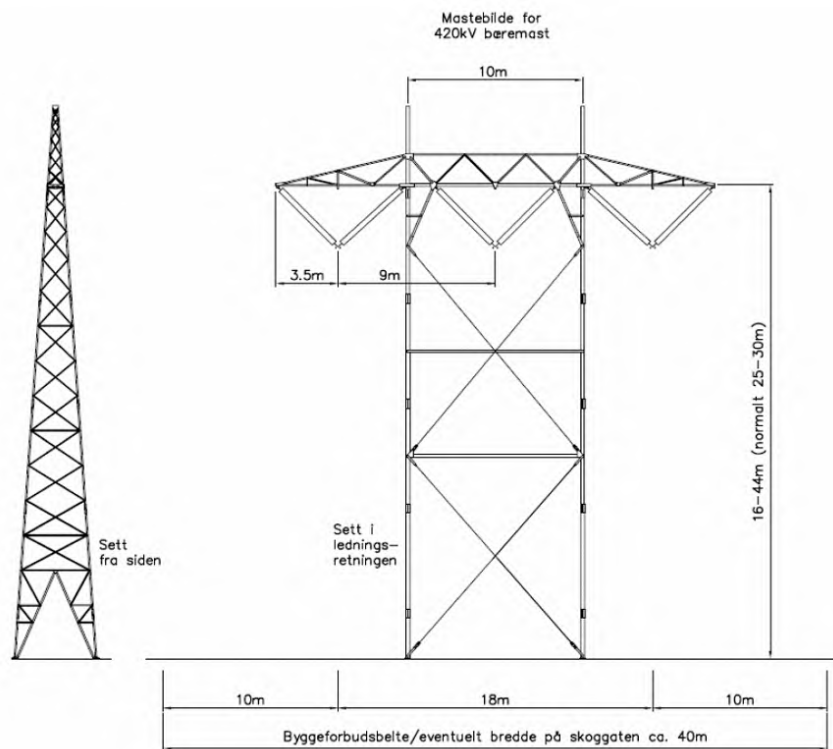
For tilkomst til de søndre områdene i landskapsvernområdet med gravemaskin, vurderer Statnett å benytte eksisterende barmarksløyper som går opp mot Kunsávarri og videre transport vestover i terrenget mot ledningstraséen ned mot Lodderođojeaggi (myr).

Bruk av helikopter

I Stabbursdalen landskapsvernområde vil montering av master ta ca. 2 måneder, og strekking av linjer ca. 2 måneder. Dette arbeidet foregår i all hovedsak med bruk av helikopter. Linjetromler og utstyr knyttet til operasjonen med strekking av linjer vil bli plassert ved anleggsplassene B 29 A og B 29 B. For utflyging av mastemateriell vil det benyttes helikopter.

Master/fuglekollisjoner

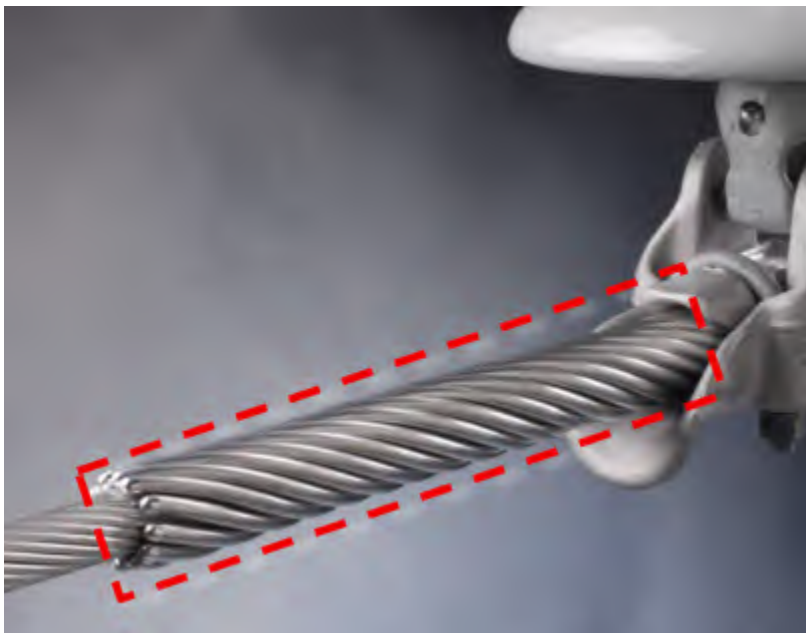
Selve kraftledningsmastene er såkalte lave master, jf. figur 4. Dette er gjort for å få linjene så lave som mulig av hensyn til fugletrekket. I snitt er mastene likevel ca. 20 meter høye i landskapsvernområdet. Høyden på mastene er bestemt av forskriftskrav til avstand mellom strømførende linjer og bakken. Linjene skal ikke være lavere enn 8,3 meter over bakken. Dette fører til at det i landskapsvernområdet blir bygget 5 master pr. kilometer kraftledning i stedet for 3 master, og noen master kan derfor være høyere enn 20 meter.

Figur 5 Skisse av Statnetts standard bæremast med innvendig bardunering. Mastene som skal settes opp i Stabbursdalen landskapsvernområde vil ha en gjennomsnittshøyde på 20 meter mot 25 – 30 meter som normalt, men på grunn av topografi kan de bli betydelig høyere på enkelte steder. Likeledes vil mastene i landskapsvernområdet ikke ha toppspirer/topplinjer. Byggeforbudsbeltet/bredde på skoggaten vil være 40 meter også for mastene i landskapsvernområdet.

Fugleavvisere/fuglekollisjoner

Faselinjene skal merkes med fugleavvisere. Det er et tiltak for å verne om den kritisk truede dverg-gåsa. Linjene kan ikke merkes med «tradisjonelle» fugleavvisere. Disse kan kun brukes på topplinjer, som i denne saken skal legges i grøft langs 420 kV traséen. Her vil linjene derfor påmonteres armeringsspiraler med en lengde på ca. 1 – 1,5 meter, jf. figur 5. Det legges opp til at spiraler monteres for hver 10 meter på de to ytterste faselinjene. Disse blir montert med forskjøvede markeringer, slik at det i praksis blir en armeringsspiral for hver 5 meter. Armeringsspiraler består av aluminium som tvinnes på faselinjen. Som fugleavviser vil armeringsspiralene føre til at tykkelsen på linjen blir større, og dette vil gjøre linjene mer synlig.

Figur 6 Bilde som viser prinsippet for en armeringsspiral på en faselinje.

For å redusere risikoen for fuglekollisjoner skal topplinjene som tilhører kraftledningen (jordledningen og fiberledningen) graves ned på strekningen gjennom Stabbursdalen.

Sikkerhetskrav tilsier at jordledningen må graves ned i 420 kV traséen og kobles til hver eneste mast. Det legges til grunn at nedgraving av topplinjene gjøres ved å benytte gravemaskin med skuffebredde 30 cm. Dybden på grøfta blir 70 cm. Grøftene blir fylt igjen med stedege masser og det legges til rette for raskest mulig revegetering, på lik linje med områdene som graves ut for mastefundamenter. Det vil også benyttes terrengforsterkning, for eksempel stokkematter og/eller klopping, får unngå skade på grunn og vegetasjon, jf. figur 3.

Riving av 66- og 132 kV kraftledninger

Når ny 132 kV kraftledning mellom Skaidi og Smørfjord stasjoner er satt i drift, vil 66 kV kraft-ledningen gjennom Stabbursdalen rives. 132 kV kraftledningen som går parallelt med 66 kV kraft-ledningen gjennom Stabbursdalen, rives som følge av at 132 kV kraftledningen skal bygges om til jordkabel. Dette betyr at både 66- og 132 kV kraftledningene i Stabbursdalen landskapsvernområde skal rives og fjernes. Til rivearbeidet må det være tilkomst med gravemaskin frem til trestolpene, slik at disse kan løsnes, eventuelt kappes minimum 30 cm under bakken. Også her er det aktuelt å benytte terrengforsterkning (for eksempel stokkematter/klopping).

Regelverk

Om forskrift for Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning

I det følgende vil vi redegjøre for aktuelle bestemmelser i forskriften for Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning av 20. desember 2002 nr. 1772.

Formålet med opprettelsen av Stabbursdalen landskapsvernområde er å sikre et egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark, samt å sikre et område med verdens nordligste furuskog. Betydelige kvartærgeologiske verneverdier bidrar til å gi området dets særpreg, jf. forskriften § 2.

I tillegg er ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Videre skal landskapsvernområdet, sammen med Stabbursdalen nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Området er etter forskriften § 3 punkt 1.1 første avsnitt vernet mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Etter andre avsnitt i denne bestemmelsen er det blant annet forbud mot vegbygging, oppføring, påbygging og ombygging av bygninger og anlegg, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, uttak og fjerning av stein, drenering og annen form for tørlegging, fremføring av luft- og jordledninger m.v. Opplistingen er ikke uttømmende.

Etter forskriften § 3 punkt 1.2 er bestemmelsen i punkt 1.1 ikke til hinder for blant annet:

- Drift og vedlikehold av eksisterende kraftledning.
- Oppgradering/fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i strid med verneformålet.

Etter forskriften § 3 punkt 1.3 kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til blant annet:

- Oppgradering/fornyelse av kraftledning som ikke faller inn under punkt 1.2.
- Fremføring av nye kraftlinjer, kabler eller telelinjer.

Felling av furu, herunder tørrfuruer, er forbudt. Det er også forbud mot hogst av bjørk, med mindre det er til eget bruk, jf. forskriften § 3 punkt 2.1.

Motorisert ferdsel skal skje i samsvar med lov om motorisert ferdsel i utmark og vassdrag og forskrifter og vedtak med hjemmel i denne, jf. forskriften § 3 punkt 4.

Vurdering

Nasjonalparkstyrets vurdering: Etablering av ny 420 kV kraftledning

Statnett søker om en rekke tiltak i forbindelse med etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Nasjonalparkstyret vil i det følgende vurdere tiltakene opp mot forskriften for Stabbursdalen landskapsvernområde, naturmangfoldloven og kongelig resolusjon av 20. desember 2002.

Motorferdsel

Det er behov for motorferdsel i verneområdet forbindelse med etablering av ny 420 kV kraftledning, nedgraving av topplinje (jordkabel) tilhørende 420 kV kraftledningen og fjerning av 66- og 132 kV kraftledningene i Stabbursdalen landskapsvernområde.

Det er ikke forbud mot motorferdsel i landskapsvernområdet. Motorisert ferdsel skjer i samsvar med lov om motorisert ferdsel i utmark og vassdrag og forskrifter og vedtak med hjemmel i denne, jf. forskriften § 3 punkt 4.

Søknad om motorferdsel i landskapsvernområdet i forbindelse med omsøkt tiltak, må sendes til Porsanger kommune og/eller Statsforvalteren i Troms og Finnmark. De er rette instanser for behandling av søknader om motorferdsel i Stabbursdalen landskapsvernområde.

Etablering av ny 420 kV kraftledning

Etablering av ny 420 kV kraftledning innebærer flere ulike tiltak:

- Graving av groper for mastefundament på 20 x 20 meter (lengde x bredde).
- Etablering av master med gjennomsnittlig mastehøyde på ca. 20 meter.
- Nedgraving av topplinje i grøft som er ca. 30 cm bred og ca. 70 cm dyp.

Omsøkte tiltak som graving av groper for mastefundament, etablering av master med kraftledninger og nedgraving av topplinje, vil etter nasjonalparkstyrets vurdering helt klart være et vesentlig inngrep som kan virke inn på landskapets art eller karakter, jf. forskriften § 3 punkt 1.1 første avsnitt. Nasjonalparkstyret mener at tiltakene også er forbudt etter verneforskriften § 3 punkt 1.1 andre avsnitt.

Bestemmelsene i § 3 punkt 1.1 er ikke til hinder for drift og vedlikehold av eksisterende kraftledninger, jf. forskriften § 3 punkt 1.2.

Om vedlikehold står det følgende i kongelig resolusjon av 20. desember 2002, sitat:

Vedlikehold omfatter blant annet utskifting av komponenter som linjer, isolatorer, master, traverser m.v. i samsvar med anleggets tillatte egenskaper i forhold til konsesjon etter energiloven. Oppsetting av master med annen utforming enn eksisterende anlegg, omfattes normalt ikke av vedlikeholds-bestemmelsen. Ved utskifting av master eller andre komponenter, skal master og komponenter som er mest mulig lik eksisterende benyttes, med mindre overgang til andre typer master og komponenter vil redusere anleggets innvirkning på verneverdiene uten urimelige kostnader eller ulemper for anleggseieren.

Nasjonalparkstyret legger til grunn at bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde ikke kan gjennomføres etter vedlikeholdsbestemmelsen i forskriften § 3 punkt 1.2.

Bestemmelsene i § 3 punkt 1.1 er heller ikke til hinder for oppgradering/fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlig fysiske endringer i strid med verneformålet, jf. § 3 punkt 1.2.

I kongelig resolusjon av 20. desember 2002 står det følgende om dette, sitat:

Det er innført en spesiell unntaksbestemmelse som gjelder oppgradering og/eller fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i strid med verneformålet. Bestemmelsen omfatter tilfeller hvor det oppføres andre typer master, ved oppsetting av større master eller opphenging av nye liner m.v. som endrer anleggets egenskaper i forhold til hva det er gitt konsesjon til å etablere, og når endringen ikke innebærer en vesentlig fysisk endring i forhold til formålet med vernet. Eksempel på tiltak kan være endring av driftsspennning eller linjetykkelse. Oppgraderinger som innebærer bruk av større eller endrede master kan også omfattes dersom det ikke kommer i konflikt med verneverdiene.

I følge kongelig resolusjon kan det settes opp andre typer master som er større enn de som står der i dag. Om mastene kan settes opp forholdsvis langt unna de eksisterende kraftledningene i landskaps-vernområdet, er ikke

direkte avklart i den kongelige resolusjonen. Nasjonalparkstyret må ta stilling til om endringen innebærer en vesentlig fysisk endring i strid med verneformål og verneverdier, jf. forskriften § 3 punkt 1.2.

Formålet med vernet av Stabbursdalen landskapsvernområde er:

Å sikre et egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark, samt å sikre et område med verdens nordligste furuskog, jf. forskriften § 2. Betydelige kvartærgeologiske verneverdier bidrar til å gi området dets særpreg.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. I tillegg skal landskapsvernområdet, sammen med Stabbursdalen nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Begrepet egenartet kan i denne sammenhengen forstås som noe som har et tydelig særpreg, er spesielt eller skiller seg ut fra det vanlige. Vakkert kan bety at noe er pent, skjønt eller estetisk tiltalende. Dersom det etableres omfattende tiltak i landskapsvernområdet, slik som for eksempel ny 420 kV kraftledning, mener nasjonalparkstyret at det omsøkte tiltaket vil påvirke det egenartede og vakre landskapet vesentlig og på en negativ måte for de fleste. Nasjonalparkstyret mener også at det omsøkte tiltaket vil kunne påvirke furuskogen samt bruken av området til reindrift og naturopplevelse.

Et naturområde blir gjerne definert som et geografisk avgrenset areal dominert av naturmiljø som er lite eller ikke påvirket av menneskelige inngrep. Dersom 420 kV kraftledningen blir etablert i landskapsvernområdet, mener nasjonalparkstyret at landskapsvernområdet ikke lenger bidrar til å bevare et sammenhengende naturområde med Stabbursdalen nasjonalpark.

Styret har derfor kommet frem til at omsøkt etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde er i strid med verneformålet. Herav følger også at det ikke er hjemmel for å etablere ny 420 kV kraftledningen etter forskriften § 3 punkt 1.2.

Forskriften § 3 punkt 1.3 åpner opp for at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til fremføring av nye kraftlinjer, kabler eller telelinjer. Denne hjemmelen kalles en spesifisert dispensasjonsbestemmelse.

Om denne bestemmelsen står det i kongelig resolusjon følgende, sitat:

Nye kraftledninger krever særskilt tillatelse etter vurdering av konkret søknad. Det presiseres at vurderingen her kan være forskjellig fra situasjoner med oppgraderinger eller fornyelser av anlegg som er i drift på vernetidspunktet. Hvis et planlagt nytt anlegg ikke er i direkte konflikt med verne-formålet, kan det gis tillatelse til et slikt tiltak.

Nasjonalparkstyret oppfatter kongelig resolusjon dithen at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til tiltaket dersom det ikke er i direkte konflikt med verneformålet. I vurderingen av om dispensasjon skal gis etter en spesifisert bestemmelse, må dispensasjonsadgangen også vurderes i lys av verneformålet, naturforholdene m.v.

Etter vurdering av flere bestemmelser i forskriften for landskapsvernområdet, har nasjonalparkstyret kommet frem til at søknaden om etablering av ny 420 kV kraftledning kan behandles etter forskriften § 3 punkt 1.3 (fremføring av nye kraftlinjer, kabler eller telelinjer).

Dispensasjon fra vernebestemmelser er utøvelse av offentlig myndighet i henhold til natur-mangfoldloven § 7, slik at også de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 – 12 må vurderes ved en eventuell dispensasjon.

De miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven er:

- Kunnskapsgrunnlaget (§ 8).
- Føre-var-prinsippet (§ 9).
- Økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10).
- Kostnader ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11).
- Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Prinsippene kommer til anvendelse ved behandling av søknader etter verneforskrifter. Prinsippene er ikke selvstendige vedtakshjemler, men skal legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold etter andre lover. Dette innebærer at prinsippene skal være en del av vurderingen i dispensasjonssaker i verneområder, både ved vedtak med hjemmel i spesifiserte dispensasjonsbestemmelser og ved vedtak etter naturmangfoldloven § 48.

Når forskriftene bruker formuleringer som *kan gi tillatelse til* betyr ikke dette at forvaltnings-myndigheten skal gi dispensasjon, men at forvaltningsmyndigheten kan vurdere om en søknad gir grunnlag for å gi dispensasjon, jf. forskriften § 3 punkt 1.3.

Det er kun aktiviteten eller tiltaket som direkte følger av den aktuelle bestemmelse det kan gis dispensasjon til, det vil si fremføring av nye kraftledninger, kabler eller telelinjer. Om etablering av master også innbefattes i denne bestemmelsen, kan være tema for diskusjon. Nasjonalparkstyret legger til grunn at master og lignende for fremføring av kraftlinjer, kabler eller telelinjer er innbefattet i bestemmelsen.

Nasjonalparkstyret mener det foreligger god kunnskap om verneverdiene i Stabbursdalen landskaps-vernområdet, blant annet gjennom kongelig resolusjon av 20. desember 2002, forskrift for Stabburs-dalen landskapsvernområde, prosjektplan for besøksstrategi for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde datert 5. februar 2018, sårbarhetsvurdering for Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde datert desember 2020, brukerundersøkelse i Stabbursdalen nasjonalpark (NINA Rapport 1650, sommeren 2018), Naturbase, Norsk rødliste for arter 2021, dokumenter i forbindelse med ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen m.v.

Nasjonalparkstyret vurderer at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til å behandle søknaden fra Statnett om bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, jf. naturmangfoldloven § 8 om kunnskapsgrunnlaget. Det blir derfor ikke behov for å legge stor vekt på føre-var-prinsippet etter naturmangfoldloven § 9.

Grøft for nedgraving av topplinje

Graving av én grøft langs 420 kV kraftledningstraséen for nedlegging av én topplinje i bakken kan påvirke verneformål og verneverdier, jf. § 2, § 3 punkt 1.1 første avsnitt og § 3 punkt 2.1 i forskriften. Dersom det graves én grøft som omsøkt, vil massene som graves ut benyttes til å fylle igjen grøfta, hvorav toppmasser legges øverst. Siden grøfta kun er ca. 30 cm bred og ca. 70 cm dyp, antar nasjonalparkstyret at det som utgangspunkt ikke vil oppstå dreneringseffekter. Styret antar også at området forholdsvis raskt kan revegeteres, slik at det fremstår som tidligere. Situasjonen kan bli noe annerledes der grøfta skal gå over våtmarksområder, herunder for eksempel myrer. Etablering av grøfter i myrer kan føre til drenering av vann. Sprenging av fjell for etablering av grøfter for nedlegging av topplinje (jording) langs 420 kV traséen er også et tiltak som kan føre til dreneringseffekter. Etablering av grøft er etter nasjonalparkstyrets vurdering forbudt etter forskriften § 3 punkt 1.1, og kan dermed kunne komme i konflikt med verneformål og verneverdier.

Påvirkning av plantelivet

Når det gjelder påvirkning av plantelivet, er hogst av bjørk og felling av furutrær etter nasjonalpark-styrets vurdering forbudt, jf. forskriften § 3 punkt 2.1. Siden 420 kV kraftledningstraséen er ca. 4 km lang, kan det bli behov for å felle en del bjørk og furu for å få lagt topplinjene ned i bakken. Under forutsetning om at omfanget av hogst/felling blir tilstrekkelig stort, mener nasjonalparkstyret at tiltaket lett vil kunne komme i strid med verneformålet.

Rydding av vegetasjon rundt hvert mastepunkt (40 x 40 meter) og langs kraftledningstraséen, kan føre til at større mengder bjørk- og furuskog må hogges. Siden furuskogen er en svært viktig del av verne-formålet, vil et slikt tiltak etter nasjonalparkstyrets vurdering helt klart komme i strid med verne-formålet.

I vedlegg til søknaden fra Statnett er det lagt ved et kart som viser 420 kV kraftledningstraséen. I følge denne planlegges det å sette opp til sammen 19 stolper. Da det ved hvert mastepunkt skal graves en forholdsvis stor (20 x 20 meter) og dyp grop for etablering av master, vil mulighetene etter nasjonal-parkstyrets vurdering være store for at det oppstår dreneringseffekter, som i sin tur kan påvirke vegetasjonen i området rundt og dermed verneformålet.

Det største og mest synlige inngrepet vil være etablering av 19 master med synlige kraftledninger. Dette vil etter nasjonalparkstyrets vurdering helt klart påvirke verneformålet:

- Vi kan ikke lenger kalle området som egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark.
- Det vil kunne påvirke samisk kultur og næringsutnyttelse på en negativ måte, spesielt reindrifta.
- Naturopplevelsen blir helt klart svekket gjennom en ny 420 kV kraftledning, slik at det ikke lenger blir like attraktivt for utøvelse av friluftsliv i landskapsvernområdet.

- Landskapsvernområdet bidrar ikke i samme grad som tidligere til å bevare et sammenhengende naturområde med nasjonalparken.

Nasjonalparkstyret mener etableringen av mastefundament, master, kraftledninger og grøfter vil føre til en stor samlet belastning som vil være i konflikt med verneformålet og verneverdiene i landskaps-vernområdet, jf. naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning.

På bakgrunn av vurderingene ovenfor som tilsier at omsøkt tiltak vil føre til store negative konsekvenser for verneverdiene, og være i strid med verneformålet, vil nasjonalparkstyret avslå søknaden fra Statnett om bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom landskapsvernområdet.

Nasjonalparkstyret er klar over at den planlagte 420 kV kraftledningen fra Skaidi til Lebesby, og etter hvert også til Varangerbotn, styrker strømforsyningen i Øst-Finnmark og legger til rette for nærings-utvikling og ny kraftproduksjon.

Samtidig mener nasjonalparkstyret at alternative traséer som fjordkryssing m.fl. burde vært utredet bedre. Etter nasjonalparkstyrets vurdering kan det se ut til at Statnett har valgt traséen som et kompromiss mellom økonomi og hensynet til naturverdier, en løsning som etter styrets vurdering kommer svært uheldig ut for Stabbursdalen landskapsvernområde.

Det er positivt at det omsøkte tiltaket legger opp til at eksisterende 66- og 132 kV kraftledningene som går gjennom landskapsvernområdet i dag skal fjernes som følge av bygging av ny 420 kV kraftledning, hvorav 132 kV kraftledningen skal etableres som kabel delvis langs E6. At 66- og 132 kV kraft-ledningene skal fjernes, kan etter nasjonalparkstyrets vurdering likevel ikke være et argument for bygging av ny 420 kV kraftledning.

**Stabbursdalen
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Vestre Porsangerveien 1335
9710 Indre Billefjord

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 77
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/stabbursdalen

STATNETT SF
Postboks 4904 Nydalen
0423 OSLO

Saksbehandler Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen

Vår ref. 2020/9317-20 432.3

Deres ref.

Dato 09.09.2026

Avslag på søknad om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredningkraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning

Det vises til Statnetts søknad av 17. april 2026 (ref.: 2023/784-24) om å bygge ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttosvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin med en lengde på om lag 4 km.

For å kunne gjennomføre tiltaket søker Statnett om dispensasjon fra § 3 punkt 1.1 i forskriften for Stabbursdalen landskapsvernområdet med plantelivsfredning.

Det vises også til NVEs brev av 12. juni 2026 om høring av detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon.

Vedtak

Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttosvuomi álbmotmeahccestivra/Rautusvuoman kanalistarhaan johtokunta gir Statnett SF avslag på søknad om å etablere ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttosvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin.

Vedtaket er fattet med hjemmel i § 3 punkt 1.3 i forskrift om Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttosvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin av 20. desember 2002 nr. 1772.

Klageadgang

Dere kan klage på nasjonalparkstyrets vedtak til Miljødirektoratet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven § 28 og § 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og skal sendes via nasjonalparkstyrets adresse som vist under, jf. forvaltningsloven § 32.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Postboks 700
9815 Vadsø

eller på e-postadresse sftfpost@statsforvalteren.no

Innledning

For enkelthets skyld vil Stabbursdalen landskapsvernområde og Stabbursdalen nasjonalparkstyre benyttes i den videre i saksutredningen, selv om det formelt heter henholdsvis Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttosvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin og Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttosvuomi álbmotmeahccestivra/Rautusvuoman kanalistarhaan johtokunta.

Søknaden fra Statnett datert 17. april 2026 om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde må behandles etter forskrift for Stabbursdalen landskapsvernområde av 20. desember 2002 nr. 1772 og lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19. juni 2009 nr. 100.

Det vil være naturlig å dele søknaden i to deler ved behandlingen av tiltaket:

1. Den første delen av søknaden omhandler etablering av ny 420 kV kraftledning.
2. Den andre delen av søknaden omhandler fjerning av eksisterende 66 kV- og 132 kV kraftledning.

Høring av detaljplan for ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, jf. høringsbrev fra Norges vassdrags- og energidirektoratet av 12. juni 2026 (ref.: 202601327-19), må også behandles av nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark. I følge dette brevet er høringsfristen satt til 31. juli 2026. I brevet står det blant annet at Statnett skal ha utarbeidet planene i kontakt med Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Nasjonalparkstyret opplyste i brev til Statnett den 28. juli 2026 (vår ref.: 2020/9317-21) at det ble tatt sikte på å behandle søknaden om etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde i styremøte 18. september 2026. Det ble samtidig søkt om utsettelse av høringsfristen for detaljplanen med høringsfrist 31. juli 2026 til 25. september 2026. I e-post fra NVE ved Helga Munkeby den 10. august 2026 fikk nasjonalparkstyret utsatt frist til 25. september 2026 for å avgi uttalelse til Statnetts detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby

Nasjonalparkstyret behandler begge sakene i styremøte den 18. september 2026.

Nasjonalparkstyrets vedtak med tilhørende sakspapirer samt nasjonalparkstyrets innspill til detaljplanen vil oversendes Statnett og Norges vassdrags- og energidirektoratet så snart som mulig etter styremøtet.

Bakgrunn

Statnett søkte i 2020 om konsesjon etter energiloven om bygging av ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi i Hammerfest kommune og ny transformatorstasjon i Adamsfjorddalen i Lebesby kommune. Statnett søkte den gangen om to ledningstraséer som krysset Stabbursdalen. Av disse krysset alternativ 1.1 gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, mens alternativ 1.7 lå utenfor landskapsvernområdet.

I juni 2023 sendte Statnett en tilleggssøknad til Norges vassdrags- og energidirektoratet, som i stor grad omhandlet planene for traséer i Stabbursdalen. I denne søknaden trakk Statnett alternativ 1, og kom i stedet opp med alternativ 1.9 og 1.10 i forbindelse med kryssingen av Stabbursdalen og Stabbursdalen landskapsvernområde. Statnett opprettholdt traséalternativ 1.7 som et alternativ utenfor landskapsvernområdet.

I tillegg søkte Statnett om konsesjon for å bygge om eksisterende 132 kV kraftledning som i dag går gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde som landkabel. Traséen for denne landkabelen følger E6 på store deler av strekningen, og ligger i tillegg utenfor landskapsvernområdet.

Traséalternativ 1.10 krysser like øst for åsen Njallavárri sør for Lompolavegen. Statnett valgte å omsøke denne traséen etter å ha gjennomført radarundersøkelser i to sesonger (2022 og 2023) for å kartlegge trekkrutene til dverggåsa. Undersøkelsene ble gjennomført av Norsk institutt for naturforskning på oppdrag for Statnett. Som følge av resultatene og de faglige vurderingene fra NINA kom man fram til at denne traséen var bedre enn blant annet alternativ 1.7 (og alternativ 1.9 som også ble vurdert).

Siden Statnett har fått endelig konsesjon etter energiloven for kraftledningen, og at konsesjon ble gitt for kraftledningstraséer som krysser gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, må Statnett søke nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark om tillatelse til å etablere ny 420 kV kraftledning gjennom landskapsvernområdet.

I møte mellom Stabbursdalen nasjonalparkstyre og Statnett den 18. september 2025 opplyste Statnett at de planla å grave ned topplinjer langs omsøkt 420 kV trasé gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Om søknaden

Statnett søker om dispensasjon fra § 3 punkt 1.1 i forskrift om vern av Stabbursdalen landskapsvernområde for bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde og i henhold til trasé vist på kart i vedlegg 1. 420 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen landskapsvernområder er ca. 4 km lang.

Det omsøkte tiltaket innebærer:

1. Etablering av ny 420 kV kraftledning (inkludert kabler i bakken).
2. Male master (fra og med mast 102 B til og med mast 107 B) grønne (konsesjonsvilkår).
3. Kloppegging/terrengforsterkning over Lodderodojeaggi (myr) og oppstillingsplasser for linjetromler (område B 29 A og B 29 B).
4. Anleggsareal.
5. Terrengtransport på barmark.
6. Terrengtransport på vinterføre.

Kraftledningstrasé

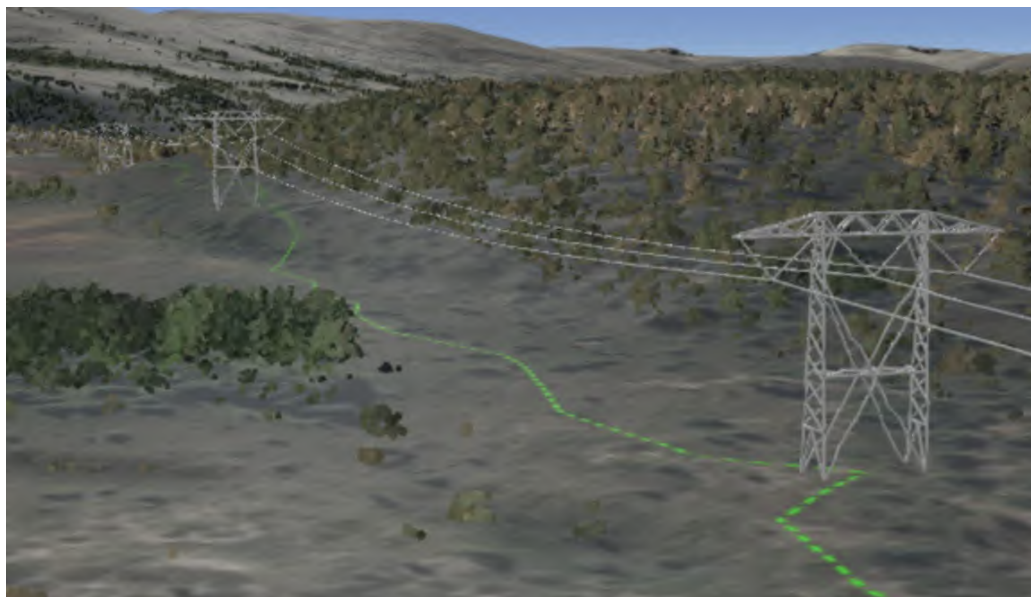
420 kV kraftledningstraséen gjennom landskapsvernområdet er ca. 4 km lang. Siden nedgravde topplinjer for 420 kV kraftledningen med unntak av et lite område i den nordøstlige delen av landskapsvernområdet vil følge 420 kV kraftledningstraséen, vil lengden av de nedgravde topplinjene også være omtrent 4 km i landskapsvernområdet.

Det var i utgangspunktet tenkt at disse to topplinjene kunne graves ned langs den planlagte kabeltraséen for 132 kV ledningen som delvis ligger langs E6 og i sin helhet utenfor landskapsvernområdet, men sikkerhetskrav tilsier at den ene topplinjen, som er en jordkabel, må graves ned i 420 kV traséen og kobles til hver mast. Dette vil gi tilstrekkelig sikkerhet for anlegget og personer ved eventuelle lynnedslag eller dersom det skulle skje noe feil med anlegget. Den andre topplinjen, som er en kommunikasjonskabel, legges i grunnen langs 132 kV kabelen (delvis langs E6 og utenfor landskapsvernområdet). Dermed blir det én grøft langs 420 kV traséen.

Der jordkabelen berører bart fjell vil den kunne festes direkte til fjell i dagen. Dette kan medføre sprengning. Alt anleggsarbeid med topplinjer vil skje innenfor den samme tidsrammen som byggingen av selve 420 kV-ledningen, og i samme trasé som denne.

Grønnmalte master

Mastepunktene fra og med mast 102 B til og med mast 107 B foreslås grønnmalte i henhold til konsesjonsvilkår

Figur 1 Bilde som viser mastene slik de er planlagt langs traséalternativ 1.10 øst for Njallavári. Mastene her er foreslått grønmalte (på bildet er de gråfarget).

Klopplegging/terrengforsterkning

Over den sørlige delen av myra Lodderoðjeaggi planlegges det klopplegging og/eller terrengforsterkning ved transport over myra. Avstanden over myra er ca. 100 meter.

Terrengtransport på barmark

Det planlegges terrengtransport (ny) fra den nordøstlige delen av landskapsvernområdet (like sørøst for Snekkernes/Snihkkárnjarga) og sørover til området litt vest for Kunsajávri, det vil si langs trasé for nedgravde topplinjer og ny 420 kV kraftledning. I tillegg foreslås det terrengtransport (eksisterende) fra grusvei i den nordøstlige delen av landskapsvernområdet (ca. 1 km nordvest for den vestlige delen av Valdakmyra), og frem til mastepunktene 93 B, 94 B og 97 B. Det foreslås også terrengtransport (eksisterende) fra et område nord for Njallavárjeaggi og østover frem til mastepunkt 103 B.

Terrengtransport på vinterføre

Det planlegges transport på vinterføre fra Rávttošvuopmi og vestover over eksisterende 66 kV- og 132 kV kraftledningstraséer, deretter sørøstover og vest for eksisterende 66- og 132 kV kraftledningene, før den krysser vernegrensen til landskapsvernområdet nordvest for Kunsajávri.

Riving av 66- og 132 kV kraftledninger

I tillegg til ovennevnte tiltak, foreslås det å rive eksisterende 66 kV- og 132 kV kraftledninger som går gjennom landskapsvernområdet. Disse kraftledningene kommer inn i landskapsvernområdet sørøst for Snekkernes, går så sørover til nordøstlig del av myra Lodderoðjeaggi, før den går mer i sørøstlig retning der den krysser vernegrensa litt vest for Kunsajávri. Lengden på traséen i landskapsvernområdet hvor disse kraftledningene går er ca. 3 km.

Anleggsplasser

Det legges opp til to anleggsplasser nordøst for Ravttošguolbba. Disse kalles oppstillingsplasser for linjetromler og er B 29 A og B 29 B.

Byggetid

Kraftledningen på strekningen gjennom Stabbursdalen er planlagt bygget i perioden fra høsten 2028 og frem til ferdigstillelse vinteren 2031, noe som betyr at tiltaket gjennom Stabbursdalen vil ta 3,5 til 4 år å bygge ferdig. Statnett opplyser at det vil ta ca. 2 måneder å montere master og ca. 2 måneder å strekke kraftledninger i Stabbursdalen landskapsvernområde.

Rydding av skog

Byggingen starter med rydding av skog ved mastepunktene (arealet er ca. 40 x 40 meter ved hvert mastepunkt) og langs ledningstraséen til ny 420 kV kraftledning der dette er nødvendig av hensyn til sikkerhetsavstand til linjene. Denne skogryddingen vil foregå som manuell hogst i landskapsvernområdet.

Stolpefundamenter

Det vil være behov for å benytte gravemaskin ved mastepunktene for bygging av fundamenter. Arbeidet med fundamenter er planlagt over en periode på ca. 6 måneder på strekningen i Stabbursdalen (Ikeldas – Kunsajávri). Denne aktiviteten innebærer transport til mastepunktene og graving ved hvert mastepunkt. Dette arbeidet innebærer at det blir gravd en grop ved hvert mastepunkt på ca. 20 x 20 meter hvor prefabrikerte stålfundamenter skal plasseres i bunnen av gropa, jf. figur 1.

Figur 2 Eksempel på et typisk prefabrikert mastefundament. Prinsippet er at man tar vare på det øverste topplaget av vekstmasser, som legges tilbake på toppen i forbindelse med tilbakeføring og istandsetting av naturen. Fundamentene som skal benyttes i Stabbursdalen landskapsvernområdet kan skille seg fra fundamentene som er vist på dette bildet.

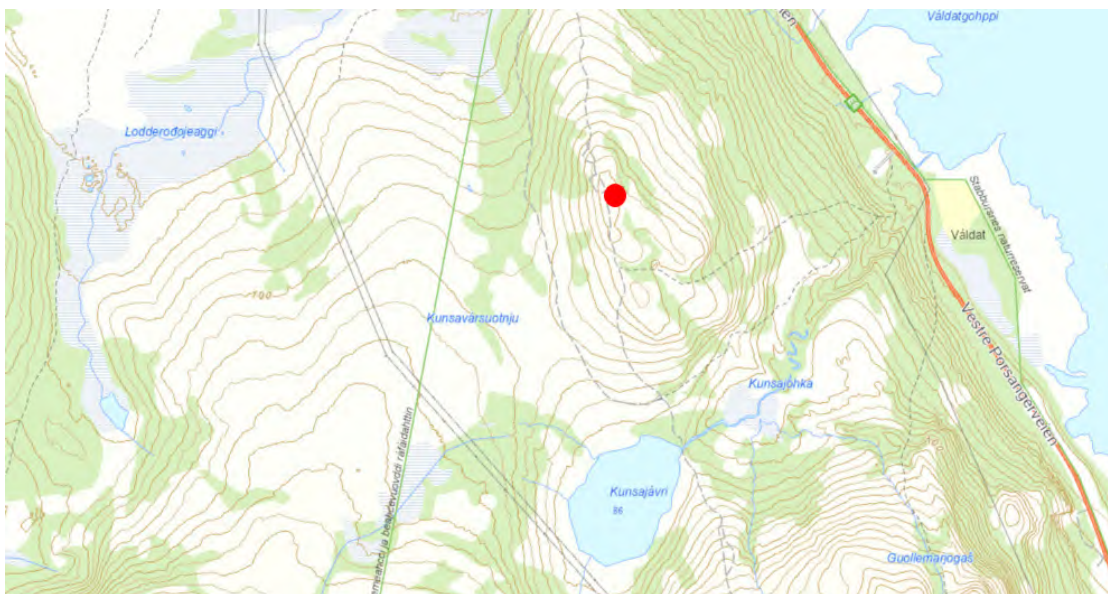
Tilkomst/kjøretraséer

Tilkomst for gravemaskin er i hovedsak planlagt med utgangspunkt i Lombolavegen (denne vegen starter ved E6 vest for Valdakmyra), for deretter transport ut i terrenget langs den konsesjonsgitte kraftledningstraséen (420 kV kraftledningen).

Figur 3 Eksempel på bruk av stokkmatter til terrengforsterkning på en oppstillingsplass.

For tilkomst til de søndre områdene i landskapsvernområdet med gravemaskin, vurderer Statnett å benytte eksisterende barmarksløyper som går opp mot Kunsávárri og videre transport vestover i terrenget mot ledningstraséen ned mot Lodderodjeaggi (myr).

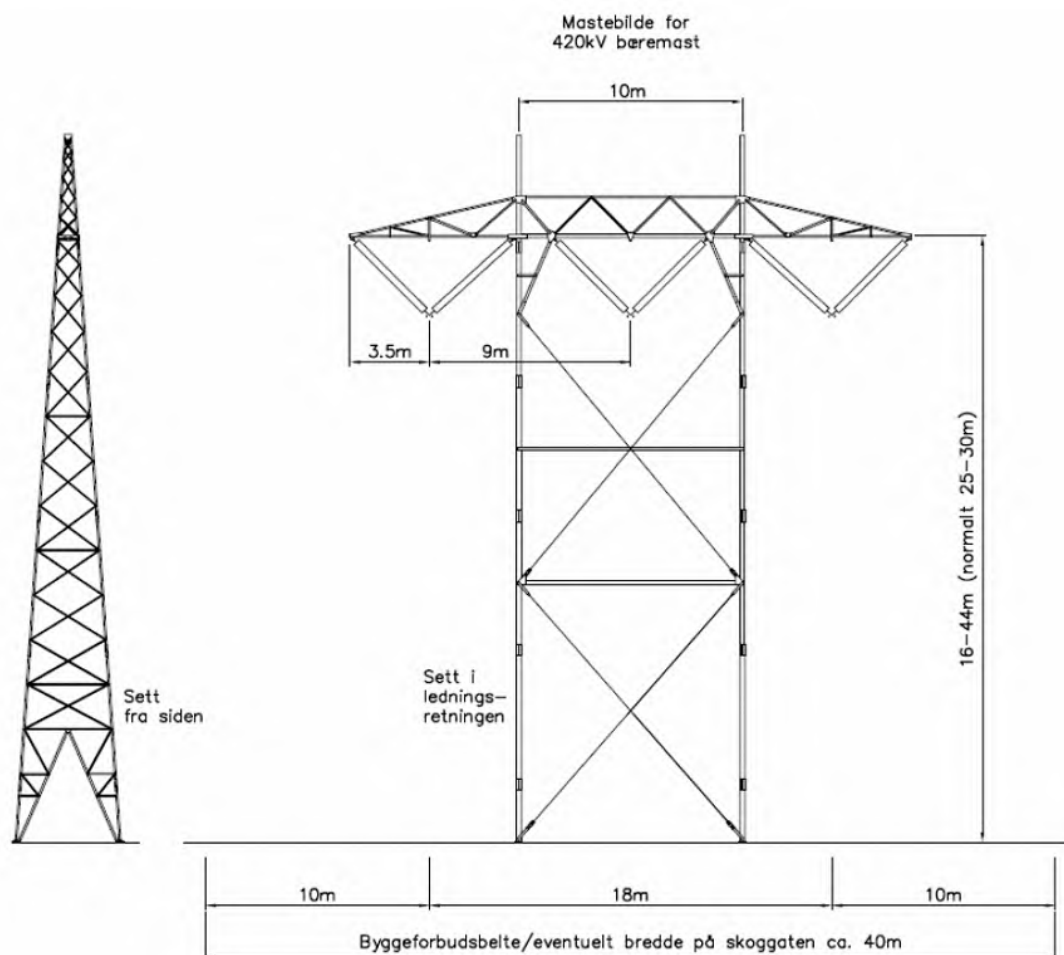
Figur 4 Rød prikk markerer fjelltoppen Kunsávárri. Statnett legger opp til at det skal benyttes eksisterende barmarksløyper som går opp mot Kunsávárri. I følge kommunekart.com så går det ikke eksisterende barmarksløyper opp mot Kunsávárri.

Bruk av helikopter

I Stabbursdalen landskapsvernområde vil montering av master ta ca. 2 måneder, og strekking av linjer ca. 2 måneder. Dette arbeidet foregår i all hovedsak med bruk av helikopter. Linjetromler og utstyr knyttet til operasjonen med strekking av linjer vil bli plassert ved anleggsplassene B 29 A og B 29 B. For utflyting av mastemateriell vil det benyttes helikopter.

Master/fuglekollisjoner

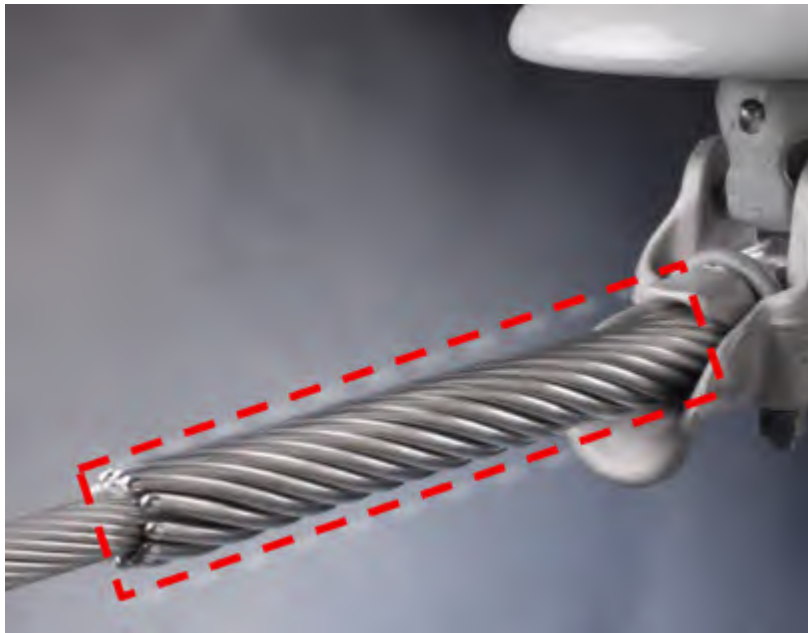
Selve kraftledningsmastene er såkalte lave master, jf. figur 4. Dette er gjort for å få linjene så lave som mulig av hensyn til fugletrekket. I snitt er mastene likevel ca. 20 meter høye i landskapsvernområdet. Høyden på mastene er bestemt av forskriftskrav til avstand mellom strømførende linjer og bakken. Linjene skal ikke være lavere enn 8,3 meter over bakken. Dette fører til at det i landskapsvernområdet blir bygget 5 master pr. kilometer kraftledning i stedet for 3 master, og noen master kan derfor være høyere enn 20 meter.

Figur 5 Skisse av Statnetts standard bæremast med innvendig bardunering. Mastene som skal settes opp i Stabbursdalen landskapsvernområde vil ha en gjennomsnittshøyde på 20 meter mot 25 – 30 meter som normalt, men på grunn av topografi kan de bli betydelig høyere på enkelte steder. Likeledes vil mastene i landskapsvernområdet ikke ha toppspirer/topplinjer. Byggeforbudsbeltet/bredde på skoggaten vil være 40 meter også for mastene i landskapsvernområdet.

Fugleavvisere/fuglekollisjoner

Faselinjene skal merkes med fugleavvisere. Det er et tiltak for å verne om den kritisk truede dverg-gåsa. Linjene kan ikke merkes med «tradisjonelle» fugleavvisere. Disse kan kun brukes på topplinjer, som i denne saken skal legges i grøft langs 420 kV traséen. Her vil linjene derfor påmonteres armeringsspiraler med en lengde på ca. 1 – 1,5 meter, jf. figur 5. Det legges opp til at spiraler monteres for hver 10 meter på de to ytterste faselinjene. Disse blir montert med forskjøvede markeringer, slik at det i praksis blir en armeringsspiral for hver 5 meter. Armeringsspiraler består av aluminium som tvinnes på faselinjen. Som fugleavviser vil armeringsspiralene føre til at tykkelsen på linjen blir større, og dette vil gjøre linjene mer synlig.

Figur 6 Bilde som viser prinsippet for en armeringsspiral på en faselinje.

For å redusere risikoen for fuglekollisjoner skal topplinjene som tilhører kraftledningen (jordledningen og fiberledningen) graves ned på strekningen gjennom Stabbursdalen.

Sikkerhetskrav tilsier at jordledningen må graves ned i 420 kV traséen og kobles til hver eneste mast. Det legges til grunn at nedgraving av topplinjene gjøres ved å benytte gravemaskin med skuffebredde 30 cm. Dybden på grøfta blir 70 cm. Grøftene blir fylt igjen med stedegne masser og det legges til rette for raskest mulig revegetering, på lik linje med områdene som graves ut for mastefundamenter. Det vil også benyttes terrengforsterkning, for eksempel stokkematter og/eller klopping, får unngå skade på grunn og vegetasjon, jf. figur 3.

Riving av 66- og 132 kV kraftledninger

Når ny 132 kV kraftledning mellom Skaidi og Smørfjord stasjoner er satt i drift, vil 66 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen rives. 132 kV kraftledningen som går parallelt med 66 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen, rives som følge av at 132 kV kraftledningen skal bygges om til jordkabel. Dette betyr at både 66- og 132 kV kraftledningene i Stabbursdalen landskapsvernområde skal rives og fjernes. Til rivearbeidet må det være tilkomst med gravemaskin frem til trestolpene, slik at disse kan løsnes, eventuelt kappes minimum 30 cm under bakken. Også her er det aktuelt å benytte terrengforsterkning (for eksempel stokkematter/klopping).

Om forskrift for Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning

I det følgende vil vi redegjøre for aktuelle bestemmelser i forskriften for Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning av 20. desember 2002 nr. 1772.

Formålet med opprettelsen av Stabbursdalen landskapsvernområde er å sikre et egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark, samt å sikre et område med verdens nordligste furuskog. Betydelige kvartærgeologiske verneverdier bidrar til å gi området dets særpreg, jf. forskriften § 2.

I tillegg er ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Videre skal landskapsvernområdet, sammen med Stabbursdalen nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Området er etter forskriften § 3 punkt 1.1 første avsnitt vernet mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Etter andre avsnitt i denne bestemmelsen er det blant annet forbud mot vegbygging, oppføring, påbygging og ombygging av bygninger og anlegg, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, uttak og fjerning av stein, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger m.v. Opplistingen er ikke uttømmende.

Etter forskriften § 3 punkt 1.2 er bestemmelsen i punkt 1.1 ikke til hinder for blant annet:

- Drift og vedlikehold av eksisterende kraftledning.
- Oppgradering/fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i strid med verneformålet.

Etter forskriften § 3 punkt 1.3 kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til blant annet:

- Oppgradering/fornyelse av kraftledning som ikke faller inn under punkt 1.2.
- Fremføring av nye kraftlinjer, kabler eller telelinjer.

Felling av furu, herunder tørrfuruer, er forbudt. Det er også forbud mot hogst av bjørk, med mindre det er til eget bruk, jf. forskriften § 3 punkt 2.1.

Motorisert ferdsel skal skje i samsvar med lov om motorisert ferdsel i utmark og vassdrag og forskrifter og vedtak med hjemmel i denne, jf. forskriften § 3 punkt 4.

Nasjonalparkstyrets vurdering: Etablering av ny 420 kV kraftledning

Statnett søker om en rekke tiltak i forbindelse med etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Nasjonalparkstyret vil i det følgende vurdere tiltakene opp mot forskriften for Stabbursdalen landskapsvernområde, naturmangfoldloven og kongelig resolusjon av 20. desember 2002.

Motorferdsel

Det er behov for motorferdsel i verneområdet forbindelse med etablering av ny 420 kV kraftledning, nedgraving av topplinje (jordkabel) tilhørende 420 kV kraftledningen og fjerning av 66- og 132 kV kraftledningene i Stabbursdalen landskapsvernområde.

Det er ikke forbud mot motorferdsel i landskapsvernområdet. Motorisert ferdsel skjer i samsvar med lov om motorisert ferdsel i utmark og vassdrag og forskrifter og vedtak med hjemmel i denne, jf. forskriften § 3 punkt 4.

Søknad om motorferdsel i landskapsvernområdet i forbindelse med omsøkt tiltak, må sendes til Porsanger kommune og/eller Statsforvalteren i Troms og Finnmark. De er rette instanser for behandling av søknader om motorferdsel i Stabbursdalen landskapsvernområde.

Etablering av ny 420 kV kraftledning

Etablering av ny 420 kV kraftledning innebærer flere ulike tiltak:

- Graving av groper for mastefundament på 20 x 20 meter (lengde x bredde).
- Etablering av master med gjennomsnittlig mastehøyde på ca. 20 meter.
- Nedgraving av topplinje i grøft som er ca. 30 cm bred og ca. 70 cm dyp.

Omsøkte tiltak som graving av groper for mastefundament, etablering av master med kraftledninger og nedgraving av topplinje, vil etter nasjonalparkstyrets vurdering helt klart være et vesentlig inngrep som kan virke inn på landskapets art eller karakter, jf. forskriften § 3 punkt 1.1 første avsnitt. Nasjonalparkstyret mener at tiltakene også er forbudt etter verneforskriften § 3 punkt 1.1 andre avsnitt.

Bestemmelsene i § 3 punkt 1.1 er ikke til hinder for drift og vedlikehold av eksisterende kraftledninger, jf. forskriften § 3 punkt 1.2.

Om vedlikehold står det følgende i kongelig resolusjon av 20. desember 2002, sitat:

Vedlikehold omfatter blant annet utskifting av komponenter som linjer, isolatorer, master, traverser m.v. i samsvar med anleggets tillatte egenskaper i forhold til konsesjon etter energiloven. Oppsetting av master med annen utforming enn eksisterende anlegg, omfattes normalt ikke av vedlikeholdsbestemmelsen. Ved utskifting av master eller andre komponenter, skal master og komponenter som er mest mulig lik eksisterende benyttes, med mindre overgang til andre typer master og komponenter vil redusere anleggets innvirkning på verneverdiene uten urimelige kostnader eller ulemper for anleggseieren.

Nasjonalparkstyret legger til grunn at bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde ikke kan gjennomføres etter vedlikeholdsbestemmelsen i forskriften § 3 punkt 1.2.

Bestemmelsene i § 3 punkt 1.1 er heller ikke til hinder for oppgradering/fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlig fysiske endringer i strid med verneformålet, jf. § 3 punkt 1.2.

I kongelig resolusjon av 20. desember 2002 står det følgende om dette, sitat:

Det er innført en spesiell unntaksbestemmelse som gjelder oppgradering og/eller fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i strid med verneformålet. Bestemmelsen omfatter tilfeller hvor det oppføres andre typer master, ved oppsetting av større master eller opphenging av nye liner m.v. som endrer anleggets egenskaper i forhold til hva det er gitt konsesjon til å etablere, og når endringen ikke innebærer en vesentlige fysisk endring i forhold til formålet med vernet. Eksempel på tiltak kan være endring av driftsspenning eller linjetykkelse. Oppgraderinger som innebærer bruk av større eller endrede master kan også omfattes dersom det ikke kommer i konflikt med verneverdiene.

I følge kongelig resolusjon kan det settes opp andre typer master som er større enn de som står der i dag. Om mastene kan settes opp forholdsvis langt unna de eksisterende kraftledningene i landskapsvernområdet, er ikke direkte avklart i den kongelige resolusjonen. Nasjonalparkstyret må ta stilling til om endringen innebærer en vesentlig fysisk endring i strid med verneformål og verneverdier, jf. forskriften § 3 punkt 1.2.

Formålet med vernet av Stabbursdalen landskapsvernområde er:

Å sikre et egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark, samt å sikre et område med verdens nordligste furuskog, jf. forskriften § 2. Betydelige kvartærgeologiske verneverdier bidrar til å gi området dets særpreg.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. I tillegg skal landskapsvernområdet, sammen med Stabbursdalen nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Begrepet egenartet kan i denne sammenhengen forstås som noe som har et tydelig særpreg, er spesielt eller skiller seg ut fra det vanlige. Vakkert kan bety at noe er pent, skjønt eller estetisk tiltalende. Dersom det etableres omfattende tiltak i landskapsvernområdet, slik som for eksempel ny 420 kV kraftledning, mener nasjonalparkstyret at det omsøkte tiltaket vil påvirke det egenartede og vakre landskapet vesentlig og på en negativ måte for de fleste. Nasjonalparkstyret mener også at det omsøkte tiltaket vil kunne påvirke furuskogen samt bruken av området til reindrift og naturopplevelse.

Et naturområde blir gjerne definert som et geografisk avgrenset areal dominert av naturmiljø som er lite eller ikke påvirket av menneskelige inngrep. Dersom 420 kV kraftledningen blir etablert i landskapsvernområdet, mener nasjonalparkstyret at landskapsvernområdet ikke lenger bidrar til å bevare et sammenhengende naturområde med Stabbursdalen nasjonalpark.

Styret har derfor kommet frem til at omsøkt etablering av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde er i strid med verneformålet. Herav følger også at det ikke er hjemmel for å etablere ny 420 kV kraftledningen etter forskriften § 3 punkt 1.2.

Forskriften § 3 punkt 1.3 åpner opp for at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til fremføring av nye kraftlinjer, kabler eller telelinjer. Denne hjemmelen kalles en spesifisert dispensasjonsbestemmelse.

Om denne bestemmelsen står det i kongelig resolusjon følgende, sitat:

Nye kraftledninger krever særskilt tillatelse etter vurdering av konkret søknad. Det presiseres at vurderingen her kan være forskjellig fra situasjoner med oppgraderinger eller fornyelser av anlegg som er i drift på vernetidspunktet. Hvis et planlagt nytt anlegg ikke er i direkte konflikt med verneformålet, kan det gis tillatelse til et slikt tiltak.

Nasjonalparkstyret oppfatter kongelig resolusjon dithen at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til tiltaket dersom det ikke er i direkte konflikt med verneformålet. I vurderingen av om dispensasjon skal gis etter en spesifisert bestemmelse, må dispensasjonsadgangen også vurderes i lys av verneformålet, naturforholdene m.v.

Etter vurdering av flere bestemmelser i forskriften for landskapsvernområdet, har nasjonalparkstyret kommet frem til at søknaden om etablering av ny 420 kV kraftledning kan behandles etter forskriften § 3 punkt 1.3 (fremføring av nye kraftlinjer, kabler eller telelinjer).

Dispensasjon fra vernebestemmelser er utøvelse av offentlig myndighet i henhold til naturmangfoldloven § 7, slik at også de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 – 12 må vurderes ved en eventuell dispensasjon.

De miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven er:

- Kunnskapsgrunnlaget (§ 8).
- Føre-var-prinsippet (§ 9).
- Økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10).
- Kostnader ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11).
- Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Prinsippene kommer til anvendelse ved behandling av søknader etter verneforskrifter. Prinsippene er ikke selvstendige vedtakshjemler, men skal legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold etter andre lover. Dette innebærer at prinsippene skal være en del av vurderingen i dispensasjonssaker i verneområder, både ved vedtak med hjemmel i spesifiserte dispensasjonsbestemmelser og ved vedtak etter naturmangfoldloven § 48.

Når forskriftene bruker formuleringer som *kan gi tillatelse til* betyr ikke dette at forvaltningsmyndigheten skal gi dispensasjon, men at forvaltningsmyndigheten kan vurdere om en søknad gir grunnlag for å gi dispensasjon, jf. forskriften § 3 punkt 1.3.

Det er kun aktiviteten eller tiltaket som direkte følger av den aktuelle bestemmelse det kan gis dispensasjon til, det vil si fremføring av nye kraftledninger, kabler eller telelinjer. Om etablering av master også innbefattes i denne bestemmelsen, kan være tema for diskusjon. Nasjonalparkstyret legger til grunn at master og lignende for fremføring av kraftlinjer, kabler eller telelinjer er innbefattet i bestemmelsen.

Nasjonalparkstyret mener det foreligger god kunnskap om verneverdiene i Stabbursdalen landskapsvernområdet, blant annet gjennom kongelig resolusjon av 20. desember 2002, forskrift for Stabbursdalen landskapsvernområde, prosjektplan for besøksstrategi for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde datert 5. februar 2018, sårbarhetsvurdering for Stabbursdalen nasjonalpark og Stabbursdalen landskapsvernområde datert desember 2020, brukerundersøkelse i Stabbursdalen nasjonalpark (NINA Rapport 1650, sommeren 2018), Naturbase, Norsk rødliste for arter 2021, dokumenter i forbindelse med ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen m.v.

Nasjonalparkstyret vurderer at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til å behandle søknaden fra Statnett om bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, jf. naturmangfoldloven § 8 om kunnskapsgrunnlaget. Det blir derfor ikke behov for å legge stor vekt på føre-var-prinsippet etter naturmangfoldloven § 9.

Grøft for nedgraving av topplinje

Graving av én grøft langs 420 kV kraftledningstraséen for nedlegging av én topplinje i bakken kan påvirke verneformål og verneverdier, jf. § 2, § 3 punkt 1.1 første avsnitt og § 3 punkt 2.1 i forskriften. Dersom det graves én grøft som omsøkt, vil massene som graves ut benyttes til å fylle igjen grøfta, hvorav toppmasser legges øverst. Siden grøfta kun er ca. 30 cm bred og ca. 70 cm dyp, antar nasjonalparkstyret at det som utgangspunkt ikke vil oppstå dreneringseffekter. Styret antar også at området forholdsvis raskt kan revegeteres, slik at det fremstår som tidligere. Situasjonen kan bli noe annerledes der grøfta skal gå over våtmarksområder, herunder for eksempel myrer. Etablering av grøfter i myrer kan føre til drenering av vann. Sprenging av fjell for etablering av grøfter for nedlegging av topplinje (jording) langs 420 kV traséen er også et tiltak som kan føre til dreneringseffekter. Etablering av grøft er etter nasjonalparkstyrets vurdering forbudt etter forskriften § 3 punkt 1.1, og kan dermed kunne komme i konflikt med verneformål og verneverdier.

Påvirkning av plantelivet

Når det gjelder påvirkning av plantelivet, er hogst av bjørk og felling av furutrær etter nasjonalparkstyrets vurdering forbudt, jf. forskriften § 3 punkt 2.1. Siden 420 kV kraftledningstraséen er ca. 4 km lang, kan det bli behov for å felle en del bjørk og furu for å få lagt topplinjene ned i bakken. Under forutsetning om at omfanget av hogst/felling blir tilstrekkelig stort, mener nasjonalparkstyret at tiltaket lett vil kunne komme i strid med verneformålet.

Rydding av vegetasjon rundt hvert mastepunkt (40 x 40 meter) og langs kraftledningstraséen, kan føre til at større mengder bjørk- og furuskog må hogges. Siden furuskogen er en svært viktig del av verneformålet, vil et slikt tiltak etter nasjonalparkstyrets vurdering helt klart komme i strid med verneformålet.

I vedlegg til søknaden fra Statnett er det lagt ved et kart som viser 420 kV kraftledningstraséen. I følge denne planlegges det å sette opp til sammen 19 stolper. Da det ved hvert mastepunkt skal graves en forholdsvis stor (20 x 20 meter) og dyp grop for etablering av master, vil mulighetene etter nasjonalparkstyrets vurdering være store for at det oppstår dreneringseffekter, som i sin tur kan påvirke vegetasjonen i området rundt og dermed verneformålet.

Det største og mest synlige inngrepet vil være etablering av 19 master med synlige kraftledninger. Dette vil etter nasjonalparkstyrets vurdering helt klart påvirke verneformålet:

- Vi kan ikke lenger kalle området som egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark.
- Det vil kunne påvirke samisk kultur og næringsutnyttelse på en negativ måte, spesielt reindrifta.
- Naturopplevelsen blir helt klart svekket gjennom en ny 420 kV kraftledning, slik at det ikke lenger blir like attraktivt for utøvelse av friluftsliv i landskapsvernområdet.
- Landskapsvernområdet bidrar ikke i samme grad som tidligere til å bevare et sammenhengende naturområde med nasjonalparken.

Nasjonalparkstyret mener etableringen av mastefundament, master, kraftledninger og grøfter vil føre til en stor samlet belastning som vil være i konflikt med verneformålet og verneverdiene i landskapsvernområdet, jf. naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning.

På bakgrunn av vurderingene ovenfor som tilsier at omsøkt tiltak vil føre til store negative konsekvenser for verneverdiene, og være i strid med verneformålet, vil nasjonalparkstyret avslå søknaden fra Statnett om bygging av ny 420 kV kraftledning gjennom landskapsvernområdet.

Nasjonalparkstyret er klar over at den planlagte 420 kV kraftledningen fra Skaidi til Lebesby, og etter hvert også til Varangerbotn, styrker strømforsyningen i Øst-Finnmark og legger til rette for næringsutvikling og ny kraftproduksjon.

Samtidig mener nasjonalparkstyret at alternative traséer som fjordkryssing m.fl. burde vært utredet bedre. Etter nasjonalparkstyrets vurdering kan det se ut til at Statnett har valgt traséen som et kompromiss mellom økonomi og hensynet til naturverdier, en løsning som etter styrets vurdering kommer svært uheldig ut for Stabbursdalen landskapsvernområde.

Det er positivt at det omsøkte tiltaket legger opp til at eksisterende 66- og 132 kV kraftledningene som går gjennom landskapsvernområdet i dag skal fjernes som følge av bygging av ny 420 kV kraftledning, hvorav 132 kV kraftledningen skal etableres som kabel delvis langs E6. At 66- og 132 kV kraftledningene skal fjernes, kan etter nasjonalparkstyrets vurdering likevel ikke være et argument for bygging av ny 420 kV kraftledning.

Med hilsen

Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen
fungerende sekretær for nasjonalparkstyret

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Vedlegg:

- 1 Kart som viser lednings- og kjøretraseer i Stabbursdalen landskapsvernområde
- 2 Kongelig resolusjon for Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde 20. desember 2002

Nedgravde toppliner vist i blå trase
der den går utenom 420 kV trase

Nedgravde toppliner
følger 420 kV traseen.

Oppstillingsplasser for
linetromler; B29A og
B29B

Eksisterende 132 kV
og 66 kV rives

Aktuell kjøretrase
for vintertransport

102B-107B foreslås som
grønnmalte master iht
konsesjonsvilkår

Klopping /
terrengforsterkning ved
transport over myra

Trase for kabel følger
eksisterende kjørespor

Kartforklaring

- Konsesjonsgitt ledningstrase
- Nedgravde toppliner
- Riving av eksisterende ledning
- Grønnmalt
- Ingen
- Planlagt kabeltrasé
- Anleggsareal
- Vei, eksisterende
- Traktorvei, eksisterende
- Terrengtransport, eksist.
- Terrengtransport, ny
- Vintertransport

Ref.nr.:

Saksnr:

Dato:

VERNEPLAN FOR STABBURSDALEN MED UTVIDELSE AV STABBURSDALEN NASJONALPARK/RÁVTTOŠVUOMI ÁLBMOTMEAHCCI OG OPPRETTELSE AV STABBURSDALEN LANDSKAPSVERNOMRÅDE MED PLANTELIVSFREDNING / RÁVTTOŠVUOMI SUODJEMEAHCCI JA BEAHCEVUOVDDI RÁFÁIDAHTTIN I PORSANGER OG KVALSUND KOMMUNER I FINNMARK FYLKE.

1 FORSLAG

Miljøverndepartementet (MD) legger med dette fram forslag om utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark med tilhørende landskapsvernrområde med plantelivsfredning etter naturvernloven. Verneforslaget omfatter:

- *Stabbursdalen nasjonalpark* 746,9 km² (inkludert eksisterende nasjonalpark ca 97 km²) i Porsanger og Kvalsund kommuner.
- *Stabbursdalen landskapsvernrområde med plantelivsfredning* 189,1 km² i Porsanger kommune.

Vernet foreslås utformet slik at lokalsamfunnets tradisjonelle bruk skal kunne fortsette, samtidig som området skal sikres mot nye tekniske inngrep som kan endre landskapets art og karakter i strid med verneformålet.

Nasjonalparken skal forvaltes av Fylkesmannen i Finnmark, mens forvaltningen av landskapsvernrområdet skal tilbys Porsanger kommune. Det skal lages en forvaltningsplan for verneområdene. Verneforslaget er opprinnelig fremmet gjennom *Landsplanen for nasjonalparker*. Totalarealet er på ca. 936 km² hvorav 97 km² er vernet tidligere.

1.1 Verneverdier

Formålet med vernet er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, der biologisk mangfold med et naturlig og variert plante- og dyreliv, skal sikres. Innenfor området finner en verdens nordligste furuskog, en variert vassdragsnatur og gáisáene¹ med sitt karakteristisk preg. Fjellrekken rager over det ellers slake finnmarkslandskapet. Stabburselva er et av de få større vassdrag i Norge som er tilnærmet fri for større tekniske inngrep. Stabburselva er varig vernet mot kraftutbygging gjennom Verneplan I for vassdrag. Eksisterende nasjonalpark og utvidelsesområdet er rikt på kvartærgeologiske landformer som ble dannet under siste istid og under isavsmeltingen.

Selv om det er gjort lite registrering av kulturminner i området, har en kunnskap om områdets tidligere bruk. På grunnlag av dette har en formening om hva en kan forvente å finne

¹ Gaisa: plataaktig ås/fjell bestående av motstandsdyktige sandsteinsbergarter som ikke er erodert bort som de omkringliggende mindre motstandsdyktige skiferbergartene.

av kulturminner, som f. eks steinalderboplasser. Fram til 1600-tallet ble det drevet villrein-fangst i Stabbursdalen.

1.2 Samiske interesser

Området er en del av et samisk bruks- og bosettingsområde, og brukes intensivt som vår-, sommer- og høstbeite for tamrein. Utnyttelsen av utmarka har vært en viktig del av samisk kultur i generasjoner, og området er fortsatt av stor betydning for samisk kultur og tradisjon. Et vern etter naturvernloven vil bidra til sikre området mot inngrep som kan skade eller ødelegge naturgrunnlaget. Vernet vil derfor være et bidrag til å sikre naturgrunnlaget slik at samisk kultur, bosetting og næringsutøvelse kan opprettholdes. Vernet vil derfor ikke være til hinder for tradisjonell samisk bruk av området.

1.3 Andre interesser

Utnyttelse av utmarka har vært en viktig del av næringsgrunnlaget for lokalbefolkningen. Skogsdrift, utmarksbeiting, høsting av fôr, bær, vilt og fisk er eksempler på tradisjonell bruk som har vært utøvd og som utøves i området.

Området er mye benyttet til friluftsliv både av lokalbefolkningen og tilreisende, og er den nasjonalparken i Finnmark som er av størst betydning for friluftslivet. Omkring halvparten av de besøkende er knyttet til laksefiske. En dags fotturer er også vanlig. Det finnes ingen permanente anlegg for turisme innen området. Fra Vuođđojávri til Leavnašjávri, sør i området, går det en godkjent snøscooterløype. Ved Lompola er det en rekke fritidshytter, og det er også planer om etablering av nye hytter. I tillegg finnes gammer innenfor området. Forsvaret har sambandsinstallasjoner innenfor det foreslåtte verneområdet og deler av området brukes til forskjellige typer øvingsaktiviteter.

1.4 Trusler mot verneverdiene

Fritidshusbygging, veibygging, skogbruksvirksomhet, økt motorisert og ikke-motorisert ferdsel og bygging av ulike anlegg/installasjoner er eksempler på tiltak og aktiviteter som på sikt kan bli en trussel mot verneverdiene i området.

1.5 Saksbehandling

Stabbursdalen nasjonalpark ble opprettet 06.02.1970. I NOU 1978:18 foreslo *Ressursutvalget for Finnmarksvidda* en utvidelse av nasjonalparken mot nord og vest, samt opprettelse av et landskapsvernområde som blant annet skulle omfatte furuskogen og våtmarksområder utenfor nasjonalparken. Denne avgrensningen ble lagt til grunn i NOU 1986:13 *Ny landsplan for nasjonalparker*, der Statens naturvernråd støttet ressursutvalgets forslag.

Miljøverndepartementet fattet 30.07.1986 vedtak om midlertidig vern av Stabbursdalen landskapsvernområde (ca 17 km²) øst for nasjonalparken. Midlertidig vern ble vedtatt for å hindre at et rikt område med furuskog, samt betydelige geologiske verneverdier ble utsatt for uheldige inngrep før spørsmål om varig vern er avklart. 09.09.1993 fattet Direktoratet for naturforvaltning (DN) vedtak om midlertidig vern av et mindre område (2,57 km²) som naturreservat for å stanse hyttebygging på privat eiendom.

En arbeidsgruppe med representanter fra Fylkesmannen i Finnmark, Finnmark fylkeskommune og Porsanger kommune, utarbeidet i 1983 rapporten "*Verneverdige områder i Porsanger kommune*". Arbeidsgruppen foreslo en redusert utvidelse av nasjonalparken i nord i forhold til Ressursutvalgets forslag. I sør og vest foreslo gruppa bare små justeringer

av grensen. Da NOU 1986:13 ble sendt på høring i 1986, ba fylkesmannen også om uttalelser til arbeidsgruppas rapport. Grensejusteringene i denne rapporten fikk positiv oppslutning, og fylkesmannen gikk i sin uttalelse til NOU 1986:13 inn for justering av utvidelsesforslaget.

Etter stortingets behandling av nasjonalparkmeldingen i 1993, fikk Fylkesmannen i Finnmark i oppdrag å utarbeide et verneforslag. Formell melding og kunngjøring om igangsetting av planarbeidet ble sendt berørte parter og annonsert i aviser i oktober 1993. Folkemøte ble holdt på Stabbursnes i 1993, og det ble holdt møter med Porsanger kommune i 1997 og 1999. Det er også avholdt flere møter med berørte reinbeitedistrikter.

Etter krav fra Reinbeitedistrikt 16 C bestemte Miljøverndepartementet i 1995 at det skulle utarbeides en konsekvensutredning med hjemmel i foreløpige retningslinjer av 20.04.1994. Konsekvensutredningen skulle belyse virkningene for reindriften i området ved et eventuelt vern. Rapporten var basert på et utredningsprogram fastsatt av Miljøverndepartementet i brev datert 06.07.1995.

Et forslag til utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark og opprettelse av Stabbursdalen landskapsvernområde ble sendt på lokal høring 14.05.1998. Høringen omfattet både verneforslaget etter naturvernloven og konsekvensutredningen. På bakgrunn av innkomne uttalelser la Fylkesmannen fram sin tilråding til Direktoratet for naturforvaltning 07.07.2000. Direktoratet sendte verneforslaget på sentral høring 29.09.1999. I høringsbrevet ble det framlagt to alternative forslag:

- det opprinnelige forslaget som gikk på lokal høring men hvor forslag til forskrifter var justert
- Fylkesmannens tilråding etter lokal høring.

Parallelt med sentral høring ble forslaget sendt på lokal høring i Kvalsund kommune, da kommunen ikke var blitt gitt mulighet til uttalelse tidligere i prosessen.

Porsanger kommune har lagt ut et byggeområde for hytter ved Njáhkájávri og vedtatt en privat reguleringsplan for hytter ved Dilljajávri, innenfor det midlertidig vernede landskapsvernområdet. Fylkesmannen reiste innsigelse mot begge planene, men i samsvar med signaler fra Miljøverndepartementet i forbindelse med opprettelsen av det midlertidige landskapsvernområdet, ble det i forslaget til forskrift som ble sendt på lokal høring, tatt inn en bestemmelse om at *"Miljøverndepartementet kan gjøre unntak for bygging av inntil 12 – 15 hytter ved Dilljajávri, på bakgrunn av utarbeidet bebyggelsesplan."* I forbindelse med behandlingen av kommuneplanen for Porsanger og samtidig behandling av "Reguleringsplan for Tiljavre", uttalte DN at en var innstilt på å følge opp intensjonen i avtalen fra 1986 mellom Miljøverndepartementet og Porsanger kommune. DN anbefalte derimot at en støttet opp om arbeidet med å finne et mest mulig konfliktfritt område og at lokalisering av hyttene fant en løsning innenfor rammene av verneplanen og dens bestemmelser, da et landskapsvern etter naturvernloven og dens bestemmelser ikke vil få noen rettsvirkning innenfor et område som omfattes av en reguleringsplan, jf naturvernloven § 7. DN tilrådte likevel at plan- og bygningslovens prosessregler kunne brukes for å komme fram til akseptable løsninger.

Kommuneplanen og reguleringsplanen ble behandlet i Miljøverndepartementet (MD) i februar 2002. Departementet fant etter en helhetlig vurdering å ikke stadfeste reguleringsplanen for Tiljavre. Når det gjelder kommunens forslag om byggeområde ved Njáhkájávri vurderer MD det som ikke hensiktsmessig å planlegge hytteområdet som dispensasjon fra naturvernloven uten reguleringsplan, som DN tilrådte. Departementet mener et slikt prosjekt bør styres gjen-

nom formell reguleringsplan, og godkjenner den nordøstligste delen av hytteområdet ved Njáhkájávri. De sier også at dersom det finnes hensiktsmessig, kan reguleringsplanen fastsette annen grense nordover. Departementet sier at inntil godkjent reguleringsplan foreligger, forutsettes det at området vises som byggeområde i kommuneplanen og omfattes av landskapsvern etter naturvernloven. Direktoratet for naturforvaltning viser til at Miljøverndepartementets vedtak fører til at området ved Njáhkájávri ikke vil bli omfattet av landskapsvernområdet, med dets bestemmelser, når reguleringsplan for det aktuelle området blir vedtatt, jf naturvernloven § 7.

I forbindelse med sluttbehandlingen av verneforslaget har Direktoratet for naturforvaltning hatt møter med Forsvarets bygningstjeneste 02.02.01, Norges geologiske undersøkelse 18.04.01 og 11.12.01 med Porsanger kommune, Sametinget, Reindriftsforvaltningen Øst-Finnmark og Reindriftsforvaltningen sentralt. Kvalsund kommune var også invitert til dette møtet.

Miljøverndepartementet har under sluttbehandlingen hatt møte med Samenes naturressursforbund og med Sametinget.

2 VIKTIGE ENDRINGER I VERNEFORSLAGET UNDER PLANPROSESSEN

2.1 Avgrensning og verneform

Lokal høring av verneforslag omfattet to alternative avgrensinger:

- Alternativ A omfattet utvidelse av eksisterende nasjonalpark med furuskogområdet som er midlertidig vernet som naturreservat, arealer nord og vest for Stabburselva og et større område mot sør (ca 920 km², hvorav eksisterende nasjonalpark utgjør 97 km²). I tillegg ble det foreslått utvidelse og varig vern av det midlertidig vernet landskapsvernområdet (totalt 38 km²).
- Alternativ B var tilnærmet lik A, men nasjonalparken var redusert i vest/sørvest (til ca 784 km²). Ved dette alternativet ble en del av inngrepene knyttet til reindriften liggende utenfor nasjonalparken. Grensen ble foreslått lagt utenom sommerboplassene ved Navkajohka, og de forholdsvis omfattende gjerdeanleggene i dette området. Hovedflytteleia for reindriften går langs Stabburselva i dette området.

Fylkesmannens tilrådning etter lokal høring innebar omfattende endringer i verneform ved at mesteparten av arealet som inngikk i nasjonalparkutvidelsen nå ble foreslått vernet som landskapsvernområde. Begrunnelsen var en utelukkende negativ holdning til nasjonalparken lokalt, noe fylkesmannen mente vil være et dårlig utgangspunkt for den framtidige forvaltningen. Fylkesmannen tilrødde derfor følgende verneområder opprettet i medhold av naturvernloven:

- Stabbursdalen nasjonalpark, som omfattet eksisterende nasjonalpark, det midlertidige fredete naturreservatet og vannareal og holmer i Lompola (ca 101 km²).
- Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning, som omfattet det øvrige området sørover, samt området som er midlertidig vernet som landskapsvernområde (ca 856 km²). I vest og sørvest fulgte forslag til avgrensning alternativ A som var på lokal høring.

Sentral høring ble gjennomført av Direktoratet for naturforvaltning og omfattet 3 ulike alternativ for å få best mulig vurderingsgrunnlag med hensyn til vernekategori:

- Forslagene som var på lokal høring, men hvor forskriftene var justert, heretter betegnet alternativ 1a og 1b
- Fylkesmannens tilråding heretter betegnet alternativ 2

2.2 Forskriftene

På bakgrunn av høringsuttalelser og annen saksutredning er det gjort enkelte endringer i forskriftene. En av de viktigste endringene gjelder forvaltningsmyndighet, hvor hjemmelen til å fastsette denne er delegert til Direktoratet for naturforvaltning gjennom Miljøverndepartementets vedtak av 25.06.98. Det tilrås dessuten at det tillates lavtflyging inntil 150 m over bakken i forbindelse med innflyging til Banak flyplass og Forsvarets bruk av Halkavarre skytefelt, samt at det åpnes for jakt etter gjeldende villtlov i hele verneområdet. Det vises forøvrig til 5.4 *Merknader til verneforskriften* for nærmere omtale av endringene og Miljøverndepartementets tilrådning i dette avsnittet.

3 OPPHEVING AV VERNET OG MIDLERTIDIG VERNETE OMRÅDER

Verneforslaget omfatter tre områder som allerede er vernet med hjemmel i naturvernloven, og som nå foreslås opphevet:

- Stabbursdalen nasjonalpark, 97 km², opprettet ved kgl.res. 06.02.1970,
- Stabbursdalen naturreservat 2,57 km², midlertidig opprettet ved vedtak av 09.09.1993
- Stabbursdalen landskapsvernområde, 17 km², midlertidig opprettet ved vedtak av 30.07.1986.

De to førstnevnte inngår i den foreslåtte utvidelsen av nasjonalparken. Landskapsvernområdet foreslås utvidet og varig vernet.

Opphevelsen av kgl. res av 06.02.1970 om opprettelse av Stabbursdalen nasjonalpark skjer gjennom foreliggende kgl.res. jf Miljøverndepartementets tilrådning s 28.

Miljøverndepartementets vedtak av 30.07.1986 om midlertidig vern av Stabbursdalen landskapsvernområde og Direktoratet for naturforvaltning sitt vedtak av 09.09.1993 om midlertidig vern av Stabbursdalen naturreservat oppheves gjennom eget vedtak som fattes av Miljøverndepartementet.

4 FORVALTNING, ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Direktoratet for naturforvaltning har myndighet til å fastsette hvem som skal ha forvaltningsmyndigheten for verneområdene. I brev av 26.10.1998 åpnet direktoratet for at kommunene kan søke om å overta forvaltningsansvar for bl.a. naturreservater, landskapsvernområder og naturminner.

Direktoratet for naturforvaltning tilrår å overføre formell myndighet for landskapsvernområdet til Porsanger kommune, dersom kommunen ønsker dette. Dersom kommunen ikke er ønsket det, tilrår direktoratet at Fylkesmannen i Finnmark tildeles forvaltningsmyndigheten. For nasjonalparken tilrår direktoratet at Fylkesmannen blir forvaltningsmyndighet.

Miljøverndepartementet slutter seg til direktoratet vedrørende organisering av forvaltningen. Det vises for øvrig til 5.4.9 *Merknader vedrørende forvaltning av verneområdet*. Utgifter til vern og forvaltning av området blir dekket innenfor eksisterende budsjetttrammer.

5 GENERELLE MERKNADER TIL HØRINGSUTTALELSENE

251 høringsinstanser fikk saken på lokal høring. Av disse sendte 35 skriftlige svar med merknader til verneforslagene. Ved sentral høring fikk 77 instanser saken til uttalelse og 27 svarte skriftlig. Foruten grunneiere, rettighetshavere, berørte kommuner, fylkeskommunen og andre instanser på fylkesnivå har følgende instanser hatt verneforslagene til uttalelse:

Alta og Omegn Turlag, Fastboende samers forening, Lakselv grunneierforening, Lakselv jeger- og fiskerforening, Lakselv og Brennelv sau- og geitavlslag, Lakselvdalen bygdelag, Porsanger bonde- og småbrukarlag, Porsanger bondelag, Porsanger Sameforening, Porsanger SLF, Reinbeitedistrikt 16 A, Reinbeitedistrikt 16 C, Reinbeitedistrikt 17, Reinbeitedistrikt 23 Seinnus/Navgastat, Repvåg Kraftlag AL, Skoganvarre bygdelag, Stabbursdalen Camp- og Villmarkssenter, Stabbursdalen elveeierlag, Stabbursdalen grunneierforening, Rohči grunneierlag, Stabbursnes Naturhus og Museum, Finnmark bonde- og småbrukarlag, Finnmark bondelag, Finnmark Jeger- og fiskerforening, Finnmark sau- og geitavlslag, Finnmark skogselskap, Naturvernforbundet i Finnmark, Norsk Botanisk Forening, Nord-Norsk Avdeling, Norsk Ornitologisk Forening, avd Finnmark, Reindriftsforvaltningen i Vest-Finnmark, Reindriftsforvaltningen i Øst-Finnmark, Samisk kulturminneråd, Telenor, Hammerfest teleområde, Landbruksdepartementet, Sametinget, Reindriftsforvaltningen, Kommunenes sentralforbund, Forsvarets overkommando, Forsvarets bygningstjeneste (FBT), Statens Kartverk, Statens namnekonsulentar for norske stadnamn i Nord-Noreg, Statens namnekonsulentar for samiske og finske namn, Riksantikvaren (RA), Bergvesenet, Norges Geologiske Undersøkelse (NGU), Teledirektoratet, Luftfartsverket, Luftfartstilsynet, Vegdirektoratet, Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE), Statkraft SF, Statnett SF, Statskog SF, Statens Naturforvaltningsråd, Statens kulturminneråd, Norske Reindriftsamers landsforbund, Norske Samers Riksforbund, Samenes landsforbund, Norges Bondelag, Norges Skogeierforbund, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norskog, Norges Fjellstyresamband, SAS Norge, Braathens, Widerøe Flyselskap, Norsk Aeroklubb, Norges Naturvernforbund, SABIMA, Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norsk Botanisk Forening, Norsk Orkideforening, Norsk Ornitologisk Forening, Norsk Zoologisk Forening, Verdens Naturfond, FORF, Den Norske Turistforening (DNT), Friluftslivets fellesorganisasjon, Friluftsrådernes landsforbund, Norsk Geologiråd, Prosessindustriens landsforbund, NORTRA, Reiselivsbedriftenes landsforening, Norges Idrettsforbund, Fortidsminneforeningen, Kulturvernets fellesorganisasjon, Norsk limnologforening, Norsk Biologforening, Foreningen våre rovdyr, Fremtiden i våre hender, Greenpeace Norge, Miljøstiftelsen Bellona, Natur og Ungdom, Norges Miljøvernforbund, Norges Velforbund, Norsk Almenningsforbund, Det Kgl. Selskap for Norges Vel, Utmarkskommunenes sammenslutning, Jordforsk, Energiforsyningens fellesorganisasjon, Norsk Institutt for Vannforskning, Norsk institutt for skogforskning, Stiftelsen for natur- og kulturminneforskning (NINA-NIKU), Universitetet i Tromsø og Norges Landbrukshøgskole.

I etterkant av høringen har enkelte organisasjoner og partilag avgitt uttalelse direkte Miljøverndepartementet. Dette gjelder: Fastboende Samers forening, Samenes Naturressursforbund og Arbeiderpartiets Stortingsgruppe i Sametinget.

Finnmark fylkeskommune viser til at det er sterk lokal motstand mot utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark. Fylkeskommunen er redd en utvidelse ikke vil ha legitimitet hos brukerne av området, og at hensikten med nasjonalparken derfor ikke vil bli vellykket. Fylkeskommunen går derfor i mot en utvidelse av nasjonalparken på nåværende tidspunkt. Selv om det likevel blir utvidelse mener fylkeskommunen enkelte forutsetninger bør ligge til grunn. Dette framgår av den tematiske gjennomgangen av høringsuttalelsene under.

Kvalsund kommune går inn for opprettelse av verneområder i samsvar med fylkesmannens tilråding.

Alta kommune støtter forslaget til utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark etter alternativ A.

Porsanger kommune går i mot utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark og opprettelse av Stabbursdalen landskapsvernområde fordi kommunen ikke kan aksepteres at en stor del av Porsanger kommune blir fredet før Samerettsutvalgets innstilling er ferdigbehandlet. Kommunen mener at bestemmelsene om verneskog i henhold til §§ 32 og 33 i Lov om skogbruk og skogvern er tilstrekkelig for å sikre/verne skogressursene i Porsanger. Kommunestyret mener fortsatt tradisjonell bruk av området vil gi det beste vern.

Sametinget var i sin høringsuttalelse av 22.12.00 positiv til vern av Stabbursdalen, men påpeker at det som blir framhevet som verdifulle "urørte naturområder" ofte oppfattes i samiske sammenhenger som intensivt og ekstensivt benyttede bruks- og bosettingsområder. De ønsker at verneverdiene i større grad ble relatert til samisk bruk og forståelse av området. Det vises til at vern mot inngrep er til fordel for reindrift og samiske interesser, men kan også utformes på en måte som er til hinder for framtidig samisk næringslivsutøvelse. Vernebestemmelsene må derfor utformes under hensyntaken til de som dag bruker området i næringsøyemed. Det vises for øvrig til merknadene som framgår av den tematiske behandlingen under.

29.05.02 fattet imidlertid Sametinget vedtak der de mener utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark er et inngrep i samisk område som er et brudd på folkerettslige avtaler og konvensjoner som Norge har ratifisert, herunder ILO konvensjonen nr 169, FN konvensjonen om sivile og politiske rettigheter samt Grunnlovens § 110a. De krever at planene om utvidelse av nasjonalparken og opprettelse av nye verneområder stanses, og at det utarbeides konsekvensutredning. Sametinget krever drøftinger med sentrale myndigheter for å avklare hvordan verneplanprosessene skal gjennomføres for å sikre samiske rettigheter.

Samenes naturressursforbund mener forslaget om utvidet vern i Stabbursdalen er en sterk trussel mot samisk kultur, næring og identitet. Forslaget er i strid med folkeretten og må trekkes tilbake. Forvaltningen av Stabbursdalen må overlates til Porsanger kommune i dialog med grunneiere, rettighetshavere og næringsutøvere.

Miljøverndepartementet vil bemerke at det er lagt vekt på å utforme vernet slik at lokal-samfunnets tradisjonelle bruk skal kunne fortsette. Forholdet til samiske interesser er etter departementets vurdering tungt vektlagt, jf. drøfting av de ulike temaene under. Det har også vært møte mellom sametingspresidenten og miljøvernministeren om saken. Når det gjelder den generelle forvaltningen av land og vann i Finnmark, vil departementet vise til det pågående arbeidet med en finnmarkslov. Departementet ønsker ikke at arbeidet med gjennomføring av de ulike forslagene i landsplanen for nasjonalparker og andre større verneområder skal utsettes i påvente av en eventuell ny finnmarkslov. Dersom vedtaket av en slik lov eller folkerettslige forhold forøvrig, skulle gjøre det nødvendig, vil Miljøvern-

partementet foreta de endringer som er nødvendig i forhold til området som nå foreslås vernet i medhold av naturvernloven.

Nedenfor følger et forkortet, tematisk sammendrag av relevante høringsuttalelser for vernevedtaket.

5.1 Krav om konsekvensutredning

Følgende instanser har kommet med merknader angående krav om konsekvensutredning: Finnmark regiment, Forsvarets bygningstjeneste, Region Nord-Norge, Sametinget, Stab-bursdalen elveeierlag og en enkeltbruker. De to førstnevnte stiller seg undrende til at det ikke er utarbeidet konsekvensutredning som omfatter Forsvarets bruk av området. Regimentet mener det også burde vært konsekvensutredning for landbruket og reiselivsnæringen. De to sistnevnte høringsinstansene krever at det utarbeides en konsekvensutredning som omfatter sosiologiske, kulturelle og næringsmessige konsekvenser av verneforslaget for den lokale samiske befolkningen. I vedtak av 29. mai 2002 ber Sametingets om at det utarbeides konsekvensvurdering.

Fylkesmannen viser til at konsekvensutredningen er utført i samsvar med vedtatt utredningsprogram.

Direktoratet for naturforvaltning viser til at kravet om konsekvensutredning ble behandlet etter foreløpig forskrift med retningslinjer for konsekvensutredninger for store vernetiltak av 20.04.1994. I følge denne forskriften skulle konsekvensutredninger gjelde virkninger for nåværende primærnæringer og reiselivet. I brev av 06.07.1995 godkjente Miljøverndepartementet utredningsprogram for virkningen av det nye verneforslaget i forhold til dagens reindrift i området. Verneforslaget ble ikke ansett å føre til vesentlige endringer for andre interesser. Forsvarets virksomhet falt ikke innenfor rammen om krav til konsekvensutredning.

Miljøverndepartementet slutter seg til Direktoratet for naturforvaltning og mener for øvrig at de grensejusteringer, endring av verneform og justering av verneforskrifter som er foretatt, innebærer at vernforslaget ikke vil påvirke Forsvarets virksomhet i området i vesentlig grad, jf 5.3 og 5.4.7. Bestemmelsene om konsekvensutredninger ved store vernevedtak omfatter ikke krav om utredninger av eventuelle sosiologiske og kulturelle konsekvenser. Departementet viser til at reindriften utgjør en vesentlig del av næringsgrunnlaget for den samiske befolkningen i området, og at vernets konsekvenser for reindriften derfor er behandlet i den konsekvensutredningen som er utført.

5.2 Merknader til planprosessen

Forsvarets bygningstjeneste, Region Nord-Norge (FBT) sier at det bør vurderes hvorvidt manglende delaktighet fra Forsvaret gjennom planprosessen er å oppfatte som saksbehandlingsfeil. FBT mener at dersom deres interesser ikke blir tilstrekkelig ivaretatt vil innsigelse mot verneforslaget kunne bli aktuelt i den sentrale høringen.

Samisk kulturminneråd sier at dersom de kunne ha kommet med innspill tidligere ville det ha bedret grunnlaget for verneforslagets omfang og unngått uheldige formuleringer angående samisk historisk bruk og tilstedeværelse i området.

Reinbeitedistrikt 16 C mener det virker som om en har sett bort fra Norges politiske forpliktelser overfor samene som urbefolkning og reindrifta som næring, jf nasjonale og internasjonale lover, konvensjoner og vedtak.

Direktoratet for naturforvaltning viser til at kunngjøring om oppstart av verneplanarbeidet ble

kunngjort i Finnmark Dagblad 4. oktober 1993 og Sagat 2. oktober 1993. Informasjonsmøte om planene for utvidelse av nasjonalparken ble avholdt på Stabbursnes Naturhus 5. oktober samme år. Møtet var åpent for alle interesserte. Det ble i tillegg skrevet direkte til Stabbursdalen grunneierforening, Stabbursdalen elveeierlag, Stabbursdalen bygdelag, Lakselv grunneierforening, Lakselvdalen bygdelag, Skoganvarre bygdelag, Porsanger reiselivslag og Interimstyret for Elias Andersens livsarvinger. Forsvaret v/Porsangermoen ble tilskrevet på lik linje med andre rettighetshavere i høringsrundene.

Kommunal- og regionaldepartementet viser til ILO konvensjonen og mener spørsmålene i forhold til samiske interesser burde vært belyst bedre i dialog med berørte parter.

Miljøverndepartementet viser til saksbehandlingsreglene etter naturvernloven som på det gjeldende tidspunkt var nedfelt i rundskriv T-4/90. Disse er nå revidert, jf. rundskriv T-3/99. Melding om oppstart av verneplanarbeidet ble kunngjort i oktober 1993 og informasjonsmøte avholdt slik at alle berørte parter hadde mulighet til å gi innspill tidlig i planprosessen før saken ble sendt på høring. Departementet vil dessuten understreke at hensikten med høring av verneforslag, både lokalt og sentralt er å sikre at alle berørte parter får mulighet til å fremme sine synspunkter på utformingen av verneforslaget før det behandles i Regjeringen og eventuelt vedtas av Kongen i Statsråd. Verneforslag blir ofte endret og justert nettopp på grunn av bl.a. innkomne høringsuttalelser og eventuelle møter med berørte parter i løpet av planprosessen. Etter Miljøverndepartementets syn er forholdet til både Forsvaret og til de samiske interessene ivaretatt i tråd med gjeldende regler for gjennomføringen av verneplanprosesser, både i oppstartfasen, gjennom de formelle høringene og gjennom avholdte møter. Departementet mener at både Forsvaret, Sametinget og Rein driftsforvaltningen har vært aktive bidragsytere i denne prosessen og bl.a. deres innspill har påvirket de endringer av verneforslaget som er gjort underveis. På bakgrunn av dette mener departementet at også forholdet til ILO konvensjonen er ivaretatt både gjennom konsekvensutredningen som er utført, og gjennom den omfattende planprosessen hvor samiske brukergrupper har hatt mulighet til å delta på lik linje med andre brukergrupper og interesseorganisasjoner.

5.3 Merknader til verneform, arealomfang og avgrensning

En enkeltbruker er i mot vern av landskapsvernområdet og innlemmelse av naturreservatet i nasjonalparken, da dette medfører sterke begrensninger på grunneierrettighetene.

Seks grunneiere mener grensen bør trekkes slik at privat grunn ikke blir berørt. Grensen mellom nasjonalparken og landskapsvernområdet bør følge nordsiden av elva som nå.

En enkeltbruker og Rohči grunneierlag protesterer på et så omfattende vern. Dersom områdene blir vernet, vil ca en fjerdedel av Porsanger kommune være vernet.

Reinbeitedistrikt 16 C mener området ikke oppfyller de krav til urørthet som naturvernloven stiller for at et område skal vernes som nasjonalpark. Utvidelse av nasjonalparken vil hemme og skape problemer for utøvelse av reindriften i området.

Reinbeitedistrikt 17/18 er i mot utvidelse av nasjonalparken dersom dette vil medføre innskrenkninger eller hindre reindriftens bruk og ferdsel innenfor eksisterende flyttelei.

Porsanger kommune, NJFF, Finnmark og Lakselv Jeger- og Fiskeforening er i mot utvidelse av nasjonalparken og opprettelse av landskapsvernområdet. Kommunen vil ikke akseptere at en så stor del av kommunen blir vernet før Samerettsutvalgets innstilling er ferdigbehandlet.

Områdestyret for reindrift i Øst-Finnmark er i mot utvidelsesforslaget, og mener at ulempe for reindriften som følge av vern blir større enn fordelene. Dersom det likevel blir en utvidelse, vil forslag 1 b være til minst ulempe. Områdestyret mener også at grensen må

trekkes utenfor gjerdeanlegget ved Leavnašjávri og krever at Vuodđojávri innlemmes i nasjonalparken.

Finnmark fylkeskommune går i mot utvidelse av nasjonalparken, de frykter at utvidelsen ikke vil ha legitimitet hos dagens brukere av området. Dersom det blir foretatt en utvidelse bør grensen i øst legges langs, eller vest for kraftlinjen i Lakselvdalen. Ved å ta ut den sør-østre delen kan Forsvarets behov tas hensyn til. Fylkeskommunen støtter i så fall alternativ 1 b.

Statnett SF, Region Nord-Norge mener vernegrensen bør trekkes slik at ledningstraseen som går fra Lakselv til Alta ikke inkluderes i verneområdet.

Finnmark regiment foreslår en begrenset utvidelse av nasjonalparken mot sør, og grensene for det midlertidige landskapsvernområdet bør ikke utvides. Reindriftanlegget ved Leavnašjávri bør holdes utenfor.

FBT, Region Nord-Norge foreslår å endre østgrensen slik at øvingsaktiviteten kan opprettholdes.

Statens vegvesen, Finnmark vegkontor vil av hensyn til fremtidige planer om innkorting av E6 mellom Okselv og Stabbursnes, motsette seg at nasjonalparken utvides ytterligere nordover, utover det som er foreslått i verneforslaget.

To enkeltbrukere, NOF, avd. Finnmark, Norsk Botanisk Forening, Nord-Norsk avdeling og Norges Vassdrags- og Energiverk støtter forslaget om utvidelse av nasjonalparken og landskapsvernområdet etter alternativ 1 a.

Fylkesmannen foreslår at utvidelsen av nasjonalparken begrenses til det midlertidige fredete naturreservatet og til elvearealet i Lompola. Holmene i Lompola omfatter noen av de rikeste biotopene i Stabbursdalen, og disse bør etter fylkesmannens syn innlemmes i nasjonalparken. Forøvrig beholdes de eksisterende grensene for nasjonalparken. De øvrige arealene som inngår i verneforslaget bør vernes som landskapsvernområde med plantelivsfredning etter alternativ 1 a.

Fylkesmannen går inn for det største alternativet fordi bestemmelsene for landskapsvernområdet kan praktiseres slik at de tilfredsstiller behovet for hytter og anlegg for reindriften, uten at dette kommer i vesentlig konflikt med verneinteressene, og fordi det er viktig å innlemme den øvre delen av Stabbursdalen i verneområdet. Nøyaktig grensedraging av private eiendommer som ligger helt på grensa av verneområdet må avklares.

Fylkesmannen mener denne løsningen i stor grad vil ivareta verneinteressene i området, og intensjonen i stortingsmeldingen. Ved en slik utforming av verneområdene mener fylkesmannen at lokalbefolkningens bruk av området bare i svært begrenset grad vil bli innskrenket.

Kvalsund kommune er enig i fylkesmannen tilrådning og går inn for opprettelse av verneområdene etter alternativ 2.

Landbruksdepartementet (LD) ser det som viktig å finne en verneform som kan dempe den lokale motstanden mot vernet. De vurderer det slik at fylkesmannens tilrådning, dvs alternativ 2, bør legges til grunn, men at forskriftene baseres på direktoratets justerte forskrifter. LD mener vern av så store arealer uansett innebærer en vesentlig begrensning for det lokale selvstyret. Dersom det skulle skje en utvidelse av nasjonalparken og opprettelse av landskapsvernområdet, krever LD at det tas hensyn til reindriften, bl a. gjennom motorferdsel sommerstid og uttak av trevirke.

Samenes landsforbund mener en så omfattende fredning vil være klar mistillit til kommunal arealforvaltning, lokalt selvstyre og demokrati. Forbundet er i mot nasjonalparkutvidelsen og mener private eiendommer ikke skal innlemmes i nasjonalparken mot eiernes vilje.

Private eiendommer utgjør tradisjonelle samiske kulturlandskap som ikke fyller vilkårene for vern etter naturvernloven § 3. Forbundet er i mot at landskapsvernområdet opprettes. Samenes Landsforbund - Porsanger SLF anbefaler delvis alternativ 2. Dersom de skal akseptere et stort landskapsvernområde må dette begrenses til kun å omfatte strekningen fra nasjonalparken og inkludert Valdakmyra.

Sametinget sier i sin uttalelse av 22.12.00 at dersom oppfatningen om at et generelt unntak for motorkjøretøy på barmark reduserer verneverdien så mye at området ikke kan ha status som nasjonalpark, vil Sametinget gå inn for vern som landskapsvernområde, dvs alternativ 2. I Sametingets vedtak av 29. mai 2002 krever Sametinget umiddelbar stopp i planene om utvidelse av Stabbursdalen nasjonalpark og opprettelse av nye verneområder.

Norske Reindriftsamers Landsforbund er i mot utvidelse av nasjonalparken. Dersom parken likevel utvides krever de at reindriftens rettigheter ikke innskrenkes.

Reindriftsforvaltningen mener opprettelse av nasjonalpark, etter alternativ 1 a, er det beste alternativet. Vern etter naturvernloven vil sikre reindriftsnæringen intakte arealer å drive reindrift på. Forutsetningen for å støtte utvidelsen er at forskriftene endres slik at de bedre ivaretar reindriftas interesser.

Samenes Naturressursforbund mener utvidet vern i Stabbursdalen er en sterk trussel mot samisk kultur, næring og identitet og mener planene bør skrinlegges.

Norges Geologiske undersøkelse (NGU) viser til at det er edelmetallforekomster som kan ha økonomisk interesse i Lakselv - Brennelvdalen. Dalen er det området i Norge som har størst mulighet for funn av økonomisk drivverdige forekomster av palladium og platina. Grensene her bør derfor trekkes vestover. Det er også mineralressurser knyttet til Stabbursdalen, men en eventuell utnyttelse av disse bør vike til fordel for et vern. De kvartærgeologiske landformene vil få et tilstrekkelig vern med status som landskapsvernområde.

Bergvesenet foreslår en grenseendring i sørøst, p.g.a. forekomster av palladium.

Universitetet i Tromsø mener grensene bør utvides ytterligere, av hensyn til en utryddelsestruet art.

Statskog SF tilrår at Fylkesmannens tilråding etter lokal høring, dvs alternativ 2, legges til grunn.

Norges Bondelag støtter alternativ 2. Begrunnelsen ligger i Fylkesmannens vurdering av de lokale konfliktforholdene, der en vesentlig utvidelse av nasjonalparken vil medføre et vanskelig utgangspunkt for den framtidige forvaltningen av området.

Forsvarets bygningstjeneste (FBT) sier at en nasjonalpark vil medføre betydelige innskrenkninger og ulemper i forhold til behovet for bruk av området. Nasjonalparkalternativet er ikke aktuelt, med mindre grensene justeres vesentlig, og forutsatt at lavtflyging tillates. Derimot kan de akseptere alternativ 2. Forutsetningen er at den praktiske forvaltningen av området holdes på samme restriksjonsnivå som i forslaget til verneforskrift.

Riksantikvaren, Statens kulturminneråd, Statens naturforvaltningsråd, Norges Naturvernforbund, Norsk Biologforening, SABIMA, FRIFO, Friluftsrådenes Landsforbund, DNT og Norsk Zoologisk Forening anbefaler alternativ 1a.

NVE tar ikke standpunkt til valg av alternativ, men konstaterer at alternativene 1a og 1b vil medføre det beste vernet for verneverdiene knyttet til vassdraget i området.

Direktoratet for naturforvaltning viser til områdets verdier, og at nasjonalpark er den verneform som er foreslått i St.meld. nr. 62 (1991–92). Et vern som nasjonalpark vil kunne hindre nye tekniske, og andre uønskede inngrep i naturen. Det er viktig å bevare slike inngrepsfrie områder både som verdi i seg selv, og som verdi for kommende generasjoner. Et vern som nasjonalpark vil bedre sikre naturverdiene, noe som også vil bidra til å sikre grunnlaget for f.eks. reinbeiteinteressene i området.

Etter møtene med Porsanger kommune, FBT, NGU og Bergvesenet tilrår direktoratet en justering av vernegrensen i øst. Dette innebærer at lia mot Lakselvdalen tas ut av verneforslaget og at området opp for lia ved Girrábohki og nordover mot Njeaiddán blir vernet som landskapsvernområde. Dette fører til at registrerte forekomster med edelmetaller faller utenfor verneforslaget, og at forsvarets behov og virksomhet lettere kan tilpasses innenfor verneområdet. Grenseendringene fører også til at kraftledningen som går fra Lakselv til Alta, faller utenfor verneområdet. Grenseforslaget fra NGU innebar at deler av elvedalen ved Vuođđojohka og fjellsida ved Meardevarri burde tas ut av verneområdet. Direktoratet tilrår at dette området beholdes innenfor verneforslaget p.g.a. store botaniske verdier. Meardevarri er det mest artsrike av fjellene som vender mot Lakselvas dalføre.

Fra samløpet nord for Dilljohka tilrår Direktoratet en liten justering av grensa mellom nasjonalparken og landskapsvernområdet langs Stabburselva. Av hensyn til hyttebebyggelsen på østsiden av Stabburselva, tilrås at grensa legges til vestsiden av elvebredden, ikke i djupålen. Direktoratet tilrår videre at vernegrensen trekkes rundt og forbi gjerdeanlegget ved Leavnnasjávri.

Direktoratet tilrår at det midlertidige landskapsvernområdet vernes som landskapsvernområde, og at det midlertidige naturreservatet inngår i - og vernes som nasjonalpark. Samlet fører disse foreslåtte grenseendringene til en reduksjon av det foreslåtte totale vernearealet på ca 20 km².

Miljøverndepartementet slutter seg til direktoratets vurdering, og vil i tillegg presisere at det foreslåtte verneområdet som er fritt for større tekniske inngrep, etter departementets vurdering tilfredsstiller kravene i §§ 3, 5 og 13 i naturvernloven for opprettelse av henholdsvis nasjonalpark og landskapsvernområde med plantelivsfredning. Plantelivsfredning kombineres med landskapsvernområde for å sikre området med verdens nordligste furuskog. Tradisjonelle samiske kulturlandskap utgjør en del av helheten i dette landskapet med planter, dyreliv, natur- og kulturminner som nå foreslås vernet. Det foreligger ingen planer om ytterligere utvidelser av verneområdene enn det som nå foreslås. Departementet mener at en eventuell utvidelse av grensene slik Universitetet i Tromsø ønsker på grunn av fjellreven, neppe vil være av vesentlig betydning for å sikre denne arten. Det vises forøvrig til avsnittet under om verneforskriftene vedrørende utøvelse av reindrift og hvilke begrensninger som vil bli lagt på bruken av området forøvrig.

5.4 Merknader til verneforskriftene

5.4.1 Formål

To enkeltbrukere og Rohči grunneierlag peker på at formålet må sikre næringsgrunnlaget for tradisjonell samisk kultur og næring slik at næringsutøvere sikres levedyktige livsvilkår. Dette også for å markere urbefolkningens rettigheter.

Reinbeitedistrikt 16C sier de eneste delene av verneformålet de kan slutte seg til er ”*ønske om sikring av området som følge av landskapets skjønnhet og storslagenhet*” og til dels ”*ønske om å sikre verdifull vassdragsnatur*”. De mener disse kriteriene ikke anses å være av så vesentlig betydning at de kan brukes som argument for frarøvelse av landområdet for reindriftssamene.

Samisk kulturminneråd mener at formålet for nasjonalparken bør endres slik at det framgår at vernet også skal bidra til å styrke og vedlikeholde samisk kultur. De mener det er uheldig å omtale området som urørt når det er et rikt samisk kulturmiljø.

Fylkesmannen mener at et formål med å sikre naturgrunnlaget for samisk kultur og næring i området ikke er i samsvar med naturvernloven § 3. Når det gjelder kommentarene fra Samisk kulturminneråd har fylkesmannen justert verneformålet og tatt hensyn til disse merknadene. Fylkesmannen mener også at å ta videre hensyn til kulturminnene i formålet, er å gå utenfor naturvernloven. Fylkesmannens forslag til vernekategori har ført til en justering av verneformålet.

Landbruksdepartementet mener det må vurderes en mulighet for å finne en formulering som gjør det mulig å ta reindrift inn i formålsbestemmelsen.

Samenes Landsforbund mener sikring av naturgrunnlaget for tradisjonell samisk/kvænsk kultur og næring må inngå i formålet for vernet.

Sametinget framhever betydningen av at formålet med vernet må innebære å sikre naturgrunnlaget for samisk kultur og næring. De finner det inkonsekvent at en vektlegger *"allmennhetens tilgang til naturopplevelse"* som et formål. De ønsker at dette skal tas ut, da det kan forstås med å tilrettelegge for økt bruk av området og økt press utenfra noe som kan være lite forenlig med å sikre naturgrunnlaget for samiske kultur og næring.

Friluftsrådenes Landsforbund støtter at friluftsliv inngår i verneformålet for nasjonalparken, og ønsker at tilsvarende gjennomføres for landskapsvernområdet.

FRIFO er glad for at friluftsliv er tatt inn i formålet med nasjonalparken.

Statens naturforvaltningsråd mener områdets urørt- og særpreg kan framheves i forskriftens formål, og anbefaler en endring som ivaretar dette.

Riksantikvaren (RA) finner det positivt at kulturminner inngår som en del av verneformålet for nasjonalparken. RA mener at formålet med landskapsvernområdet, bør formuleres slik at det tydeliggjøres at det ikke bare er snakk om et naturlandskap, da området har lange samiske brukstradisjoner og inneholder kulturminner.

Statens kulturminneråd anbefaler direktoratet å inkludere kulturminner i formålsparagrafen til verneforskriften for landskapsvernområdet.

Norges Naturvernforbund mener at en i formålet bør få med en formulering om de pedagogiske verdiene vernet har for framtiden.

Samisk naturressursforbund mener at formålet med et eventuelt vern også skal være å sikre naturgrunnlaget for samisk kultur og næring

Direktoratet for naturforvaltning viser til at naturvernloven ikke kan benyttes direkte for å verne om, eller opprettholde, spesielle bruksformer. Gjennom opprettelse av et verneområde etter naturvernloven mener direktoratet at en i stor grad vil kunne opprettholde og bevare de biologiske verdiene og hindre eventuelle inngrep, noe som vil trygge grunnlaget for samisk kultur og næring i framtida. For å tydeliggjøre at området fortsatt kan brukes i næringsvirksomhet tilrår direktoratet at det inntas i formålet at området skal kunne nyttes til reindrift.

Direktoratet viser til at *"urørt natur"* refererer til en natur som er fri for tyngre tekniske inngrep, som f.eks. vegbygging og kraftutbygging. Direktoratet ser at dette begrepet kan være uheldig ovenfor samisk kulturforståelse, og tilrår derfor en omformulering av formålsparagrafen slik at begrepet *"urørt natur"* tas ut. Direktoratet viser videre til at hovedmotivet for å opprette nasjonalparker er å forhindre inngrep i store urørte naturområder og verne om landskap med planter, dyreliv, natur- og/eller kulturminner. Verneområder kan ikke opprettes for bevaring/videreføring av en kultur eller næring, selv om dette kan ha vært med på å sette preg på landskapet, og det er ønskelig at f.eks. en driftsform skal kunne fortsette slik at landskapsbildet opprettholdes. I Samerettsutvalgets utredning NOU 1997:4 *"Naturgrunnlaget for samisk kultur"* står det at *"Selv om det varierer ut fra hva slags verneområde det er tale om, kan tradisjonell bruk av områdene til beite og utmarkshøsting som oftest fortsette, men det kan bli krevd omlegginger i driften, blant annet begrensninger*

i motorferdsel. For samiske naturbruksinteresser, som ofte nettopp er av denne typen, vil vernevedtak på denne måten kunne sikre fortsatt bruk av områdene". Videre sies det at "Både den samiske og den øvrige befolkningen i Finnmark har interesse av at naturen og miljøet blir vernet mot inngrep slik at muligheten til å høste av de fornybare ressursene ikke begrenses". Direktoratet tilrår dessuten på bakgrunn av innkomne uttalelser, at det for landskapsvernområdet tas inn et avsnitt om at landskapsvernområdet sammen med Stabbursdalen nasjonalpark, skal bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Innenfor verneforslaget finnes tilrettelagte og merkede turstier for ferdsel, og eksisterende nasjonalpark er den nasjonalparken i Finnmark hvor friluftsjaktinteressene er sterkest. De senere år har det skjedd en endring i mønster og omfang av friluftslivet, der nye aktører og nye friluftslivsformer har tatt områder i bruk. Dette øker presset på naturen i retning av ønsker om økt tilrettelegging og anlegg for nye aktiviteter. Opprettelse av verneområder vil sikre områder for friluftsliv, men det er her ønskelig at det skal være et friluftsliv basert på det enkle og tradisjonelle som ikke krever spesiell teknisk tilrettelegging.

Miljøverndepartementet slutter seg til Direktoratet for naturforvaltning, og presiserer at det primære formålet med opprettelse av Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde for å sikre det biologiske mangfoldet. I tillegg skal geologiske forekomster og kulturminner vernes. Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning skal sikre et egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til nasjonalparken, samt sikre et område med verdens nordligste furuskog. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse, bl.a til reindrift, men også annen tradisjonell bruk som jakt, fiske og bærplukking er viktig. Departementet mener derfor denne sammenhengen bør framgå av formålsparagrafen. Selv om det er gjort lite registreringer av kulturminner i området, er det rimelig å anta at hele det foreslåtte verneområdet, som har lange samiske brukstradisjoner, inneholder mange kulturminner knyttet til samisk kultur og tradisjon. Både nasjonalparken og landskapsvernområdet er viktig for utøvelse av det tradisjonelle, enkle friluftslivet. Departementet mener derfor at dette bør avspeiles i formålsparagrafen både i landskapsvernområdet og i nasjonalparken. Forskriften for landskapsvernområdet justeres derfor i tråd med dette. Det presiseres at det er det enkle, tradisjonelle friluftslivet det her er snakk om. Det vil derfor ikke være aktuelt med større tekniske inngrep innenfor verneområdene, med tanke på en eventuell kommersialisering av friluftslivet i verneområdene. Hva betydningen av områdets pedagogiske verdier angår, mener departementet at dette ikke er relevant å presisere i formålsparagrafen. Alle verneområder har implisitt en pedagogisk verdi, og det er ikke planlagt noe spesielt pedagogisk opplegg i dette området utover det som knyttes opp mot Stabbursnes naturhus.

5.4.2 Byggevirksomhet

Fra enkeltbrukere påpekes følgende:

- Begrenset hyttebygging må kunne tillates i landskapsvernområdet, og i verneområdene må det være anledning til å føre opp nybygg som erstatning for eksisterende bygg ved slitasje, endrede behov hos brukeren eller etter brann så lenge dette ikke medfører endret bruk.
- Forvaltningsmyndigheten bør ha hjemmel til å tillate oppføring av bygninger og anlegg i landskapsvernområdet i forbindelse med stedbunden næring og oppsyn. Hjemmelen til å stille krav om utforming av hytter og uthus bør begrenses til nye byggetiltak.
- Reindriftsutøvere med beiterett må sikres adgang til vedlikehold / utvidelse og oppføring av nødvendige bygninger i verneområdet.

- Bebyggelse bør ikke utvides og det bør ikke komme nye tilførselsveier eller synlige anlegg.

Sameiet Elvenes håper at verneforskriftene vedrørende bygninger og anlegg ikke vil hindre gjenoppbygging av nedbrent koie.

Rohči Grunneierlag krever at private grunneiere i landskapsvernområdet må gis adgang til regulert hyttebygging etter planer.

Områdestyret for reindrift i Øst-Finnmark uttaler at nødvendige hytter og anlegg som reindriften har behov for må kunne oppføres etter særskilt avtale.

Fylkesmannen mener hyttebygging vil være i strid med verneinteressene. De aktuelle områdene for hyttebygging ligger i tilknytning til hovedadkomsten til nasjonalparken. Fylkesmannen anser det som lite heldig at besøkende møtes av omfattende hyttebebyggelse langs stien inn til nasjonalparken. Fylkesmannen er derfor skeptisk til nye hytter i området. Forslag til vernebestemmelser som var på lokal høring åpner imidlertid for 12 – 15 hytter ved Dilljajávri i hht til Miljøverndepartementets uttalelse fra 1986. Fylkesmannen viser til de justerte forskriftene der det er tatt inn mulighet for gjenoppføring av hytter som har gått tapt ved brann eller skade. Mulighet for renovering/nybygg av hytter som følge av slitasje, anses å falle innenfor de tiltak som forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til under punktet om ombygging og utvidelse av eksisterende hytter. Det er også foreslått at det bare skal kunne gis dispensasjon for nye bygninger og anlegg i forbindelse med reindrift. De øvrige næringsinteresser er etter fylkesmannens syn ikke så sterke at det bør kunne gis tillatelse til andre anlegg eller byggverk. Fylkesmannen mener det bør være mulighet for å stille krav til utforming av hytter og uthus ved ombygging og utvidelse av eksisterende bebyggelse i landskapsvernområdet. Dette er foreslått for å unngå at eksisterende bygninger får størrelse og utforming som blir skjemmende i landskapet.

Reindriftsforvaltningen ber om at ordlyden i forskriftene endres slik at de viser at det kan gis tillatelse til ulike anlegg dersom anleggene er med i reinbeitedistriktets distriktsplan. På denne måten gjør en det klart at oppføringen av gjeterhytter og reindriftsanlegg må betraktes i et helhetsperspektiv, og at søknadsbehandlingen det vises til gjenspeiler de vurderinger som ble gjort ved behandlingen av distriktsplanen.

Samenes Landsforbund og Samenes Naturressursforbund mener at private grunneiere i landskapsvernområdet må gis adgang til regulert hyttebygging etter kommunale planer. Private grunneiere må også likestilles med offentlige organer med hensyn til behov for oppsynshytte.

Norges naturvernforbund mener det bare i unntakstilfeller bør tillates utvidelser av bygninger. Formuleringen vil føre til at beboelseshytter kan utvides og bli et kompleks.

DNT mener det ikke må åpnes for ytterligere privat hyttebygging. De ønsker at det skal kunne gis tillatelse til oppføring av bu eller turisthytte for å legge til rette for allmennhetens friluftsliv. Dette for å kunne følge opp intensjonen i formålsparagrafen om å legge til rette for friluftsliv.

Direktoratet for naturforvaltning mener at det innenfor foreslåtte nasjonalpark bør være et generelt forbud mot ny bebyggelse. Forskriften åpner imidlertid for visse tiltak og dispensasjoner. Eventuelle byggeprosjekter må vurderes ut fra konkrete behov og hensynet til verneverdiene. Oppføring av turisthytter eller buer vil være av begrenset karakter. Direktoratet vil ikke tilrå en egen bestemmelse for dette, men viser til dispensasjonsadgangen. Det er per dato ikke utarbeidet distriktsplaner for reinbeitedistriktene som berører verneområdene. En innehar ingen hjemmel til å knytte verneplanene opp mot en slik plan, men direktoratet ser verdien i disse planene, og mener de vil være viktige dokument under utarbeidelsen av forvaltningsplanen.

Det er i landskapsvernområdet fremmet planer for hyttebygging. Direktoratet viser til Miljøverndepartementets uttalelser vedrørende saken, (jf 1.5 Saksbehandling). På bakgrunn av dette, tar direktoratet ut den foreslåtte bestemmelsen i forskriften til landskapsvernområdet om at Miljøverndepartementet kan gjøre unntak for bygging av inntil 12 – 15 hytter. Denne bestemmelsen vil ikke lenger være gjeldende, jf MD's godkjenning av hytteområde og krav til reguleringsplan. Aktivitet i randområdene kan ha uønsket innvirkning på verneområdene. Med hensyn til å unngå inngrep og utbygginger som kan føre til uønsket økt press og aktivitet i verneområdene, er det ønskelig at en i størst mulig grad søker å legge nye bygninger/evt. inngrep utenfor randområdene.

Miljøverndepartementet slutter deg til direktoratets tilrådning. Departementet vil imidlertid understreke at verneforskriftene ikke kan regulere virksomhet utenfor verneområdene. Det er imidlertid ønskelig at det i størst mulig grad også tas hensyn til verneverdiene når det planlegges inngrep og aktiviteter i randområdene, dersom disse vil kunne påvirke verdiene i verneområdene.

5.4.3 Motorisert ferdsel

Enkeltbrukere peker på at:

- Kjøresporet inn til Suffvárri og vest enden av Dilljajávri bør åpnes og opparbeides til bedre standard for å kanalisere trafikken og redusere slitasjen innover Stabbursmoen.
- Det er behov for strenge restriksjoner på motorisert ferdsel, både for fritidsaktiviteter og næringsvirksomhet. Omfanget av motorisert ferdsel, spesielt på barmark, bør reduseres. kjøring med snøscooter langs offentlig godkjent løype bør tillates
- Reindrifta må gis generell tillatelse til nødvendig motorferdsel både på vinterføre og barmark. Det er uholdbart om næringsutøvere skal måtte søke individuelt om dispensasjon til nødvendig ferdsel i næringsøyemed.

Rohči Grunneierlag mener kjøring med snøscooter langs offentlig godkjent løype bør tillates.

Reinbeitedistrikt 16A vil at bruk av motoriserte kjøretøyer til fritidsformål, for eksempel elgjakt, ikke må tillates i nasjonalparken.

Reinbeitedistrikt 16C vil ikke akseptere at det gis dispensasjoner for motorisert ferdsel i tilknytning til turisme.

Områdestyret for reindrift i Øst-Finnmark krever at det utstedes særskilt tillatelse til reindriftsutøver for motorisert ferdsel innenfor foreslåtte nasjonalpark. De mener også at motorisert ferdsel i forbindelse med reindrifta må være tillatt i området slik det praktiseres i dag.

Finnmark Regiment mener at kjøresporet inn til Suffvárri og vestenden av Dilljajávri bør åpnes og opparbeides til bedre standard for å kanalisere trafikken og redusere slitasjen innover Stabbursmoen.

Finnmark fylkeskommune sier at det i verneforskriften må åpnes for nødvendig bruk av kjøretøyer til transport i forbindelse med vedlikehold av faste installasjoner. Bruk av snøscooter bør tillates til transport og begrenset rekreasjonskjøring

Fylkesmannen mener at en i dette området må akseptere at reindriften har behov for barmarkskjøring, og det er reindriften behov som i sterk grad har medvirket til fylkesmannens tilrådning om bruk av landskapsvernområde som verneform. En nasjonalpark med vide unntaksbestemmelser på dette området vil etter fylkesmannens syn være uheldig. Fylkesmannen har foreslått at det innen nasjonalparken ikke skal være tillatt med motorisert ferdsel, men en tilrår at nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse

med reindrift skal være tillatt. Fylkesmannen er ikke innstilt på å åpne kjøresporet til Suffvárri, da kjøresporet i sin tid ble stengt for å unngå ytterligere spredning av trafikken over Stabbursmoen. Ved et vern som landskapsvernområde foreslås det at motorferdsellovens regler skal gjelde. Fylkesmannen foreslår scooterløypa mellom Vuodđojávri til Leavnašjávri skal opprettholdes. Dette innebærer i praksis ingen endringer i forhold til dagens muligheter for kjøring i utmarka.

I forhold til Forsvarets interesser er det åpnet for nødvendig ferdsel. Bestemmelsene vil ikke være til hinder for nødvendig vedlikehold av høgspenlinjen. Det er ikke åpnet for motorisert ferdsel i forbindelse med turisme i nasjonalparken.

Reindriftsforvaltningen foreslår at alle punktene som omhandler reindrift i nasjonalparkforskriften endres slik at disse kan tillates uten søknadsplikt, og at en viser til reinbeitedistriktenes distriktsplaner.

Landbruksdepartementet mener at reindriftsutøverne skal gis tillatelse til bruk av motorkjøretøy under næringsvirksomhet i nasjonalparken, og nødvendig transport til og fra gjeterhytter og sommerboplasser.

Samenes landsforbund og Samenes Naturressursforbund mener eksisterende snøscooterløype bør opprettholdes, og det må gis adgang til å oppruste eksisterende kjørespor til bilvei.

Sametinget mener det er viktig at reindriftsutøverne gis tilstrekkelige muligheter til å benytte framkomstmidler som er tilpasset vår egen tid. De ønsker at bruk av motorkjøretøy på barmark i forbindelse med reindrift skal tillates uten søknad. Sametinget ser ikke at barmarkskjøring vil medføre at områdets verneverdi og status blir så svekket at det ikke kan vernes som nasjonalpark.

Samenes landsforbund - Porsanger SLF sier at dersom det innføres utstrakt vern så krever lokalbefolkningen adgang til motorisert transport for transport av elgkjøtt, samt transport av vinterbrensel ut fra de verna områdene.

Statskog SF mener at godkjent snøscooterløype bør opprettholdes. De legger ellers til grunn at "Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag" gjelder innenfor avgrensning av tidligere midlertidig vernet landskapsvernområde.

Friluftsrådenes Landsforbund (FL) er prinsipielt i mot motorferdsel i området og støtter DN's oppfatning at foreslåtte nasjonalparkforskrifter best regulerer ferdsel i den hensikt å bevare områdets kvaliteter for fremtiden. FL støtter derfor et generelt forbud mot bruk av snøscooter utenom næring.

DNT ser behov for innstramminger på motorisert ferdsel, reindrifta bør også innhente særskilt tillatelse. DNT er i mot bruk av motorkjøretøy på barmark i forbindelse med elgjakt og rekreasjonskjøring med snøscooter.

Norsk Biologforening mener det ikke må gis dispensasjon til motorisert ferdsel i forbindelse med rekreasjonsformål. Herunder innbefatter også guida turer med motoriserte luftfartøy.

Statens Naturforvaltningsråd mener det ikke bør legges opp til et generelt unntak for nødvendig bruk av beltekjøretøyer på vinterføre i forbindelse med reindrift. Bruk av motorkjøretøy på barmark langs kjøresporet til sommerboligene ved Navkajohka bør være søknadspliktig. Det bør ikke være tillatt med bruk av motorkjøretøy på barmark i forbindelse med elgjakt da dette strider mot verneformålet om et enkelt friluftsliv. Rådet går i mot enhver form for rekreasjonskjøring i nasjonalparken og støtter forslaget om å nedlegge snøscooterløypa mellom Vuodđojávri og Leavnašjávri.

Norges naturvernforbund mener tillatelsen til barmarkskjøring må gjøres mer restriktiv. Snøscooterløypa som for tiden går gjennom Obbardatvággi, bør kunne beholdes dersom

den legges om i tråd med kommunens planer. Naturvernforbundet mener en bør vurdere om frakt av vilt i forbindelse med elgjakt kan styres mot helikoptertransport.

Direktoratet for naturforvaltning anbefaler at det etter søknad kan tillates bruk av motor-kjøretøy på barmark i forbindelse med elgjakt innenfor nasjonalparken. Direktoratet tilrår også at det opprinnelige forslaget om nedleggelse av snøscooterløypa fra Vuodđojávri til Leavnnasjávri opprettholdes. Med hht reindriftas behov for barmarkskjøring i forbindelse med samling og merking av rein, tilrår Direktoratet at det kan gis tillatelse etter søknad til slik kjøring. I forbindelse med utarbeidelsen av forvaltningsplanen vil det bli lagt opp til en praksis med flerårige tillatelser.

Miljøverndepartementet viser til at motorisert ferdsel innenfor landskapsvernområdet vil bli regulert etter Lov om motorferdsel i utmark. I nasjonalparker skal i henhold til naturvernlovens § 3, landskapet med planter, dyreliv og natur- og kulturminner vernes mot utbygging, anlegg, forurensninger og andre inngrep. Det er derfor en målsetting å holde motorferdselen innenfor nasjonalparken på et lavest mulig nivå. Motorisert framkomstmiddel skal bare benyttes når transporten er nødvendig. Ved vurdering av om hva som er nødvendig må ulempene med motorferdsel veies opp mot det enkelte transportbehovet. På bakgrunn av dette slutter departementet seg til Direktoratet for naturforvaltning og viser til vedlagte forslag til forskrift som ivaretar disse forutsetningene på en tilstrekkelig måte.

5.4.4 Beite

En enkeltbruker ønsker beite med sau ved Lompola for å holde underskogen nede og gamle stier åpne.

Fylkeslandbruksstyret i Finnmark mener husdyrbeiting må tillates.

Fylkesmannen mener at tradisjonell beiting med sau fortsatt bør være tillatt.

Sametinget og Norske Reindriftsamers Landsforbund mener bestemmelsen om regulering av beite er i strid med internasjonale konvensjoner som beskytter og verner urfolk og deres tradisjonelle næringer. Sametinget og Landsforbundet kan ikke akseptere at forvaltningen av en så viktig og sentral rett som beiteretten, blir overført Direktoratet for naturforvaltning.

Direktoratet for naturforvaltning viser til at i forskriften som gikk på sentral høring, var det en bestemmelse om at direktoratet kan regulere beitet av hensyn til verneverdiene i nasjonalparken. I landskapsvernområdet er det ikke foreslått en tilsvarende bestemmelse. Det vises til møtene med kommunen, Sametinget og Reindriftsforvaltningen om at bakgrunnen for denne bestemmelsen er å ha en hjemlet mulighet til å regulere beitetrykket, dersom det skulle oppstå en situasjon der beitingen får et omfang eller karakter som medfører at verneverdier kan gå tapt. Før en slik eventuell forskrift kan vedtas, skal den på høring til berørte instanser.

Landbruksdepartementet mener at en regulering slik § 3 pkt 2.4. i nasjonalparkforskriften legger opp til, er uheldig i forhold til reindriftsnæringen.

Miljøverndepartementet vil bemerke at § 3 pkt 2.4 i nasjonalparkforskriften er en standardbestemmelse som generelt har til formål å gi forvaltningsmyndigheten hjemmel til å hindre eventuelt skadelig beiting som følge av f.eks innføring av nye typer beitedyr som fører til at verneverdier går tapt. Det er ikke aktuelt at en slik særskilt forskriftshjemmel

skal nyttes for å regulere reinbeite i Stabbursdalen nasjonalpark. I dette tilfellet er dette derfor eksplisitt presisert i forskriften.

5.4.5 Skogbruk/hogst

En enkeltbruker, Rohči grunneierlag, Fylkeslandbruksstyret i Finnmark og Porsanger kommune mener skogbruklovens vernskogbestemmelser skal gjelde.

En enkeltbruker, Reinbeitedistrikt 16 C og Områdestyret for reindrift i Øst-Finnmark sier reindriften må kunne hogge nødvendig brensel, redskapsemner og gjerdestolper innenfor verneområdet.

Fylkesmannen viser til de sterke naturfaglige og landskapsmessige verdiene skogen har og mener at furuskogen i landskapsvernområdet bør sikres med hjemmel i naturvernloven, da dette vil gi det sikreste vernet. Når det gjelder hogst, er det i nasjonalparken foreslått en bestemmelse som gir reindriftsutøverne tillatelse til uttak av bjørk til stolper for lovlig oppsatte reingjerder. Det er også foreslått at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til uttak av bjørk til brensel i hytter. I landskapsvernområdet er det foreslått at hogst av bjørk skal skje som plukkhogst. Hogst av furu er ikke tillatt. Dersom fylkesmannens tilråding mht utforming av verneområder blir fulgt, vil det i praksis ikke være noen vesentlig innskrenking av reindriften muligheter til hogst til brensel og trevirke.

Reindriftsforvaltningen ber om at uttak av bjørk til bruk som brensel i sommerboliger og hytter i nasjonalparken kan gjøres tillatt uten søknad. Uttaket av bjørkeved har et så begrenset omfang at det vil være unødvendig byråkratisk å gjøre hogsten søknadspliktig. Lokalisering av hogst til spesielle områder kan styres gjennom forvaltningsplanen.

Landbruksdepartementet ser det ikke som ønskelig at det legges restriksjoner på skogbruken gjennom vernebestemmelsene for landskapsvernområdet. Selv om de næringsmessige konsekvensene av et hogstforbud i landskapsvernområdet i dette tilfellet antas å være små, mener departementet at en av prinsipielle grunner må unngå denne type regulering. Reindriften skal gis anledning til å ta ut trevirke til brensel og til vedlikehold i nasjonalparken og landskapsvernområdet.

Samenes Landsforbund og Samenes Naturressursforbund mener det må være adgang til hogst av furu i landskapsvernområdet. Kommunestyrets vedtak om verneskog etter skogbruksloven gjør behovet for særskilt skogvern etter naturvernloven overflødig.

Norges naturvernforbund mener forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til uttak av bjørk til brensel til hytter benyttet i forbindelse med reindrift. I området som omfatter tidligere nasjonalpark med utvidelsen i Lompola må det ikke gis tillatelse til uttak av noe trevirke til brensel. Eiendomsrett i nasjonalparken, må ikke få særskilte rettigheter i forhold til fastboende.

Direktoratet for naturforvaltning mener det er et særlig ønske å bevare furuskogen i Stabbursdalen som er verdens nordligste furuskog. Det er derfor i verneforskriften for landskapsvernområdet foreslått forbud mot hogst av furu. Når det gjelder hogst av bjørk til ved har direktoratet i samråd med Porsanger kommune, Sametinget og Reindriftsforvaltningen kommet fram til at hogst bør omsøkes, som foreslått. Dette for bedre å kunne styre hogsten til ønskete områder. Direktoratet mener at tillatelser til hogst kan gis gjeldende flere år av gangen. En viser også til at det er tillatt med uttak av bjørk for vedlikehold av reingjerder. Kommunal- og regionaldepartementet mener at i tillegg til nødvendig uttak av bjørk til vedlikehold av reingjerder, må det også være tillatt for reindriften å kunne ta ut bjørk til brensel og til vedlikehold av annet reindriftsutstyr, uten å måtte søke spesiell tillatelse.

Miljøverndepartementet slutter seg i hovedsak til tilrådingen fra Direktoratet for naturforvaltning. Departementet viser til at hensikten med at forvaltningsmyndigheten skal kunne regulere uttak av bjørk, er av hensyn til sikring av nøkkelbiotoper. Når det gjelder reindriftens behov for uttak av bjørk, mener imidlertid departementet vernebestemmelsene ikke skal være til hinder for dette. Lokalisering av hogst til spesielle områder kan styres gjennom forvaltningsplanen, slik reindriftsforvaltningen foreslår. Vedrørende regulering av restriksjoner på skogbruket i landskapsvernområdet, vil departementet vise til at de næringsmessige konsekvensene antas å være små slik Landbruksdepartementet påpeker. Miljøverndepartementet mener derfor at i dette tilfellet bør hensynet til de store verneverdiene som er knyttet til furuskogen som er ansett som verdens nordligste, veie tyngre enn de næringsinteressene som måtte være knyttet til denne skogen. Restriksjoner på skogbruket bør derfor i dette tilfellet reguleres gjennom naturvernloven framfor gjennom skogbruksloven.

5.4.6 Jakt, ferdsel og friluftsliv

En enkeltbruker mener reindriften må gis nødvendige fellingstillatelser for skaderovdyr.

Rohči grunneierlag mener jakt må være tillatt i hele verneområdet etter viltlovens bestemmelser. Fredning av elg i nasjonalparken har medført skader på naturmiljøet.

Reinbeitedistrikt 16 A mener bruk av hund i forbindelse med jakt må være forbudt i nasjonalparken, og at lisensjakt på rovdyr må tillates.

Reinbeitedistrikt 16 C vil ikke at det skal åpnes for kommersiell turisme og sier det må tas inn et forbud i verneforskriftene mot aktiv markedsføring av nasjonalparken.

Områdestyret for reindrift i Øst-Finnmark sier at reindriftens rett til jakt, fangst og fiske fortsatt må gjelde innenfor foreslåtte nasjonalpark.

En enkeltbruker, Porsanger kommune og Finnmark regiment tror vern kan føre til økt bruk av området fra tilreisende og dermed fare for økt slitasje på naturen.

Fylkesmannen viser til undersøkelser som viser at de fleste som kommer til Stabbursdalen er laksefiskere som kommer uavhengig av om området er vernet. En utvidelse av det vernede området vil neppe ha vesentlig betydning for tilstrømmingen av turister til området. Fylkesmannen mener at eventuell innføring av båndtvang for å beskytte reindriftens interesser bør skje etter reindriftslovens bestemmelser. Angående lisensjakt på rovdyr vil fylkesmannens tilråding mht verneform og grenser imøtekomme dette ønsket da det vil være tillatt med jakt i landskapsvernområdet. Det er i tillegg foreslått at forvaltningsmyndigheten skal kunne gi tillatelse på skadevoldende rovdyr i nasjonalparken. Fylkesmannen har inntrykk av at jaktreglene i den eksisterende nasjonalparken er akseptert og innarbeidet blant brukerne. En generell åpning av jakt mener fylkesmannen vil være uheldig i forhold til verneinteressene, spesielt i Lompola som er en rik andefuglbiotop i et ellers fattig område. Andejakt vil dessuten virke forstyrrende på friluftslivet i en sterk beferdet del av nasjonalparken i et tidsrom da ferdselen er stor. Fylkesmannen går derfor inn for at jaktbestemmelsene som gjelder i eksisterende nasjonalpark fortsatt bør gjelde for dette området inkludert den foreslåtte utvidelsen i Lompola. Bestemmelsen om jakt etter viltlovens bestemmelser bør gjelde for resten av det foreslåtte verneområdet.

Reindriftsforvaltningen ber om at punktet om kommersiell virksomhet i forskriften for nasjonalparken strykes. De mener forslaget ”åpner” for kommersiell virksomhet og andre tiltak som kan skade landskap og naturmiljø. De kan ikke godta at forskriftene legger begrensninger på reindriftens etablerte bruk av parken, samtidig som forskriftene åpner for ny og annen bruk.

Landbruksdepartementet mener at utøvere av reindrift fortsatt skal ha rett til utøvelse av jakt, fangst og fiske i nasjonalparken og i landskapsvernområdet.

Samenes Landsforbund, Statens Naturforvaltningsråd og Norges naturvernforbund støtter Direktoratet for naturforvaltning i synet på at de ordinære jakt- og fiskeregler skal gjelde. Statskog SF ber om at bestemmelsen angående organisert ferdsel, kan gjelde for landskapsvernområdet som de ønsker som verneform.

Friluftsrådernes Landsforbund mener at melde-/søknadsplikt for organisert ferdsel bør utgå da det legger opp til unødvendig byråkrati samt gir uheldige signaler i forhold til friluftsliv. FRIFO mener at det er unødvendig at arrangementer forutsetter melding til forvaltningsmyndigheten. FRIFO forutsetter at guiding ikke gjelder ikke-kommersielle fellesturer med turledere/-guider i regi av f.eks. den norske turistforening. Det er viktig at vernereglene ikke legger unødvendig restriksjoner på det enkle, naturvennlige og ikke-motoriserte friluftslivet.

Statens kulturminneråd anbefaler at hensynet til kulturminner også kan legges til grunn for forbud eller fastsetting av retningslinjer for organisert ferdsel.

DNT ønsker at det ikke skal henvises til forvaltningsplanen når det gjelder vedlikehold av løyper og stier. DNT mener at meldeplikt for organisert turvirksomhet i regi av ideelle lag og foreninger ikke bør innføres.

Direktoratet for naturforvaltning tilrår at det hjemles for jakt etter gjeldende viltlov og fiske etter gjeldende lakse- og innlandsfiskelov i hele det foreslåtte verneområdet. Viltlovens bestemmelser og rovdyrpolitikken generelt gjelder for forvaltningen av rovdyr også i de foreslåtte verneområdene.

Direktoratet mener at det naturvennlige friluftslivet er basert på den frie ferdselsretten, og utgjør en viktig del av vår identitet og kulturarv. Vern av områder sikrer arealer for utøvelse av tradisjonelt friluftsliv. I forskriften for nasjonalparken er det slått fast at allmennheten skal ha tilgang til naturopplevelse gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv. Regulering av ferdsel betyr ikke at all ferdsel og friluftsliv skader naturmiljøet, men det kan være nødvendig med bevisst styring av tilrettelegging med skjerming av sårbare områder i eventuelt bestemte tider på året. Direktoratet viser til at hjemmelen til å regulere ferdsel ved forskrift er ment å eventuelt tas i bruk i helt spesielle tilfeller, dersom ferdsel skulle vise seg å true verneverdiene, det være seg naturmiljø eller kulturminner i ett gitt område.

Direktoratet mener det er de ulike virksomhetenes effekt på naturmiljøet som er av interesse i forhold til regulering av ferdsel. Hvorvidt ferdselen er kommersiell eller ikke, er i denne sammenheng mindre interessant. Derfor ønsker direktoratet en justering av ferdselsbestemmelsen som var på lokal høring. Direktoratet tilrår at tradisjonell turvirksomhet i regi av turistforeninger, skoler, barnehager, ideelle lag og foreninger har direkte tillatelse til ferdsel i stedet for krav om forhåndsmelding. Annen organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet, må fortsatt ha særskilt tillatelse fra forvaltningsmyndigheten. Dette skal presiseres nærmere i forvaltningsplanen. Restriksjoner på organisert ferdsel er tatt inn for å sikre en dialog mellom brukere og forvaltning, og gi forvaltningsmyndigheten en mulighet til å styre ferdselen slik at det ikke oppstår konflikter i forhold til dyreliv eller sårbar natur.

Kommunal- og regionaldepartementet mener at jakt og fiske også skal skje etter reindriftsrettens regler.

Miljøverndepartementet slutter seg til Direktoratet for naturforvaltning og viser til at reindriftsrettens regler på dette feltet gjelder.

5.4.7 Militær virksomhet og lavtflyging

Finnmark fylkeskommune sier at forsvarets behov kan tas hensyn til ved at den sørøstre delen av utvidelsesforslaget tas ut.

FBT, Region Nord-Norge må ha tilgang til sambandsinstallasjoner innenfor nasjonalparken ved hjelp av motoriserte kjøretøyer i forbindelse med vedlikehold. Øvingsaktivitet både sommer og vinter med terrenggående kjøretøyer bør opprettholdes.

Fylkesmannen har åpnet for slik nødvendig ferdsel i de foreslåtte forskriftene. Fylkesmannen tilrår landskapsvernområde der motorferdselloven skal gjelde.

Friluftsrådenes Landsforbund (FL) går i mot at nasjonalparkens østre grense justeres vestover slik forsvaret krever. FL støtter Direktoratet for naturforvaltning i at det er av stor verdi at det karakteristiske gaissalandskapet i den sørøstre delen av verneplanen innlemmes i nasjonalparken.

Statens naturforvaltningsråd mener det bør være mulig å finne fram til alternative øvingsområder utenfor nasjonalparken. Rådet anbefaler ikke endring av vernekategori eller justering av verneområdets grenser for å unngå konflikt med forsvaret.

Luftfartstilsynet legger til grunn at grensen for lavtflyging i de aktuelle områdene vil være 150 meter.

DNT mener at forsvarets behov må dekkes i områder som ligger utenfor verneområdene. Militær aktivitet utover skipatrulje og annen ikke-motorisert virksomhet må ikke forekomme innenfor verneområdene.

Norges naturvernforbund mener forsvarets aktiviteter må begrenses i parkområdet.

Forsvarets bygningstjeneste (FBT) sier at området som nasjonalpark ikke bare er konfliktfylt i forhold til forsvarets øvelseskjøring. Lavtflyvingsforbud er uakseptabelt sett fra Forsvarets side da foreslåtte verneområde grenser inntil Porsangmoen og Halkavarre skyte- og øvingsfelt.

Direktoratet for naturforvaltning har etter vurderinger av uttalelser og møte med FBT funnet å tilrå at det østligste området vernes som landskapsvernområde, slik at forsvarets behov for motorferdsel og øvinger i stor grad kan foregå uten å komme i konflikt med nasjonalparken. Direktoratet tilrår at det åpnes for at lavtflyging kan skje ned til 150 m over bakken i forbindelse med innflyging til Banak Flyplass og for Forsvarets bruk av Halkavarre skytefelt. Forsvarets behov for barmarkskjøring og annen motorisert ferdsel anses som dekket da motorferdselloven skal gjelde innenfor DN's tilråding av landskapsvernområde.

For mer utfyllende omtale vedrørende grenseendringer og verneform vises det til 5.3 *Merknader til verneform, arealomfang og avgrensing*.

Forsvarsdepartementet presiserer bl.a. forsvarets behov for lavtflygning i tilknytning til Banak og bruken av Halkavarre skytefelt, motorferdsel i forbindelse med operativ virksomhet som bl.a. gjelder etterprøving av forsvarsplaner og i forbindelse med tilsyn og skjøtsel av installasjoner samt annen nødvendig motorferdsel knyttet til forsvarets virksomhet i området.

Miljøverndepartementet slutter seg til Direktoratet for naturforvaltning. Vedrørende forsvarets behov, vil departementet vise til forskriften for nasjonalparken § 3 pkt 6.2 som åpner for nødvendig lavtflygning i forbindelse med Banak flystasjon og Halkavarre skytefelt, nødvendig motorferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet bl.a. ved etterprøving av forsvarsplaner og ved drift og vedlikehold av forsvarets installasjoner i områ-

det. Det kan dessuten søkes dispensasjon etter § 4 for forsvarets virksomhet som bl.a. vintermarsjer og nødvendig transport i forbindelse med dette langs etablerte traseer.

5.4.8 Andre saksområder i verneforskriften

Forholdet til camping og lignende

En enkeltbruker mener kortvarig oppstilling av campingvogner og bobiler på opparbeidet parkeringsplasser bør være tillatt i forbindelse med jakt, fiske og friluftsliv. Hensetting av campingvogner over lengre tid bør ikke tillates.

Fylkesmannen mener det ikke er ønskelig at parkeringsplasser benyttes til camping med campingvogner, fordi dette vil kunne fortrenge andre brukere. Camping vil dessuten kunne medføre større slitasje på plassene og nærområdene. Det vil imidlertid være anledning til å parkere campingvogn eller bil på parkeringsplassene i forbindelse med turer, jakt eller fiske.

Statskog SF ønsker at det i vernebestemmelsene for landskapsvernområdet inntas at camping og hensetting av gumpier, (campingvognlignende gjenstand på meier trukket av snøscooter), også er forbudt

Direktoratet for naturforvaltning mener at camping og hensetting av gumpier vil være forbudt tilsvarende camping av campingvogner o.l.

Miljøverndepartementet slutter seg til direktoratet, og mener det ikke nødvendig å nevne gumpier spesielt i verneforskriften, da forbudet framgår av formuleringen i forskriftens § 3 pkt 1.1 : *Camping med campingvogner, bobiler o.l. samt hensetting av slike er forbudt.*

Forholdet til kulturminner

Statens kulturminneråd mener det i nasjonalparkforskriften må tilføyes at bestemmelsene ikke er til hinder for bruk og vedlikehold av lovlig oppsatte bygninger og anlegg, herunder kulturminner.

Sametinget er enig at kulturminner skal beskyttes, men ser ikke at det er naturlig å nevne det under opplistingen av typer inngrep. Det foreslås derfor at det tas ut av bestemmelsen.

Direktoratet for naturforvaltning har på bakgrunn av den sentrale høringen tatt inn i forskriften for nasjonalparken en generell bestemmelse om bevaring av kulturminner. Dette er kun en presisering av kulturminneloven og tydeliggjøring av kulturminnenes verdi, og således ikke en endring i restriksjonsnivået. Bestemmelsene endrer ikke kulturminnemyndighetenes ansvar for ivaretagelse av kulturminner. Dette betyr at når det f. eks gjelder tillatelse til bl.a. restaurering og skjøtsel av kulturminner skal dette på forhånd være avklart med kulturminnemyndigheten.

Miljøverndepartementet forutsetter et tett samarbeid mellom kulturminnemyndighetene og naturforvaltningsmyndighetene når det gjelder forvaltningen og behandlingen av enkeltsaker knyttet til kulturminner innenfor nasjonalparken og landskapsvernområdet. Det legges opp til at restaurering og skjøtsel knyttet til både fredete og ikke fredete kulturminner og til naturverdiene, skal skje på en slik måte at både natur- og kulturminneverdier ivaretas på best mulig måte. Tiltak knyttet til forvaltning av kulturminner må derfor avklares med forvaltningsmyndigheten for verneområdene slik at det ikke oppstår konflikt med verneformålet etter naturvernloven.

Nasjonalparkforskriftens § 3 pkt 4 vedrørende kulturminner, er kun en presisering i forhold til kulturminnelovens bestemmelser som også gjelder innenfor områdene som nå foreslås vernet etter naturvernloven. Departementet vil understreke at inngrep, restaurering og skjøtsel knyttet til kulturminner som er fredet i medhold av kulturminneloven, bare kan skje etter tillatelse fra kulturminnemyndighetene. Som nevnt over, må også slike tiltak avklares med forvaltningsmyndigheten for verneområdene slik at det ikke oppstår konflikt med verneformålet etter naturvernloven.

Forholdet til reindrift og annen utmarksnæring

En enkeltbruker mener at begrepet "reindrift" bør endres til "stedbunden næring". Dette for å harmonisere begrepsbruken med plan- og bygningsloven, samt å unngå at reindriften gis særrettigheter i forhold til fastboende utøvere av stedbunden næring.

Rohči grunneierlag sier landbruk og utmarksnæring må sidestilles med reindrift.

Fylkesmannen sier at reindrift er et entydig, lovfestet begrep, atskilt fra andre utmarksnæringer. Det er reindriften som har de klart største næringsinteressene som berøres av verneforslagene, og er derfor det gitt spesielle unntak. Det er etter fylkesmannens syn ikke samme behov for tilsvarende unntak for andre næringer.

Samenes Landsforbund og Samenes naturressursforbund mener landbruk og utmarksnæring må sidestilles med reindrift. Verneforskriftene må gjøres næringsnøytral i forhold til tradisjonell stedbunden næring. Det er uholdbart at landbruk, skogbruk og utmarksnæring skal forskjellsbehandles negativt i forhold til reindrift.

Direktoratet for naturforvaltning sier at reindrift er den største næringsaktiviteten innenfor området. Denne skal kunne fortsette ved et evt vernevedtak, og det er derfor gjort enkelte tilpasninger i forskriften for dette. En kan ikke se at andre næringer i like stor grad vil bli berørt av verneforslaget. Når det gjelder beite av husdyr vil ikke forskriftene være til hinder for dette.

Miljøverndepartementet viser til at reindriftsnæringen er den største næringsaktiviteten innenfor området, men at også andre utmarksnæringer drives i området. Disse er imidlertid ikke nevnt spesifikt i forskriftene fordi vernet ikke vil påvirke disse i vesentlig grad; jakt og fiske vil kunne skje etter viltlovens og lakse- og innlandsfiskelovens bestemmelser, beiting vil kunne fortsette som på vernetidspunktet og det kan gis tillatelse til uttak av bjørk til bruk som brensel i sommerboliger og hytter i nasjonalparken.

Reingjerder

Reinbeitedistrikt 16 C sier reieneierne må fortsatt ha rett til å sette opp nye sperregjerder og øvrige nødvendige reindriftsanlegg, eller foreta nødvendige justeringer av disse.

Fylkesmannen mener at det er foreslått at forvaltningsmyndigheten skal kunne gi tillatelse til oppføring av reindriftsanlegg.

Direktoratet for naturforvaltning mener at vedlikehold av reindriftsanlegg skal være tillatt. Når det gjelder oppføring av nye anlegg må dette omsøkes forvaltningsmyndigheten da det er ønskelig å ha kontroll og oversikt over ulike tiltak i verneområdene.

Miljøverndepartementet slutter seg til direktoratet for naturforvaltning, og viser til både formålsparagrafene hvor det heter at området skal kunne nyttes til reindrift og til forskriftenes § 3 pkt 1.2 og 1.3. vedr. anlegg i forbindelse med reindrift.

Vindmøller, minikraftverk, kraftlinjer og bruk av aggregat

NVE sier at de ikke har innvendinger dersom verneforskriftene tillater bygging av vindmøller eller minikraftverk for strømforsyning til reindriftas sommerboliger ved Navkajohka. Landskapsvernområdet må dessuten ikke være til hinder for nødvendig vedlikehold av høgspenlinjen som krysser området i øst.

Sameiet Elvenes vil at bruk av aggregat til produksjon av elektrisitet samt bruk av motorsag bør forbys.

Fylkesmannen har forståelse for reindriftens behov for strøm i og i tilknytning til boligene ved Navkajohka. Fylkesmannen har allerede stilt seg villig til søknader om oppføring av vindmøller i dette området. Spørsmålet om evt. minikraftverk må vurderes spesielt om dette skulle bli aktuelt. Alternative løsninger, størrelsen og hvor reversible inngrepene vil bli, vil være avgjørende for om slike tiltak kan tillates. Fylkesmannen er enig at støyende aggregater vil virke skjemmende i området. Fylkesmannen er imidlertid i tvil om dette kan forbys i landskapsvernområdet, og har derfor ikke tatt med en slik bestemmelse i forslaget.

Statens naturforvaltningsråd og Norges naturvernforbund er skeptisk til bygging av mini- og mikrokraftverk og vindmøller i verneområder som nasjonalparker. Forbud mot dette bør tas inn i forskriften.

Direktoratet for naturforvaltning sier at vindmøller vil være et dominerende element i landskapet. En eventuell søknad om bygging av vindmøller eller minikraftverk i en nasjonalpark bør vurderes særskilt i hvert enkelt tilfelle, og behandles som dispensasjon fra forskriften. Med de grenseendringer som er foreslått vil kun landskapsvernområdet i nordøst bli berørt av en kraftlinje. Dette er høgspenlinjen som går fra Lakselv og nordover. Bestemmelsene er ikke til hinder for bruk og vedlikehold av anlegg, og bruk av motorisert ferdsel i den forbindelse er tillatt. Vedrørende bruk av aggregat vil Direktoratet for naturforvaltning bemerke at fravær av støy er av betydning for ro og naturopplevelser. Bruk av aggregat for produksjon av strøm til sommerboliger og hytter, samt bruk av motorsag i forbindelse med hogst o.l., må imidlertid anses som nødvendig bruk slik at dette kan tillates i verneområdet.

Miljøverndepartementet slutter seg til Direktoratet for naturforvaltning. Når det gjelder kraftlinjer vises det til at etter det en er kjent med, er det på vernetidspunktet kun landskapsvernområdet i nordøst som blir berørt av en kraftlinje. Departementet vil knytte følgende spesielle kommentar til denne:

Forskriften åpner for drift og vedlikehold av eksisterende kraftlinje. Vedlikehold omfatter blant annet utskifting av komponenter knyttet som liner, isolatorer, master, traverser m.v. i samsvar med anleggets tillatte egenskaper i forhold til konsesjon etter energiloven. Oppsetting av master med annen utforming enn eksisterende anlegg, omfattes normalt ikke av vedlikeholdsbestemmelsen. Ved utskifting av master eller andre komponenter, skal master og komponenter som er mest mulig lik eksisterende benyttes, med mindre overgang til andre typer master og komponenter vil redusere anleggets innvirkning på verneverdiene uten urimelige kostnader eller ulemper for anleggseieren, jf. energiforskriften § 3-4.

Bestemmelsene åpner for at tiltakshaveren kan foreta nødvendig istandsetting ved akutte utfall av anlegget. Ved akutte feil kan det oppstå behov for umiddelbar reparasjon av installasjoner

som medfører bruk av motorkjøretøy. I slike tilfeller forutsettes det at motorferdsel skjer mest mulig skånsomt og i tråd med motorferdselslovens bestemmelser.

Det er innført en spesiell unntaksbestemmelse som gjelder oppgradering og/eller fornyelse av kraftledningen for heving av spenningsnivå og øking av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i strid med verneformålet. Bestemmelsen omfatter tilfeller hvor det oppføres andre typer master, ved oppsetting av større master eller opphenging av nye liner m.v. som endrer anleggets egenskaper i forhold til hva det er gitt konsesjon til å etablere, og når endringen ikke innebærer en vesentlig fysisk endring i forhold til formålet med vernet. Eksempel på tiltak kan være endring av driftsspenning eller linetykkelse. Oppgraderinger som innebærer bruk av større eller endrede master kan også omfattes dersom det ikke kommer i konflikt med verneverdiene.

Der oppgradering/fornyelse kan innebære en vesentlig fysisk endring i strid med verneformålet, krever tiltaket en særskilt tillatelse etter konkret behandling av søknad. Hvorvidt oppgraderingen eller fornyelsen innebærer en vesentlig fysisk endring i forhold til formålet med vernet må avklares gjennom en konkret vurdering av tiltakets samfunnsmessige betydning satt opp mot hensynet til verneformålet i det enkelte tilfelle. Departementet antar at slike dispensasjoner under normale omstendigheter vil kunne gis. Hensikten med konkret søknad er også å etablere en kontakt i forkant mellom tiltakshaver og forvaltningsmyndigheten for verneområdet med sikte på drøfte avbøtende tiltak slik at mulige negative konsekvenser for verneformålet som følge av anlegget i størst mulig grad reduseres og dermed synliggjøres allerede i søknaden. Hensikten er ikke å diskutere nedleggelse eller dramatiske omlegginger av det eksisterende anlegget, men derimot en mest mulig skånsom utforming og mindre justeringer av anlegget. Opprettholdelse av luftledning i det samme området skal normalt aksepteres. Ved vurderingen skal det legges vekt på tiltakshavers plikter etter energiloven til å sørge for å holde anlegget i tilfredsstillende driftssikker stand, herunder sørge for vedlikehold og modernisering som sikrer en tilfredsstillende leveringskvalitet, samt plikten til ved planlegging, utførelse og drift av kraftledningen å sørge for at allmennheten påføres minst mulig miljø- og landskapsmessige ulemper i den grad det kan skje uten urimelige kostnader eller ulemper for konsesjonæren.

Nye kraftledninger krever særskilt tillatelse etter vurdering av konkret søknad. Det presiseres at vurderingen her kan være forskjellig fra situasjoner med oppgraderinger eller fornyelser av anlegg som er i drift på vernetidspunktet. Hvis et planlagt nytt anlegg ikke er i direkte konflikt med verneformålet, kan det gis tillatelse til et slikt tiltak.

Geologiske undersøkelser

Bergvesenet ber om at det gjennom verneforskriftene gis adgang til å foreta undersøkelser som ikke medfører inngrep av synlig art, når hensikten er å "forfølge" et geologisk forskningsobjekt (bergart etc) eller et prospekteringsobjekt (mineralforekomst) gjennom et verneområde fra et "ikke vernet" område til et annet.

Direktoratet for naturforvaltning viser til at forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene for vitenskapelige undersøkelser og i særlige tilfeller så lenge tiltaket ikke strider mot formålet med vernet. Dette vil være enkelttiltak og direktoratet vurderer det unødvendig å særskilt forskriftsfeste dette.

Miljøverndepartementet slutter seg til Direktoratet for naturforvaltning

5.4.9 Merknader vedr forvaltning av verneområdene

To enkeltbrukere peker på at grunneiere, rettighetshavere, kommunen og Sametinget må trekkes aktivt inn i forvaltningen av verneområdene.

Rohci Grunneierlag mener forvaltning av verneområdene må tillegges et lokalt styre oppnevnt av Porsanger kommune, med bred representasjon av grunneiere og rettighetshavere. Sametinget må trekkes inn i forvaltningen for å sikre urbefolkningsrettigheter.

Samisk kulturminneråd peker på behovet for et bedre samspill med fylkesmannen i arbeidet med forvaltnings-/skjøtelsesplaner for områdene, og at lokal samisk kunnskap og eierforhold til områdene i denne forbindelse ivaretas. Dette vil gi en sterkere grad av lokal forvaltning.

Fylkesmannen sier at det i malene for verneforskriftene ikke er satt krav om at et rådgivende utvalg skal opprettes, men at det vil være naturlig at det opprettes et slikt utvalg for nasjonalparken og landskapsvernområdet i Stabbursdalen.

Reindriftsforvaltningen støtter en opprettelse av et rådgivende utvalg for nasjonalparken. Utvalget må ha med en representant fra reindriftsnæringen.

Landbruksdepartementet ser det som viktig å legge til rette for lokal forvaltning av områdene.

Samenes Landsforbund og Samenes naturressursforbund mener forskriftenes punkt om rådgivende utvalg endres til: *"Forvaltningsmyndigheten oppretter et rådgivende utvalg for forvaltning av nasjonalparken/landskapsvernområdet med representasjon fra lokale grunneiere, rettighetshavere og næringsutøvere."* Forbundet foreslår at Porsanger kommune er forvaltningsmyndighet for forskriftene.

Forsvarets bygningstjeneste (FBT) mener at for å sikre militær medvirkning i forvaltnings-sammenheng bør ordlyden om adgang til å opprette rådgivende utvalg endres til *"skal opprettes"*.

Direktoratet for naturforvaltning mener at det kan være formålstjenlig å opprette et rådgivende utvalg for forvaltning av verneområdene. Et slikt utvalg vil ikke ha formell myndighet for forvaltningen av verneforskriftene. Det er viktig at lokalsamfunnet trekkes aktivt med i forvaltningen, og opprettelse av et rådgivende utvalg vil være et av flere tiltak i denne sammenheng. Direktoratet vil derfor anbefale at det opprettes et rådgivende utvalg for verneområdene så raskt som mulig etter et eventuelt vernevedtak.

Direktoratet tilrår at Porsanger kommune, dersom kommunen ønsker det, blir forvaltningsmyndighet for landskapsvernområdet. For nasjonalparken tilrår Direktoratet at Fylkesmannen i Finnmark blir forvaltningsmyndighet. Direktoratet understreker at det er kommunene ved kommunestyret som er rettslig part ved delegering, og at vedtak som blir fattet av forvaltningsmyndigheten er å betrakte som ordinære kommunale vedtak. Kommunene kan ikke delegere myndighet videre til fristilte partssammensatte forvaltningsutvalg som ikke er en del av kommunens ordinære organ etter kommuneloven.

Vedrørende oppsyn vises det til at i eksisterende nasjonalpark ivaretas dette av Statsskog/Fjelltjenesten gjennom avtale om tjenestekjøp gjennom Statens naturoppsyn (SNO). En utvidelse av verneområdet krever en styrking av eksisterende oppsyn, og det er viktig å få til et samordnet og helhetlig oppsyn både i nasjonalparken og i landskapsvernområdet. Et styrket oppsyn vil dessuten være viktig for å sikre god lokal forankring og gode samarbeidsrelasjoner. DN mener at styrking av det totale oppsynet bør skje gjennom en kombinasjon av SNO og økt kjøp av tjenester fra Statsskog/Fjelltjenesten.

Forsvarsdepartementet mener det er nødvendig at forsvaret medvirker i forvaltningen av området gjennom deltagelse i et rådgivende utvalg og mener at det i forskriften bør presiseres at det skal opprettes et slikt utvalg.

Landbruksdepartementet mener at reindriften må gis anledning til en god og ikke minst reell rolle i forvaltningen av verneområdet. Reindriftens distriktsplaner må trekkes inn som sentrale grunnlagsdokumenter i utarbeidelsen av forvaltningsplanene.

Miljøverndepartementet slutter seg til direktoratet og understreker viktigheten av at det i dette tilfellet opprettes et rådgivende utvalg. Forvaltningsplan bør utarbeides så raskt som mulig etter at vernevedtaket er fattet. For å utvikle gode samarbeidsrelasjoner og sikre en god forvaltning av området er det viktig at både lokalsamfunnet og andre berørte parter som bl.a. samiske interesser, reindriftsmyndigheter og forsvaret deltar i utarbeidelsen av forvaltningsplanen og i det rådgivende utvalget. Dersom det foreligger distriktsplaner for reindriften, vil disse være viktige grunnlagsdokumenter i arbeidet med forvaltningsplanen. Når det gjelder oppsyn i verneområdene, vil departementet bemerke at dagens oppsynsordning med Statskog/Fjelltjenesten videreføres. En eventuell supplerings gjennom etablering av en ny stilling knyttet til SNO, må vurderes fortløpende i forhold til gjeldende budsjett rammer for SNO sett i forhold til hvor det er størst behov for å lokalisere eventuelle nye SNO stillinger.

Miljøverndepartementet

tilråd:

1. Forskrifter om vern av Stabbursdalen i Finnmark fylke fastsettes i samsvar med vedlagte forslag (vedlegg 1 og 2).
2. Samtidig oppheves kgl. res av 06.02.1970 om opprettelse av Stabbursdalen nasjonalpark, Lakselv og Kvalsund kommuner, Finnmark fylke.

STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE

c/o Statsforvalteren i Troms og Finmark Postboks 700
9800 VADSØ

Asgeir Vagnildhaug

asgeir.vagnildhaug@statnett.no

Vår ref: 2023/784-24

Deres ref:

Dispensasjonssøknad for ny 420 kV kraftledning i Stabbursdalen landskapsvernområde**Bakgrunn**

Statnett viser til tidligere korrespondanse med Stabbursdalen nasjonalparkstyre, blant annet møte 18.9.2025. Statnett viser også til konsesjon for 420 kV Skaidi-Lebesby gitt ved Kgl. Resolusjon av 15.8.2025.

Statnett søkte i 2020 om konsesjon etter energiloven om bygging av 420 kV kraftledning mellom Skaidi i Hammerfest kommune og til en ny transformatorstasjon i Adamsfjorddalen i Lebesby kommune. Statnett søkte den gangen om to ledningstraseer som krysset Stabbursdalen. Av disse krysset alternativ 1.1 gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde og 1.7 i sin helhet utenfor verneområdegrensene.

I forbindelse med konsesjonsbehandlingen mottok NVE flere høringsuttalelser, deriblant fra Statsforvalteren som reiste innsigelse mot planene av hensyn til blant annet dvergåsa.

I juni 2023 sendte Statnett en tilleggssøknad til NVE, som i stor grad omhandlet planene for traseer i Stabbursdalen. I søknaden så trakk vi alternativ 1.1 og kom i stedet opp med alternativ 1.9 og 1.10 i forbindelse med kryssingen av Stabbursdalen og Stabbursdalen landskapsvernområdet. Vi opprettholdt trasealternativ 1.7 som et alternativ utenfor landskapsvernområdet. I tillegg søkte vi om konsesjon for å bygge om eksisterende 132 kV ledning som krysser gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde som landkabel. Traseen for landkabel ble omsøkt i sin helhet utenfor landskapsvernområdet (traseen følger E6 på store deler av strekningen).

Trasealternativ 1.10 krysser like øst for åsen "Njallavárri" sør for Lompolvegen. Denne traseen valgte Statnett å omsøke etter å ha gjennomført "radar-undersøkelser" i to sesonger (2022 og 2023) for å kartlegge trekkrutene til dvergåsa. Disse undersøkelsene ble gjennomført av NINA på oppdrag for Statnett, og som følge av resultatene og de faglige vurderingene fra NINA kom man fram til at denne traseen var bedre enn blant annet alternativ 1.7 (og 1.9 som også ble vurdert).

I sammenheng med Statnetts konsesjonssøknad av 2023 trakk Statsforvalteren sin innsigelse til omsøkte løsning.

Siden vi nå har fått endelig konsesjon etter energiloven for kraftledningen, og at konsesjon ble gitt for kraftledningstraseer som krysser gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde – er det behov for dispensasjon fra Forskrift om verneplan for Stabbursdalen.

Statnett opplyste i møtet i september 2025 om behov for nedgravde toppliner langs 420 kV trasé. I det videre har Statnett gjennomført ytterligere detaljprosjektering av ledningstrasé og anleggsgjennomføring, og forbereder nå innsending av Detaljplan til NVE for behandling. Vi har parallelt også sendt inn en søknad om planendringer til NVE, som blant annet omhandler disse nedgravde topplinene. Statnett gjennomførte videre et dialogmøte med Statsforvalteren i Troms og Finnmark den 10.april i år, hvor planene for tiltak innen landskapsvernområdet ble gjennomgått.

Søknad om dispensasjon

Statnett søker med dette om dispensasjon etter §3 punkt 1.1 i Forskrift om verneplan for Stabbursdalen for bygging av ca. 4 km ny 420 kV kraftledning gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde i henhold til trasé vist i kart i vedlegg 1. Statnett søker samtidig om riving av eksisterende 132 kV ledning og på vegne av Area Nett AS om riving av 66 kV ledningen som krysser verneområdet.

Beskrivelse av tiltak

Som underlag til søknad viser vi til Kgl. Resolusjon av 15.8.2025 ([Link](#)) og vedlagte kart (vedlegg 1).

Bygging av 420 kV ledningen

Kraftledningen på strekningen gjennom Stabbursdalen er planlagt bygget i perioden fra høsten 2028 til ferdigstillelse vinteren 2031. Byggingen starter med rydding av skog på mastepunktene over et areal på 40x40 meter og langs ledningstraseen der dette er nødvendig av hensyn til sikkerhetsavstand til linene. Denne skogryddingen vil foregå som manuell hogst innen landskapsvernområdet.

I det videre vil det være behov for gravemaskin på mastepunktene for bygging av fundament. Arbeidet med fundamenter er planlagt over en periode på ca. 6 måneder på strekningen i Stabbursdalen (Ikeldas – Kunsajávri). Utgangspunktet for denne aktiviteten er bruk av gravemaskin for transport til og graving på hvert mastepunkt. Det er planlagt bruk av "prefabrikerte stålfundamenter" i prosjektet, dvs. at det blir gravd ut en grop på ca. 20x20 meter på hvert mastepunkt som disse stålfundamentene plasseres ned i. Se bildet i figur 1 som viser et typisk fundament som plasseres i løsmasser. Utgangspunktet for arbeidet er at man tar vare på det øverste topplaget av vekstmasser, som legges tilbake i forbindelse med tilbakeføring og istandsetting av hvert mastepunkt.

Figur 1: Bilde av et mastepunkt for 420 kV ledning som klargjøres med prefabrikerte mastefundamenter. Det er vil være behov for mellomlagring av løsmasser ved siden av hvert mastepunkt.

Tilkomst for gravemaskin er i hovedsak planlagt med utgangspunkt i "Lombola-vegen", for deretter frakt ut i terrenget langs den konsesjonsgitte kraftledningstraseen. Det er planlagt kjøretraseér som er vist i vedlagte kart mellom hvert mastepunkt. Statnett forutsetter bruk av terrengforsterkende tiltak ved transport over våtmarksområder/myrområder. I tillegg vil det benyttes terrengforsterkning ved oppstillingsplasser for linetromler (se areal for dette i kartvedlegg benevnt som B29 og B29b) like nord for området der ledningstraseén krysser Lombolavegen. Se eksempel på bruk av stokkmatter til terrengforsterkning på en oppstillingsplass i bildet under. For tilkomst til de søndre områdene innen landskapsvernområdet med gravemaskin, vurderes det bruk av eksisterende barmarksløyper som går opp mot Kunsavárri og transport i terrenget vestover mot ledningstraseen ned mot myra Lodderodojeaggi.

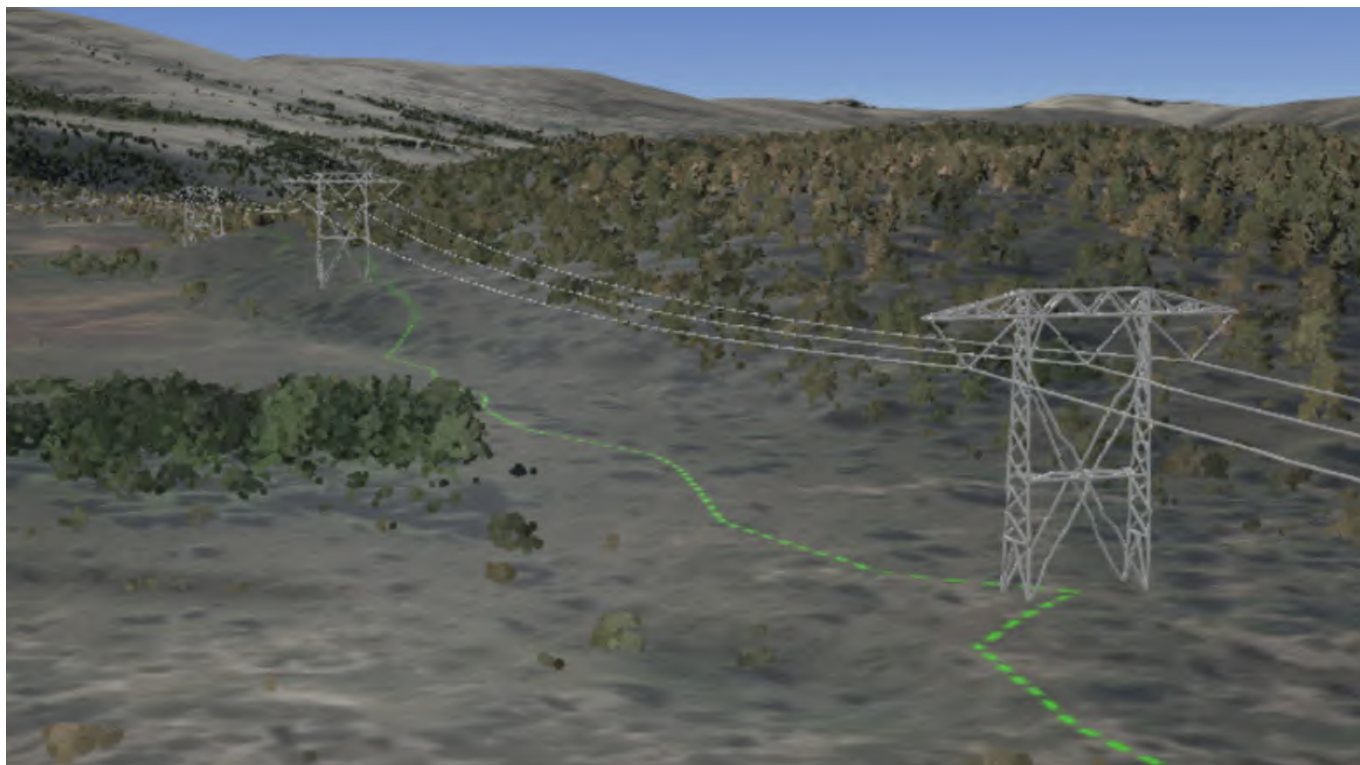

Figur 2: Foto fra en anleggsplass der det er benyttet stokkmatter til oppstilling av tungtransport. Stokkmattene kan også legges som "klopper".

Montering av master går over en periode på ca. 2 måneder og strekking av line en periode på 2,5 måned i Stabbursdalen. I utgangspunktet kunne det blitt gjennomført bygging av anlegget på kort tid, men det er mange avhengigheter som gjør at anleggsarbeidet går over flere år. For eksempel er det perioder på året at det ikke er forutsatt bygging på grunn av hensyn til reindrift og hekkende fugl. I tillegg er det andre planlagte aktiviteter som blant annet riving av eksisterende 132 og 66 kV ledninger i Stabbursdalen som skal gjennomføres.

Arbeidet med montering av master og strekking av line foregår i all hovedsak med bruk av helikopter. For sistnevnte vil linetromler og utstyr knyttet til operasjonen med strekking av line bli plassert på B29 og B29b, like nord for Lombolavegen.

Selve kraftledningsmastene det er gitt konsesjon til innen landskapsvernområdet er såkalte *lave master*. Det ble satt vilkår om at Statnett skulle bygge mastene så lave som mulig gjennom Stabbursdalen for redusere høyden på linene av hensyn til fugletrekket. Mastene er allikevel rundt 20 meter i høyde i gjennomsnitt innen landskapsvernområdet. Høyden bestemmes av forskriftskravet til avstand mellom strømførende liner og bakken. Blir denne for liten er det fare for overslag. Forskriftskravet er at linene ikke kan være lavere enn 8,3 meter over bakken. Konsekvensen av vilkåret er at det innen landskapsvernområdet som et gjennomsnitt blir bygget fem master per km ledning i stedet for tre master.

Figur 3: 3D bilde som viser mastene slik de er planlagt langs traséalternativ 1.10 øst for Njallavárri. Mastene her er foreslått grønnmalte iht. konsesjonsvilkår.

Nedgravde toppliner

For å redusere risikoen for fuglekollisjoner er det bestemt at topplinene som tilhører kraftledningen (jordledningen og fiberledningen), skal graves ned på strekningen gjennom Stabbursdalen. Det var i utgangspunktet tenkt at disse topplinene kunne graves ned langs den planlagte kabeltraseen for 132 kV ledningen, men sikkerhetskravene tilsier at jordledningen må graves ned i 420 kV traseen og kobles til hver mast. Dette vil gi tilstrekkelig sikkerhet for anlegget og personer ved eventuelle lynnedslag eller dersom skulle skje noe feil med anlegget. Statnett planlegger en mest mulig skånsom nedgraving av topplinene. Det kreves ikke nevneverdig brede grøfter, og Statnett legger til grunn at det vil kunne benyttes en gravemaskin med skuffebredde på ca. 30 cm som graver ned til 70 cm dybde. Grøftene blir fylt igjen med stedeigne masser og det legges til rette for raskest mulig revegetering, på lik linje med områdene som graves ut for mastefundamenter. Tilsvarende vil det bli benyttet terrengforsterkning, eksempel klopping eller stokkmatter, for å spare vegetasjon og for å unngå kjøreskader i områder med innslag av våtmark eller for eksempel ved kryssing av myra Lodderodojeaggi.

Riving av eksisterende ledninger

Dagens 66 kV ledning som krysser Stabbursdalen kan rives på strekningen, dette i forbindelse med at Area Nett planlegger en ny 132 kV ledning mellom Skaidi og Smørfjord stasjoner. Dette kan skje når ny 132 kV ledning er idriftsatt. Statnetts 132 kV ledning som går i parallell med 66 kV ledningen gjennom Stabbursdalen, rives også som følge av at

denne skal ombygges som jordkabel. Innen landskapsvernområdet er det totalt ca. 6 km med kraftledninger som rives. Til rivearbeidet er det forutsatt behov for tilkomst med gravemaskin til trestolpene, slik at disse kan løsnes, eventuelt kappes minimum 30 cm under bakken. Hensyn til våtmarksområder og bruk av terrengforsterkning for å unngå kjøreskader vil tilsvarende gjelde for arbeidet med rivingen som for byggingen av ny ledning. Tilkomst med gravemaskin foregår langs ledningstraseene, med utgangspunkt i Lombolavegen. Det vil også bli benyttet helikopter til arbeidet med utflyging av mastemateriell.

Med vennlig hilsen

Håvard André Sveinungen

Prosjektleder

Vedlegg 1: Kart

Dokumentet er elektronisk godkjent og trenger ingen signatur

Nedgravde toppliner vist i blå trase
der den går utenom 420 kV trase

Nedgravde toppliner
følger 420 kV traseen.

Oppstillingsplasser for
linetromler; B29A og
B29B

Eksisterende 132 kV
og 66 kV rives

Aktuell kjøretrase
for vintertransport

102B-107B foreslås som
grønnmalte master iht
konsesjonsvilkår

Klopping /
terrengforsterkning ved
transport over myra

Trase for kabel følger
eksisterende kjørespor

Kartforklaring

- Konsesjonsgitt ledningstrase
- Nedgravde toppliner
- Riving av eksisterende ledning
- Grønnmalt
- Ingen
- Planlagt kabeltrasé
- Anleggsareal
- Vei, eksisterende
- Traktorvei, eksisterende
- Terrengtransport, eksist.
- Terrengtransport, ny
- Vintertransport

**Stabbursdalen
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Vestre Porsangerveien 1335
9710 Indre Billefjord

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 77
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/stabbursdalen

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Saksbehandler Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen

Vår ref. 2020/9317-22 432.3

Deres ref.

Dato 09.09.2026

Innspill til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby

Det vises til brev fra Norges vassdrags- og energidirektorat datert 12. juni 2026 (ref.: 202601327-19) om høring og konsultasjon i forbindelse med detaljplaner for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby.

Innledning

Statnett skal bygge ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby. Tiltaket styrker strømforsyningen i Øst-Finnmark og legger til rette for næringsutvikling og ny kraftproduksjon. Langs hele ledningstraseén berøres beiteområder for tamrein, og langs traseén er det også registrert flere hekkeområder/leveområder for sårbare fugl.

Anleggsperioden vil innebære negative virkninger for det ytre miljøet. Statnett vil forsøke å redusere virkningene og belastningen av anleggsperioden til et minimum gjennom detaljplanen. Detaljplanen beskriver aktiviteter som skal gjennomføres som del av prosjektet, det vil si anleggsaktiviteter, transport, arealbruk og utforming av anlegg. Detaljplanen beskriver også hvordan det skal tas hensyn til ulike miljøverdier som berøres av anleggsarbeidet og hvordan vilkår i anleggskonsesjonen skal følges opp.

Bakgrunn

Norges vassdrags- og energidirektorat mottok 12. juni 2026 detaljplan fra Statnett for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon. Detaljplanen ble sendt på høring til blant annet Stabbursdalen nasjonalparkstyre, med frist til 31. juli for å komme med uttalelse. Nasjonalparkstyret har i brev til Statnett 28. juli 2026 bedt om utsatt frist til 25. september 2026, da neste styremøte ikke er før den 18. september 2026. I e-post fra Norges vassdrags- og energidirektorat den 28. august 2026 gis det utsatt frist til 25. september 2026 for uttalelse til detaljplanen.

Innspill

Nasjonalparkstyret har vurdert forslag til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby, med spesiell vekt på kraftledningen som går gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Nasjonalparkstyret har følgende innspill til detaljplanen:

1. *Virkning på landskapet*

Av hensyn til å begrense virkningen på landskapsvernområdet av ny 420 kV kraftledning, er nasjonalparkstyret positiv til at master gjennom landskapsvernområdet males mørkegrønne, at topplinje graves ned, at mastene bygges lavere enn det som er vanlig andre steder, at mastene noen steder er grønne samt at ledningene er matte.

2. *Hensyn til fugl*

Nasjonalparkstyret er også positiv til at det er satt vilkår for å hensynta fugl, og da spesielt dverggåsa, gjennom tiltak som nedgraving av topplinje, merking av kraftledninger med fugleavvisere og bygging av lavere master.

I detaljplanen står det at kraftledninger skal bygges som matt linje. Dersom matte linjer øker kollisjonsfaren for fugl, bør en vurdere annen farge på linjene gjennom landskapsvernområdet.

3. *Skogrydding/furuskog*

Det er opplyst at det vil bli begrenset med skogrydding langs 420 kV kraftledningen Skaidi - Lebesby. I detaljplanen står det at skogryddingen skal begrenses innenfor naturtypelokaliteter og i furuskogen ved Njallavárri, og i områder med skog er det i hovedsak kun behov for skogrydding ved mastepunktene over et areal på 40x40 meter. Ellers vil linjene i stor grad spennes over bestående skog, som nesten utelukkende består av forholdsvis lav bjørkeskog.

I forbindelse med strekking av linjer vil det være behov for å rydde enkelttrær, eventuelt greiner langs hele traséen. Dette for å unngå at linjene hekter borti trær/ greiner. I tillegg vil det være behov for noe skogrydding enkelte steder for å få plass til transport som skal foregå langs kraftledningen.

Skogsavfall/virke kappes opp og legges på bakken for å hurtigst mulig starte nedbrytning. Større virke/trær vil om mulig fraktes ut.

I furuskogen ved Njallavárri er det også stilt vilkår om at Statnett skal bygge lave master, men her har Statnett justert traséen noe mot øst som bidrar til at behovet for hogst reduseres noe. Det er mest furuskog mellom mast 104 B og 106 B.

Verneformålet i verneforskriften § 2 tar blant annet sikte på sikre et område med verdens nordligste furuskog. Nasjonalparkstyret synes det ut fra foreliggende dokumentasjon er vanskelig kvantifisere mengden/antallet furu som skal tas ut i forbindelse med det omsøkte tiltaket. Derfor ønsker styret at antallet furutrær/kvantum som hogges skal registreres.

Styret ønsker også at Statnett i ettertid vurderer mengden/kvantum furutrær tatt ut i forhold til eksisterende furuskog i landskapsvernområdet i dag. I dette regnestykket bør også hogstforbud i en bredde på 40 meter, og der hvor furuskog naturlig vokser, utgjøre en del av vurderingen. Dette kan gi nasjonalparkstyret en bedre oversikt over konsekvensene av tiltaket.

4. *Bruk av eksisterende/nye kjørespor*

I følge detaljplanen vil det bli behov for forholdsvis omfattende terrengtransport på barmark. Statnett skal likevel så langt det er praktisk mulig gjenbruke eksisterende kjørespor ved barmarkskjøring.

I søknaden fra Statnett, jf. vedlegg 3, legges det opp til at eksisterende kjørespor skal benyttes. Av søknaden kommer det ikke klart frem hva som ligger i eksisterende kjørespor - om de er lovlige, om de går over våtmarksområder, om de ligger i et sensitivt område m.v. Nasjonalparkstyret har ikke forslag til alternative traséer. Styret oppfordrer Statnett til å vurdere om bruk av eksisterende kjørespor kan føre til mer skade på naturen enn bruk av alternative traséer.

For å unngå omfattende kjøring i terrenget, med fare for stor skade på grunn og vegetasjon, oppfordrer nasjonalparkstyret Statnett til å merke løypene, eventuelt legge traséene inn digitalt, slik at førerne av kjøretøyene kan holde seg til fastsatte traséer.

5. *Terrengtransport på snødekt mark*

Nasjonalparkstyret ønsker at mest mulig av transporten skal foregå på snødekt mark. For nasjonalparkstyret er det viktig at denne transporten gjennomføres slik at skader på grunn og vegetasjon unngås. Dette innebærer at transporten kun må foregå når det er tilstrekkelig store mengder snø på bakken, og bakken er frosset, slik at en kan unngå skade på grunn og vegetasjon. Kjøring på høydedrag, der det gjerne er mer vindfullt, kan lett føre til skade på grunn og vegetasjon. Det er gjerne mindre snø på høydedragene enn i lavereliggende områder.

6. *Revegetering*

Statnett har ikke planlagt å etablere nye permanente veger, anleggsplasser eller lignende i landskapsvernområdet i forbindelse med prosjektet, og nasjonalparkstyret legger til grunn at det ikke tilføres masser for å forsterke kjørespor/veger. Merk at oppgradering av parkeringsplasser og veger er søknadspliktig etter henholdsvis verneforskriften § 3 punkt 1.3 og naturmangfoldloven § 48.

Ved kjøring på eksisterende kjørespor, eventuelt på nye traséer, vil det lett kunne oppstå slitasje og skade på grunn og vegetasjon. Kjørespor kan oppstå allerede etter én kjøretur. Rundt mastepunkter, ved midlertidige mastepunkter m.v. vil slitasjen på grunn og vegetasjon bli stor.

I utgangspunktet vil alle midlertidige anleggsveger tilbakeføres ved at de tildekkes og terrengtilpasses med stedegne vekstmasser. Siden det ikke skal etableres anleggsveger i landskapsvernområdet, vil dette ikke være aktuelt.

Nasjonalparkstyret understreker at alle sår og skader i terrenget som oppstår som følge av tiltaket, må repareres, jf. naturmangfoldloven § 11 om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver. Nasjonalparkstyret forventer derfor at alle skader- og repasjoner på landskapsvernområdet dokumenteres. Det kan være naturlig å kalle inn nasjonalparkforvalter på befaring underveis i prosessen, både for å se på eventuelle skader og reparasjon av disse.

7. *Terrengforsterkning*

I detaljplan er det satt restriksjoner knyttet til våtmark/myr og bruk av fagkyndig kompetanse i sammenheng med andre naturtypelokaliteter og enkelte arter. For å redusere mulighetene for at det oppstår skader på terreng og vegetasjon bør unngå våtmarks-/sårbare områder, og heller kjøre på kjøresterk mark. Dersom en likevel må kjøre i sårbare områder som lett ødelegges, må terrengforsterkning benyttes (for eksempel stokkmatter). «Viftekjøring» bør også unngås.

8. *Riving av 66- og 132 kV kraftledning*

På strekningen hvor 132 kV ledningen Skaidi-Lakselv skal bygges om som jordkabel skal luftledningen rives, noe som betyr at 132 kV ledningen gjennom landskapsvernområdet skal rives. I tillegg rives Area Nett sin 66 kV kraftledning på samme strekning, også i landskapsvernområdet. Linjene mellom mastene skytes eller klippes ned og samles opp for uttransport. Hvis det er mulig, bør uttransporten av ledningene foregå ved bruk av helikopter og/eller på vinterføre, for å unngå at det oppstår kjørespor.

Trestolpemastene veltes eller demonteres ved bruk av gravemaskin og/eller helikopter. Mastefundament vil fjernes 20-30 cm under eksisterende terreng og mastepunktene istandsettes med stedegne masser for naturlig revegetering. I utgangspunktet ønsker nasjonalparkstyret at mastene i sin helhet skal rives, også den delen av mastene som står nede i grunnen.

Hvis dette medfører terrengtransport og økt fare for skade på grunn og vegetasjon, er nasjonalparkstyret enig i at en del av mastefundamentet kan stå igjen. Nasjonalparkstyret foreslår at mastene kan kappes minimum 40 cm under eksisterende terreng og at hullene fylles igjen med stedegne masser. Uttransport av stolper bør foregå på vinterføre, eventuelt ved bruk av helikopter.

9. *Toppmasser*

Dybde blir prosjektert for hver mast (normalt 3-4 meter). I hver fundamentgrop avrettes massene før plassering av prefabrikerte stålfundamenter, jf. figur 2 under. Stedlige avgravde masser fylles så tilbake rundt fundamentet. Avgravde toppmasser legges tilbake til slutt for istandsetting. Nasjonalparkstyret er opptatt av at toppmassene må legges for seg og ikke blandes med andre masser, slik at den naturlige revegeteringen kan foregå naturlig og så raskt som mulig.

Det vil være transport av større gravemaskin til hvert løsmassefundament. Prinsippet er at gravemaskinen følger barmarksløyper inn til ledningstraséen og belter seg langs denne til hvert mastepunkt. Det er en fordel at mastefundamenter graves i sommerhalvåret for å bedre kunne skille og sortere toppmasser fra andre stedlige masser. I områder med våtmark vil det enkelte steder være nødvendig med terrengforsterkende tiltak for å unngå omfattende kjøreskader. Styret synes det er positivt at det legges vekt på å ta vare på toppmassene, og at terrengforsterkende tiltak benyttes i så stor grad som mulig for å unngå skade på grunn og vegetasjon.

Figur 1 Eksempel på et typisk prefabrikkert mastefundament. Prinsippet er at man tar vare på det øverste topplaget av vekstmasser, som legges tilbake på toppen i forbindelse med tilbakeføring og istandsetting av naturen. Fundamentene som skal benyttes i Stabbursdalen landskapsvernområdet kan skille seg fra fundamentene som er vist på dette bildet.

10. Terrengtransport om vinteren

Terrengtransport vil også foregå om vinteren, da ved bruk av beltegående maskiner som frakter materiell. I tidligere prosjekter har tråkkemaskiner blitt benyttet til dette, og det er også dette som er planlagt for byggingen av Skaidi-Lebesby. Om vinteren vil det også bli benyttet snøskutere for persontransport, i tillegg til helikopter.

Det er viktig at de som jobber på anlegget har muligheter til å ta seg ned fra fjellet også i tilfeller det ikke er mulig å fly helikopter på grunn av vær. Det er terrengtransport som foregår på barmark som vil føre til synlige kjørespor og terrengskader. I anleggsfasen er ikke dette til å unngå, men alle områdene som blir skadet skal istandsettes etter at anlegget er ferdig bygget. Ved spesielt utsatte områder, som blant annet våtmarksområder, vil det benyttes

Styret er positiv til at terrengtransport også foregår om vinteren, herunder bruk av snøskuter for transport av personell i tillegg til helikopter. Dette vil være positivt med hensyn på mulige terrengskader.

11. *Beskyttelse av vekstmasser*

For alle midlertidige anleggs/transportveier er det viktig at eksisterende vekstmasser fra areal som skal brukes, ivaretas i anleggsfasen. Der hvor det er tynt vegetasjonsdekke kan det være vanskelig å skave av vekstmasser og det vil også være utfordrende å mellomlagre og tilbakeføre slike masser.

Iht. NVEs veileder for terrengbehandling ved bygging av vassdrags- og energianlegg (2021) skal det på slike steder vurderes å la vekstjorda med overliggende vegetasjon bli liggende og heller forsøke å beskytte det ved å legge duk og masser over. Det vil også vurderes at korte strekk med anleggsveier bygges ved bruk av stokkmatter i stedet for at det benyttes pukk/bærelag.

Nasjonalparkstyret har forståelse for at det kan være vanskelig å skave av vekstmasser der det er tynt vegetasjonsdekke, og er enig med NVE om at alternative metoder kan benyttes, for eksempel gjennom beskyttelse av vekstlaget.

12. *Istandsettelse/tilbakeføring av permanente/midlertidige anlegg*

Iht. anleggskonsesjon er fristen for istandsettelse av areal satt til 2034.

Det skilles under mellom istandsettelse og tilbakeføring av permanente og midlertidige anlegg. For de permanente skal istandsettelsen i størst mulig grad være visuelle forbedringer av nye inngrep. For midlertidige arealer skal arealene i størst mulig grad tilbakeføres og istandsettes slik tidligere tilstand kan reetableres.

Nasjonalparkstyret er opptatt av at areal i så stor grad som mulig må tilbakeføres slik de var før inngrepet ble gjennomført, og at styret må få muligheten til å vurdere sluttresultatet gjennom befaringer og eventuelt godkjenne istandsettelsen.

13. *Tilbakeføring/istandsetting/nye arter*

For 420 kV ledningen og kabelanlegget, inklusive kabelendemastene, er det i hovedsak arealer som mastepunkter og kabelgrøften (inklusive anleggsveien) som blir gjenstander for istandsetting.

De berørte arealene vil terrengtilpasses og organisk vekstjord tilbakeføres for til rettelegging for naturlig revegetering. Frøblandinger kan benyttes for hurtigere vegetering, men frøblandingene skal da inneholde frø fra planter som er naturlig hjemmehørende i regionen.

Midlertidige anlegg, som midlertidige veier, kjøretraseer i utmark (eksempelvis mellom mastepunkter), og midlertidige rigg- og anleggsarealer skal istandsettes etter endt anleggsdrift. Ved alle midlertidige arealer som skal benyttes under anleggsarbeidet som krever opparbeidelse/graving, og som inneholder vekstjord, skal det vurderes om vekstjorda skaves av og mellomlagres i ranker langs anleggsarealet. Alternativet vil være om det benyttes terrengforsterkning, duk/pukk eller andre tiltak som beskytter vekstmassene. Mellomlagrete vekstmasser skal etter endt anleggsarbeid tilbakeføres og benyttes for å tilrettelegge for revegetering.

Styret har kommentert tilbakeføring/istandsetting under punktene 6, 9, 11 og 12 ovenfor, og vil ikke si så mye mer under dette punktet. Styret vil imidlertid presisere at innføring av nye plantearter er forbudt etter forskriften § 3 punkt 2.1, og at dette kan skje på flere måter, for eksempel gjennom frøblandinger, flytting av utstyr med jordrester m.v.

Avslutningsvis vil vi kommentere alternative utfall på søknaden fra Statnett SF om etablering av 420 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, som henger tett sammen med denne saken.

Dersom styret går inn for å gi tillatelse til det omsøkte tiltaket, vil det være muligheter til å stille en rekke vilkår for ivareta- og redusere skader på natur og verneverdier.

Dersom det derimot gis avslag, vil saken, dersom styret opprettholder vedtaket om avslag etter klage, gå til Miljødirektoratet som kan prøve alle sider ved saken, herunder ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen og omgjøre vedtaket.

Med hilsen

Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen
fungerende sekretær for nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Vedlegg:

- 1 Brev fra NVE 12.06.2026 - Høring og tilbud om konsultasjon - detaljplan for ny 420 kV kraftledning
- 2 Detaljplan 420 kV Skaidi - Lebesby juni 2026
- 3 Kart som viser lednings- og kjøretraséer i Stabbursdalen landskapsvernområde

Kopi til:
hemt@nve.no

NVE

STATSFORVALTEREN I TROMS OG FINNMARK

Postboks 700

9815 VADSØ

Min beaivi: 12.06.2026

Min ref.: 202601327-19 Mital go válddát oktavuoda

Din ref.:

Gulaskuddan ja konsultašuvdnafálaldat- odđa 420 kV fápmojohtasa dárkilisplána Skáiddi transformáhtorstašuvnna ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna gaskka, ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna dárkilisplána

Norgga čázadat- ja energijadirektoráhta (NČE) oaččui geassemánu 12. beaivvi 2026 dárkilisplánaid Statnettas odđa 420 kV fápmojohtasa hárrái Skáiddi transformáhtorstašuvnna ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna gaskka, ja dárkilisplána Davvesiidda transformáhtorstašuvnna hárrái Hámmárfeastta, Porsáנגgu ja Davvesiidda suohkaniin Finnmárkku fylkkas.

Dárkilisplánat sáddejuvvojit dál gulaskuddamii, ja mii bivdit din sáddet mearkkašumiid plánaide maŋemustá suoidnemánu 31. beaivvi 2026.

Mii čujuhit maiddá diehtujuohkimii konsultašuvnna birra dán reivves. Guoskevaš sámi beroštumit sáhttet bivdit konsultašuvnna, ja mii dáhtut ahte dákkár bivdda dieđihuvvo ovdal gulaskuddancealkámušaid áigemeari.

Konsešuvdnaášši ii leat gulaskuddamis

Statnett lea ohcan NČE:s rievdadit muhtin osiid konsešuvnnas Rávttušvuomis ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna bokte. NČE sádde rievdadusohcama sierra gulaskuddamii guoskevaš áššebeliide seammás go dárkilisplánat sáddejuvvojit gulaskuddamii. Rievdadusohcama sáhtta viežžat ášši neahtasiiddus NVE siidduin: www.nve.no/4393/A.

Maid sisttisdollet dárkilisplánat?

Konsešuvnna mielde galgá Statnett ráhkadit dárkilisplánaid rusttegiidda. Dárkilisplána lea plána dan hárrái movt Statnett áigu hukset rusttegiid vai deavdá konsešuvnnaid gáibádusaid. Dárkilisplánat galget maiddá čielggadit movt rusttegat galget huksejuvvot ja doaimmahuvvot nu ahte biras ja eanadat áimmahuššo buoremus lági mielde. Statnett galgá leat ráhkadan plánaid ovtasráđiid Sámedikkiin, fylkkasuohkaniin, Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašedjjiin,

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 22 95 95 95, Internett:

www.nve.no

Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Rávttušvuomi álbmotmeahccestivrrain, guoskevaš suohkaniiguin, eananeaiggádiiguin, guoskevaš orohagaiguin ja eará vuoigatvuodalaččaiguin.

Statnett lea ráhkadan guokte dárkilisplána:

- Dárkilisplána 420 kV johtasa hárrái Skáiddi transformáhtorstašuvnna ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna gaskka
- Dárkilisplána Davvesiidda transformáhtorstašuvnna hárrái

NČE galgá dohkkehit dárkilisplánaid ovdal go huksenbarggut sáhttet álggahuvvot. Dáid plánaid mii dál sáddet gulaskuddamii, ja gulaskuddandokumeanttaid gávdnabehtet NČE neahttasiidduin:

<https://www.nve.no/26152/A>

NČE giedahallá dábálaččat dárkilisplánaid guđa mánu sisa, ja mii plánet geargat áššiin 2026 čavčča mielde.

Konsešuvdnadoalli ferte dieđihit eananeaiggádiidda ja vuoigatvuodalaččaide gulaskuddama birra

Mii muitalit sierra e-poasttas Statnetta gulahallanolbmuide movt Davvesiidda transformáhtorstašuvnna lagas ássiit ja ránnjáit, ja eananeaiggádat ja vuoigatvuodalaččat maiddáii fápmojodas ja/dahje transformáhtorstašuvdna váikkuha, galget oažžut dieđu gulaskuddama birra.

Statnettas lea ovddasvástádus čielggadit priváhtarievttalaš diliid guoskevaš vuoigatvuodalaččaiguin ja viežžat dárbbášlaš lobiid eará lágaid vuodul.

Masa bivdit cealkámušaid gulaskuddanbeliin?

Mii háliidit máhcahemiid gulaskuddanbeliin detáljaplánaide mat leat mielddusin. Mii bivdit suohkaniid ja eará guoskevaš eiseválddiid erenoamážit buktit cealkámušaid áigeguovdilis fáttáide iežaset hálldašanguovllus.

Gulaskuddancealkámušaid áigemearri

Mii bivdit din sáddet cealkámušaid NČE:i dárkilisplánaid hárrái mañemustá suoidnemánu 31. beaivvi 2026. Sádde cealkámuša dáid vugiid mielde:

- NČE neahttasiidduin: <https://www.nve.no/26152/A>
- e-poastta bokte: nve@nve.no
- reivve bokte: NČE, poastaboksa 5091, Majorstuen, 0301 OSLO

Merke e-postii/reivii "Gulaskuddancealkámuš" ja áššenummar 202601327, ja almmut nama álggahusas. Jus ovddastat fitnodaga dahje ásahusa, de fertet maiddáii čállit organisašuvdnanummara.

Konsultašuvdnafálaldat

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Guoskevaš sámi beroštumiin nu go orohagain ja siiddain lea vuoigatvuohta bivdit konsultašuvnna NČE:in. Konsultašuvdnafálaldat dán reivves guoská 420 kV fápmojohtasa dárkilisplánaide Skáiddi transformáhtorstašuvnna ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna gaskka, ja Davvesiidda transformáhtorstašuvnna dárkilisplánii.

Konsultašuvdna sáhtta čadahuvvot fysalaččat dahje digitálalaččat **vahkku 33, 34 dahje 35 2026:s**. Mis lea maiddái dulka konsultašuvnnain go lea dárbu. NČE gokčá orohaga/siidda mátkegoluid čoahkkima oktavuodas, muhto ii buhte manahuvvon bargodietnasiid dan geažil go lea šaddan atnit áiggi mátkkošteapmái ja čoahkkimii.

Mii dáhtut ahte konsultašuvdnabivdda diedihuvvo NČE:ii gulaskuddanáigemeari sisa **suoidnemánu 31. beaivvi 2026**, NČE neahttasiidduid dahje e-poastta bokte (geahča badjelis). Mii bivdit din seammás diedihit goas heivešii, háliidehpet go fysalaš vai digitála čoahkkima, ja lea go dárbu dulkomii čoahkkimis.

Mii lea konsultašuvnna fáddá?

Dárkilisplánaid giedahallamis sáhtta NČE mearridit eavttuid ráhkadusdoaimmaid ja areálageavaheami birra doaimma huksen- ja doaibmadásis, ja dán suorggis lea mis vejolašvuohta čadahit heivehallamiid guoskevaš sámi beroštumiid cealkámušaid vuodul. Mii deattuhit ahte konsešuvdna lea mearriduvvon dán dásis áššemeannudeamis, ii ge sáhte šiehtadallat konsešuvdnamearriduvvon eavttuid hárrái. Mii eat árvvoštala priváhtarievttalaš gáibádusaid.

Dearvuodaiguin

Helga Munkeby Tingstad

Ráđđeaddi

Dohkkehuvvon NČE siskkáladas rutiinnaid mielde.

Vuostáiváldit:

Marit Meløy

Inga Anne Karen Sara

Stabbursdalen nasjonalparkstyre

swesterbotn@yahoo.no

Aili Sara

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Aina Helene Linloekken
Alf Stålsett
Ane Marthe Johannessen
Anita Josefsen
anita myrvold
Annbritt Birkeli
Anne Sofie Moe
Ann-Kristin Andersen
Ante Andersen Sara
Antonsen Inger
Arne Liaklev
arnt fossli
Ben Lindback
Benedikte Lindbäck
Bente Nilsen
Berit Thomassen
Bjørgh H. Pedersen
Bjørnar Halonen
Brit Malvik
britt.rajala@lagadus.org
Charlotte Leschbrandt
Christian Meland
Christina Gjertsen
Christina Storelv
Christine Skaar
clc17porsanger
Dag Nilsen
Daniel Henriksen
Daniel Nilsen Eira
daniel nowbuth
egilkv@gmail.com
Eila Saijets
eirik.borgen@me.com
elgaas@gmail.com
Eli Rajala Lautz
Elin Magga
elin nicolaisen
Elle Karen Anne Sara
Elle Risten Eira
Ellinor Guttorm Utsi
Erling Hansen
Erna Pettersen
Ernst Larsen
evald Nordsletta
Frode Skar
Frøydis Betten

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Gjermund Thomassen
glenn.sorvaag
Gorm Gunleiksrud
Gro
Gro Skanke
Gudrun Lindi
Gunhild Blien
Gølin Myrmel
Halvard Balto
Harald Persen
Heidi Eira
Helen Johannessen
heming borthne
Hugo Axel-Berg
Håkon Bertil Haugen
Håvard Bergheim
Ingar Hugo Lyngmo
ingar@birdlife.no
Inger Helene Kjos Fossum
Ingvard Frøyland
Iver Hauan
ivers@turgutta.no
Jan Gunnar Thunestvedt
Jan Henry Keskitalo
JAn-Erik Andersen
Jarl Molnes
Jill Anne Aslaksen
Jill Østgård
jim Fosshaug
Johan A. Anti
Johanne Ulvang
John Jonassen
Jon Arne Wilhelmsen
Jon smogeli
Jorn Andreassen
Jorun Jonassen
Jørgen Baastad
Kai Eivind Olsen
Kai Johansen
Kare Raija Anti
Karen-Marie Guttorm
Kari Sara
Kari Turi
Karin Annie Johansen
Karin Bjørset Persen
Karoline Forvik

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Katie
Ken-Inge Adolfsen
Kjell Magne Stålsett
knutriha@online.no
Kristianne Hætta
kristin Nilssen
Kristoffer Holmås
k-trane@online.no
Kåre Johansen
Lasse R.
Leif Remmen
Leve Rasttigaisa
Lisbeth Walle Slåttedal
Lovesee Gaup
Magnar Jessen
Magne Wahlberg
Mar JeBe
Marianne Welschinger
Marie Turi
marit hamarstrøm
Marit Nystad
Marit Oskal Sara
Marthe Johanna Kjølås
MAY-HELEN FORSBERG
Mette Olaussen
Mikael Frans
Mona Henriksen
Mr. Helander
Natalie Enbusk Jacobsen
Niilo Guttorm
Niklas Pleyrn
Nils Rune
Nina Taralrud - multinina
o munkebye
Ole Georg
Ole Kristian Andersen
ole Vik
Patrycja Dominiak
Pe Tf
Pedersen, Sonja Lydia Kimo
Per Arne Flaesen
Per-Arne Gundersen
Peter Henriksen
pia johansen
Piera
Ragnhild Lautz

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Randulf Valle
ravdna buljo gaup
Raymond Hildonen
Risten Lautz
Robert Engenes
Ronny Sandslett
Rose-Marie Tagestad
Roy Olsen
Runar Myrnes Balto
Rune Brandal
Rune Pettersen
Sandrine
Sara W
sarachan16@gmail.com
sigrun.winterfeldt@gmail.com
Silja Håkonsen
SIMONSEN, LENNART
Siv Anita Aslaksen
Siw Savjord
Solfrid Thunestvedt
Stabbursdalen grunneierforening
Stabbursnes naturhus og museum
Stabbursnes og omegn bygdelag
Stein Magne Hoff
Steinar Henriksen
Steinar Larsen
Steinar T. PorsangerMoen
Stian Alexander Pettersen
Susanne S.
Svein Skogen
Synnøve Persen
Tanja Therese Haugen
Telma Samuelsen
Terje Antonsen
Terje Bagås
TLP - Tverrpolitisk liste i Porsanger
Tom Andre Heiberg
Tor Ivar Linløkken
torogrune
Troms reindriftsamers fylkeslag
turid wilhelmsen
Ulf K. Eriksen
Vegard S
Vibeke Berger Tunby
Vibeke Brems
Vigdis

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Vivi Anti
yngve sjodin
Øyvind Schøyen Aasbrenn
Gunnar Reinholdtsen - Naturvernforbundet i Sør-Varanger
Landbruks- og matdepartementet
Klima- og miljødepartementet
STATENS VEGVESEN
Den Norske Turistforening
Norges Jeger- og Fiskerforbund
Natur og Ungdom
Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard
Miljøstiftelsen Bellona
PORSANGER KOMMUNE
Karasjok kommune - Kárásjoga gielda
LEBESBY KOMMUNE
LEBESBY KOMMUNE - HARALD LARSEN
DIREKTORATET FOR SAMFUNNSSIKKERHET OG BEREDSKAP (DSB) REGION NORD-NORGE
MILJØDIREKTORATET
Norges Miljøvernforbund
Norges Miljøvernforbund - Arnfinn Nilsen
DIREKTORATET FOR STRÅLEVERN OG ATOMSIKKERHET
Birdlife Norge
Luftfartstilsynet
Sametinget / Samediggi
Naturvernforbundet i Finnmark
Mattilsynet
WWF Norge AS
Advokatfirmaet Jonassen AS
Finnmarkseiendommen (FeFo)
Kommunal- og distriktsdepartementet
Finnmark Natur og Ungdom
Norges Jeger- og Fiskerforbund Finnmark
Fiettar reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 22, Vest-Finnmark
Gearretnjarga reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 21, Vest-Finnmark
Dalan Advokatfirma DA
Dalan Advokatfirma DA - Jon-Andreas Lange
ADVOKATFIRMAET BRØNNER & CO DA
ADVOKATFIRMAET BRØNNER & CO DA - Andreas Brønner
ADVOKATFIRMAET BRØNNER & CO DA - Eirik Brønner
Fortidsminneforeningen i Finnmark
Finnmark Bonde- og Småbrukarlag
LA NATUREN LEVE
Hammerfest og Omegn Turlag
Ifjordfjellet / Siskit Corgas ja Lagesduottar reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 13, Øst-Finnmark
Børselvjellet / Spiertanjarga reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 14, Øst-Finnmark
Spiertanjarga / Spiertagaisa reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 14 A, Øst-Finnmark

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

REINBEITEDISTRIKT 16 KARASJOK VEST
Norske Samers Riksforbund
Grunneiere/rettighetshavere
Stig E. Johnsen
Håkvikdal hytteforening - Ole Edvard Larsen
KUNES BYGDELAG
TONJE MARGRETE JOHANSEN
Siri Broch Johansen
Odd Oskarsen
GRENSELANDET AS
Rolf-Erik Buøen Poppe
ST1 NORGE AS - Svein Skudal Aase
Naboer/gjenboere
Svein Lund
STATSFORVALTEREN I TROMS OG FINNMARK
FORUM FOR NATUR OG FRILUFTSLIV I FINNMARK
MOTVIND NORGE
TROND EMBRET GODTLAND
KIRSTEN SOLFRID HANSSEN
LINE SKÅR
FRODE KARLSEN
AREA NETT AS
Hammerfest kommune
Annette Lønning Møller
LEGA NETT AS
MOTVIND NORD VUOSTABIEGGA DAWIN - Ragnhild Sandøy
SVEIN FRODE SKARHOL
KARL EVEN PAULSEN
ALFRED ANDERSEN
NINA HENRIKSEN
STEN ROAR JESSEN
WILD CARIBOU AS
WILD CARIBOU AS - SANDRINE VERONIKA BOCHER
MAGNUS GRAN
PETTER MICHAEL JACOBSEN
JOAKIM PEDERSEN
EBBA LOVISE JOKS
HANS PETTER HARANGEN
ARCTIC ILO AS
ANN KATHRIN PETERSEN
SKUOHTANJARGA SIIDA
HANS MAGNUS THUNESTVEDT
KJELL VALTER SIVERTSEN
LAKSELV GRUNNEIERFORENING
STUENES AS
KAI SIMON JOHANSEN

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

SØLVI VIVIAN JOHANSEN
ANDREAS LAUTZ EIENDOM
PER OLAV LINLØKKEN
KJETIL SJØVEIAN
LUKE WALDAMAR AXEL-BERG
TOR MAGNE GAMST
JILL DORITH ØSTGÅRD
ANNELI NAUKKARINEN
TORE ELIASSEN
BRENNELV BYGDELAG
ERNST ROY LINDSØ
MATS ØRJAN PAULSEN
INGRID GOLTEN
PORSANGER OG OMEGN SOPP- OG NYTTEVEKSTFORENING
SV - SOSIALISTISK VENSTREPARTI
STABBURSDALEN RESORT AS
STIFTELSEN MEARRASIIDA
Reinbeitedistrikt 14A-Spiertagáisa
Eli Skum
JOHAN MATHIS KEMI
STEIN ROGER PEDERSEN
HÅKON SKAU
ELLEN GRETHE SØDERHOLM
SARA CHRISTINE EIRA
LONE NORÅS
EVALD LINLØKKEN
FRANK ARNE VAADEN
AAGOT MONSEN
RISTIN RAVNA EIRA
MOTVIND FINNMARK -VUOSTEBIEGGA FINNMÁRKU
MAGERØYA-SIIDA FELTSLAKTERI OG ANLEGG AS
MAHKARAVJU-MAGERØY SIIDA
LÁVTTEVÁRRE OG LEMMIVÁRRE INTERESSEFORENING
KARASJOK FLYTTSAMELAG
FINNMARK FYLKESKOMMUNE
MARBOLON SIIDA
JAHKENJARGGA - SIIDA
JAHKENJARGGA - SIIDA - John Samuel Utsi
NJEAIDDAN-SIIDA
Ravdol Siida
Skáidán siida - Skáiddeduottar siida
RAYMOND JOHANSEN
Mikkel Mathis Eira
ELIN ASKELAND
BENN LARSEN

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

ANNE GREVE
Reidun Dale

Kopijavuostáiváldit:

STATNETT SF
STATNETT SF - Asgeir Vagnildhaug
STATNETT SF - Jacob Grønn

Adresseinformasjon fylles inn ved ekspedering. Se mottakerliste nedenfor.

Vår dato: 12.06.2026

Vår ref.: 202601327-19 Oppgis ved henvendelse

Deres ref.:

Høring og tilbud om konsultasjon - detaljplaner for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon, og Lebesby transformatorstasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) mottok 12. juni 2026 detaljplaner fra Statnett for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon, og detaljplan for Lebesby transformatorstasjon i Hammerfest, Porsanger og Lebesby kommuner i Finnmark fylke.

Detaljplanene sendes nå på høring, og vi ber om at dere sender oss merknader til planene senest 31. juli 2026.

Vi viser også til informasjon om konsultasjon i dette brevet. Berørte samiske interesser kan be om konsultasjon, og vi ber om at en slik anmodning sendes innen fristen for høringsuttalelse.

Konsesjonssaken er ikke på høring

Tillatelsen til å bygge den nye 420 kV kraftledningen mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon, og Lebesby transformatorstasjon ble gitt ved kongelig resolusjon 15. august 2025. Da konsesjonssaken ble behandlet, var søknaden på offentlig høring, og det ble gjennomført konsultasjoner. Selve spørsmålet om det skal gis konsesjon, er derfor ikke oppe til ny høring nå. Det er detaljplanene for anlegget vi ønsker innspill til.

Statnett har søkt om noen endringer fra konsesjonen, som omfatter justeringer på kraftledningen gjennom Stabbursdalen, Rahppa og Lakselvdalen, og justeringer på Lebesby transformatorstasjon. Endringssøknaden er for tiden til behandling hos NVE, og vi har sendt den ut på egen høring. Dere kan lese mer om denne høringen og lese høringsdokumentene på NVEs nettsider:

<https://www.nve.no/4393/A>.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 22 95 95 95, Internett:

www.nve.no

Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Hva inneholder detaljplanene?

Det følger av konsesjonen at Statnett skal utarbeide detaljplaner for anleggene. En detaljplan er en plan for hvordan Statnett skal bygge anleggene for å oppfylle kravene i konsesjonene.

Detaljplanene skal også konkretisere hvordan anleggene skal bygges og drives slik at miljø og landskap blir ivaretatt best mulig. Statnett skal ha utarbeidet planene i kontakt med Sametinget, fylkeskommunen, Statsforvalteren i Troms og Finnmark, Stabbursdalen nasjonalparkstyre, berørte kommuner, grunneiere, de berørte reinbeitedistriktene og andre rettighetshavere.

Statnett har utarbeidet to detaljplaner:

- Detaljplan for 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon
- Detaljplan for Lebesby transformatorstasjon

Detaljplanene må være godkjent av NVE før anleggsarbeidet kan starte. Det er disse planene vi nå har på høring, og dere finner høringsdokumentene på NVEs nettsider: <https://www.nve.no/26152/A>

NVE behandler normalt detaljplaner innen seks måneder, og vi planlegger å ferdigstille saken i løpet av høsten 2026.

Konsesjonæren må varsle grunneiere og rettighetshavere om høringen

Vi vil i egen e-post til Statnett sine kontaktpersoner orientere om hvordan gjenboere og naboer til Lebesby transformatorstasjon, samt grunneiere og rettighetshavere berørt av kraftledningen og/eller transformatorstasjonen, skal varsles om høringen.

Statnett har ansvaret for å avklare privatrettslige forhold med berørte rettighetshavere og for å innhente nødvendige tillatelser etter annet lovverk.

Hva ønsker vi tilbakemelding på fra høringspartene?

Vi ønsker tilbakemeldinger fra høringspartene på de vedlagte detaljplanene. Vi ber kommunene og andre berørte myndigheter spesielt komme med innspill til aktuelle tema innenfor forvaltningsområdet deres.

Fristen for høringsinnspill

Vi ber om at dere sender merknader til detaljplanene til NVE senest **31. juli 2026**. Send inn uttalelsen på en av disse måtene:

- NVEs nettsider: <https://www.nve.no/26152/A>
- e-post til nve@nve.no
- brev til NVE, postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO

Merk e-posten/brevet med «Høringsuttalelse» og saksnummer 202601327 i emnefeltet, og oppgi navn i innledningen. Om du representerer en virksomhet må du også oppgi organisasjonsnummer.

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Tilbud om konsultasjon

Berørte samiske interesser slik som reinbeitedistrikter og siidaer har rett til å be om konsultasjon med NVE. Tilbud om konsultasjon i dette brevet gjelder detaljplanene for 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon, og detaljplanen for Lebesby transformatorstasjon.

Konsultasjon kan gjennomføres fysisk eller digitalt i løpet av **uke 33, 34 eller 35 i 2026**. Ved behov benytter vi også tolk under konsultasjonen. NVE dekker reinbeitedistriktet/siidaens reiseutgifter i forbindelse med møtet, men kompenserer ikke tapte arbeidsinntekter som følge av tid brukt på reise og oppmøte.

Vi ber om at anmodning om konsultasjon meldes inn til NVE innen fristen for høringsuttalelse den **31. juli 2026**, via NVEs nettsider eller e-post (se over). Vi ber dere samtidig gi beskjed om hvilket tidspunkt som passer, om dere ønsker fysisk eller digitalt møte, og om det er behov for tolk under møtet.

Hva er tema for konsultasjonen?

NVE kan i behandlingen av detaljplaner vedta vilkår knyttet til anleggsvirksomhet og arealbruk i anlegg- og driftsfasen til tiltaket, og det er på dette feltet vi har mulighet til å gjøre justeringer som følge av innspill fra berørte samiske interesser. Vi presiserer at konsesjonen ligger fast på dette stadiet av saksbehandlingen, og at det ikke kan forhandles om konsesjonsgitte vilkår. Vi forholder oss ikke til krav av privatrettslig art.

Med hilsen

Helga Munkeby Tingstad

Rådgiver

Godkjent i henhold til NVE sine interne rutiner.

Mottakerliste:

Marit Meløy
Inga Anne Karen Sara
Stabbursdalen nasjonalparkstyre
swesterbotn@yahoo.no
Aili Sara
Aina Helene Linloekken
Alf Stålsett

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Ane Marthe Johannessen
Anita Josefsen
anita myrvold
Annbritt Birkeli
Anne Sofie Moe
Ann-Kristin Andersen
Ante Andersen Sara
Antonsen Inger
Arne Liaklev
arnt fossli
Ben Lindback
Benedikte Lindbäck
Bente Nilsen
Berit Thomassen
Björg H. Pedersen
Bjørnar Halonen
Brit Malvik
britt.rajala@lagadus.org
Charlotte Leschbrandt
Christian Meland
Christina Gjertsen
Christina Storelv
Christine Skaar
clc17porsanger
Dag Nilsen
Daniel Henriksen
Daniel Nilsen Eira
daniel nowbuth
egilkv@gmail.com
Eila Saijets
eirik.borgen@me.com
elgaas@gmail.com
Eli Rajala Lautz
Elin Magga
elin nicolaisen
Elle Karen Anne Sara
Elle Risten Eira
Ellinor Guttorm Utsi
Erling Hansen
Erna Pettersen
Ernst Larsen
evald Nordsletta
Frode Skar
Frøydis Betten
Gjermund Thomassen
glenn.sorvaag

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Gorm Gunleiksrud
Gro
Gro Skanke
Gudrun Lindi
Gunhild Blien
Gølin Myrmel
Halvard Balto
Harald Persen
Heidi Eira
Helen Johannessen
heming borthne
Hugo Axel-Berg
Håkon Bertil Haugen
Håvard Bergheim
Ingar Hugo Lyngmo
ingar@birdlife.no
Inger Helene Kjos Fossum
Ingvard Frøyland
Iver Hauan
ivers@turgutta.no
Jan Gunnar Thunestvedt
Jan Henry Keskitalo
JAn-Erik Andersen
Jarl Molnes
Jill Anne Aslaksen
Jill Østgård
jim Fosshaug
Johan A. Anti
Johanne Ulvang
John Jonassen
Jon Arne Wilhelmsen
Jon smogeli
Jorn Andreassen
Jorun Jonassen
Jørgen Baastad
Kai Eivind Olsen
Kai Johansen
Kare Raija Anti
Karen-Marie Guttorm
Kari Sara
Kari Turi
Karin Annie Johansen
Karin Bjørset Persen
Karoline Forvik
Katie
Ken-Inge Adolfsen

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Kjell Magne Stålsett
knutriha@online.no
Kristianne Hætta
kristin Nilssen
Kristoffer Holmås
k-trane@online.no
Kåre Johansen
Lasse R.
Leif Remmen
Leve Rasttigaisa
Lisbeth Walle Slåttedal
Lovesee Gaup
Magnar Jessen
Magne Wahlberg
Mar JeBe
Marianne Welschinger
Marie Turi
marit hamarstrøm
Marit Nystad
Marit Oskal Sara
Marthe Johanna Kjølås
MAY-HELEN FORSBERG
Mette Olaussen
Mikael Frans
Mona Henriksen
Mr. Helander
Natalie Enbusk Jacobsen
Niilo Guttorm
Niklas Pley
Nils Rune
Nina Taralrud - multinina
o munkebye
Ole Georg
Ole Kristian Andersen
ole Vik
Patrycja Dominiak
Pe Tf
Pedersen, Sonja Lydia Kimo
Per Arne Flaesen
Per-Arne Gundersen
Peter Henriksen
pia johansen
Piera
Ragnhild Lautz
Randulf Valle
ravdna buljo gaup

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Raymond Hildonen
Risten Lautz
Robert Engenes
Ronny Sandslett
Rose-Marie Tagestad
Roy Olsen
Runar Myrnes Balto
Rune Brandal
Rune Pettersen
Sandrine
Sara W
sarachan16@gmail.com
sigrun.winterfeldt@gmail.com
Silja Håkonsen
SIMONSEN, LENNART
Siv Anita Aslaksen
Siw Savjord
Solfrid Thunestvedt
Stabbursdalen grunneierforening
Stabbursnes naturhus og museum
Stabbursnes og omegn bygdelag
Stein Magne Hoff
Steinar Henriksen
Steinar Larsen
Steinar T. PorsangerMoen
Stian Alexander Pettersen
Susanne S.
Svein Skogen
Synnøve Persen
Tanja Therese Haugen
Telma Samuelsen
Terje Antonsen
Terje Bagås
TLP - Tverrpolitisk liste i Porsanger
Tom Andre Heiberg
Tor Ivar Linløkken
torogrune
Troms reindriftsamers fylkeslag
turid wilhelmsen
Ulf K. Eriksen
Vegard S
Vibeke Berger Tunby
Vibeke Brems
Vigdis
Vivi Anti
yngve sjodin

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Øyvind Schøyen Aasbrenn
Gunnar Reinholdtsen - Naturvernforbundet i Sør-Varanger
Landbruks- og matdepartementet
Klima- og miljødepartementet
STATENS VEGVESEN
Den Norske Turistforening
Norges Jeger- og Fiskerforbund
Natur og Ungdom
Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard
Miljøstiftelsen Bellona
PORSANGER KOMMUNE
Karasjok kommune - Kárásjoga gielda
LEBESBY KOMMUNE
LEBESBY KOMMUNE - HARALD LARSEN
DIREKTORATET FOR SAMFUNNSSIKKERHET OG BEREDSKAP (DSB) REGION NORD-NORGE
MILJØDIREKTORATET
Norges Miljøvernforbund
Norges Miljøvernforbund - Arnfinn Nilsen
DIREKTORATET FOR STRÅLEVERN OG ATOMSIKKERHET
Birdlife Norge
Luftfartstilsynet
Sametinget / Samediggi
Naturvernforbundet i Finnmark
Mattilsynet
WWF Norge AS
Advokatfirmaet Jonassen AS
Finnmarkseiendommen (FeFo)
Kommunal- og distriktsdepartementet
Finnmark Natur og Ungdom
Norges Jeger- og Fiskerforbund Finnmark
Fiettar reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 22, Vest-Finnmark
Gearretnjarga reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 21, Vest-Finnmark
Dalan Advokatfirma DA
Dalan Advokatfirma DA - Jon-Andreas Lange
ADVOKATFIRMAET BRØNNER & CO DA
ADVOKATFIRMAET BRØNNER & CO DA - Andreas Brønner
ADVOKATFIRMAET BRØNNER & CO DA - Eirik Brønner
Fortidsminneforeningen i Finnmark
Finnmark Bonde- og Småbrukarlag
LA NATUREN LEVE
Hammerfest og Omegn Turlag
Ifjordfjellet / Siskit Corgas ja Lagesduottar reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 13, Øst-Finnmark
Børselvjellet / Spiertanjarga reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 14, Øst-Finnmark
Spiertanjarga / Spiertagaisa reinbeitedistrikt - Reinbeitedistrikt 14 A, Øst-Finnmark
REINBEITEDISTRIKT 16 KARASJOK VEST
Norske Samers Riksforbund

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Grunneiere/rettighetshavere
Stig E. Johnsen
Håkvikdal hytteforening - Ole Edvard Larsen
KUNES BYGDELAG
TONJE MARGRETE JOHANSEN
Siri Broch Johansen
Odd Oskarsen
GRENSELANDET AS
Rolf-Erik Buøen Poppe
ST1 NORGE AS - Svein Skudal Aase
Naboer/gjenboere
Svein Lund
STATSFORVALTEREN I TROMS OG FINNMARK
FORUM FOR NATUR OG FRILUFTSLIV I FINNMARK
MOTVIND NORGE
TROND EMBRET GODTLAND
KIRSTEN SOLFRID HANSSEN
LINE SKÅR
FRODE KARLSEN
AREA NETT AS
Hammerfest kommune
Annette Lønning Møller
LEGA NETT AS
MOTVIND NORD VUOSTABIEGGA DAWIN - Ragnhild Sandøy
SVEIN FRODE SKARHOL
KARL EVEN PAULSEN
ALFRED ANDERSEN
NINA HENRIKSEN
STEN ROAR JESSEN
WILD CARIBOU AS
WILD CARIBOU AS - SANDRINE VERONIKA BOCHER
MAGNUS GRAN
PETTER MICHAEL JACOBSEN
JOAKIM PEDERSEN
EBBA LOVISE JOKS
HANS PETTER HARANGEN
ARCTIC ILO AS
ANN KATHRIN PETERSEN
SKUOHTANJARGA SIIDA
HANS MAGNUS THUNESTVEDT
KJELL VALTER SIVERTSEN
LAKSELV GRUNNEIERFORENING
STUENES AS
KAI SIMON JOHANSEN
SØLVI VIVIAN JOHANSEN
ANDREAS LAUTZ EIENDOM

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

PER OLAV LINLØKKEN
KJETIL SJØVEIAN
LUKE WALDAMAR AXEL-BERG
TOR MAGNE GAMST
JILL DORITH ØSTGÅRD
ANNELI NAUKKARINEN
TORE ELIASSEN
BRENNELV BYGDELAG
ERNST ROY LINDSØ
MATS ØRJAN PAULSEN
INGRID GOLTEN
PORSANGER OG OMEGN SOPP- OG NYTTEVEKSTFORENING
SV - SOSIALISTISK VENSTREPARTI
STABBURSDALEN RESORT AS
STIFTELSEN MEARRASIIDA
Reinbeitedistrikt 14A-Spiertagáisa
Eli Skum
JOHAN MATHIS KEMI
STEIN ROGER PEDERSEN
HÅKON SKAU
ELLEN GRETHE SØDERHOLM
SARA CHRISTINE EIRA
LONE NORÅS
EVALD LINLØKKEN
FRANK ARNE VAADEN
AAGOT MONSEN
RISTIN RAVNA EIRA
MOTVIND FINNMARK -VUOSTEBIEGGA FINNMÁRKU
MAGERØYA-SIIDA FELTSLAKTERI OG ANLEGG AS
MAHKARAVJU-MAGERØY SIIDA
LÁVTTÉVÁRRE OG LEMMIVÁRRE INTERESSEFORENING
KARASJOK FLYTTSAMELAG
FINNMARK FYLKESKOMMUNE
MARBOLON SIIDA
JAHKENJARGGA - SIIDA
JAHKENJARGGA - SIIDA - John Samuel Utsi
NJEAIÐÐAN-SIIDA
Ravdol Siida
Skáidán siida - Skáiddeduottar siida
RAYMOND JOHANSEN
Mikkel Mathis Eira
ELIN ASKELAND
BENN LARSEN
ANNE GREVE
Reidun Dale

NVE

Norges vassdrags-
og energidirektorat

Kopimottakerliste:

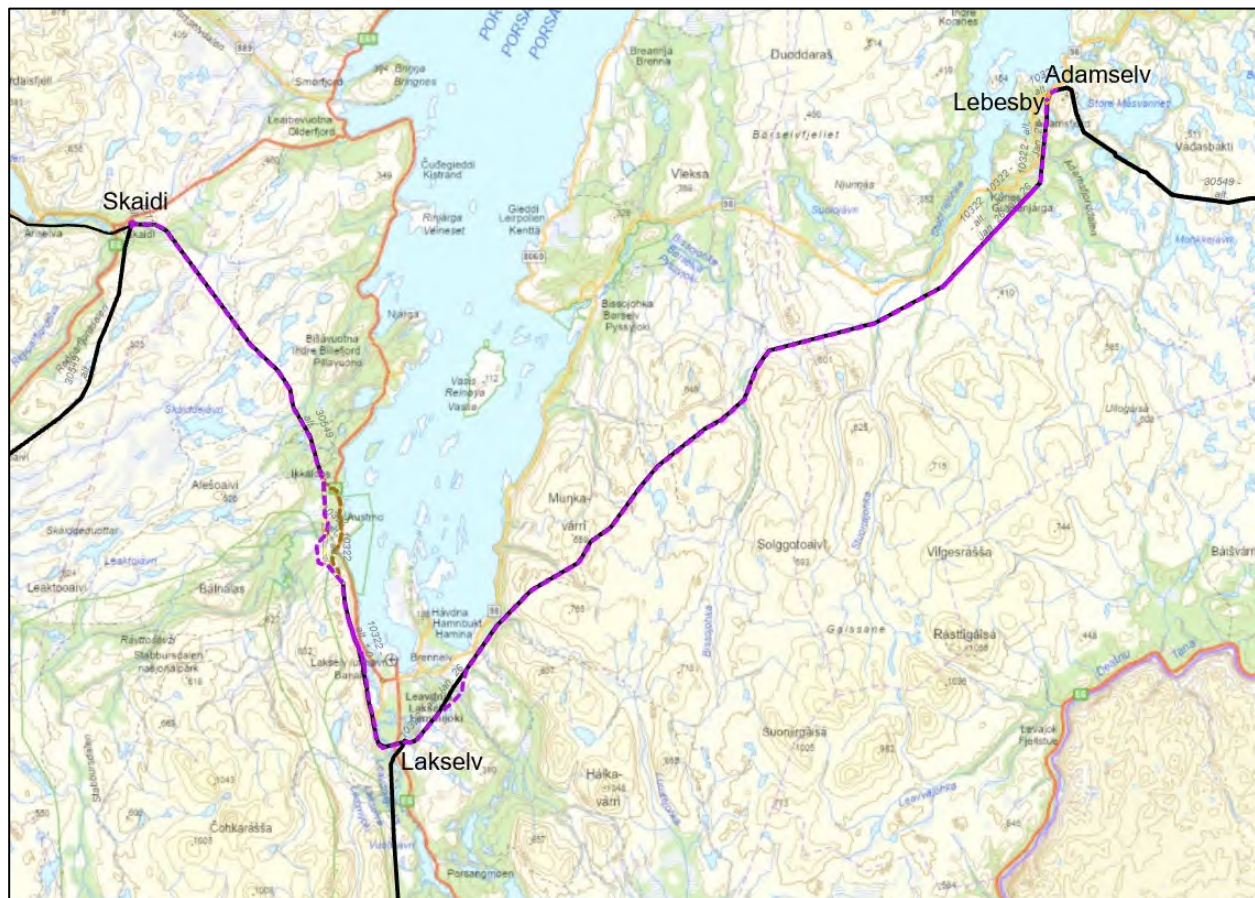
STATNETT SF

STATNETT SF - Asgeir Vagnildhaug

STATNETT SF - Jacob Grønn

Detaljplan 420 kV Skaidi-Lebesby

Innhold

1 Innledning	5
1.1 Beskrivelse av prosjektet	5
1.1.1 Presentasjon av saken	5
1.1.2 Bakgrunn for saken	5
1.1.3 Detaljplanens formål og virkeområde	6
1.1.4 Fremdriftsplan	6
1.2 Anlegget, konsesjonæren og organisering	7
1.3 Eiendomsforhold	8
2 Oppfølging av konsesjonen	8
2.1 Gjennomgang av konsesjonsvilkår og styrende forutsetninger	8
2.2 Krav til involvering	11
2.3 Miljøstyring i prosjektet	12
2.5 Implementering og oppfølging av detaljplan	12
2.6 Varslingsrutiner og endringshåndtering	12
3 Endringer etter konsesjonsvedtaket	13
3.1 Endringer som kan behandles gjennom detaljplanen	13
3.2 Konsesjonspliktige endringer	17
4 Kunnskapsgrunnlag og krav etter annet lovverk	18
4.1 Oppdatert kunnskapsgrunnlag	18
4.2 Krav etter annet lovverk	19
4.2.1 Forurensingsloven	19
4.2.2 Kulturminneloven	19
4.2.3 Naturmangfoldloven	19
4.2.4 Reindriftsloven	20
4.2.5 Vegloven	20
4.2.6 Luftfartsloven	20
4.2.7 Vannressursloven	20
4.2.8 Lakse- og innlandsfiskloven	21
5 Beskrivelse av anlegget	21
5.1 Arealbruk	21
5.2 Anleggsdeler og permanente tiltak	22
5.2.1 Ny 420 kV ledning	22
5.2.2 132 kV jordkabel og tilhørende anlegg	25

5.2.3 Transportveier	27
5.2.4 Anleggsplasser	27
6 Beskrivelse av anleggsarbeidet	28
6.1 Terrenginngrep	28
6.1.1 Skogrydding	28
6.1.2 Fundamentering mastepunkt	29
6.1.3 Jordkabelanlegg	31
6.1.4 Riving av 132 kV ledning	33
6.1.4 Rigg- og anleggsplasser	33
6.1.4 Terrengtransport	34
6.1.5 Anleggsveier	35
6.1.6 Bruk av helikopter	35
6.1.7 Håndtering av overflatevann og avrenning	35
6.1.8 Etablering av anlegg i vassdrag	36
6.1.9 Tiltak på dyrka mark	36
6.2 Istandsetting og tilbakeføring	36
6.2.1 Permanente anlegg	36
6.2.2 Midlertidige anlegg	37
6.2.3 Privat etterbruk	37
6.3 Avbøtende tiltak / restriksjoner	37
6.3.1 Informasjon om anleggsarbeidet	37
6.3.2 Avbøtende tiltak for fugl	38
6.3.3 Hensyn til dyr på beite	41
6.3.4 Drikkevann og andre vannkilder	41
6.3.5 Begrense inngrep i naturtyper og negativ påvirkning på myr	42
6.3.6 Hensyn til kulturminner	42
6.4 Forurensning og avfall	44
6.4.1 Oppbevaring av olje- og kjemikalier	44
6.5.2 Varsel om akutt forurensning	44
6.5.3 Avfallshåndtering	44
7 Føringer for driftsfasen og internkontroll	44
8 Vedlegg	45

1 Innledning

Statnett skal bygge kraftledningen 420 kV Skaidi-Lebesby i Hammerfest, Porsanger og Lebesby kommuner i Finnmark. Som en del av prosjektet skal nye Lebesby transformatorstasjon bygges like sør for dagens Adamselv transformatorstasjon i Lebesby kommune.

Tiltaket styrker strømforsyningen i Øst-Finnmark og legger til rette for næringsutvikling og ny kraftproduksjon.

Kraftledningen er ca. 140 km lang og traseén går i stor grad parallelt med eksisterende 132 kV kraftledninger på strekningene Skaidi-Lakselv og Lakselv-Adamselv.

Den nye kraftledningen krysser gjennom flere områder som er langt fra vei og hvor det ellers er lite infrastruktur og eksisterende naturinngrep. Langs hele ledningstraseén berøres beiteområder for tamrein, og langs traseén er det også registrert flere hekkeområder / leveområder for sårbare fugl.

Anleggsperioden vil innebære negative virkninger for det ytre miljøet. Statnett vil forsøke å redusere virkningene og belastningen av anleggsperioden til et minimum. Detaljplanen vil i stor grad beskrive dette. Beskrivelsene om hensyn og ivaretagelse av blant annet reindriften og naturmangfoldet i Detaljplanen vil bli omdefinert av Statnett som krav til våre leverandører.

1.1 Beskrivelse av prosjektet

1.1.1 Presentasjon av saken

Den nye 420 kV ledningen mellom Skaidi-Lebesby vil etableres som en forlengelse av 420 kV nettet som nå bygges i Skaidi transformatorstasjon. Statnett har bygd 420 kV ledning fra Skillemoen transformatorstasjon i Alta kommune og opp til Skaidi transformatorstasjon i Hammerfest kommune. Denne har blitt driftet på 132 kV spenning i påvente av at Skaidi transformatorstasjon ble oppgradert til 420 kV spenning, i forbindelse med at også prosjektet 420 kV Skaidi-Hyggevatn ble igangsatt (elektrifisering av Melkøya).

Dagens transmisjonsnett øst for Skaidi består av et aldrende 132 kV nett. Nye 420 kV Skaidi-Lebesby vil bli en del av transmisjonsnettet i Finnmark og vil i betydelig grad bidra med å styrke forsyningssikkerheten i området.

Byggingen av 420 kV ledningen Skaidi-Lebesby inklusive nye Lebesby transformatorstasjon ble vedtatt i Kgl. Resolusjon av 15. august 2025. Som en del av vedtaket ble det gitt flere vilkår. Disse er sammenfattet i en tilhørende anleggskonsesjon for nettanleggene. Blant annet er det stilt vilkår om at det skal lages en detaljplan som beskriver den endelige utbyggingsløsningen, arealinngrep og hvordan landskap og miljø skal ivaretas. Herunder vil det også i detaljplanen fremgå hvordan Statnett vil ivareta andre vilkår som er satt for prosjektet.

1.1.2 Bakgrunn for saken

Statnett sendte tilbake i 2010 en melding med forslag til utredningsprogram om ny 420 kV forbindelse mellom Skaidi og Varangerbotn. Meldingen ble behandlet i NVE og de fastsatte et utredningsprogram for tiltaket i 2011. Først i desember 2020 ble det søkt om konsesjon for bygging av delstrekningen 420 kV Skaidi-Lebesby.

Søknaden ble tatt til behandling av NVE vinteren 2021 og sendt på offentlig høring i mars 2021. I forbindelse med høringen av saken kom det blant annet mange innspill om hensyn til reindrift og naturmangfold, særlig for områdene i Stabbursdalen i Porsanger kommune. Statnett sendte i juni 2023 en tilleggssøknad om blant annet en alternativ plassering av Lebesby transformatorstasjon og alternative utbyggingsløsninger for kryssingen av Stabbursdalen.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) avga innstilling til Energidepartementet i februar 2025, der de anbefalte at Statnett meddeles konsesjon for nettanleggene. NVE anbefalte blant annet at Statnett ble gitt konsesjon for utbyggingsløsninger som ble omsøkt i tilleggssøknad, med endret plassering av transformatorstasjonen, og blant annet en løsning med ombygging av eksisterende 132 kV ledning som jordkabel i Stabbursdalen. NVEs innstilling ble også i det aller vesentligste vedtatt i endelig konsesjon ved Kgl. Resolusjon av 15.august 2025.

Alle dokumenter tilhørende saken ligger tilgjengelig på NVE sine hjemmesider.

1.1.3 Detaljplanens formål og virkeområde

Detaljplanen beskriver aktiviteter som skal gjennomføres som en del av prosjektet, dvs. anleggsaktiviteter, transport, arealbruk og utforming av anlegg. Detaljplanen beskriver også hvordan det skal tas hensyn til ulike miljøverdier som berøres av anleggsarbeidet og hvordan vilkår i anleggskonsesjonen skal følges opp.

Detaljplanen er utarbeidet av Statnett med bistand fra blant annet Multiconsult og Sweco, og omfatter Statnett sine anlegg, iht. anleggskonsesjonen gitt 15.august 2025.

Innholdet i detaljplanen baserer på seg på NVE sine retningslinjer for detaljplaner (NVE, 2025). I tillegg er konkrete vilkår fra anleggskonsesjon lagt til grunn for detaljplanen.

For å best svare ut vilkårene som er satt i forbindelse med prosjektet, har Statnett samlet mye av informasjonen og beskrivelsene i vedlagte notater og rapporter til dette dokumentet. Disse notatene omhandler tema som blant annet hensyn til fugl, naturtyper og arter og reindrift.

1.1.4 Fremdriftsplan

I tabell 1 er det gitt en oversikt over milepæler i prosjektet, inkludert frister/vilkår i anleggskonsesjonen, med utgangspunkt i utbyggingsløsning som presenteres i denne detaljplanen.

Tabell 1 Oversikt over milepæler i prosjektet

Tema	Tidspunkt
Konsesjonens varighet	15. august 2055
Planlagt byggestart	April 2027 (stasjon) August 2027 (ledning)
Planlagt ferdigstilling	2032
Frist for idriftsettelse	2032 (det er gitt en frist i konsesjonen på at anlegget skal settes idrift innen 5 år fra det tidspunktet arbeidet ble satt i gang)
Frist for istandsetting/rydding	2034

1.2 Anlegget, konsesjonæren og organisering

informasjonen presenteres i en tabell, som vist under.

Tabell 2 Informasjon om plassering av anlegget, konsesjonær, kort om prosjektet og kontaktpersoner.

Navn på tiltaket:		
Kommune(r):	Hammerfest, Porsanger og Lebesby kommuner	
Fylke:	Finnmark fylke	
Navn og referanse på konsesjonen:	420 kV Skaidi-Lebesby, Kgl. Resolusjon saksnr.: 21/647	
Konsesjonær:	Navn: Statnett SF	Telefon og e-post: 23 90 30 00 firmapost@statnett.no
	Kontaktperson: Jacob Grønn	Telefon; 90876205 E-post: jacob.gronn@statnett.no
Organisasjonsnummer:	962 986 633	
Adresse:	Postboks 4904 Nydalen, 0423 Oslo	
Kontaktinformasjon byggefase:	Prosjektleder Håvard Sveinungsen	Tlf: 97551412 E-post: havard.sveinungsen@statnett.no
	Byggeleder ledning: NN Byggeleder stasjon: Oddvar Suhr	Tlf: 90838270 E-post: oddvar.suhr@statnett.no
	Grunneierkontakt: Tonje Marie Bergem	Tlf: +97187548 E-post: tonje.bergem@statnett.no
	Fagkompetanse miljø og landskap: Asgeir Vagnildhaug	Tlf: 99742503 E-post: asgeir.vagnildhaug@statnett.no

1.3 Eiendomsforhold

Det er gitt ekspropriasjonsrett for samtlige eiendommer som er berørt av tiltakene. Store deler av ledningstraseen mellom Skaidi og Lebesby berører Finnmarkseiendommen. Ledningstraseen berører også flere reinbeitedistrikt. Statnett ønsker å oppnå minnelig avtale med alle berørte grunn- og rettighetshavere. Statnett har fått avtale med flere private grunneiere og enkelte av reinbeitedistriktene (se vedlegg 6), og vil tilstrebe dette framfor ekspropriasjon gjennom rettssystemet. Det er i første omgang ønske om å sikre tiltredelse, med påfølgende forhandlinger om minnelige avtaler.

2 Oppfølging av konsesjonen

Konsesjonen inneholder flere konkrete vilkår om avbøtende tiltak som hensyntar spesielt naturmangfold og reindrift.

2.1 Gjennomgang av konsesjonsvilkår og styrende forutsetninger

Anleggskonsesjonsdokumentet som viser vilkårene i sin helhet ligger publisert på NVEs hjemmeside (www.nve.no). I det følgende listes opp de mest relevante vilkårene som gjelder denne detaljplanen.

Tabell 3 Konsesjonsvilkår og styrende forutsetninger for prosjektet.

Vilkår	Innhold i vilkåret (kort beskrivelse)	Informasjon/Relevant kapittel i detaljplanen
Vilkår 1: Varighet av tiltaket	<i>Konsesjonen gjelder til 15.august 2055</i>	Ikke relevant
Vilkår 2: Fornyelse	<i>Søknad om fornyelse skal sendes senest ett år før konsesjonen utløper</i>	Ikke relevant
Vilkår 3: Bygging	<i>Arbeidet med å bygge anlegget skal settes i gang innen fem år fra konsesjonen er gitt. Anlegget skal settes i drift innen fem år fra tidspunktet da arbeidet ble satt i gang.</i>	Fremdriftsplan, kap. 1.1.4
Vilkår 13: Kamouflering	<i>Matt line, kamuflering av master og isolatorer</i>	Kapittel om anleggsdeler. Detaljplankart
Vilkår 14: Lave master	<i>Bruk av lave master i Stabbursdalen</i>	Beskrivelse av anlegget
Vilkår 15: Kompensasjon for dverggås	<i>10,5 MNOK betales til arbeid knyttet til nasjonal handlingsplan for dverggås (MDIR)</i>	Avtales med Miljødirektoratet
Vilkår 16-19: Hensyn til fugl	<i>Hensyn til hekkende fugl og merking av liner for fugl. Fagkyndige vurderinger knyttet til mulige avbøtende tiltak.</i>	Detaljplankart Fagkyndige vurderinger om avbøtende tiltak om fugl er beskrevet i egen fagrapport som er vedlagt denne detaljplanen (vedlegg 5).
Vilkår 20: Begrensning på barmarkskjøring	<i>Statnett skal så langt det er praktisk mulig gjenbruke eksisterende kjørespor ved barmarkskjøring.</i>	Detaljplankartene viser planlagte kjørespor. Kapittel om anleggsgjennomføring beskriver transport.

Vilkår 21-22: Transport og inngrep i myr. Bruk av fagkyndig kompetanse ifm naturtyper/arter.	<i>Restriksjoner knyttet til våtmark/myr og bruk av fagkyndig kompetanse i sammenheng med andre naturtypelokaliteter og enkelte arter.</i>	Det er laget en egen fagrapport som består av fagkyndige vurderinger av tiltak knyttet til sårbare naturtyper (vedlegg 4)
Vilkår 23: Sikring av arter	<i>Sikring av funksjonsområdet for krypsivaks og ravnerødspore mot påvirkning i anleggsfasen</i>	Detaljplankart Vedlegg 4
Vilkår 24: Plassering av master	<i>Plassering av master og jordkabeltrase utenfor naturtypelokaliteter</i>	Detaljplankart Vedlegg 4
Vilkår 25: Traserydding	<i>Skogrydding begrenses innenfor naturtypelokaliteter og i furuskogen ved Njallavárri.</i>	Skogrydding er beskrevet i eget kapittel. Vedlegg 4 inneholder vurderinger av skogrydding knyttet til sårbare naturtyper
Vilkår 26: Begrensninger på ferdsel og arbeider i driftsfase	<i>Vilkår 18-23 og 25 gjelder også i driftsfasen med unntak av beredskapssituasjoner</i>	I forbindelse med at anlegget blir overført til Statnetts driftsavdeling vil dette ivaretas gjennom egen internkontroll
Vilkår 27: Supplerende kartlegging naturmangfold	<i>Kartlegging av kollisjonsutsatt fugl, hekkende rovfugl og hekkeområder for sandsvale. Kartlegging av naturtyper, rødlistearter og rødlistede landformer.</i>	Resultater fra kartlegging er vist i egne fagrapport (vedlegg 3 og vedlegg 5).
Vilkår 28: Fremmede arter	<i>Kartlegging av fremmede arter og risikovurderinger.</i>	Vedlegg 4
Vilkår 29: Tiltak og tilpasning av anleggsarbeidet til reindriftens arealbruk	<i>Tilpasninger særlig knyttet til kalving og flytting av rein.</i>	Statnett har lagt inn anleggsrestriksjoner av hensyn til reindriftens mest sårbare og arbeidskrevende perioder. Det er typisk kalving, flytting og oppsamling og bruk av gjerdeanlegg. Informasjon om dette er samlet i eget notat til denne detaljplanen (vedlegg 6).
Vilkår 30: Involvering av berørte reinbeitedistrikter i detaljprosjekteringen	<i>Statnett skal involvere reindriften med arbeidet i detaljplanen, spesielt i viktige funksjonsområder.</i>	Reindriften er involvert i arbeidet med denne detaljplanen og har kommet med innspill til anleggsgjennomføringen. Vedlegg 6
Vilkår 31: Kommunikasjon med reindriften	<i>Tilrettelegging for dialog gjennom anleggsperioden og i etterkant av at anlegget er ferdig bygget.</i>	Statnett vil som ved tidligere prosjekter gjennomføre årlige møter i anleggsfasen hvor anleggsgjennomføringen evalueres og hvor det informeres om planlagte anleggsarbeider neste sesong. I tillegg har Statnett en egen reindriftskoordinator som vil ha

		løpende dialog med distriktene i hele anleggsfasen. Statnetts driftsavdeling har rutiner for involvering av reindriften i tilknytning til vedlikehold og drift av anleggene. Vedlegg 6
Vilkår 32: Sekretær-/koordinatorfunksjon for berørte reinbeitedistrikt	<i>Økonomisk støtte til reindriften slik at de kan opprette en sekretær-/koordinatorfunksjon innen hvert distrikt.</i>	Statnett har utarbeidet egne retningslinjer og satser for dekning av møtegodtgjørelse. Disse gjelder for plan-, konsesjon-, anleggs- og driftsfase og er ment å bidra til at reindriften kan ivareta sine interesser/koordinatorfunksjon. Vedlegg 6
Vilkår 33: Landbruk	<i>Beskrive mulighetene til å unngå inngrep på dyrka mark</i>	Kapittel om anleggsgjennomføring
Vilkår 34: Detaljplan	<i>Utarbeidelse av detaljplan</i> <i>a) Utvendig bardunerte master</i> <i>b) Liner i samme plan ved kryssing av Lakselva og avgrensning av strekning med fugleavvisere</i> <i>c) Forslag til tiltak i områder med sårbart fugleliv</i> <i>d) Oppsummering av restriksjoner i hekkeområder for fugl</i> <i>e) Beskrivelse av kryssingen av Stabburselva skal utføres</i> <i>f) Beskrivelse av kryssing av vassdrag</i> <i>g) Gjenbruk av myrmasse på Lebesby stasjon</i> <i>h) Plan for merking av kulturminner</i> <i>i) Beskrivelse av tiltak for å unngå skade av kulturminner</i> <i>j) Vurdering av trasejustering ved Gjølkenes i Lakselvdalen</i> <i>k) Oppsummering av restriksjoner og avbøtende tiltak for reindrift</i> <i>l) Utkast til plan for møter med reindriften</i> <i>m) Beskrivelse av istandsetting av anleggsområder</i> <i>n) Oversikt over traseer for terrengtransport</i>	Denne detaljplanen med vedlegg

2.2 Krav til involvering

Gjennom vilkår i konsesjonen er det bestemt at detaljplanen skal utarbeides i kontakt berørte kommuner, grunneiere og rettighetshavere som tiltaket har virkninger for i større eller mindre grad.

Tabell 4 Involvering ved utarbeidelse av detaljplanen.

Hvem	Type involvering (møte, befaring, skriftlig uttalelse)	Dato	Ev. referanse til vedlegg i detaljplanen (dersom relevant)
Hammerfest kommune	Samtale og epost om detaljplan	27.5.2026	
Porsanger kommune	Møte om detaljplan	19.5.2026	
Lebesby kommune	Møte om detaljplan	18.5.2026	
Berørte reinbeitedistrikter	Det er gjennomført flere møter under i perioden 2020 til 2026 om anleggsgjennomføring og detaljplan og det har også kommet inn skriftlige innspill.	2020 -2026	Se vedlegg 6
Grunneiere	Åpen kontordag ifm. minnelige avtaler om tiltredelse og innspill til detaljplan. Utsendelse av kart og informasjon på forespørsler fra grunneiere.	28.1.2026	
Finnmarkseiendommen	Møte	26.2.2026	
Lakselv grunneierforening	Møte	25.2.2026	
Stabbursdalen grunneierforening	Møte	26.2.2026	
Stabbursdalen elveeierlag	Møte	26.2.2026	
Brennelva grunneierforening	Møte	26.2.2026	
Kolvik og omegn bygdelag	Møte	30.4.2026	
Paulsen entreprenør	Møte ifm grustak ved Rahppa	16.3.2026	
Lakselv og Brennelv Beitelag	Samtale med leder om anleggsgjennomføring	28.5.2026	
Stabbursnes Naturhus og Museum	Samtale og epost om justering av kabeltrase	5.12.2025	
Statsforvalteren	Møte om detaljplan	10.4.2026	
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	Møte om tiltak innen landskapsvernområdet	18.9.2025	
Fylkeskommunen	Kontakt vedrørende kulturminner	Våren 2026	

Sametinget	Kontakt vedrørende samiske kulturminner	Våren 2026	
Statens vegvesen	Møter om kabelanlegg i Stabbursdalen og tillatelser etter vegloven	8.1.2026	

2.3 Miljøstyring i prosjektet

Oppfølging av miljømål er en del av mål- og resultatstyringen i Statnett, der natur og miljø vektlegges på linje med tekniske og økonomiske hensyn i beslutninger. I energilovforskriften stilles det krav om at konsesjonæren skal sørge for å innføre og praktisere internkontroll knyttet til miljø og landskap.

Som følge av Statnetts egne miljøstyring og kravene stilt gjennom energilovforskriften, gjennomføres det en systematisk planlegging, rapportering og miljøoppfølging av bygging og drift av anleggene. Det gjøres nødvendige risikoanalyser av de ulike aktivitetene forbundet med utbyggingsprosjekter. Detaljplanen er en konkretisering av denne internkontrollen.

Regelmessig kommunikasjon med berørte er vesentlig for et vellykket anleggsarbeid. Statnett vil informere omgivelse under anleggsarbeidet. Statnett klausulerer rettigheter til å bygge på området der det skal bygges. Grunneierkontakt skal være hovedkontakt mot naboer.

Informasjon om prosjektet og den mest oppdaterte versjonen av detaljplanen vil være offentlig tilgjengelig under en egen prosjektside hos Statnett.

2.5 Implementering og oppfølging av detaljplan

Statnett som konsesjonær har ansvaret for at detaljplanen følges. Detaljplanen inngår og følges opp som en del av kontrakt mellom byggherre og entreprenørene som skal utføre arbeidene.

Etterlevelse av kravene i konsesjon/detaljplan kontrolleres gjennom Statnett sine internkontrollsystemer (Miljøkontroll i prosjekt, IK-Energi), der det gjennomføres løpende dokumentasjonskontroll, kontroller av pågående arbeide og kontroll av utførte arbeider.

2.6 Varslingsrutiner og endringshåndtering

Utarbeidelse av detaljplanen er et konsesjonsvilkår og planen skal være godkjent av NVEs miljøtilsyn før anleggsarbeidet starter. Ved behov for endringer i detaljplanen, skal Statnett innhente eventuelle tillatelser fra relevante myndigheter og berørte grunneiere før saken sendes over til NVE for behandling.

3 Endringer etter konsesjonsvedtaket

3.1 Endringer som kan behandles gjennom detaljplanen

Gjennom detaljprosjektering og planlegging av byggingen av anleggene er det gjort flere mindre justeringer sammenlignet med det underlaget Statnett hadde til konsesjonssøknad i 2020 og tilleggssøknad i 2023.

Figur 1: 3D skisse som viser ledningstraseen i Lakselvdalen mot retning Ekornbakken

3D skissen over viser traseen sett mot sør i Lakselvdalen. Her er Statnett bedt om å vurdere en trasejustering som en del av vilkårene i konsesjonen. I figuren over vises denne justeringen ved at ny 420 kV krysser eksisterende 132 kV ledning lenger nord sammenlignet med det som opprinnelig var forutsatt. Justeringen er tatt med i detaljplanen og er også omsøkt i egen planendringssøknad som er sendt til NVE.

I konsesjonssøknaden har Statnett oppgitt forholdsvis store arealbehov i forbindelse med anleggsplasser for mellomlager av mastestål m.m. men disse ble ikke detaljert som en del av denne. Disse anleggsplassene er nå i større grad vist i detaljplanen, både i detaljplankartene og med beskrivelser i tabellen i Kap. 5.2.4.

Konsesjonssøknadens kartvedlegg inneholdt punkter i kartet som pekte på aktuelle plasseringer av anleggsplasser. Det har kommet til noen nye anleggsplasser og transportveier, men samtidig har disse i stor grad erstattet andre. I hovedsak er det kun mindre justeringer av transportruter, flere blant annet for å unngå berøring av naturtyper/myrområder med mer. Enkelte av disse mindre justeringene er omtalt i vedlegg 4 (Fagkyndige vurderinger).

Ellers er flere anleggsplasser som er planlagt langs/i klausuleringsbeltet justert som en del av detaljprosjekteringen. Plasseringen av disse bestemmes i stor grad av hvordan planen for strekking av line legges opp, hvor det ca. hver 6-8 km må fraktes inn linetromler.

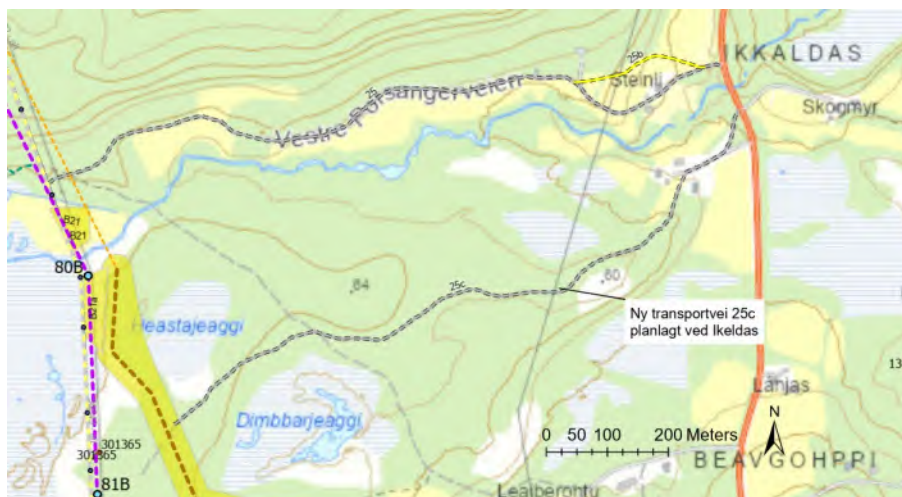
De vesentligste endringene for områder for anleggsplasser (og tilhørende transport) er:

Ytre Billefjord: Her var anleggsplass B13 opprinnelig planlagt i et område med veganlegg og grustak – men som også var et noe redusert areal på grunn av nærliggende myrområder. Ny plassering er på et areal som ligger langs eksisterende veg med tilstrekkelig mulighet for areal og som bedrer logistikken i forbindelse med transport og mellomlagring av materiell. Se figuren under som viser endringen.

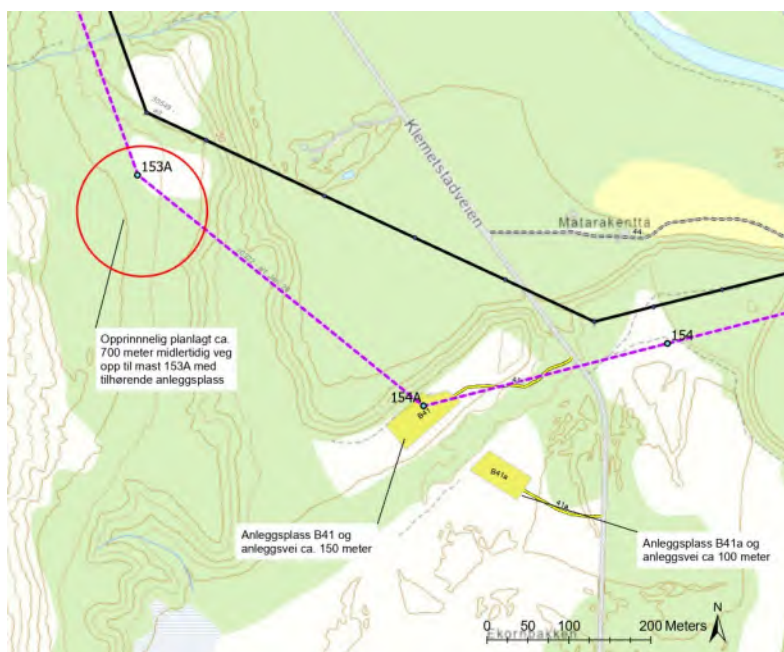
Figur 2: Kartutsnitt Ytre Billefjord som viser justering av B13, Porsanger kommune

Stabburdalen/Ikeldas: Planlagt ny tilkomst til kabeltraseen ved Ikeldas. Det er registrert et eksisterende kjørespor/traktorveg inn til området.

Figur 3: Kartutsnitt fra området mellom Ikeldas og Baukop som viser ny transportvei inn til kabelanlegget, Porsanger kommune.

Lakselvdalen: Her har Statnett redusert behovet for midlertidig anleggsvei i forbindelse med behovet for anleggsplasser for strekking av line (trommelplasser). Dette som følge av at traseen er justert på strekningen.

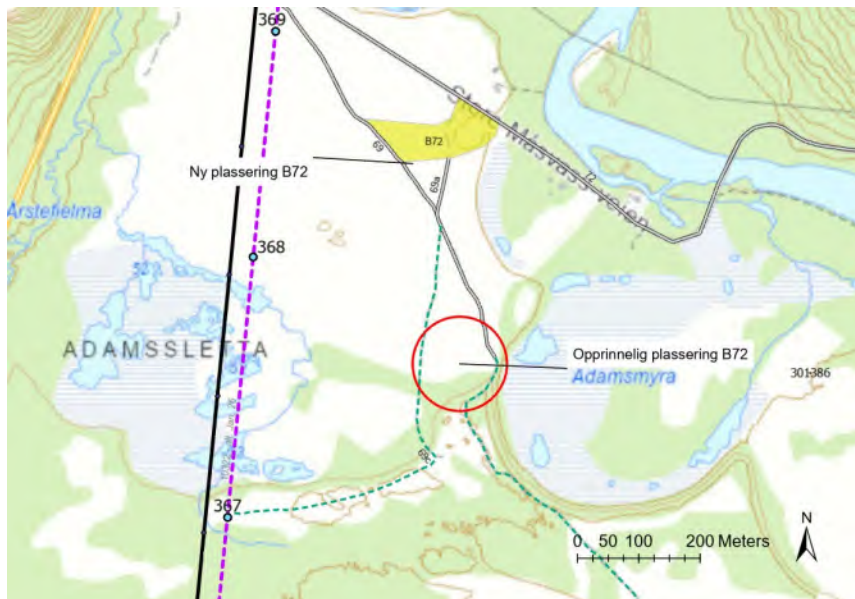
Figur 4: Kartutsnitt Ekornbakken, Gjøkenes som viser justering av anleggsplasser og midlertidig veg, Porsanger kommune

Čahppiljohkka: På strekningen mellom Lakselv og Børselv er det i hovedsak planlagt vintertransport, men det er også mulig med noe barmarkstransport langs eksisterende barmarksløype med ID 54 fra Čahppiljohkka og inn mot Munkavárri. Her er det lagt inn to nye anleggsplasser som er planlagt til mellomlagring av materiell før videre transport inn til ledningstraseen. Se kartet under som viser disse arealene, hvor B56a er i tilknytning til barmarksløypen opp til fjellet. B56c er i et grustak, og området ble også benyttet i forbindelse med reparasjonsarbeider som ble gjennomført i 2025 på 132 kV Adamselv-Lakselv.

Figur 5: Nye anleggs plasser ved Čahppiljohka langs fylkesvei 98 mellom Lakselv og Børselv.

Adamsfjorddalen: På Adamsletta er opprinnelig planlagt område for B72 flyttet til et område som ligger nærmere vegen inn til Laksefjordvidda, og som er berørt av kjørespor og grusuttak fra før av. Justeringen er også anbefalt på grunn av kvartærgeologiske verdier i Adamsfjorddalen.

Figur 6: Kart som viser justeringen av B72 i Adamsfjorddalen, Lebesby kommune.

3.2 Konsesjonspliktige endringer

De største endringene er vurdert som konsesjonspliktige justeringer, og innbefatter blant annet endringer i Lebesby transformatorstasjon (se egen detaljplan i vedlegg 2), justeringer av kabeltraseen i Stabbursdalen og trase for nedgravd jordline. I tillegg er det gjort justeringer av 420 kV trasé ved føring forbi Rahppasfossen og i Lakselvdalen (se figur 1). Disse justeringene er omsøkt i egen planendringssøknad som er oversendt NVE for behandling.

Figur 7: 3D skisse som viser føring med ny 420 kV forbi Rahppasfossen. Ledningen/mastene er flyttet lavere ned i terrenget sammenlignet med konsesjonsgitt løsning.

4 Kunnskapsgrunnlag og krav etter annet lovverk

4.1 Oppdatert kunnskapsgrunnlag

I forbindelse med utarbeidelse av detaljplanen har Statnett hatt flere møter og fått mye ny informasjon om forhold som bør hensyntas i forbindelse med gjennomføringen av tiltaket. Ikke minst ble det stilt vilkår i konsesjonen om innhenting av kunnskap gjennom utvidet kartlegging av både fugl og naturtyper/arter på flere strekninger mellom Skaidi og Lebesby. Det er utarbeidet egne rapporter som dokumenterer dette kartleggingsarbeidet og denne informasjonen er også benyttet i forbindelse med detaljprosjekteringen av ledningen/mastepunkter, slik at vi har god oversikt over den faktiske påvirkningen av blant annet naturtyper (Vedlegg 3 Supplerende kartlegging og Vedlegg 4 Fagkyndige vurderinger).

Det er også mottatt rapport fra kulturminneundersøkelser gjennomført av Sametinget. Her har vi dialog med kulturminneavdelingen og har gjort tilpasninger av blant annet mastepunkt for å unngå direkte inngrep i enkelte freda kulturminner. Andre steder vil vi søke om dispensasjon for inngrep.

Finnmark fylkeskommune har også gjennomført feltbefaringer, delvis sammen med Sametinget. Fylkeskommunen har i utgangspunktet gjennomført befaringer i 2023 – men varslet vinteren 2026 om at de ønsker å se nærmere på et område ved Landersfjord i forbindelse med Lebesby transformatorstasjon. Det er varslet om at området kan være en kulturminnelokalitet fra steinalderen, og det er avtalt med fylkeskommunen at de gjennomfører en feltbefaring på forsommeren 2026.

Det er også kommet til informasjon om private grunnvannsbrønner/drikkevannskilder i forbindelse med at Statnett har hatt åpne kontordager. I tillegg har Porsanger kommune opplyst om kommunale drikkevannforsyning.

I forbindelse med søknaden om konsesjonspliktige endringer (planendringssøknad) er det forutsatt kartlegging av naturmangfold i områder hvor kabeltraseen er justert. Dette gjelder primært i området ved Kunsavárri, i søndre del av Stabbursdalen. I tillegg vil det gjøres ytterligere en kartlegging av fugl i nordre del av Stabbursdalen og i nordre del av Adamsfjorddalen, både på grunn av at 2025 var et dårlig år med tanke på hekkesuksess i området, men også for å i større grad få økt kunnskap om faktiske behov for avbøtende tiltak.

4.2 Krav etter annet lovverk

Selv om det er gitt konsesjon etter energiloven, er Statnett ansvarlig for at tiltaket er avklart mot annet lov- og regelverk. Statnett har gjennom flere prosesser utarbeidet søknader og dokumentasjon for at krav etter andre lovverk skal komme på plass. Noen avklaringer er gjort og andre gjenstår.

4.2.1 Forurensingsloven

Det er ikke forventet at tiltaket medfører forurensning utover vanlig og forventet forurensning ved ordinær og midlertidig anleggsvirksomhet. Det vil innhentes tillatelser i forbindelse med oppsetting av arbeidsbrakker/kontorrigg ved blant annet Lebesby transformatorstasjon.

4.2.2 Kulturminneloven

Det er gjennomført kulturminneundersøkelser for Skaidi-Lebesby både av Sametinget og Finnmark fylkeskommune. Det er behov for å sende dispensasjonssøknad til Sametinget for frigivelse av flere samiske kulturminner, noe Statnett har hatt en del dialog med Sametinget om.

Finnmark fylkeskommune har varslet om behov for å befare deler av tiltaksområdet knyttet til Lebesby transformatorstasjon. Området mener de har potensiale som bo- og aktivtetsområde fra steinalderen, og i dialogen med Statnett er det nevnt at det trolig er vanlige forekommende kulturminner som finnes her. De planlegger befaringsfor sommeren 2026.

Det er oversendt arealbruksdata til både Sametinget og Finnmark fylkeskommune våren 2026 som omhandler blant annet tiltak som er beskrevet i planendringssøknaden og andre mindre justeringer. Det kan også være behov for ytterligere avklaringer etter kulturminneloven som følge av disse endringene.

Dersom det avdekkes funn i forbindelse med anleggsarbeidet, eksempelvis i forbindelse med gravearbeid, vil kulturminnemyndigheten varsles omgående, og arbeidet skal straks opphøre innenfor det aktuelle området/arealet.

4.2.3 Naturmangfoldloven

Forskrift om Stabbursdalen landskapsvernområde og Forskrift om dvergås som prioritert art har hjemmel i naturmangfoldloven. Statnett har søkt om dispensasjon om å bygge 420 kV kraftledning gjennom deler av

Stabbursdalen landskapsvernområdet, og denne søknaden er fortsatt til behandling hos Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Når det gjelder *Forskrift om dverggås som prioritert art*, har Statnett fått innvilget dispensasjonssøknaden i vedtak fra Miljødirektoratet, datert 2.3.2026.

Det er også gjennomført en kartlegging av fremmedarter som en del av konsesjonsvilkårene. Det ble ikke funnet noen fremmede arter i forbindelse med denne kartleggingen, som er beskrevet i vedlegg 4 – Fagkyndige vurderinger. Ellers er det som tidligere nevnt gjennomført kartlegging av verdifulle områder for naturmangfold og naturverdier som kan påvirkes av anleggsarbeidet, og flere av disse blir hensyntatt i anleggsgjennomføringen.

4.2.4 Reindriftsloven

Statnett gjennomfører en rekke tiltak for å hensynta reindriften i forbindelse med anleggsgjennomføringen. Det har også vært omfattende dialog med reindriften gjennom konsesjonsprosessen og i forbindelse med arbeidet med detaljplanen. Statnett har inngått minnelige avtaler om anleggsarbeider og driftsfase med flere av de berørte reinbeitedistriktene (tidligere siidaer i distrikt 16), og ønsker å oppnå dette med alle berørte reinbeitedistrikter.

Denne detaljplanen viser hensynssoner for reindrift i form av kartfestede områder med tilhørende restriksjonsperioder, det vil si tidspunkt på året hvor det ikke gjennomføres anleggsaktivitet. Dette er det viktigste avbøtende tiltaket som utføres i forbindelse med byggingen av denne ledningen. Restriksjonsområdene er i hovedsak utarbeidet med bakgrunn i dialog med reindriften, samt Statnetts kjennskap til reindriften i området. Det er laget et eget notat som beskriver reindrift som en del av denne detaljplanen, se vedlegg 6.

4.2.5 Vegloven

Ny kraftledning og ikke minst ombygging av 132 kV ledning som jordkabel vil kreve tillatelser etter vegloven. Dette både med tanke på nærføring til offentlig veg, kryssing av offentlig veg og midlertidig økt bruk av eksisterende avkjørsler. Statnett vil søke om nødvendige tillatelser til rette myndigheter.

4.2.6 Luftfartsloven

Statnett vil merke fire spenn i forbindelse med Skaidi-Lebesby – og det er ikke avdekket behov for å søke om dispensasjon etter forskrift om dette tilhørende luftfartsloven. Tre av disse spennene er ved kryssingen av Store Bjørndalen og ett spenn ved kryssingen i Caskil, i Porsanger kommune. Spennene er vist i detaljplankartene.

4.2.7 Vannressursloven

Skaidi-Lebesby krysser mange vassdrag og flere av disse er viktige lakselver og verna vassdrag. Det er ikke planlagt noen tiltak i vassdrag som krever konsesjonsplikt etter vannressursloven. Det er forutsatt avbøtende tiltak for å unngå negative virkninger ved blant annet terrengtransport ved kryssing av mindre vassdrag.

Kryssingen av Stabburselva med kabelanlegg vil i utgangspunktet ikke berøre kantvegetasjonen som ligger nærmest elva slik tiltaket er planlagt med grøftefri kryssing av vassdraget.

4.2.8 Lakse- og innlandsfiskloven

Det er noen mindre vassdrag som krysses i forbindelse med adkomstveien til nye Lebesby transformatorstasjon som blir berørt. I tillegg krysses noen mindre vassdrag – og ikke minst Stabburselva med kabelanlegget og tilhørende anleggsvei i Stabbursdalen. Statnett vil ta kontakt med Finnmark fylkeskommune og Statsforvalteren i Troms og Finnmark for å avklare behovet for egne tillatelser etter Forskrift om fysiske tiltak i vassdrag særskilt.

5 Beskrivelse av anlegget

420 kV Skaidi-Lebesby består av mange anleggsdeler. Det skal bygges 140 km ny 420 kV kraftledning med totalt 396 nye master. I tillegg skal en del av eksisterende 132 kV ledninger bygges om. Dette gjelder i hovedsak for kryssingen av Stabbursdalen hvor 132 kV ledningen skal bygges om til jordkabel over en strekning på ca. 10 km. I tillegg skal det bygges en ny 420 kV transformatorstasjon i Landersfjord.

Det er laget en egen detaljplan for Lebesby transformatorstasjon som ligger som vedlegg til denne detaljplanen (vedlegg 2).

5.1 Arealbruk

I tabellen under er det vist arealer for permanent arealbruk knyttet til byggingen av 420 kV ledningen Skaidi-Lebesby og kabelanlegget i Stabbursdalen. Det er også tatt med arealer som blir frigjort i forbindelse med at deler av anleggene skal rives. I tillegg vil det bli revet en 66 kV ledning og en 22 kV ledning i området ved Stabbursdalen, men disse er ikke tatt med her da de eies av Area Nett og er omfattet av deres anleggskonsesjon / områdekonsesjon.

Tabellen under viser at 420 kV kraftledningen innebærer stor arealbruk når man ser på bredden av det klausulerte arealet. Innenfor dette arealet er det totalt byggeforbud, samtidig som at det ikke utgjør et direkte arealbeslag. I praksis er det kun mastefestene som utgjør det direkte arealbeslaget langs kraftledningen. Det samme gjelder langs kabeltraseen i Stabbursdalen, som ikke vil være til hinder for beitedyr, turgåere eller tilsvarende ferdsel.

Statnett søkte tilbake i 2020 om en permanent parkering ved Garadakvannet B18 (se detaljplankart og vedlegg 4 om Anleggsplasser), men denne er ikke omtalt i anleggskonsesjonen. I tilfelle denne blir aktuell som parkering i driftsfasen (ved inspeksjon/befaring) av ledningsanlegget utgjør arealet av denne ca. 900 m². Ellers er det ikke planlagt permanent arealbruk i form av veger eller anleggsplasser (sett bort ifra arealer på Lebesby transformatorstasjon (egen detaljplan i vedlegg 2)

I Stabbursdalen er det stilt vilkår om at topplinene skal graves ned. Gjennom detaljprosjektering er forutsatt at kommunikasjonskabelen skal legges i samme grøft som 132 kV jordkabel og at jordlinen skal legges i traseen for 420 kV ledningen da det må være gjennomgående jordline i hver mast. Arealene av disse anleggene vil derfor i hovedsak inngå som en del av klausulert areal for 132 kV kabelanlegget og 420 kV

traseen. Der jordlinen avviker fra 420 kV traseen sør for kryssingen av Stabburselva forutsettes det et klausulert areal på 10 meter bredde.

Tabell 5 Arealbruk tilknyttet permanente anleggsdeler for ledning og kabelanlegg

Anleggsdel/ komponent	Beskrivelse	Størrelse klausuleringsbelte [km ²] (dersom relevant)	Permanent/ midlertidig
Ny 420 kV ledning	140 km lang 420 kV ledning med klausuleringsbelte på 40 meter langs ledningen (20 meter til hver side).	5,6 km ² klausulert areal	Permanent
Ny 132 kV kabel i Stabbursdalen inklusive kommunikasjonskabel	10 km lang 132 kV jordkabel med klausulert areal ca. 15 meter.	0,15 km ² klausulert areal	Permanent
Riving 132 kV ledning i Stabbursdalen	Ifm ombygging av 132 kV Skaidi-Lakselv som jordkabel over 10 km lang strekning frigjøres klausuleringsbelte som har bredde 32 meter	0,320 km ² (frigjort)	Permanent
Nedgravd toppline (jordline) i Stabbursdalen	Nedgravd jordline langs 420 kV traseen på en ca. 10 km lang strekning. Jordlinen vil graves ned over hele strekningen bortsett fra mellom mast FM90B og BM92B. Mellom BM92B og FM93B må linen gå utenfor klausuleringsbeltet over en strekning på ca. 250 meter. Klausulert areal er 10 meter bredde.	0,0025 km ²	Permanent

5.2 Anleggsdeler og permanente tiltak

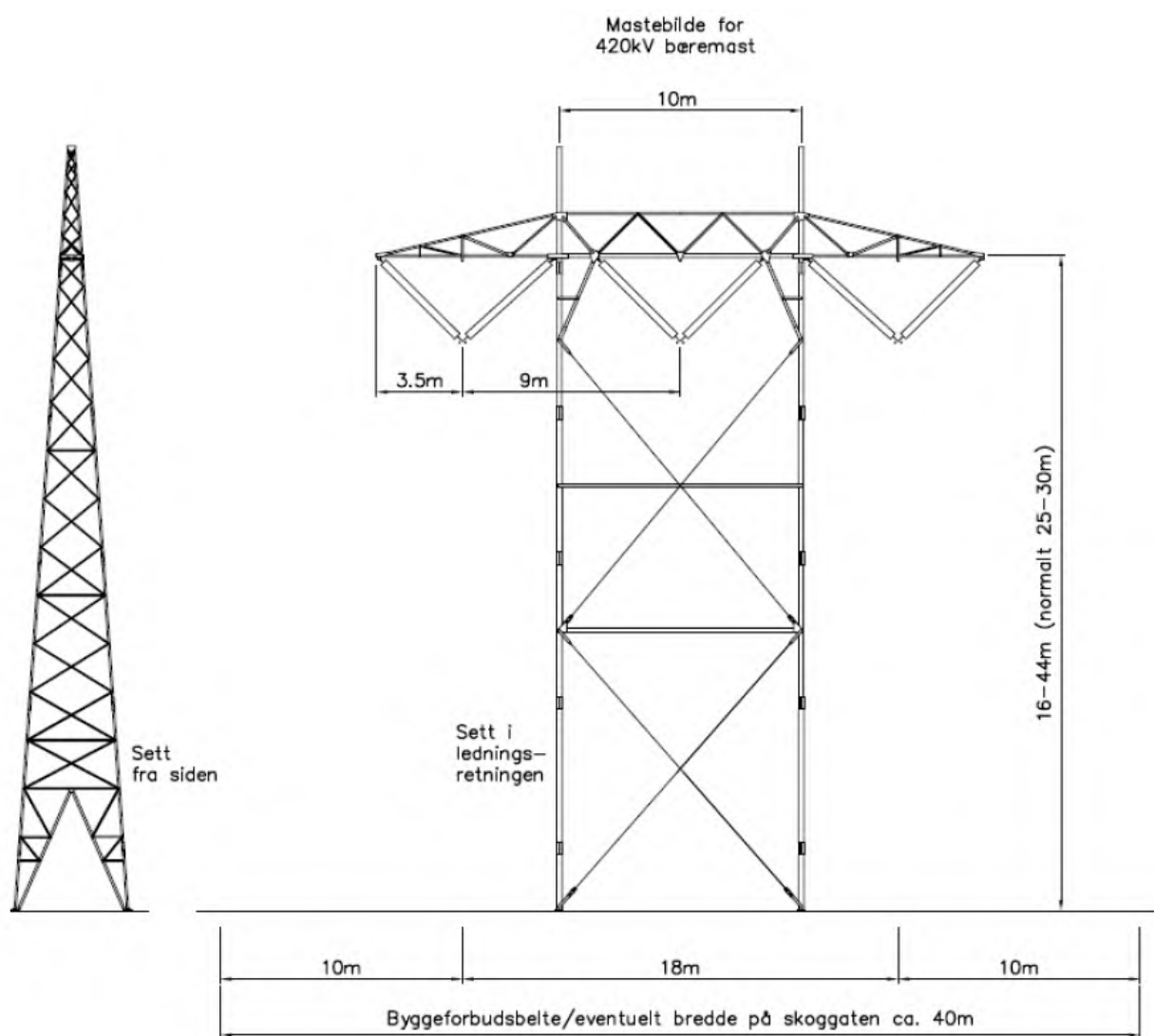
Alle permanente og midlertidige anleggsdeler er optimalisert for det arbeidet som skal gjennomføres og de funksjoner som anlegget skal ha i driftsfasen. Statnett har gjennom prosjektering av anleggene og planlegging for anleggsgjennomføringen tilstrebet å begrense arealbeslag, både midlertidige og permanente. Det er videre forsøkt i den grad det har vært mulig å begrense inngrep i areal hvor det i tidligere og i nåværende fase har blitt identifisert verdier knyttet til naturmangfold, friluftsliv, kulturmiljøer og annet.

5.2.1 Ny 420 kV ledning

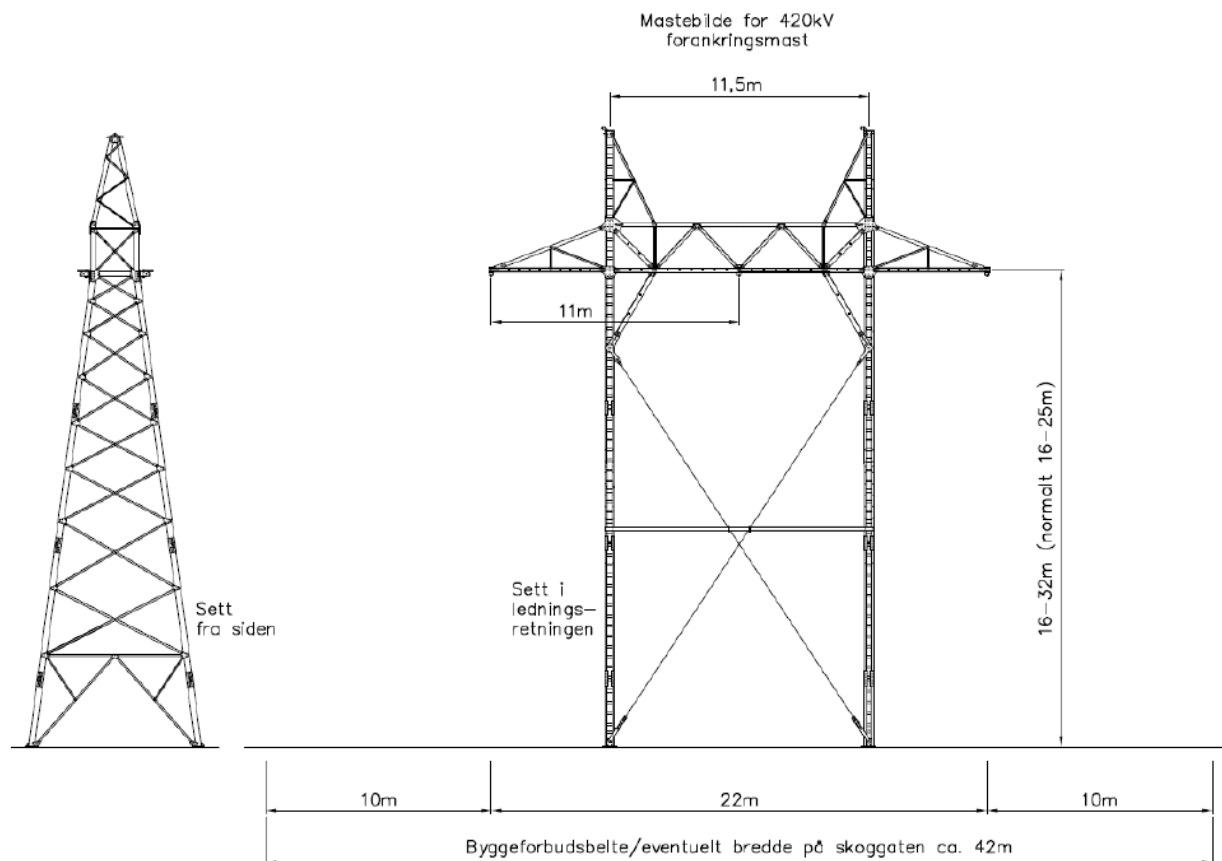
Den planlagte ledningstraseen med mastepunkter er vist i detaljplankartene i vedlegg 1. Dette er den traseen som er detaljprosjektert.

Det forutsettes å benytte en linetype som kalles *Duplex Athabaska*. Dette er en line som Statnett nå benytter i de fleste utbyggingsprosjekter, og innebærer to liner per fase. Det vil si totalt 6 liner, hvor to og to henger sammen. I tillegg er det to toppliner som henger i toppspirene mellom mastene i en høyde på ca. 7 meter over faselinene. Linene er som standard mattet, slik også konsesjonsvilkåret (nr. 13) i anleggskonsesjonen krever.

Det er planlagt å benytte standard stålmaster/selvbærende portalmaster med innvendig bardunering langs hele traseen. Figurene under viser en skisse av vanlige portalmaster. Normalt er høyden på en bæremast mellom 25 og 30 meter og en forankringsmast mellom 16-25 meter. Forankringsmaster er kraftigere og benyttes ved vinkelpunkt for å ta imot strekkrefter og der det skal strekkes line. Mastene har fire mastebein og bredden er 10 meter på bakken. I lengderetningen bestemmes avstanden mellom mastebeinene av høyden på masten, men normalt er dette rundt 5-7 meter. Det er 396 nye 420 kV master som skal bygges på strekningen Skaidi-Lebesby. Dette gir et gjennomsnitt på ca. 3 master per km ledning.

Figur 8: Skisse av Statnetts standard bæremast med innvendig bardunering.

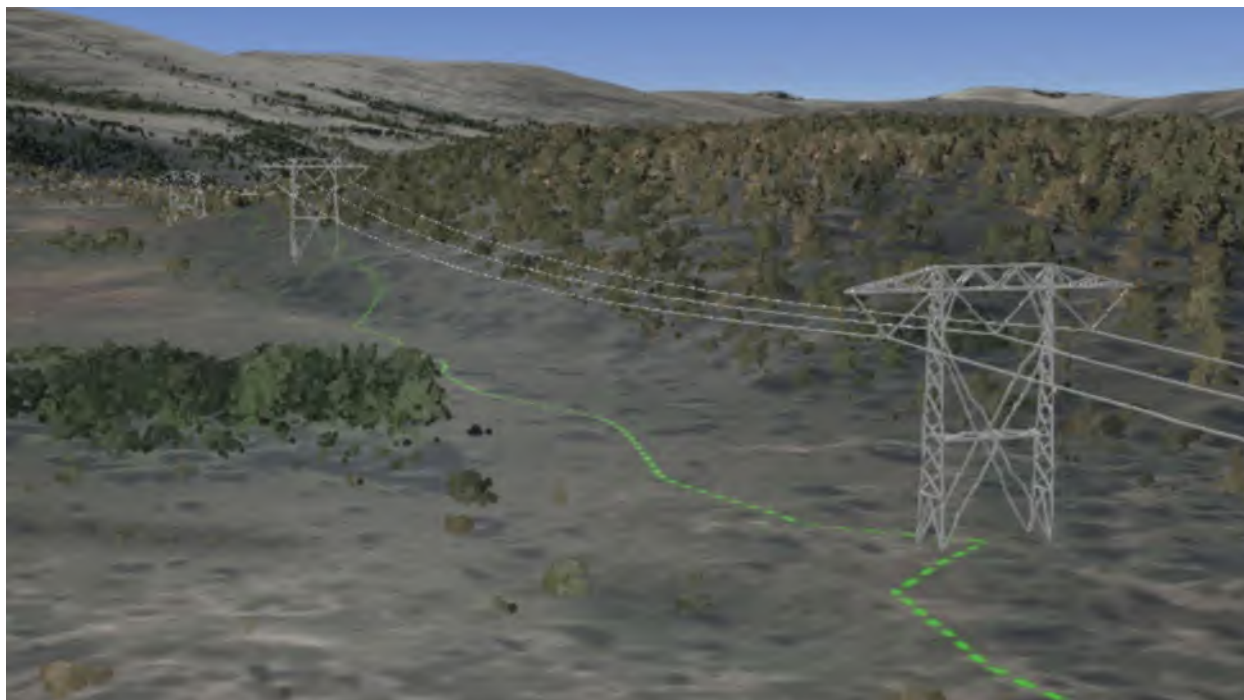

Figur 9: Skisse av Statnett standard forankringsmast.

I Stabbursdalen, på en strekning over ca. 5 km er det stilt vilkår (nr. 14) om at Statnett skal bygge lave master. Hensynet til sikkerhetsavstand fra faseliner til bakken er hjemlet i Forskrift om elektriske forsyningsanlegg og kan ikke underskride 8,3 meter. Dette er forutsatt på strekningen, og mastene står da noe tettere enn normalt. Gjennomsnittlig mastehøyde er ca. 20 meter på strekningen (mot 25-30 som normalt). I tillegg er toppspirene tatt bort (siden topplinene skal graves ned i bakken). Se 3D skisse under som viser mastene ved føring langs Njallavárri i søndre del av Stabbursdalen.

Noen av mastene vil også bli kamuflerte. Dette er det stilt vilkår om i konsesjonen, og det planlegges en mørk grønnfarge for de mastene det gjelder. I tillegg blir glassisolatorene kamuflert ved at det benyttes et silikonbelegg, for å forhindre gjenskin fra disse. Det har vært dialog med Statsforvalteren i Troms og Finnmark og Porsanger kommune om omfanget av kamuflering, spesielt hva gjelder søndre del av Stabbursdalen der ledningen går gjennom landskapsvernområdet. Strekningene med kamuflering er vist i detaljplankartene med egne symboler på mastepunktene.

Det er ikke planlagt noen utvendig bardunerte master for 420 kV Skaidi-Lebesby, slik at vurderinger rundt merking av disse jfr. vilkår 34 i anleggskonsesjonen faller bort.

Figur 10: 3D skisse som viser 420 kV ledningen med lave master (og uten toppspir og toppliner) langs traséalternativ 1.10 langs Njallavárri i søndre del av Stabbursdalen.

5.2.2 132 kV jordkabel og tilhørende anlegg

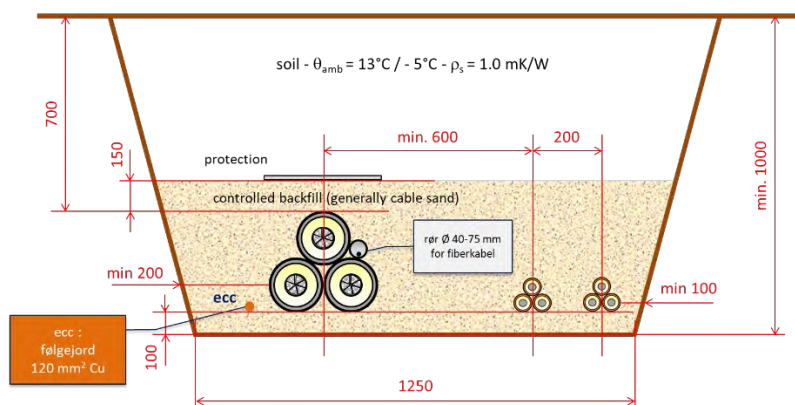
Traseen for 132 kV jordkabel i Stabbursdalen er vist i detaljplankartene i vedlegg 1 men også i egen kartserie i vedlegg 1a.

Der 132 kV ledningen fra Skaidi til Lakselv skal bygges om som jordkabel vil det bli bygd ei kabelendemast i hver ende av kabeltraseen. Denne er planlagt oppført som en portalmast i stål med stativer som kabelmuffene blir montert i for overgang fra luftledning til kabel. Eksempel på kabelendemast er vist i bildet under.

Figur 11: Eksempel på kabelendemast for 132 kV kabel.

Selve kabelanlegget består av 2000 mm² Al kabler som ligger i trekantforlegning. Skissen under viser et snitt av kabelgrøften hvor det også er tatt høyde for to sett med 22 kV kabler. I tillegg til disse er det forutsatt at kommunikasjonskabelen til 420 kV ledningen skal følge samme grøft (som bidrar til at det vil være en utvidelse på ca. en meter ekstra).

Figur 12: Snitt av kabelgrøften med ett sett 132 kV kabel i trekantforlegning og tilsvarende to sett med 22 kV kabel.

Ved kryssing av veg er det aktuelt å legge kablene i OPI-kanaler, dvs. støpte kanaler, som gir nødvendig beskyttelse. Langs kabelgrøften vil det være behov for skjøtekummer. Skjøtekummene er ca. 12 meter lange og ca. 2,5 meter brede og består av betongelementer. Disse blir i sin helhet gravd ned med overdekning på minst 50 cm til betongkum. Langs jordkabelen for øvrig vil det være minimum 70 cm overdekning.

5.2.3 Transportveier

Det er ikke planlagt å etablere noen nye permanente veger i forbindelse med prosjektet, sett bort ifra ny adkomstvei til Lebesby transformatorstasjon. Det er kun bruk av eksisterende veier og etablering av midlertidige veger og kjørespor i terreng.

Europavei 6 og fylkesvei 98 og kommunale veier blir benyttet til transport av materiell med lastebil/vogntog. I tillegg er det mange private veier som benyttes til videre transport for mellomlagring. Deretter vil det bli behov for forholdsvis omfattende terrengtransport både på barmark og på snødekt frossen mark.

Gjennom transport- og anleggsplanlegging er det kartlagt mange eksisterende kjørespor for terrengtransport inn til ledningsanlegget, men det vil også være behov for terrengtransport i områder som i dag ikke har kjørespor.

Det meste av tungtransport av materiell vil etter planen foregå med beltegående kjøretøy langs kartlagte vintertraseer.

I utgangspunktet vil alle midlertidige anleggsveger tilbakeføres ved at de tildekkes og terrengtilpasses med stedegne vekstmasser. Ved at bærelag blir værende igjen i bakken, vil vegene lettere kunne gjøres tilgjengelig i en eventuell fremtidig beredskapssituasjon eller andre arbeider i regi av Statnett som krever adkomst. Dette gjelder blant annet for anleggsveien langs kabeltraseen i Stabbursdalen, hvor det vil være behov for et kjøresterkt terreng i en eventuell beredskapssituasjon/repasjon.

Transportvirksomhet vil foregå så skånsomt som mulig for omgivelsene, og ikke medføre vesentlig fare for ferdsel i området. Bruk av eksisterende veger og parkeringsplasser skal ikke være til vesentlig ulempe for allmenn ferdsel.

Tabellen i vedlegg 7 viser liste over de veger og transportruter som planlegges benyttet i forbindelse med anleggsgjennomføringen.

Ved behov vil det gjennomføres et vedlikeholdsarbeid på eksisterende veger i forkant eller under selve ledningsbyggingen. I planleggingen av dette arbeidet er det kartlagt at det ikke er behov for å endre veiklasse på noen av de eksisterende veiene som skal benyttes. Det vil imidlertid bli gjort forsterkninger og utskiftninger av stikkrenner på enkelte punkter langs disse veiene, og slike oppgraderinger planlegges ikke tilbakeført etter anleggsperioden.

Statnett vil rette opp alle eventuelle skader som oppstår på eksisterende veier som følge av anleggsarbeidene, og vil ha tett dialog med grunneiere/vegslag gjennom anleggsfasen.

5.2.4 Anleggs plasser

Statnett vil benytte en rekke arealer som rigg- og anleggsområder gjennom anleggsfasen. Noen av disse er i dag allerede opparbeidet, mens andre må ryddes og opparbeides. Enkelte områder som er valgt ut ligger på terrasser med tørt og "kjøresterkt" terreng, som krever lite/begrenset grad av tiltak for å kunne benyttes. Rigg- og anleggsarealene vil bli benyttet aktivt i de ulike fasene av anleggsarbeidet og til ulike formål. På de aller fleste anleggs plasser vil det være bruk av helikopter. Arealene er nødvendige for bygging av kraftledning og vil

blant annet brukes til plassering av linetromler, vinsjer, midlertidig lagring av utstyr, brakkerigg, parkeringsareal og oppstillingsplass for maskiner. Se oversikt over anleggsplassene i tabellen i vedlegg 8.

6 Beskrivelse av anleggsarbeidet

For både planlegging, bygging og istandsetting av anlegget er prinsippene i NVEs veileder for terrengbehandling ved bygging av vassdrags- og energianlegg (2021) og Statnetts Håndbok i terrengbehandling (2024) (vedlegg 10), lagt til grunn for alle deler av anleggsarbeidet.

Anleggsarbeidene for byggingen av 420 kV Skaidi-Lebesby blir omfattende, og det er mange forutsetninger og grensesnitt mot blant annet Area Nett som må komme i orden for at planlagt fremdriftsplan skal overholdes.

Blant annet må 132 kV forbindelsen til Area Nett mellom Skaidi og Smørfjord, bli etablert for at deres 66 kV ledning kan rives på strekningen mellom Igeldas og Karalaks (Lakselv transformatorstasjon). Videre vil Statnett måtte etablere og ferdigstille ombyggingen av 132 kV Skaidi-Lakselv som jordkabel før 132 kV ledningen kan rives på strekningen. Store deler av 420 kV traseen nord for Stabburselva er planlagt i samme trase som dagens 132 kV ledning, dette i hovedsak for å unngå å plassere nye 420 kV master i myrområder.

I tiltaksområdet for prosjektet er det i liten grad annen infrastruktur enn dagens 132 kV ledning på strekningen mellom Skaidi og Adamselv. Ledningstraseen går over lange strekk langt unna veg og for å komme til kraftledningen må det benyttes terrengkjøretøy. Statnett har tradisjonelt i stor grad benyttet helikopter til frakt av materialer og til bygging for øvrig. For mange områder langs 420 kV Skaidi-Lebesby vil det være svært lange fraktavstander med helikopter, som gjør at dette er mindre gunstig. Et hovedprinsipp som er planlagt i anleggsgjennomføringen er derfor bruk av terrengtransport om vinteren for å frakte materiell inn til ledningstraseen. Det vil allikevel bli betydelig bruk av helikopter, som vil benyttes på alle mastepunkt for å løfte monterte masteseksjoner/reise mastene, strekking av line, og til frakt av materiell på flere områder som er utilgjengelige for terrengtransport/vintertransport. I tillegg kommer persontransport.

For arbeidene som er planlagt i forbindelse med Lebesby transformatorstasjon vises til egen plan i vedlegg 2.

6.1 Terrenginngrep

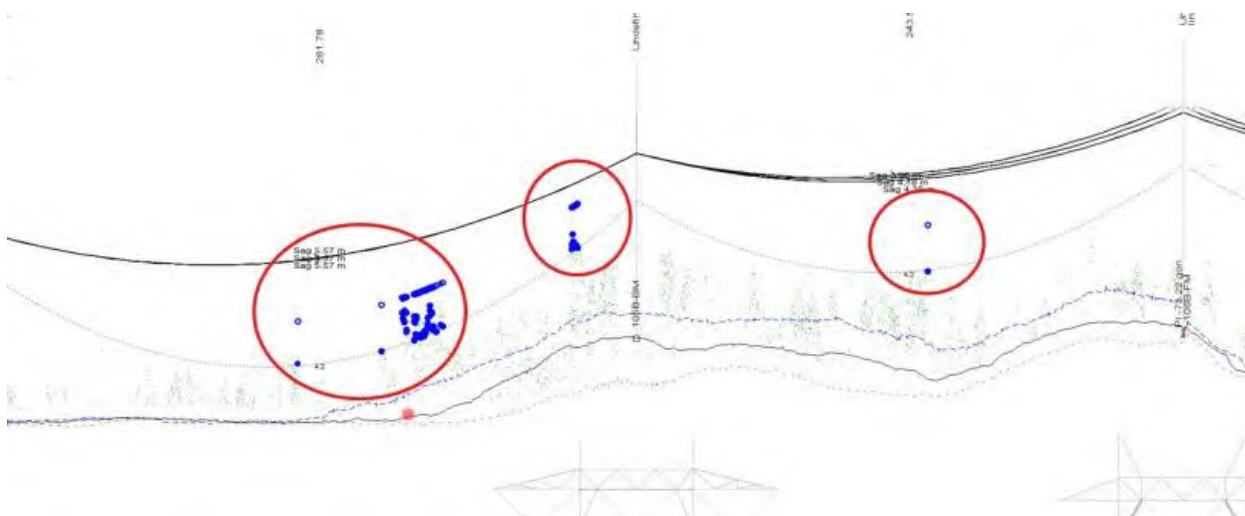
6.1.1 Skogrydding

Langs 420 kV Skaidi-Lebesby vil det bli begrenset med skogrydding. I områder med skog er det i hovedsak kun behov for skogrydding på mastepunktene over et areal på 40x40 meter. Ellers vil linene i stor grad spennes over bestående skog, som nesten utelukkende består av forholdsvis lav bjørkeskog. I forbindelse med strekking av liner vil det være behov for å rydde enkelttrær, eventuelt greiner langs hele traseen. Dette for å unngå at linen hekter borti trær/greiner. I tillegg vil det være behov for noe skogrydding enkelte steder for å få plass til transport som skal foregå langs kraftledningen.

Skogsavfall/virke kappes opp og legges på bakken for å hurtigst mulig starte nedbrytning. Større virke/trær vil om mulig fraktes ut. Omfanget av skogrydding vil bli noe større langs kabeltraseen enn langs 420 kV trasé, særlig i områdene nord for Stabburselva, og her vil deler av skogvirke bli transportert bort og levert til godkjent mottak slik at det ikke blir til hinder for ferdsel i utmarka.

Anleggskonsesjonen stiller krav til at skogrydding skal begrenses innenfor en rekke områder som er registrert som naturtyper, ved kantvegetasjon langs Stabburselva og Lakselv samt i furuskogen ved Njallavárri (søndre del av Stabbursdalen).

I furuskogen ved Njallavárri er det også stilt vilkår om at Statnett skal bygge lave master, men her har Statnett justert traseen noe mot øst som bidrar til at behovet for hogst reduseres noe. Figuren under viser det faktiske behovet for hogst mellom mast 104B og 106B, som er området med mest furuskog. Figuren viser ikke behovet for hogst på selve mastepunktene, men at traseen – slik den er detaljprosjektert for øvrig, vil gi svært begrenset behov for hogst. Data i figuren stammer fra laserskannede høydedata, som også angir høyden på skogen.

Figur 13: Lineprofiler av 420 kV traseen mellom mast 104B og 106B (traséalternativ 1.10) i Stabbursdalen sammenholdt med høydedata basert på laserskanning.

Det er gjort en grundig vurdering av eventuelt behov for skogrydding langs områder med verdifulle naturtyper, og dette er omtalt i rapporten i vedlegg 4 – Fagkyndige vurderinger.

6.1.2 Fundamentering mastepunkt

Hvert mastepunkt skal fundamenteres i fast fjell eller i løsmasser. Ca. 80 % av mastepunktene på Skaidi-Lebesby er løsmassefundamenter.

Der hvor mastepunktene skal etableres på fast fjell vil overliggende vegetasjon avdekkes ned til fjell. Deretter bores det hull i fjellet for forankring og forankringsbolter gyses. Det forskales, armeres og støpes fire stabber (et hvor hver mastefot). Det monteres fundamentbolter i hver stabbe. Jording etableres etter spesifikasjoner (det prosjekteres jordingsløsning) for hver mast.

Figur 14: Eksempel på mast som står på fjellfundament (Statnetts håndbok i terrengbehandling)

Der hvor mastefundament skal etableres i løsmasser graves det byggegrop på ca. 20x20 meter for hvert mastepunkt. Dybde avhenger av høyden som trengs over fundament. Dybde blir prosjektert for hver mast (normalt 3-4 meter). I hver fundamentgrop avrettes det før plassering av prefabrikerte stålfundamenter, se bildet under. Stedlige avgravde masser fylles så tilbake rundt fundamentet. Avgravde toppmasser legges tilbake til slutt for istandsetting.

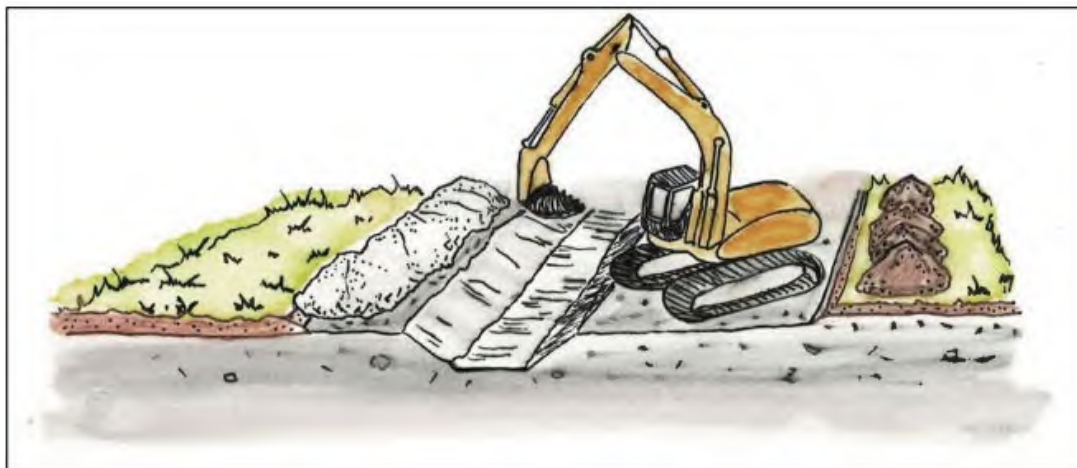
Det vil være transport av større gravemaskin til hvert løsmassefundament. Prinsippet er at gravemaskinen følger barmarksløyper inn til ledningstraseen og belter seg langs denne til hvert mastepunkt. Det er en fordel at mastefundamenter graves i sommerhalvåret for å bedre kunne skille og sortere toppmasser fra andre stedlige masser. I områder med våtmark vil det enkelte steder være nødvendig med terrengforsterkende tiltak for å unngå omfattende kjøreskader. Se vedlegg 4 – fagkyndige vurderinger for en nærmere beskrivelse.

Figur 15: Eksempel på fundament i løsmasser med bruk av prefabrikerte stålfundamenter.

6.1.3 Jordkabelanlegg

132 kV jordkabelanlegget i Stabbursdalen innebærer et betydelig anleggsarbeid og stort midlertidig arealinngrep. Grøftesnitt i kap. 5.2.2 viser at kabelgrøften i seg selv ikke innebærer stor arealbruk, hvor det kan estimeres en gravebredde på om lag fem meter. Langs kabelgrøften må det bygges en anleggsvei som kan frakte anleggsmaskiner og tungtransport av betongelementer og kabeltromler. Det stilles derfor krav til at vegen har nødvendig kvalitet med hensyn på bæring, stigning og kurvatur til at arbeidet kan gjennomføres (se også Kap. 6.1.5 om anleggsveier). Langs kabelgrøften og anleggsveien vil det også være behov for arealer til mellomlagring av både stedege masser og masser som skal benyttes som omfyllingsmasser rundt kabelanlegget. Dette gir behov for et forholdsvis stort anleggsbelte langs kabelgrøften. I enkelte områder vil det også være behov for snuplasser og møteplasser for anleggsmaskiner, og lagerområder/parkeringsområder. Se prinsippskisse i figuren under.

Figur 16: Prinsippskisse som viser kabelgrøft med anleggsvei med arealer for transport og mellomagring av masser

Statnett legger til grunn et anleggsareal på 50 meter langs kabelgrøften per i dag. Det pågår fortsatt detaljprosjektering av kabelanlegget og foreløpig er det funnet behov for å gjennomføre noen mindre justeringer av selve kabeltraseen. I tillegg er det fortsatt ikke gjennomført grunnundersøkelser, som også innfører en viss grad av usikkerhet på plassering av den eksakte traseen, spesielt for kryssingen av Stabburselva som er planlagt like øst for E6-brua på Stabbursneset. Dette gjør at det er ønskelig å utvide anleggsarealet ytterligere her på grunn av usikkerheten på hvor traseen kommer. Det innebærer nødvendigvis ikke at omfanget av anleggsarbeidet blir større. Utvidet anleggsareal er vist i detaljplankartene (se vedlegg 1a).

Kabelanlegget består av 9 deler som skjøtes sammen. Ved skjøtene må det etableres skjøtekummer i betong, som beskrevet i kap 5.2.2. I tillegg vil det bli kabeltromler på ca. 20 tonn som fraktes inn til disse skjøteplassene. Arbeidet planlegges slik at det ved graving og opparbeidelse av kabelgrøft blir lagt ned trekkerør til kablene og at grøften ferdigstilles *suksessivt* slik at grøften ikke blir stående åpen over lang tid. Det vil i prinsippet kun være skjøtekummene som forblir åpne i påventa av kablene skal trekkes. Områdene rundt skjøtekummene vil sikres i anleggsfasen slik at ikke personer eller dyr faller ned i grøft/kum.

Kryssingen av Stabburselva er planlagt som grøftefri kryssing. Dette innebærer at det blir laget mikrotunneler og trekkerør for kablene under elvebunnen. Selve vassdraget blir ikke berørt ved denne metoden, men områder i/til dels i kantsonen vil bli berørt. Grunnundersøkelsene vil gi svar på om det er mulig med retningsstyrt boring, som vil være den minst areal- og inngrepskrevende metoden. Dersom det må bores tunneler horisontalt vil det innebære at det må lages to dype groper på hver side av elva som begge ligger lavere ned enn selve elvebunnen.

Det er forventet et masseoverskudd i forbindelse med kabelanlegget. Den endelige detaljprosjekteringen vil vise omfanget av dette. Foreløpig er det planlagt at overskuddsmasser som ikke benyttes som del av istandsetting og terrengtilpasning av anleggsområdet vil bli transportert til et godkjent mottak.

Det er forutsatt et samarbeid med Area Nett om kabelanlegget for 22 kV ledningen som de skal bygge om som jordkabel, som også figuren med grøftesnitt i kap 5.2.2 viser.

6.1.4 Riving av 132 kV ledning

På strekningen hvor 132 kV ledningen Skaidi-Lakselv skal bygges om som jordkabel skal luftledningen rives. I tillegg rives Area Nett sin 66 kV kraftledning på samme strekning. Linene mellom mastene skytes eller klippes ned og samles opp for uttransport. Trestolpemastene veltes eller demonteres ved bruk av gravemaskin og/eller helikopter. Mastefundament vil fjernes 20-30 cm under eksisterende terreng og mastepunktene istandsettes med stedegne masser for naturlig revegetering. Det stilles krav til skånsom terrengtransport for rivingen av 132 kV ledningen på samme måte som for bygging av 420 kV ledning.

6.1.4 Rigg- og anleggs plasser

Det vil benyttes flere store rigg- og anleggs plasser i forbindelse med tiltakene. Det største arealbehovet er for mellomlagring av mastemateriell og areal til å montere dette sammen i seksjoner. Det er snakk om midlertidig arealbruk, og det er behov for at noen av disse anleggs plassene blir opparbeidet for tilkomst med tungtransport og som plant arbeidsområde. Flere av anleggs plassene som er planlagt vil i liten grad kreve omfattende opparbeidelse og tiltak for å kunne benyttes. I tillegg kan det finnes muligheter for å erstatte behovet for anleggsvei/opparbeidet areal med å bruke terrengforsterkning. Se bildet under som viser bruk av stokkmatter for transport.

Figur 17: Anleggs plass med lossing og premontering av mastestål hvor det er benyttet stokkmatter som terrengforsterkning for transport.

Ved behov for rydding av skog og opparbeidelse/graving for å etablere anleggs plasser, vil dette skje iht prinsippene i Statnetts håndbok i terrengbehandling (2024), som bidrar til at det tas vare på toppjord/vekstmasser som sikrer en ordentlig tilbakeføring av areal og tilrettelegging for naturlig revegetering.

Alle planlagte rigg- og anleggs plasser er vist i detaljplankartene (vedlegg 1 og vedlegg 1a) og i tabellen i vedlegg 8.

6.1.4 Terrengtransport

Med utgangspunkt i registrerte transportveier for terrengtransport som er vist til i kapittel 5 og i detaljplankartene, vil gravemaskiner og andre terrengkjøretøy ta seg fram til hver mastepunkt og til traseen for graving. Det vil også bli behov for noe terrengtransport i forbindelse med skogrydding, materielltransport og noe persontransport.

Terrengtransport vil også foregå om vinteren, da ved bruk av beltegående maskiner som frakter materiell. I tidligere prosjekter har tråkkemaskiner blitt benyttet til dette, se bildet under, og det er også dette som er planlagt for byggingen av Skaidi-Lebesby. Om vinteren vil det også bli benyttet snøskutere for persontransport, i tillegg til helikopter. Det er viktig at de som jobber på anlegget har muligheter til å ta seg ned fra fjellet også i tilfeller det ikke er mulig å fly helikopter på grunn av vær.

Figur 18: Bilde av tråkkemaskin og materialtransport om vinteren i forbindelse med bygging av 420 kV kraftledning

Det er terrengtransport som foregår på barmark som vil føre til synlige kjørespor og terrengskader. I anleggsfasen er ikke dette til å unngå, men alle områdene som blir skadet skal istandsettes etter at anlegget er ferdig bygget. Ved spesielt utsatte områder, som blant annet våtmarksområder, vil det benyttes terrengforsterkning for å unngå skade. I alle tilfeller skal terrengforsterkning benyttes for å begrense terrengtransport til ett kjørespor, slik at man unngår mer inngrep enn nødvendig.

Statnett håndbok i terrengbehandling (vedlegg 10) beskriver terrengtransport og aktuelle tiltak.

Kjørespor i ryddebeltet trenger ikke å kartfestes, men det skal kun benyttes ett kjørespor for å begrense inngrep og viftekjøring skal unngås.

6.1.5 Anleggsveier

Det er noen midlertidige anleggsveier som planlegges i forbindelse med byggingen av 420 kV ledningen, men det største omfanget av anleggsvei vil være langs kabelanlegget i Stabbursdalen.

I utgangspunktet vil anleggsveier bli etablert i tråd med håndboka "Normaler for landbruksveier" (Landbruks- og matdepartementet), som inneholder tekniske beskrivelser av hvordan anleggsveier bør etableres.

For alle midlertidige anleggs/transportveier er det viktig at eksisterende vekstmasser fra areal som skal brukes, ivaretas i anleggsfasen. Der hvor det er tynt vegetasjonsdekke kan det være vanskelig å skave av vekstmasser og det vil også være utfordrende å mellomlagre og tilbakeføre slike masser. Iht. NVEs veileder for terrengbehandling ved bygging av vassdrags- og energianlegg (2021) skal det på slike steder vurderes å la vekstjorda med overliggende vegetasjon bli liggende og heller forsøke å beskytte det ved å legge duk og masser over.

Det vil også vurderes at korte strekk med anleggsveier bygges ved bruk av stokkmatter i stedet for at det benyttes pukk/bærelag. Se bilde av stokkmatter under kapittel 6.1.4 om rigg- og anleggsplasser.

Noen av områdene langs Skaidi-Lebesby har fra naturens side "kjøresterkt terreng", som innebærer at det ikke er behov for å forsterke terrenget med bærelag eller eksempelvis stokkmatter. Dette gjelder blant annet for den midlertidige anleggsveien (veg ID 62) som er planlagt på Børselvfjellet, inn langs Stourrajohka, hvor det vil være begrenset med nødvendige tiltak for tilkomst med tungtransport.

6.1.6 Bruk av helikopter

Innledningsvis i kapittel 6 er det beskrevet at det vil bli omfattende bruk av helikopter ved anleggsgjennomføringen.

Helikopter blir benyttet langs hele kraftledningstraseen mellom Skaidi og Lebesby. Statnett har behov for å kunne lande med helikopter i nærheten av alle master som ikke har tilkomst med veg. I tillegg vil helikopter bli benyttet på de fleste anleggsplassene. Ved behov blir det etablert egne soner innad på anleggsplassene som er tiltenkt parkering/landingsplass for helikopter, og det må også være tilgjengelig drivstoff på tanker på disse områdene.

Der det er skog/vegetasjon på landingssteder vil dette bli fjernet fra nødvendig landingsareal og håndtert som ved normal hogst (6.1.1).

I områder med pågående reindriftsrestriksjoner eller fuglerestriksjoner skal helikopterflyging tilknyttet prosjektet foregå over 1000 fot. Se detaljplankartene for oversikt over restriksjonssoner.

6.1.7 Håndtering av overflatevann og avrenning

Det vil i forbindelse med etablering av midlertidige rigg- og anleggsareal og midlertidige transportveier etableres overvannshåndteringstiltak i og langs areal, eksempelvis stikkrenner for å håndtere overflatevann og tilsig fra overliggende arealer. Dersom større sig eller mindre bekker skal håndteres inne på rigg- og

anleggsareal skal disse ledes bort fra de opparbeidete arealene i kulvertløsninger eller ledes utenom via grøfter.

6.1.8 Etablering av anlegg i vassdrag

Langs 132 kV kabelanlegget i Stabbursdalen vil flere mindre bekker krysses. Prinsippene for kryssing av bekkene vil være at bekkeløpene blir midlertidig lagt om i anleggsfasen slik at det kan legges ned OPI-kanaler (støpte betongelementer for føring av kabel) under eksisterende bekkeløp. Lengden på omlagte bekkeløp og inntaks- og utløpsløsning for midlertidig omlagt bekkeløp må vurderes nærmere på stedet ift. stedlige forhold, tilgjengelig areal og nødvendig areal for etablering av OPI-kanal. Etter endt arbeid vil det sikres en høyde på minimum 0,5 meter mellom topp OPI-kanal og bunn bekkeløp. Etter endt anleggsarbeid skal bekkene istandsettes til opprinnelig løp, inkludert istandsetting av kantvegetasjon. De massene som er gravd bort i forbindelse med etablering av OPI-kanal skal tilbakeføres og det skal tilrettelegges for hurtig revegetering.

I tillegg krysses selve Stabburselva i forbindelse med kabelanlegget, se beskrivelser av dette i kap. 6.1.3.

En midlertidig anleggsvei krysser en mindre bekk ved Lakselv transformatorstasjon. Her vil bekk bli lagt i kulvert med omfyllingsmasser av pukk som et midlertidig tiltak. For å redusere eventuelle skadevirkninger vil tilførte masser bli vasket før de benyttes i vassdraget, dette for å unngå at finstoff havner i vassdraget – som kan skade fisk og annen ferskvannsf fauna.

For bekkekryssinger ved Lebesby transformatorstasjon, se egen detaljplan i vedlegg 2.

6.1.9 Tiltak på dyrka mark

Det er planlagt å etablere en midlertidig anleggsplass (plass ID B47) på dyrket mark ved Fossestrand i Brennelvdalen. Dette planlegges for å unngå å etablere nye større inngrep som omfatter rydding av skog og eventuell planering, tilførsel av masse med mer. Statnett har sett på alternativer for å unngå å benytte dyrka mark i området, men mener det gir minst ulemper totalt sett. Det forutsettes at området benyttes skånsomt og at det stilles strenge krav til bruken av området slik at man sikrer at området ikke blir permanent skadet.

Statnett vil i samråd med grunneier gjøre en vurdering på aktuelle tiltak – og ett alternativ kan være at all matjord avdekkes og legges i ranker i kanten av innmarka før området benyttes.

6.2 Istandsetting og tilbakeføring

Iht. anleggskonsesjon er fristen for istandsettelse av areal satt til 2034. Det skilles under mellom istandsettelse og tilbakeføring av permanente og midlertidige anlegg. For de permanente skal istandsettelsen i størst mulig grad være visuelle forbedringer av nye inngrep. For midlertidige arealer skal arealene i størst mulig grad tilbakeføres og istandsettes slik tidligere tilstand kan reetableres.

6.2.1 Permanente anlegg

For 420 kV ledningen og kabelanlegget, inklusive kabelendemastene er det i hovedsak arealer som mastepunkter og kabelgrøften (inklusive anleggsveien) som blir gjenstander for istandsetting som

permanente anlegg. De berørte arealene vil terrengtilpasses og organisk vekstjord tilbakeføres for tilrettelegging for naturlig revegetering. Frøblandinger kan benyttes for hurtigere vegetering, men frøblandingene skal da inneholde frø fra planter som er naturlig hjemmehørende i regionen.

For arealene på Lebesby transformatorstasjon blir det mer omfattende tiltak, se egen detaljplan i vedlegg 2.

6.2.2 Midlertidige anlegg

Alle midlertidige anlegg, som midlertidige veier, kjøretraseer i utmark (eksempelvis mellom mastepunkter), og midlertidige rigg- og anleggsarealer skal istandsettes etter endt anleggsdrift. Ved alle midlertidige arealer som skal benyttes under anleggsarbeidet som krever opparbeidelse/graving, og som inneholder vekstjord, skal det vurderes om vekstjorda skaves av og mellomlagres i ranker langs anleggsarealet. Alternativet vil være om det benyttes terrengforsterkning, duk/pukk eller andre tiltak som beskytter vekstmassene.

Mellomlagrete vekstmasser skal etter endt anleggsarbeid tilbakeføres og benyttes for å tilrettelegge for revegetering.

Der hvor det er tilført midlertidig masse (grus, pukk, ol.) og eventuelt brukt underliggende duk under tilførte masser, skal duk og masser fjernes og mellomlagrete jordmasser skal tilbakeføres. Her vil det ikke være aktuelt å så frø da arealene skal gjennomgå naturlig revegetering. For alle midlertidige arealbeslag skal målet være at arealene skal tilbakeføres i størst mulig grad til slik de var før anleggsarbeidet. Med det menes her at det terreng og landskapsformer skal tilbakeføres og tilrettelegges for fremtidig revegetering.

6.2.3 Privat etterbruk

Statnett er etter anleggskonsesjon pålagt å istandsette de areal som skal brukes midlertidig. Dette gjelder både midlertidige anleggsveier/transportveier og midlertidige rigg- og anleggsarealer. NVE er konsesjonsmyndighet og derfor konsesjonærs myndighet. NVE kan ikke tillate privat etterbruk av areal, eksempelvis at opparbeidet areal tas i bruk av grunneier og at areal derfor ikke istandsettes. Grunneiere må søke tillatelse gjennom andre lovverk, eksempelvis plan- og bygningsloven eller jordlova. Tillatelse etter annet lovverk må foreligge før Statnett starter med tilbakeføring og istandsettelse av midlertidige arealer.

6.3 Avbøtende tiltak / restriksjoner

6.3.1 Informasjon om anleggsarbeidet

Det skal informeres om anleggsarbeidet i forkant av anleggsstart. Informasjonen skal nå ut til flest mulig av innbyggere i de berørte områdene. Det vil være aktuelt å informere i lokale medier, på sosiale medier og på Statnetts hjemmesider.

Statnett vil holde Hammerfest, Porsanger og Lebesby kommuner informert både før og gjennom hele anleggsfasen.

Grunneiere, reinbeitedistrikter og naboer som blir berørt av anleggsarbeidet skal informeres gjennom anleggsfasen og det skal skilles mellom de ulike fasene av anleggsarbeidet som påvirker dem og deres

eiendom. Se også beskrivelsen spesielt knyttet til reinbeitedistriktene jfr. vilkårene knyttet til kommunikasjon med reindriften i anleggskonsesjonen (kap 2.1).

6.3.2 Avbøtende tiltak for fugl

6.3.2.1 Merking for fugl

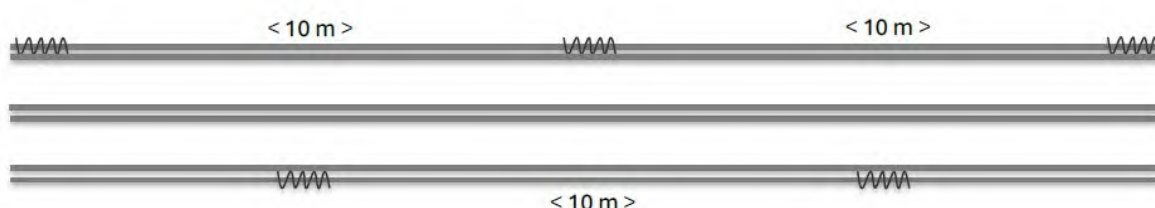
I egen fagrapport vedlagt denne detaljplanen; *Supplerende kartlegging av fugl og vurdering av behov for avbøtende tiltak* (vedlegg 5), er det blant annet gjort en del vurderinger av omfanget av merking av liner med fugleavvisere, jfr. vilkår 17. Med bakgrunn i rapporten så forutsettes det merking av en rekke spenn med fugleavvisere, se tabellen under:

Tabell 6: Tabell som viser strekninger for fugleavvisere

Mast (nr) fra - til	Beskrivelse	Type	Intervall
BM11 – BM12	Kryssingen av Skaidelva nord	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
FM36 – BM37	Kryssingen av Skaidielva sør	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
FM65 – BM66	Kryssingen av Ytre Billefjordelva	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
FM80B – FM90B	Stabbursdalen	Armeringsspiraler på faseliner	10 meter
FM90B – BM92B	Stabburselva	PVC spiral (grisehale) på en toppline	5 meter
FM 90B - BM115B	Stabburdalen	Armeringsspiraler på faseliner	5 meter
FM153A – FM158	Ekornbakken og kryssingen over Lakselva.	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
BM154 – BM156	Strekning ved kryssing av Lakselva	Armeringsspiraler på faseliner	5 meter
FM159 – BM173	Porsvannan, Otervann og Store Holmvann	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
BM214 – BM215	Store Bjørndalen	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
BM276 – FM277	Børselva	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
BM293 – BM296/297	Čudejohka - Čuđenjoasjávrrit	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
BM337 – BM342/BM343	Stourraskáidi	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter
BM371 – BM372	Adamsfjordelva	PVC spiral (grisehale) på en toppline	10 meter

I Stabbursdalen er det en rekke vilkår som er stilt for å hensynta fugl, og dverggåsa spesielt. Ett av vilkårene er at topplinene skal graves ned på strekningen fra Ikeldas til Kunsavárri, dvs. samme strekning som det er gitt konsesjon for jordkabelanlegget i Stabbursdalen. Samtidig er det stilt vilkår om at faselinene skal merkes med fugleavvisere, for å ytterligere redusere risikoen for at fugl kolliderer med linene.

Statnett har forutsatt å bruke armeringsspiraler for å merke faselinene. Disse er aluminiumtråder som tvinnes på linene, og er noe Statnett bruker på liner der det er klemmer eller lignende, og disse er ment som beskyttelse av linene. Armeringsspiralene monteres på linene med jevne intervaller for å øke synligheten av linene for fugl som trekker forbi. De gjør at linene blir 2 cm tykkere, og vil derfor øke synligheten. På sørsiden av Stabburselva, området som ligger nærmest Valdakmyra, forutsettes det at de ytterste fasene på begge sider av kraftledningen påføres armeringsspiraler for hver 10 meter over en lengde på ca. 1 – 1,5 meter. Disse monteres slik at de forskyves i forhold til hverandre (se skissen under). Se nærmere beskrivelser i vedlegg 5.

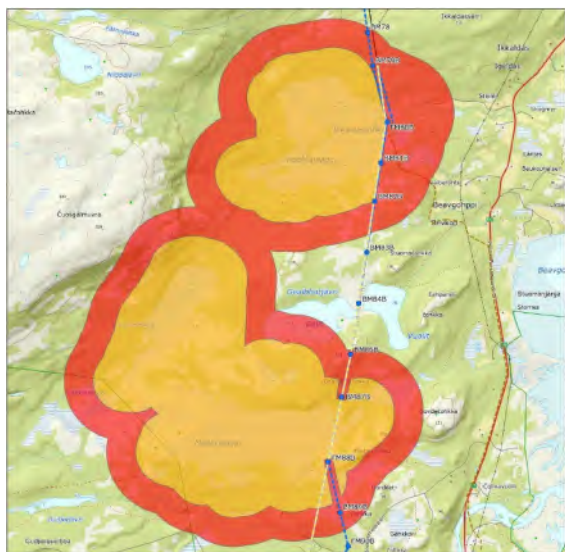
Figur 19: Skisse som viser prinsippet for montering av armeringsspiraler på strekningen sør for Stabburselva (Fagrapport vedlegg 5, Multiconsult 2026)

Det er videre stilt vilkår om at ny 420 kV kraftledning skal bygges slik at linene er i samme plan som eksisterende 132 kV ledning ved kryssingen av Lakselva. Statnett har sett på dette og ser at dette ikke er mulig å få til uten å bryte med forskriftskrav om sikkerhetsavstand til bakken. Dette skyldes at 132 kV mastene er for lave sammenlignet med kravene til et 420 kV anlegg. Langs strekningen er det forutsatt fugleavvisere på topplinen, og Statnett forutsetter å montere fugleavvisere på de ytterste faselinene (på samme måte som strekningen sør for Stabburselva) ved kryssingen av Lakselva. Se tabell over som viser aktuelle spenn for merking.

6.3.2.2 Hensynssoner hekkende fugl

Områdene med sårbart fugleliv er beskrevet i vedlagte fagrapport (vedlegg 5), hvor det er gjort vurderinger av aktuelle områder hvor det anbefales å ta hensyn i hekkeperioden. Anleggskonsesjonens vilkår 18-19 angir også dette, men disse områdene er i forbindelse med arbeidet med denne detaljplanen nå avgrenset. Se detaljplankartene som viser disse hensynsområdene, samt kart og informasjon i vedlegg 5.

I tillegg inneholder fagrapporten vurderinger av å justere noe på de vilkårene som er satt på restriksjonsperioder for flere av områdene. I sammenheng med dette er det også gjort vurderinger på artsnivå for å vurdere om det kan tillates ulike typer anleggsarbeider i nærheten av hekkelokalitetene. I rapporten er det for enkelte områder foreslått graderte arealer ved aktuelle hekkelokaliteter, hvor det kan tillates bakketransport i enkelte soner, men ikke helikopter (se figuren under).

Figur 20: Eksempel på gradering av arealer rundt hekkelokaliteter, hvor det kan tillates mer anleggsaktivitet i rød sone.

Tabellen under oppsummerer restriksjonsområder og restriksjonsperioder for hekkende fugl som legges til grunn i detaljplanen. Tabellen må sammenholdes med detaljplankart eller kartene i vedlegg 5 for å se utstrekningen av restriksjonsområdene utover hvilke strekninger langs kraftledningstraseen de berører. I tabellen er det henvist til sone 1 og sone 2 for gradering av hensynssoner, som er samme henvisning som i detaljplankartene.

Tabell 7: Oversikt over restriksjonsområder og restriksjonsperioder knyttet til hekkende sårbar fugl

Restriksjonsområde	ID i kart	Beskrivelse	Restriksjon	Restriksjonsperiode(r)
BM3 – BM4	F-F1	Hensyn til Lappsanger (hvis registrert)	Ingen anleggsaktivitet	15.juni-15.august
BM78 – BM82B	F-F2	Våtmarksfugl ved Morššajeaggi	Kun bakketransport-/arbeid i sone 1 Ingen anleggsaktivitet i sone 2	1.juni – 31.juli
BM86B – BM89B	F-F3	Våtmarksfugl ved Čuosgáljeaggi, Mádirjeaggi og Bajit Gealbotjávri (sør)	Kun bakketransport-/arbeid i sone 1 Ingen anleggsaktivitet i sone 2	1.mai – 31.august
FM163 – BM172	F-F4	Våtmarksfugl ved Porsvannan, Otervann og Store Holm vann	Ingen anleggsaktivitet	15.mai – 31.juli

FM291 – BM298	F-F5	Čudejohka – Čuđenjoasjávrrit	Kun bakketransport- /arbeid i sone 1 Ingen anleggsaktivitet i sone 2	1.juni – 31.juli
BM335 – BM342	F-F6	Stourraskáidi	Kun bakketransport- /arbeid i sone 1 Ingen anleggsaktivitet i sone 2	1.juni – 31.juli
Valdakmyra/ Anleggsplass B27	F-F7	Anleggsplass ved innkjøring til Lombolavegen ligger nært Valdakmyra	Hensynsområde overflyging helikopter. Området er omfattet av reindriftsrestriksjon i samme periode	1.mai – 10.juni

Restriksjonsperiodene som er vist til i tabellen over er noe redusert sammenlignet med de fastsatte vilkårene. I vilkårene er det åpnet opp for at Statnett i detaljplanen kan begrunne hvorfor det er nødvendig å utføre arbeider i hekketiden. Det er gjort en faglig vurdering (vedlegg 5), og planen viser at det tas hensyn til de viktigste områdene og i den viktigste tiden. Planen for restriksjoner på fugl slik den fremstår i denne detaljplanen gjør at det i flere områder kan gjennomføres anleggsarbeider i mai og ikke minst i august. Totalt sett kan tilgang til flere av disse viktige områdene i lenger periode i løpet av sommerhalvåret bidra til at man samlet sett kan ferdigstille arbeidet med ledningsbygging tidligere enn det som er forutsatt i dag. Besparelsen på hva dette innebærer i rene kroner er vanskelig å estimere, men det er betydelig. Den største gevinsten er trolig totalt sett at man reduserer belastningen anleggsaktiviteten innebærer for lokalmiljøet, og at det kan bety at blant annet hekkelokaliteter ikke blir berørt i en påfølgende sesong.

6.3.3 Hensyn til dyr på beite

Oversikt over avbøtende tiltak for reindrift er samlet i eget notat i vedlegg 6.

Statnett har for øvrig gjennom konsesjonsprosessen fått innspill og hatt dialog med gårdbrukere i Brennelvdalen. Det er også opprettet kontakt med Lakselv og Brennelv beitelag, som har småfe på utmarksbeite nord for Brennelva. Det vil legges opp til tett dialog med beitelaget om anleggsaktiviteten som skal foregå. Det vil etableres tydelige rutiner på lukking av grunder og sikring av eventuelle gjerdeanlegg mot skade i forbindelse med anleggsaktiviteten.

6.3.4 Drikkevann og andre vannkilder

Statnett har fått innspill fra enkelte av de berørte grunneierne som har private brønner i nærområdene til kraftledningen og anleggsområdene. I tillegg har vi fått innspill fra Porsanger kommune om kommunale drikkevannskilder som ligger i nærheten av anleggsområdene.

Statnett vil i forkant av anleggsarbeidet sende ut brev til hver enkelt grunneier for sikring av eventuelle private brønner som vi i dag ikke har avdekket. I anleggsgjennomføringen vil Statnett ta nødvendige hensyn for å forebygge forurensning.

6.3.5 Begrense inngrep i naturtyper og negativ påvirkning på myr

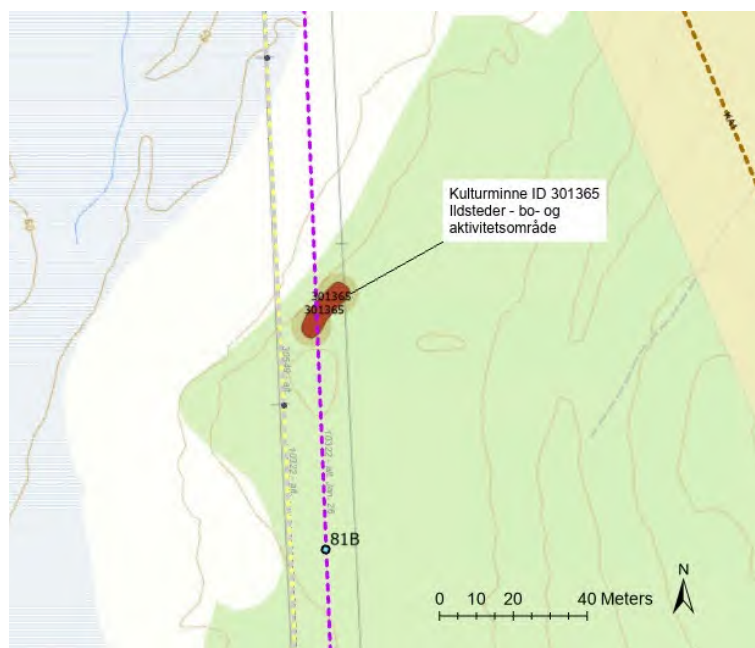
For arbeidene med 420 kV ledning og kabelanlegget er dette i hovedsak relatert til terrengtransport. I tillegg er det ved detaljprosjekteringen av ledningstraseen og utsetting av mastepunkter gjort forsøk på å unngå spesielt myrområder. Dessverre er det ikke mulig å unngå myrområder i sin helhet, men det er mange muligheter for avbøtende tiltak. Fagrapporten i vedlegg 4 beskriver anleggsarbeidene og hvordan hensyn tas i forbindelse med disse sårbare naturområdene. En tabell som viser hensynssoner/restriksjoner med referanse til ID i kart er vist i vedlegg 9.

6.3.6 Hensyn til kulturminner

I forbindelse med at kulturminneundersøkelser er gjennomført for store deler av anleggsområdet, er det også forholdsvis god og oppdatert kunnskapsgrunnlag om automatisk freda kulturminner i området. Registrerte kulturminner er lagt inn med sikringssone på 5 meter i detaljplankartene.

Enkelte kulturminner må søkes dispensasjon for etter kulturminneloven, da de blir berørt av de nye anleggene.

For eksempel et registrert samisk kulturminne ved myrene nord i Stabbursdalen. Her krysser den nye kraftledningen tvers over lokaliteten (som i utgangspunktet lå mellom eksisterende 132 og 66 kV ledninger på strekningen). Kulturminnet er et ildsted, og i detaljplankartene er området merket av med sikringssone og vil også merkes i felt for å unngå skade ved terrengtransport eller ved arbeider med nedgraving av toppline. Lokaliteten vil derfor ikke bli direkte berørt, men indirekte visuelt med ny kraftledning. Se kartet under som viser lokaliteten og området rundt.

Figur 21: Kart som viser samisk kulturminne mellom mast 80B og 81B ved Ikeldas nord i Stabbursdalen.

I Stabbursdalen berøres blant annet ett fangstgropanlegg av blant annet Statnetts planlagte terrengtransport (ID 26a). Se kart/flyfoto i figuren under. Her krysser det fra før en barmarksløype gjennom lokaliteten, og Statnett ønsker heller å bruke barmarksløypen på en skånsom måte gjennom lokaliteten framfor å etablere nye kjørespor rundt lokaliteten. Statnett vil avklare saken med Finnmark fylkeskommune.

Figur 22: Fangstgropanlegg i Stabbursdalen nord for Stabburselva. Barmarksløype krysser gjennom lokaliteten

Det mangler fortsatt noe befarings fra Finnmark fylkeskommune av tiltaksområdene ved Lebesby transformatorstasjon, se egen detaljplan for stasjonen som omtaler dette.

6.4 Forurensning og avfall

Basert på tiltakenes utforming og anleggsmetode er det lav risiko for eventuell utslipp. I forhold til forurensning er den største bekymringen knyttet til anleggsarbeidet og transport. Terrenginngrep i nærheten av vannforekomster langs ledningstraseen medfører en viss risiko for forurensning ved avrenning til vann. Hovedutfordringene er relatert til håndtering av masser, avrenning og potensielle utslipp fra anleggsmaskiner. Kontinuerlig oppfølging og justering av tiltakene underveis i prosjektet vil være avgjørende for å sikre minimal miljøpåvirkning gjennom hele anleggs- og driftsfasen.

6.4.1 Oppbevaring av olje- og kjemikalier

Forurensning av olje og kjemikalier kan gi store negative konsekvenser ved uhell. Dette er stoffer som senere kan forplante seg i næringskjeden og dermed komme til å skade både dyr og mennesker.

Transport av olje, diesel og kjemikalier som er farlige for miljøet skal skje på en sikker måte og i tette tanker. Påfylling av drivstott, oljeskift, m.m. til anleggsmaskiner skal skje på plasser som er tilrettelagt for dette formålet. Det vil si at dette skal foregå på områder med fast dekke, og slik at det kan samles opp dersom det oppstår lekkasjer. Utsiktet søl på grunn eller ved maskinhavari skal samles opp og utslippsstedet skal gjøres rent umiddelbart. Utførende entreprenør har ansvaret for at det ved olje- og drivstofflager finnes et lager av oljeabsorberende materiale som kan benyttes dersom det oppstår akutt forurensning. Absorbenter som har vært brukt skal behandles som farlig avfall. Utstyr og maskiner bør kontrolleres regelmessig.

6.5.2 Varsel om akutt forurensning

Ved akutt forurensning eller fare for akutt forurensning skal dette håndteres fortløpende og varsles etter gjeldende forskrift.

6.5.3 Avfallshåndtering

Tiltaksområdene skal holdes ryddig og avfall skal behandles iht. gjeldende regelverk og i samsvar med kommunenes regler for avfallshåndtering. Utførende skal ta forhåndsregler for å hindre spredning av flyveavfall ut i terrenget. Tiltakenes omfang og karakter medfører ikke behov for oppbevaring eller sortering av avfall på tiltaksområdene. Avfall skal bringes ut av områdene. Brenning av avfall på anleggsplassen eller i terrenget er ikke tillatt. Alt avfall skal lagres og håndteres forsvarlig og i samsvar med gjeldende forskrifter. Farlig avfall skal ikke blandes med annet avfall. Alt avfall skal sorteres og leveres til godkjente mottak. Alle områder skal ryddes under og etter anleggsperiodens slutt.

7 Føringer for driftsfasen og internkontroll

Statnett vil implementere rutiner for oppfølging i driftsfasen som en del av sitt kontrollsystem, basert på føringer og erfaringer fra anleggsfasen. Dette sikrer en kontinuerlig og helhetlig oppfølging i henhold til kravene i NVEs veileder for internkontroll og energilovforskriften § 3-5 bokstav d.

Det er stilt vilkår om at det skal føres jevnlig tilsyn med fugleavvisere. Statnett har flere strekninger på eksisterende ledninger i dag med fugleavvisere og opplever generelt at det ikke er spesielle behov for ekstra vedlikehold av disse.

Statnett gjennomfører årlig tilsyn av kraftledningen med inspeksjon fra helikopter, og bakkebefaring hvert femte år. For strekningen i Stabbursdalen med lang strekning med blant annet armeringsspiraler på faselinene, vurderes det et tiltak med årlig bakkebefaring for å sjekke tilstand.

8 Vedlegg

Vedlegg 1: Detaljplankart 420 kV ledning Skaidi-Lebesby (målestokk 1:10000)

Vedlegg 1a: Detaljplankart 132 kV kabelanlegg i Stabbursdalen

Vedlegg 2: Detaljplan for Lebesby transformatorstasjon m/egne vedlegg

Vedlegg 3: Supplerende kartlegging naturmangfold (Multiconsult 2026)

Vedlegg 4: Miljøundersøkelser 420 kV Skaidi-Lebesby - Fagkyndig vurdering (Multiconsult 2026)

Vedlegg 5: Supplerende kartlegging av fugl og vurdering av behov for avbøtende tiltak (Multiconsult 2026)

Vedlegg 6: Notat om reindrift

Vedlegg 7: Oversikt over transportveier

Vedlegg 8: Oversikt over anleggsplasser

Vedlegg 9: Oversikt over øvrige anleggsrestriksjoner

Vedlegg 10: Statnett håndbok i terrengbehandling (2024)

Vedlegg 7: Oversikt over transportveier

ID	Lengde [m]	Type	Beskrivelse/funksjon	Kommentar/restriksjon/hesyn
1	231	Eksisterende veg	Adkomst til trommelplass ved Skaidi og master nord for Skaidielva	Går gjennom gårdstun.
1b	499	Midlertidig anleggveg	Tilkomst til anleggsplasser og trommelplass øst for Skaidi	Eksisterende kjørespor som må forsterkes/oppgraderes til tungtransport på barmark
1c	192	Midlertidig anleggveg	Forlengelse av midlertidig veg 1b	Midlertidig veg
2	64	Eksisterende veg	Veg til parkering B2 ved Skaidi	
5	791	Vintertransport	Vintertransport ut fra hovedlager B1	Vintertransport
6	1048	Eksisterende veg	Veg til B1a og tilkomst sør for Skaidielva	Eksisterende veg med mye trafikk av hytteeiere
7	5362	Vintertransport	Tilkomst til traseen sør for Skaidielva. Materialtransport om vinteren.	
7a	1441	Vintertransport	Kryssing Cohttilljohka, utenfor traseen	
7c	1036	Vintertransport	Kryssing reingjerde, utenfor traseen	
8	4133	Ny terrengtransport	Kartlagt terrengtransport sør for Skaidielva mast 37-47.	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
9	1280	Eksisterende veg	Veg for materialtransport ved Ytre Billefjord B13	
9a	515	Eksisterende traktorveg	Forlengelse av veg 9. I hovedsak for bruk av vintertransport	
9b	11660	Vintertransport	Inntransport av materiell fra B13, Ytre Billefjord til mellomlagring B12 ved ledningstraseen	
10a	592	Eksisterende veg	Tilkomst til terrengtransport 10b og parkering på B14	
10b	11052	Terrengtransport	Tilkomst til ledningstrase og mellomlager B12. Eksisterende barmarksløype	Behov for terrengforsterkning ved flere våte partier. Drikkevannskilde ved Jeahkirjávrit
10c	1123	Ny terrengtransport	Kartlagt terrengtransport i våtmark til mast 49	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.

11	3898	Eksisterende veg	Tilkomst fra Indre Billefjord for materialtransport og mellomlagerareal	
12	5068	Eksisterende veg	Veg opp til Stourra Jeahkir.	Mulig veg må utbedres ved omfattende tungtransport.
13a	7998	Vintertransport	Trase for vintertransport av materiell	
14	6964	Ny terrengtransport	Kartlagt terrengtransport i områder med innslag av våtmark. Også eksisterende kjørespor på strekningen.	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
16	4614	Eksisterende veg	Nordre del av vegen langs Garadåkvannet, tilkomst til B17/B18	
17	1837	Eksisterende veg	Søndre del av vegen langs Garadåkvannet, tilkomst til B17/B18	
18a	5290	Terrengtransport	Eksisterende tilkomst til ledningstraseen ved mast 67. Hovedsakelig planlagt benyttet for inntransport av gravemaskin.	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
18B	1887	Terrengtransport	Eksisterende kjørespor til mast 64-65.	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
19	1927	Ny terrengtransport	Kartlagt terrengtransport, til dels eksisterende kjørespor, mellom mast 67-72	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
21a	2949	Terrengtransport	Transport langs eksisterende barmarksløype.	Mulig breddeutvidelse / hogst av trær ved gravemaskintransport Nedre del er skiløype. Bruk må koordineres.
22	2030	Terrengtransport	Transport langs eksisterende barmarksløype.	
23a	3505	Terrengtransport	Transport langs eksisterende barmarksløype.	Justert for å unngå transport gjennom naturtypelokalitet M-M1 (Hagemark) mellom mast 76-77.
23b	359	Terrengtransport	Kartlagt sommer 2025. Omkjøring naturområde.	Justert for å unngå område med Krypsivaks (M-M2)
25	1230	Eksisterende veg/traktorveg	Eksisterende traktorveg til mulig trommeplass. Må opprustes for transport sommers tid	Går gjennom gårdstun. Ved behov for tungtransport skal det lages alternativ trase 25b.
25b	225	Midlertidig anleggveg	Midlertidig anleggsvei etableres ved behov for tungtransport forbi gårdstun	Midlertidig veg
25c	1159	Eksisterende traktorveg/kjørespor	Anleggsveg planlagt for arbeid med kabelanlegg	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.

26	2610	Eksisterende veg	Adkomst på nordsiden av Stabburselva og B24	
26a	1754	Terrengtransport	Tilkomst til nordre del av mastene i Stabbursdalen	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
26b	1123	Vintertransport	Aktuell trase for vintertransport til mastepunkt 80B-84B	
27	1356	Eksisterende veg	Tilkomst til mastepunkter på sørsiden av Stabburselva	Går gjennom gårdstun.
27a	333	Ny terrengtransport	Tilkomst mellom mast 92B-93B ved etablering av nedgravd toppline. Kun gravemaskin	Går inn i landskapsvernområde.
27b	516	Terrengtransport	Tilkomst til mast 93B fra sør/Lombolavegen langs eksisterende kjørespor.	Landskapsvernområde
27c	134	Terrengtransport	Kort kjørespor mellom mast 93B og 94B	Landskapsvernområde
27d	648	Ny terrengtransport	Tilkomst langs trase mellom mast 94B-97B	Landskapsvernområde
27e	459	Ny terrengtransport	Tilkomst langs trase mellom mast 97B og 99B,	Landskapsvernområde
27f	234	Ny terrengtransport	Tilkomst til mast 92B og 91B sør for Stabburselva	
27g	244	Terrengtransport	Eksisterende kjørespor fram til 132 kV ledning som krysser Stabburselva.	
31	4013	Eksisterende veg	Lombolavegen benyttes som tilkomst til traseen i søndre del av Stabbursdalen	
31a	370	Eksisterende veg	Tilkomst, avkjørsel fra Lombolavegen til kabeltraseen ved Kunsavárri.	Krysser gjennom gjerdeanlegg for reindrift.
31b	270	Ny terrengtransport	Kjøretrase for tilkomst til trommelplass.	Terrengforsterkende tiltak ved tungtransport.
31c	3300	Ny terrengtransport	Gjennomgående kjøretrase på sørsiden av Lombolavegen for terrengtransport fra mast 100B-112B.	Landskapsvernområde. Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
31d	914	Terrengtransport	Tilkomst til mast 97B langs eksisterende kjørespor	Landskapsvernområde
31e	642	Terrengtransport	Tilkomst til mast 103B ved Njallavárri langs eksisterende kjørespor	Landskapsvernområde
32	3528	Eksisterende traktorveg	Tilkomst til 420 kV trase opp mot Njeaidan og tilkomst til kabeltrasé ved Kunsavárri.	Behov for forsterkning/oppgraderinger av veg/kjørespor. Deler av kjørespor ligger i/langs kabelgrøft.
32a	1908	Vintertransport	Egnet tilkomst langs eksisterende 132 kV trase og til 420 kV mast	

			111B som vintertransport. Materialtransport	
33	5891	Terrengtransport	Eksisterende kjørespor langs traseen fra mast 118B – 125A	
35a	248	Eksisterende veg	Tilkomst til B35 ved Rahppa	
36b	521	Terrengtransport	Kort kjørespor langs trase til mast 128-129	
37	812	Eksisterende traktorveg	Tilkomst til traseen ved mast 135A	
38a	1891	Eksisterende veg	Tilførselsveg til anleggsplasser/trase ved Musvannbakken-Skjørtenes	
38b	615	Eksisterende traktorveg	Forlengelse av 37 og 38b	
38c	370	Eksisterende veg	Tilkomst til anleggsplass B37a ved Skjørtenes	
38d	505	Eksisterende veg	Tilkomst fra Klemetstadveien til anleggsplass B38 og traseen ved mast 145.	
38e	145	Eksisterende traktorveg	Kort tilkomst til trase sør for anleggsplass B38, avstikker fra veg 38d.	
39	843	Eksisterende veg		
40	612	Eksisterende veg	Avkjørsel fra Klemetstadveien til anleggsplasser og trase mot Skjørtenes.	
41	159	Midlertidig anleggsveg	Tilkomst til anleggsplass B41 ved Ekornbakken	Midlertidig veg
41a	101	Midlertidig anleggsveg	Tilkomst til anleggsplass B41a	Midlertidig veg
42	159	Eksisterende veg	Kort rundkjøring inne på anleggsområde B42 ved Gjøkenes	
44	550	Eksisterende traktorveg	Tilkomst til trase øst for Lakselva.	
45	357	Eksisterende traktorveg	Tilkomst til trase på vestsiden av Lakselva	Kommunalt vannverk ligger langs vegen.
46	304	Eksisterende veg	Tilkomst til anleggsplass B43 rett øst for Lakselv transformatorstasjon	
47	1857	Eksisterende veg	Stasjonsvegen til Lakselv transformatorstasjon	
47a	87	Midlertidig anleggsveg	Midlertidig veg til trase og anleggsplass B44 for strekking av line. Like sør for Lakselv transformatorstasjon	Midlertidig veg. Bekk må legges i rør midlertidig og området istandsettes for naturlig revegetering etter bruk.
48	1791	Eksisterende veg	Fossestrandvegen. Eksisterende veg til traseen og anleggsplasser i Brennelvdalen.	

49	3552	Eksisterende veg	Tilkomst til B49 ved Časkil og videre transport opp på sørsiden av Časkiljohka.	
49b	214	Eksisterende veg	Kort transportvei til anleggsplass B50	
50	11696	Vintertransport	Materialtransport til traseen på Munkavárri	
51	1564	Terrengtransport	Kjøretrase for gravmaskin opp til traseen ved mast 199	
52	5687	Vintertransport	Tilkomst til traseen til mast 207	
53a	4718	Vintertransport	Tilførselsveg til mast 212-214	
53b	2263	Vintertransport	Tilkomst vintertransport til mast 214	
53c				
54	14113	Terrengtransport	Tilkomst fra Chappiljohka og til traseen ved mast 246 og mellomlager på fjellet B55.	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
54a	5259	Vintertransport	Alternativ rute for tilkomst om vinteren for materialtransport til B55	
54b	4902	Terrengtransport	Kjøretrase for terrengtransport langs traseen på Munkavárri	
55	5520	Vintertransport	Tilkomst til traseen ved mast 222.	
55a	1339	Vintertransport	Kjøretrase for tilkomst til mast 215 nord for Store Bjørndalen	
56	5718	Vintertransport	Tilkomst for vintertransport til mast 242	
56a	6313	Vintertransport	Kjøretrase mellom mast 260 – og 275 ned mot Børselvdalen for materialtransport	
56b	811	Terrengtransport	Tracket kjøretrase for terrengtransport på barmark langs eksisterende kjørespor til mast 216	
57	4065	Terrengtransport	Transportrute for kryssing av øvre del av Store Bjørndalen og tilkomst til mast 217	
57a	6762	Terrengtransport	Tracket terrengtransport tilknyttet kjørespor 57 sør for Store Bjørndalen	
58	9078	Vintertransport	Aktuell kjøretrase for vintertransport av material nord for Čahppiljohka	
59	1926	Eksisterende veg	Tilkomst til terrengtransport fra Linkoaivi	
59a	12849	Terrengtransport	Eksisterende kjørespor/barmarksløype innover	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved

			til Børselvdalen. Vil også kunne benyttes som tilkomst vinter. Mellomlager på B60.	transport over myr/våte partier. Aktsomhet ved kryssing av vassdrag.
59b	14282	Vintertransport	Tilkomst med materialtransport inn Børselvdalen til mast 295	
60	10291	Terrengtransport	Kjøretrase for gravmaskin/terrengkjøretøy langs trase innover langs Børselva.	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning ved utvidet bruk av kjørespor ved kryssing av Børselva
60a	2631	Terrengtransport	Tracket kjørespor langs trase mellom mast 295-300	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
60b	4620	Terrengtransport	Eksisterende kjørespor fra mast 303 til Stourrajohka ved mast 314. Går utenfor traseen.	
60c	6218	Terrengtransport	Tilkomst til mastene på strekningen mellom mast 300-315.	Det er tegnet små avstikkere uten vegID som er tilkomst til mastene fra dette kjøresporet. Kjøresterkt terreng.
61a	7368	Vintertransport	Tilkomst for materialtransport fra B65 og inn til mellomlager B63 ved traseen på mast 303-304	
62	3205	Midlertidig anleggsveg	Eksisterende kjørespor som benyttes til tungtransport av linetromler til anleggsplass B63a.	Kjøresterkt terreng, må kun flytte steiner/planere noe for tilkomst langs veg med kjøretøy. Istandsettes.
63	3782	Terrengtransport	Trase for terrengkjøretøy på barmark/gravmaskin og egnet til vintertransport til mast 323-324.	
63a	6099	Vintertransport	Forlengelse av kjøretrase 63. Materialtransport opp til mast 332 og østover langs traseen på Stourraskáidi	
64	1956	Eksisterende veg	Adkomst til lagerområde B66 og terrengtransport i Sørrelvdalen	
64a	3275	Terrengtransport	Mulig tilkomst ned fra fjellet fra Stourraskáidi for terrengkjøretøy	Delvis eksisterende spor, ved utvidet bruk må det vurderes forsterkning på utsatte områder.
65	2749	Terrengtransport	Tilkomst til mast 346 og traseen vestover mot Stourraskáidi.	
65a	655	Vintertransport	Egnet stikkveg for vintertransport for kryssing av elva og materialtransport østover.	
66	3423	Terrengtransport	Kjørespor på østsiden av Sørrelva for tilkomst til mast 352 og transport langs traseen både vestover og østover mot Adamsfjorddalen.	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier.
66a	775	Terrengtransport	Tracket terrengtransport utenfor ledningstrase mellom mast 353 og 355.	

66b	474	Terrengtransport	Tracket terrengtransport utenfor ledningstrase mellom mast 355A og 356	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier. Aktsomhet ved kryssing av bekk.
66c	606	Terrengtransport	Tracket terrengtransport utenfor ledningstrase ved mast 358	
67a	282	Vintertransport	Egnet trase for vintertransport ved mast 358-359	
69	807	Eksisterende veg	Tilkomst til B72	
69a	93	Eksisterende veg	Kort stikkveg som tilkomst til anleggs plass B72	
69b	3006	Terrengtransport	Terrengtransport sørover i Adamsfjorddalen mot vinkelpunkt og riggplass B74	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier. Aktsomhet ved kryssing av bekk.
69c	740	Terrengtransport	Tilkomst til mast 367	
70	260	Eksisterende traktorveg	Transportvei for videre terrengtransport til mast 361-362	
71	2300	Ny terrengtransport	Alternativ tilkomst til mastene 362-363 og anleggs plass B74	Delvis eksisterende kjørespor. Kjøresterkt terreng.
71b	1413	Terrengtransport	Eksisterende kjørespor langs traseen i kanten av myr/våtmark mellom mast 358 og 361/362	Terrengforsterkende tiltak skal gjennomføres ved transport over myr/våte partier
72	1730	Eksisterende veg	Tilkomst fra fylkesvei 98 til anleggsplasser og ledningstrase i Adamsfjorddalen	
74	897	Eksisterende veg	Veg nord og øst for Adamselv stasjon og tilkomst til anleggs plass B75	
75	175	Eksisterende veg	Internveg på anleggs plass B70	
76a	327	Eksisterende traktovveg	Tilkomst og anleggsveg ved bygging av Lebesby transformatorstasjon.	
76b	93	Eksisterende traktorveg	Kort stikkveg i forbindelse med riggområde ved Lebesby transformatorstasjon	
76c	225	Eksisterende traktorveg	Tilkomst til mast 381	

Vedlegg 8: Oversikt over anleggsplasser

Anleggsplass ID	Maksimum areal (m ²)	Beskrivelse/funksjon	Kommentar/restriksjon/hensyn
B1	20000	Hovedlager	Eksisterende plass som i dag benyttes i Skaidi-Hyggevatn prosjektet
B1a	5600	Anleggsplass og mellomlager for mastestål.	Midlertidig arealbruk. Areal tidligere benyttet ifm Skillemoen-Skaidi
B2	560	Parkeringsareal nord for E6 ved Skaidi	Eksisterende plass
B3	1700	Trommelplass/anleggsplass øst for Skaidi. Må opparbeides og planeres for oppstilling av maskiner som skal benyttes til strekking av line.	Midlertidig arealbruk.
B4	3500	Trommel-/anleggsplass for arbeider øst for Skaidi stasjon.	Midlertidig arealbruk.
B5	5300	Premontering og lager.	Midlertidig arealbruk. Det vurderes bruk av stokkmatter for tung transport/begrenset opparbeidelse av området.
B6	22000	Trommelplass sør for Skaidielva på fjellet. Mulig noe planering. Området vil være mellomlager for mastestål som fraktes inn om vinteren.	Midlertidig arealbruk. Det vurderes bruk av terrengforsterkning/ stokkmatter ved behov.
B10	5500	Anleggsplass for trommel. Behov for oppstilling for strekking av line på begge sider av mast.	Midlertidig arealbruk. Det vurderes bruk av terrengforsterkning/ stokkmatter ved behov. Anleggsplass er justert fra mast 37 til mast 36 for å hensynta passasje mellom reingjerde og Skaidielva.
B12	14000	Hovedlager/mellomlager på fjellet for mastestål som har tilkomst fra vestsiden av Porsangerfjorden. Mulig riggområde	Midlertidig arealbruk.
B13	13108	Mellomlager av mastestål i Ytre Billefjord som kommer med lastebil. Fraktes herfra som vintertransport inn til traseen/B13.	Midlertidig arealbruk. Må bygges internveger for avlossing av mastestål.
B14	335	Parkering.	Eksisterende plass. Ved behov vil det ryddes noe skog/kratt og gruses opp.
B14b	11500	Hovedlager/mellomlager Indre Billefjord	Midlertidig arealbruk. Må bygges internveger for avlossing av mastestål. Noe skogrydding.

B15a	4800	Anleggsplass/mellomlager langs veg til Stourra Jeahkir ved Indre Billefjord.	Deler av området er gammelt grustak. Behov for skogrydding, mulig opparbeidelse av areal. Området tilbakeføres til opprinnelig stand.
B15b	25000	Større mellomlager for materiell ifm vintertransport. Mulig riggområde	Midlertidig arealbruk. I utgangspunktet vil området benyttes uten spesielle tiltak, men kan være behov for noe planering.
B16	22500	Anleggsplass/mellomlager for eventuell uttransport av materiell med helikopter. Ligger på Stourra Jeahkir.	Midlertidig arealbruk.
B17	1300	Eksisterende grustak. Parkering.	
B18	900	Mulig fremtidig parkering	Må opparbeides og avklares med hensyn på tillatelse og behov.
B18a	3192	Mellomlagring av materiell. Helikopterplass. Må flytte gjerde til grunneier. Ryddes for skog. Mulig midlertidig intern veg.	Midlertidig arealbruk
B19	2822	Mulig areal til mellomlager/premontering	Midlertidig areal
B19a	11967	Skistadion og mulig areal for premontering, mellomlagring	Eksisterende plass
B19b	2169	Mulig parkeringsareal m.m. ifm lagerareal B19a	Eksisterende plass
B20	1257	Mulig areal for vinsj	I traseen eventuell noe planering.
B21	3234	Oppstillingsplass for trommel.	Her skal brukes terrengforsterkning som stokkmatter e.l. Midlertidig plass
B21a	4470	Lagt inn som riggareal ifm 132 kV kabelanlegg og 420 kV trommelplass	Midlertidig arealbruk
B24	5421	Mellomlager/anleggsplass for uttransport Stabbursdalen nord	Eksisterende plass.
B27	28563	Hovedlager.	Midlertidig arealbruk.
B29A	2326	Oppstillingsplass for trommel.	Midlertidig arealbruk. Innenfor landskapsvernområde, særskilte krav til terrengforsterkning.
B29B	2542	Oppstillingsplass for trommel	Midlertidig arealbruk. Innenfor landskapsvernområde, særskilte krav til terrengforsterkning.
B32	1257	Mulig plassering vinsj ifm vinkelpunkt/forankring. Anleggsareal for kabelendemast/vinsj for 132 kV kabel.	Midlertidig arealbruk
B35	16923	Hovedlager. Grustak ved Rahppa	

B36	6993	Areal for trommel mellom mast 130 og 131	Eksisterende plass.
B37a	9100	Mulig riggområde/lagerplass Lakselvdalen/Skjørtenes	Eksisterende plass/grustak.
B38	2609	Areal for trommel mellom mast 145 og 146	Eksisterende plass
B41	3069	Areal for vinsj/trommel ved Ekornbakken	Midlertidig arealbruk
B41a	2142	Areal for trommel ved Ekornbakken, sør.	Midlertidig arealbruk
B42	26842	Hovedlager/utflyging Lakselvdalen/Brennelvdalen	Anleggsområde øst for Lakselva ved Gjøkenes. Kommunalt vannverk like vest for området. Eksisterende plass.
B43	6929	Helikopter/lagringsplass ifm utflyging mastestål Lakselv-Brennelvdalen	Eksisterende plass
B44	1949	Trommelplass ved Lakselv stasjon. Må opparbeides og planeres for oppstilling av maskiner som skal benyttes til strekking av line.	Midlertidig arealbruk
B47	8832	Anleggsplass og lagerområde for mastestål i Brennelvdalen	Ligger på dyrket mark. Særskilte krav til bruken av området blir stilt for å unngå skade.
B48	1258	Areal for trommel/vinsj i Brennelvdalen	Midlertidig arealbruk. En del fjell krever trolig sprengning. Istandsettes og terrengtilpasses.
B48b	1811	Areal for trommel/vinsj i Brennelvdalen	Midlertidig arealbruk. En del fjell krever trolig sprengning. Istandsettes og terrengtilpasses.
B48c	911	Brems vinsj plass Fossetrand alt 1.02	
B49	27487	Hovedlager ved Caskil	Midlertidig arealbruk. Kjøresterkt terreng
B50	3685	Vinsj og/eller trommelplass ved Caskil	Midlertidig arealbruk
B51	4016	Areal på fjellet ved mast 207 for trommel.	Midlertidig arealbruk. Begrenset grad av opparbeidelse/planering.
B52	33622	Mellomlager og areal for trommel	Midlertidig arealbruk. Begrenset grad av opparbeidelse/planering.
B53	33034	Hovedlager på fjellet ved ankomst trase fra vintertrase 55	Midlertidig arealbruk
B54	6487	Trommel/vinsj plass ved mast 231	Midlertidig arealbruk
B55	91830	Hovedlager. Øst for Store Holmevann, ved mast 250. Lagerareal benyttes for mellomlagring og montering av mastestål	Midlertidig arealbruk
B55b	7469	Areal for trommel/vinsj ved mast 243	Midlertidig arealbruk

B56a	4362	Anleggsplass vintertransport Cahppiljokka. Ved fylkesvei 98	Midlertidig arealbruk
B56c	5664	Riggplass benyttet ved rep av Ada-Lak. Ved fylkesvei 98	Eksisterende grustak
B57	1257	Brems/vinsj 1.0 sørvest for Børsevdalen	Midlertidig arealbruk
B58	5536	Areal for trommel/vinsj ved mast 269	Midlertidig
B59	12966	Mellomlagring av materiell på eksisterende areal på Børsevfjellet ved fv.98	Eksisterende plass.
B60	43663	Mellomlagringsplass vintertransport Børsevdalen	Midlertidig arealbruk
B61a	3029	Trommelplass vest mast 290	Midlertidig arealbruk
B61b	3097	Trommelplass øst mast 290	Midlertidig arealbruk
B62	32967	Mellomlagring ved Stourrajohka for inntransport til mast 315	Midlertidig arealbruk. Området må mulig planeres noe.
B63	19240	Mellomlager vintertransport	Midlertidig arealbruk
B63a	21990	Trommelplass og mellomlager ved mast 315	Midlertidig plass
B63b	2199	trommelplass øst mast 315	Midlertidig plass
B64	13175	Mulig lager/premontering ved fv 98 ved Stourrajohka	Midlertidig
B65	8715	Mellomlager ved fylkesvei Børsevfjellet for vintertransport	Midlertidig arealbruk
B66a	20929	Premontering/lager Kunes	Midlertidig arealbruk
B66b	9534	Mulig trommelplass og lagerareal	Midlertidig arealbruk
B67	4248	Trommelplass ved mast 347 i Sørsevdalen	Midlertidig arealbruk, aktsomhet nærhet til Sørseva
B68	1257	Brems/Vinsj Sørsevdalen	Midlertidig arealbruk
B70	15076	Premontering/lager. Ved Adamsfjordelva og fv 98	Midlertidig arealbruk.
B71	1661	Eksisterende plass. Premontering/Lager Adamsfjorddalen	Eksisterende parkeringsplass
B72	11852	Premontering/lager	Eksisterende areal
B74	10513	Vinch/brems evt trommelplass. Aktuelt å fly ut stokkmatter/terrengforsterkning, eventuelt kun vintertransport. 18 tromler skal transporteres hit og mellomlagres.	Midlertidig arealbruk. Viktig vinkelpunkt med forankringsmast, men ligger på myr/palsmyr. Særskilte tiltak skal iverksettes for å redusere påvirkning.

B75	3136	Areal for arbeid med ombygging av 132 kV.	Eksisterende areal
R1	1091	Anleggs plass ifm Lebesby transformatorstasjon	Midlertidig arealbruk
R2	634	Anleggs plass ifm Lebesby transformatorstasjon	Midlertidig arealbruk
R3	2201	Anleggs plass ifm Lebesby transformatorstasjon	Midlertidig arealbruk
R4	5603	Anleggs plass ifm Lebesby transformatorstasjon	Midlertidig arealbruk
R5	1509	Anleggs plass ifm Lebesby transformatorstasjon	Midlertidig arealbruk

Vedlegg 9: Oversikt over øvrige anleggsrestriksjoner

Restriksjons ID	Type	Mastenr/beliggenhet	Kommentar/restriksjon/hensyn
TR1	Transport	BM5 – BM6	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR3	Transport	FM36 – BM37	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning i kantsone ved kryssing av Skaidielva på barmark
TR4	Transport	BM40 – BM43	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR5	Transport	Terrengtransport ID 10b Gottetjåvri	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR7	Transport	Terrengtransport ID 10b Ytre Billefjordelva	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning i kantsone ved kryssing av Ytre Billefjordelva på barmark
TR8	Transport	Terrengtransport ID 10b Ytre Billefjordalen	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR10	Transport	Terrengtransport ID 18B Luoppaljeakkit	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR11	Transport	FM65 – FM66	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR15	Transport	BM79B – FM80B	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR17	Transport	Terrengtransport ID 26a Stabbursdalen nord	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR18	Transport	BM87B – FM88B	Terrengforsterkning ved transport på barmark. Kun transport ifm nedgravd toppline
TR19	Transport	FM88B – BM89B	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR20	Transport	Terrengtransport langs eksisterende 132 kV trase Lodderodojeaggi øst	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR21	Transport	FM106B – FM107B	Terrengforsterkning ved transport på barmark. Kun transport ifm nedgravd toppline
TR22	Transport	BM155 – BM156	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR23	Transport	BM156 – BM156	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR23a	Transport	BM177 – FM178	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning i kantsone ved kryssing av Brennelva på barmark
TR24	Transport	BM180 – BM181	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR25	Transport	BM193 – BM194	Terrengforsterkning ved transport på barmark

TR26	Transport	BM276 – FM277	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning i kantsone ved kryssing av Børselva på barmark
TR27	Transport	BM293 – BM297 Terrengtransport ID 60 og ID 60a	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning på barmark langs kjørespor
TR28	Transport	FM315 – BM316 Stourrajohka	Ingen kryssing av Stourrajohka med terrengtransport
TR29	Transport	FM326 – BM327	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR30	Transport	BM346 – FM347	Det skal vurderes behov for terrengforsterkning i kantsone ved kryssing av Sørrelva på barmark
TR31	Transport	BM355A – BM356	Ingen transport på barmark
TR31a	Transport	BM358 – FM 359 Terrengtransport ID 71b	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR32	Transport	FM359 – BM365 Terrengtransport ID 71b og ID 69b	Terrengforsterkning ved transport på barmark
TR33	Transport	BM367 – BM368	Ingen transport på barmark
TR34	Transport	BM371 – BM372	Terrengforsterkning ved transport på barmark. Det skal vurderes terrengforsterkning av kantsone ved kryssing av Adamsfjordelva på barmark
M-M1	Naturmangfold	BMV76 – BM77	Hagemark Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
M-M2	Naturmangfold	BM79B – FM80B Terrengtransport ID 23b	Krypsivaks Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
M-M3	Naturmangfold	BM79B – BM82B Morššajeaggi	Palsmyr Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
M-M4	Naturmangfold	132 kV jordkabel	Våteng Ingen transport/anleggsaktivitet innenfor avgrenset område
M-M5	Naturmangfold	132 kV jordkabel	Flommarksskog Ingen transport/anleggsaktivitet innenfor avgrenset område
M-M6	Naturmangfold	FM90B – BM91B	Flommarksskog Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
M-M7	Naturmangfold	FM91B – BM112B	Stabbursdalen landskapsvernområde Ingen bakketransport utenfor terrengkjørespor
M-M8	Naturmangfold	BM139 – BM140	Kalkbjørkeskog Ingen bakketransport innenfor avgrenset område

M-M9	Naturmangfold	BM141 – BM142	Boreal hei Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
M-M10	Naturmangfold	BM149A – BM150A	Kalkfattig fjellhei, leside og tundra Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
M-M11	Naturmangfold	BM154 – BM155	Flommarkskog Ingen bakketransport innenfor avgrenset område
V-V1	Vannforsyning	Terrengtransport ID 10b	Jeahkirjávvrit Drikkevannsreservoar. Bakketransport må følge kjørespor. Aktsomhet utslipp/forurensning
V-V2	Vannforsyning	BM139 – BM140	Musvannbakken Privat brønn. Ingen bakketransport innefor avgrenset område. Aktsomhet utslipp/forurensning.

Nedgravde toppliner vist i blå trase
der den går utenom 420 kV trase

Nedgravde toppliner
følger 420 kV traseen.

Oppstillingsplasser for
linetromler; B29A og
B29B

Eksisterende 132 kV
og 66 kV rives

Aktuell kjøretrase
for vintertransport

102B-107B foreslås som
grønnmalte master iht
konsesjonsvilkår

Klopping /
terrengforsterkning ved
transport over myra

Trase for kabel følger
eksisterende kjørespor

Kartforklaring

- Konsesjonsgitt ledningstrase
- Nedgravde toppliner
- Riving av eksisterende ledning
- Grønnmalt
- Ingen
- Planlagt kabeltrasé
- Anleggsareal
- Vei, eksisterende
- Traktorvei, eksisterende
- Terrengtransport, eksist.
- Terrengtransport, ny
- Vintertransport

Arkivsaksnr: 2020/9317-27

Saksbehandler: Tor Asbjørn
Aslaksen Simonsen

Dato: 09.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	47/2026	18.09.2026

Vedlegg:

- 1 Innspill til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby

Forvalters innstilling

Nasjonalparkstyret har vurdert forslag til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby, med spesiell vekt på kraftledningen som går gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Nasjonalparkstyret har følgende innspill til detaljplanen:

1. *Virkning på landskapet*

Av hensyn til å begrense virkningen på landskapsvernområdet av ny 420 kV kraftledning, er nasjonalparkstyret positiv til at master gjennom landskapsvernområdet males mørkegrønne, at topplinje graves ned, at mastene bygges lavere enn det som er vanlig andre steder, at mastene noen steder er grønne samt at ledningene er matte.

2. *Hensyn til fugl*

Nasjonalparkstyret er også positiv til at det er satt vilkår for å hensynta fugl, og da spesielt dverggåsa, gjennom tiltak som nedgraving av topplinje, merking av kraftledninger med fugleavvisere og bygging av lavere master.

I detaljplanen står det at kraftledninger skal bygges som matt linje. Dersom matte linjer øker kollisjonsfaren for fugl, bør en vurdere annen farge på linjene gjennom landskapsvernområdet.

3. *Skogrydding/furuskog*

Det er opplyst at det vil bli begrenset med skogrydding langs 420 kV kraftledningen Skaidi - Lebesby. I detaljplanen står det at skogryddingen skal begrenses innenfor naturtypelokaliteter og i furuskogen ved Njallavárri, og i områder med skog er det i hovedsak kun behov for skogrydding ved mastepunktene over et areal på 40x40 meter. Ellers vil linjene i stor grad spennes over bestående skog, som nesten utelukkende består av forholdsvis lav bjørkeskog.

I forbindelse med strekking av linjer vil det være behov for å rydde enkelttrær, eventuelt greiner langs hele traséen. Dette for å unngå at linjene hekter borti trær/ greiner. I tillegg vil det være behov for noe skogrydding enkelte steder for å få plass til transport som skal foregå langs kraftledningen.

Skogsavfall/virke kappes opp og legges på bakken for å hurtigst mulig starte nedbrytning. Større virke/trær vil om mulig fraktes ut.

I furuskogen ved Njallavárri er det også stilt vilkår om at Statnett skal bygge lave master, men her har Statnett justert traséen noe mot øst som bidrar til at behovet for hogst reduseres noe. Det er mest furuskog mellom mast 104 B og 106 B.

Verneformålet i verneforskriften § 2 tar blant annet sikte på sikre et område med verdens nordligste furuskog. Nasjonalparkstyret synes det ut fra foreliggende dokumentasjon er vanskelig kvantifisere mengden/antallet furu som skal tas ut i forbindelse med det omsøkte tiltaket. Derfor ønsker styret at antallet furutrær/kvantum som hogges skal registreres.

Styret ønsker også at Statnett i ettertid vurderer mengden/kvantum furutrær tatt ut i forhold til eksisterende furuskog i landskapsvernområdet i dag. I dette regnestykket bør også hogstforbud i en bredde på 40 meter, og der hvor furuskog naturlig vokser, utgjøre en del av vurderingen. Dette kan gi nasjonalparkstyret en bedre oversikt over konsekvensene av tiltaket.

4. *Bruk av eksisterende/nye kjørespor*

I følge detaljplanen vil det bli behov for forholdsvis omfattende terrengtransport på barmark. Statnett skal likevel så langt det er praktisk mulig gjenbruke eksisterende kjørespor ved barmarkskjøring.

I søknaden fra Statnett, jf. vedlegg 3, legges det opp til at eksisterende kjørespor skal benyttes. Av søknaden kommer det ikke klart frem hva som ligger i eksisterende kjørespor - om de er lovlige, om de går over våtmarksområder, om de ligger i et sensitivt område m.v. Nasjonalparkstyret har ikke forslag til alternative traséer. Styret oppfordrer Statnett til å vurdere om bruk av eksisterende kjørespor kan føre til mer skade på naturen enn bruk av alternative traséer.

For å unngå omfattende kjøring i terrenget, med fare for stor skade på grunn og vegetasjon, oppfordrer nasjonalparkstyret Statnett til å merke løypene, eventuelt legge traséene inn digitalt, slik at førerne av kjøretøyene kan holde seg til fastsatte traséer.

5. *Terrengtransport på snødekt mark*

Nasjonalparkstyret ønsker at mest mulig av transporten skal foregå på snødekt mark. For nasjonalparkstyret er det viktig at denne transporten gjennomføres slik at skader på grunn og vegetasjon unngås. Dette innebærer at transporten kun må foregå når det er tilstrekkelig store mengder snø på bakken, og bakken er frosset, slik at en kan unngå skade på grunn og vegetasjon. Kjøring på høydedrag, der det gjerne er mer vindfullt, kan lett føre til skade på grunn og vegetasjon. Det er gjerne mindre snø på høydedragene enn i lavereliggende områder.

6. *Revegetering*

Statnett har ikke planlagt å etablere nye permanente veger, anleggsplasser eller lignende i landskapsvernområdet i forbindelse med prosjektet, og nasjonalparkstyret legger til grunn at det ikke tilføres masser for å forsterke kjørespor/veger. Merk at oppgradering av parkeringsplasser og veger er søknadspliktig etter henholdsvis verneforskriften § 3 punkt

1.3 og naturmangfoldloven § 48.

Ved kjøring på eksisterende kjørespor, eventuelt på nye traséer, vil det lett kunne oppstå slitasje og skade på grunn og vegetasjon. Kjørespor kan oppstå allerede etter én kjøretur. Rundt mastepunkter, ved midlertidige mastepunkter m.v. vil slitasjen på grunn og vegetasjon bli stor.

I utgangspunktet vil alle midlertidige anleggsveger tilbakeføres ved at de tildekkes og terrengtilpasses med stedegne vekstmasser. Siden det ikke skal etableres anleggsveger i landskapsvernområdet, vil dette ikke være aktuelt.

Nasjonalparkstyret understreker at alle sår og skader i terrenget som oppstår som følge av tiltaket, må repareres, jf. naturmangfoldloven § 11 om at kostnadene ved miljø-forringelse skal bæres av tiltakshaver. Nasjonalparkstyret forventer derfor at alle skader- og repasjoner på landskapsvernområdet dokumenteres. Det kan være naturlig å kalle inn nasjonalparkforvalter på befaring underveis i prosessen, både for å se på eventuelle skader og reparasjon av disse.

7. *Terrengforsterkning*

I detaljplan er det satt restriksjoner knyttet til våtmark/myr og bruk av fagkyndig kompetanse i sammenheng med andre naturtypelokaliteter og enkelte arter. For å redusere mulighetene for at det oppstår skader på terreng og vegetasjon bør unngå våtmarks-/sårbare områder, og heller kjøre på kjøresterk mark. Dersom en likevel må kjøre i sårbare områder som lett ødelegges, må terrengforsterkning benyttes (for eksempel stokkmatter). «Viftekjøring» bør også unngås.

8. *Riving av 66- og 132 kV kraftledning*

På strekningen hvor 132 kV ledningen Skaidi-Lakselv skal bygges om som jordkabel skal luftledningen rives, noe som betyr at 132 kV ledningen gjennom landskapsvernområdet skal rives. I tillegg rives Area Nett sin 66 kV kraftledning på samme strekning, også i landskapsvernområdet. Linjene mellom mastene skytes eller klippes ned og samles opp for uttransport. Hvis det er mulig, bør uttransporten av ledningene foregå ved bruk av helikopter og/eller på vinterføre, for å unngå at det oppstår kjørespor.

Trestolpemastene veltes eller demonteres ved bruk av gravemaskin og/eller helikopter. Mastefundament vil fjernes 20-30 cm under eksisterende terreng og mastepunktene istandsettes med stedegne masser for naturlig revegetering. I utgangspunktet ønsker nasjonalparkstyret at mastene i sin helhet skal rives, også den delen av mastene som står nede i grunnen.

Hvis dette medfører terrengtransport og økt fare for skade på grunn og vegetasjon, er nasjonalparkstyret enig i at en del av mastefundamentet kan stå igjen. Nasjonalparkstyret foreslår at mastene kan kappes minimum 40 cm under eksisterende terreng og at hullene fylles igjen med stedegne masser. Uttransport av stolper bør foregå på vinterføre, eventuelt ved bruk av helikopter.

9. *Toppmasser*

Dybde blir prosjektert for hver mast (normalt 3-4 meter). I hver fundamentgrop avrettes massene før plassering av prefabrikerte stålfundamenter, jf. figur 2 under. Stedlige avgravde masser fylles så tilbake rundt fundamentet. Avgravde toppmasser legges tilbake til slutt for istandsetting. Nasjonalparkstyret er opptatt av at toppmassene må legges for seg og ikke blandes med andre masser, slik at den naturlige revegeteringen kan foregå naturlig og så raskt som mulig.

Det vil være transport av større gravemaskin til hvert løsmassefundament. Prinsippet er at gravemaskinen følger barmarksløyper inn til ledningstraséen og belter seg langs denne til hvert mastepunkt. Det er en fordel at mastefundamenter graves i sommer-halvåret for å bedre kunne skille og sortere toppmasser fra andre stedlige masser. I områder med våtmark vil det enkelte steder være nødvendig med terrengforsterkende tiltak for å unngå omfattende kjøreskader. Styret synes det er positivt at det legges vekt på å ta vare på toppmassene, og at terrengforsterkende tiltak benyttes i så stor grad som mulig for å unngå skade på grunn og vegetasjon.

Figur 1 Eksempel på et typisk prefabrikkert mastefundament. Prinsippet er at man tar vare på det øverste topplaget av vekstmasser, som legges tilbake på toppen i forbindelse med tilbakeføring og istandsetting av naturen. Fundamentene som skal benyttes i Stabbursdalen landskapsvernområdet kan skille seg fra fundamentene som er vist på dette bildet.

10. Terrengtransport om vinteren

Terrengtransport vil også foregå om vinteren, da ved bruk av beltegående maskiner som frakter materiell. I tidligere prosjekter har tråkkemaskiner blitt benyttet til dette, og det er også dette som er planlagt for byggingen av Skaidi-Lebesby. Om vinteren vil det også bli benyttet snøskutere for persontransport, i tillegg til helikopter.

Det er viktig at de som jobber på anlegget har muligheter til å ta seg ned fra fjellet også i tilfeller det ikke er mulig å fly helikopter på grunn av vær. Det er terrengtransport som foregår på barmark som vil føre til synlige kjørespor og terrengskader. I anleggsfasen er ikke dette til å unngå, men alle områdene som blir skadet skal istandsettes etter at anlegget er ferdig bygget. Ved spesielt utsatte områder, som blant annet våtmarksområder, vil det benyttes

Styret er positiv til at terrengtransport også foregår om vinteren, herunder bruk av snøskuter for transport av personell i tillegg til helikopter. Dette vil være positivt med hensyn på mulige terrengskader.

11. Beskyttelse av vekstmasser

For alle midlertidige anleggs/transportveier er det viktig at eksisterende vekstmasser fra areal som skal brukes, ivaretas i anleggsfasen. Der hvor det er tynt vegetasjonsdekke kan det være vanskelig å skave av vekstmasser og det vil også være utfordrende å mellomlagre og tilbakeføre slike masser.

Iht. NVEs veileder for terrengbehandling ved bygging av vassdrags- og energianlegg (2021) skal det på slike steder vurderes å la vekstjorda med overliggende vegetasjon bli liggende og heller forsøke å beskytte det ved å legge duk og masser over. Det vil også vurderes at korte strekk med anleggsveier bygges ved bruk av stokkmatter i stedet for at det benyttes pukk/bærelag.

Nasjonalparkstyret har forståelse for at det kan være vanskelig å skave av vekstmasser der det er tynt vegetasjonsdekke, og er enig med NVE om at alternative metoder kan benyttes, for eksempel gjennom beskyttelse av vekstlaget.

12. Istandsettelse/tilbakeføring av permanente/midlertidige anlegg

Iht. anleggskonsesjon er fristen for istandsettelse av areal satt til 2034.

Det skilles under mellom istandsettelse og tilbakeføring av permanente og midlertidige anlegg. For de permanente skal istandsettelsen i størst mulig grad være visuelle forbedringer av nye inngrep. For midlertidige arealer skal arealene i størst mulig grad tilbakeføres og istandsettes slik tidligere tilstand kan reetableres.

Nasjonalparkstyret er opptatt av at areal i så stor grad som mulig må tilbakeføres slik de var før inngrepet ble gjennomført, og at styret må få muligheten til å vurdere sluttresultatet gjennom befaringer og eventuelt godkjenne istandsettelsen.

13. Tilbakeføring/istandsetting/nye arter

For 420 kV ledningen og kabelanlegget, inklusive kabelendemastene, er det i hovedsak arealer som mastepunkter og kabelgrøften (inklusive anleggsveien) som blir gjenstander for istandsetting.

De berørte arealene vil terrengtilpasses og organisk vekstjord tilbakeføres for til rettelegging for naturlig revegetering. Frøblandinger kan benyttes for hurtigere vegetering, men frøblandingene skal da inneholde frø fra planter som er naturlig hjemmehørende i regionen.

Midlertidige anlegg, som midlertidige veier, kjøretraseer i utmark (eksempelvis mellom mastepunkter), og midlertidige rigg- og anleggsarealer skal istandsettes etter endt anleggsdrift. Ved alle midlertidige arealer som skal benyttes under anleggsarbeidet som krever opparbeidelse/graving, og som inneholder vekstjord, skal det vurderes om vekstjorda skaves av og mellomlagres i ranker langs anleggsarealet. Alternativet vil være om det benyttes terrengforsterkning, duk/pukk eller andre tiltak som beskytter vekstmassene. Mellomlagrete vekstmasser skal etter endt anleggsarbeid tilbakeføres og benyttes for å tilrettelegge for revegetering.

Styret har kommentert tilbakeføring/istandsetting under punktene 6, 9, 11 og 12 ovenfor, og vil ikke si så mye mer under dette punktet. Styret vil imidlertid presisere at innføring av nye plantearter er forbudt etter forskriften § 3 punkt 2.1, og at dette kan skje på flere måter, for eksempel gjennom frøblandinger, flytting av utstyr med jordrester m.v.

Avslutningsvis vil vi kommentere alternative utfall på søknaden fra Statnett SF om etablering av 420 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, som henger tett sammen med denne saken.

Dersom styret går inn for å gi tillatelse til det omsøkte tiltaket, vil det være muligheter til å stille en rekke vilkår for ivareta- og redusere skader på natur og verneverdier.

Dersom det derimot gis avslag, vil saken, dersom styret opprettholder vedtaket om avslag etter klage, gå til Miljødirektoratet som kan prøve alle sider ved saken, herunder ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen og omgjøre vedtaket.

Saksopplysninger

Det vises til brev fra Norges vassdrags- og energidirektorat datert 12. juni 2026 (ref.: 2026/01327-19) om høring og konsultasjon i forbindelse med detaljplaner for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby.

Innledning

Statnett skal bygge ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby. Tiltaket styrker strømforsyningen i Øst-Finnmark og legger til rette for næringsutvikling og ny kraft-produksjon. Langs hele ledningstraseén berøres beiteområder for tamrein, og langs traseén er det også registrert flere hekkeområder/leveområder for sårbare fugl.

Anleggsperioden vil innebære negative virkninger for det ytre miljøet. Statnett vil forsøke å redusere virkningene og belastningen av anleggsperioden til et minimum gjennom detalj-planen. Detaljplanen beskriver aktiviteter som skal gjennomføres som del av prosjektet, det vil si anleggsaktiviteter, transport, arealbruk og utforming av anlegg. Detaljplanen beskriver også hvordan det skal tas hensyn til ulike miljøverdier som berøres av anleggsarbeidet og hvordan vilkår i anleggskonsesjonen skal følges opp.

Bakgrunn

Norges vassdrags- og energidirektorat mottok 12. juni 2026 detaljplan fra Statnett for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon. Detalj-planen ble sendt på høring til blant annet Stabbursdalen nasjonalparkstyre, med frist til 31. juli for å komme med uttalelse. Nasjonalparkstyret har i brev til Statnett 28. juli 2026 bedt om utsatt frist til 25. september 2026, da neste styremøte ikke er før den 18. september 2026. I e-post fra Norges vassdrags- og energidirektorat den 28. august 2026 gis det utsatt frist til 25. september 2026 for uttalelse til detaljplanen.

**Stabbursdalen
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Vestre Porsangerveien 1335
9710 Indre Billefjord

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 77
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/stabbursdalen

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Saksbehandler Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen

Vår ref. 2020/9317-22 432.3

Deres ref.

Dato 09.09.2026

Innspill til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby

Det vises til brev fra Norges vassdrags- og energidirektorat datert 12. juni 2026 (ref.: 202601327-19) om høring og konsultasjon i forbindelse med detaljplaner for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby.

Innledning

Statnett skal bygge ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby. Tiltaket styrker strømforsyningen i Øst-Finnmark og legger til rette for næringsutvikling og ny kraftproduksjon. Langs hele ledningstraseén berøres beiteområder for tamrein, og langs traseén er det også registrert flere hekkeområder/leveområder for sårbare fugl.

Anleggsperioden vil innebære negative virkninger for det ytre miljøet. Statnett vil forsøke å redusere virkningene og belastningen av anleggsperioden til et minimum gjennom detaljplanen. Detaljplanen beskriver aktiviteter som skal gjennomføres som del av prosjektet, det vil si anleggsaktiviteter, transport, arealbruk og utforming av anlegg. Detaljplanen beskriver også hvordan det skal tas hensyn til ulike miljøverdier som berøres av anleggsarbeidet og hvordan vilkår i anleggskonsesjonen skal følges opp.

Bakgrunn

Norges vassdrags- og energidirektorat mottok 12. juni 2026 detaljplan fra Statnett for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi transformatorstasjon og Lebesby transformatorstasjon. Detaljplanen ble sendt på høring til blant annet Stabbursdalen nasjonalparkstyre, med frist til 31. juli for å komme med uttalelse. Nasjonalparkstyret har i brev til Statnett 28. juli 2026 bedt om utsatt frist til 25. september 2026, da neste styremøte ikke er før den 18. september 2026. I e-post fra Norges vassdrags- og energidirektorat den 28. august 2026 gis det utsatt frist til 25. september 2026 for uttalelse til detaljplanen.

Innspill

Nasjonalparkstyret har vurdert forslag til detaljplan for ny 420 kV kraftledning mellom Skaidi og Lebesby, med spesiell vekt på kraftledningen som går gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde.

Nasjonalparkstyret har følgende innspill til detaljplanen:

1. *Virkning på landskapet*

Av hensyn til å begrense virkningen på landskapsvernområdet av ny 420 kV kraftledning, er nasjonalparkstyret positiv til at master gjennom landskapsvernområdet males mørkegrønne, at topplinje graves ned, at mastene bygges lavere enn det som er vanlig andre steder, at mastene noen steder er grønne samt at ledningene er matte.

2. *Hensyn til fugl*

Nasjonalparkstyret er også positiv til at det er satt vilkår for å hensynta fugl, og da spesielt dverggåsa, gjennom tiltak som nedgraving av topplinje, merking av kraftledninger med fugleavvisere og bygging av lavere master.

I detaljplanen står det at kraftledninger skal bygges som matt linje. Dersom matte linjer øker kollisjonsfaren for fugl, bør en vurdere annen farge på linjene gjennom landskapsvernområdet.

3. *Skogrydding/furuskog*

Det er opplyst at det vil bli begrenset med skogrydding langs 420 kV kraftledningen Skaidi - Lebesby. I detaljplanen står det at skogryddingen skal begrenses innenfor naturtypelokaliteter og i furuskogen ved Njallavárri, og i områder med skog er det i hovedsak kun behov for skogrydding ved mastepunktene over et areal på 40x40 meter. Ellers vil linjene i stor grad spennes over bestående skog, som nesten utelukkende består av forholdsvis lav bjørkeskog.

I forbindelse med strekking av linjer vil det være behov for å rydde enkelttrær, eventuelt greiner langs hele traséen. Dette for å unngå at linjene hekter borti trær/ greiner. I tillegg vil det være behov for noe skogrydding enkelte steder for å få plass til transport som skal foregå langs kraftledningen.

Skogsavfall/virke kappes opp og legges på bakken for å hurtigst mulig starte nedbrytning. Større virke/trær vil om mulig fraktes ut.

I furuskogen ved Njallavárri er det også stilt vilkår om at Statnett skal bygge lave master, men her har Statnett justert traséen noe mot øst som bidrar til at behovet for hogst reduseres noe. Det er mest furuskog mellom mast 104 B og 106 B.

Verneformålet i verneforskriften § 2 tar blant annet sikte på sikre et område med verdens nordligste furuskog. Nasjonalparkstyret synes det ut fra foreliggende dokumentasjon er vanskelig kvantifisere mengden/antallet furu som skal tas ut i forbindelse med det omsøkte tiltaket. Derfor ønsker styret at antallet furutrær/kvantum som hogges skal registreres.

Styret ønsker også at Statnett i ettertid vurderer mengden/kvantum furutrær tatt ut i forhold til eksisterende furuskog i landskapsvernområdet i dag. I dette regnestykket bør også hogstforbud i en bredde på 40 meter, og der hvor furuskog naturlig vokser, utgjøre en del av vurderingen. Dette kan gi nasjonalparkstyret en bedre oversikt over konsekvensene av tiltaket.

4. *Bruk av eksisterende/nye kjørespor*

I følge detaljplanen vil det bli behov for forholdsvis omfattende terrengtransport på barmark. Statnett skal likevel så langt det er praktisk mulig gjenbruke eksisterende kjørespor ved barmarkskjøring.

I søknaden fra Statnett, jf. vedlegg 3, legges det opp til at eksisterende kjørespor skal benyttes. Av søknaden kommer det ikke klart frem hva som ligger i eksisterende kjørespor - om de er lovlige, om de går over våtmarksområder, om de ligger i et sensitivt område m.v. Nasjonalparkstyret har ikke forslag til alternative traséer. Styret oppfordrer Statnett til å vurdere om bruk av eksisterende kjørespor kan føre til mer skade på naturen enn bruk av alternative traséer.

For å unngå omfattende kjøring i terrenget, med fare for stor skade på grunn og vegetasjon, oppfordrer nasjonalparkstyret Statnett til å merke løypene, eventuelt legge traséene inn digitalt, slik at førerne av kjøretøyene kan holde seg til fastsatte traséer.

5. *Terrengtransport på snødekt mark*

Nasjonalparkstyret ønsker at mest mulig av transporten skal foregå på snødekt mark. For nasjonalparkstyret er det viktig at denne transporten gjennomføres slik at skader på grunn og vegetasjon unngås. Dette innebærer at transporten kun må foregå når det er tilstrekkelig store mengder snø på bakken, og bakken er frosset, slik at en kan unngå skade på grunn og vegetasjon. Kjøring på høydedrag, der det gjerne er mer vindfullt, kan lett føre til skade på grunn og vegetasjon. Det er gjerne mindre snø på høydedragene enn i lavereliggende områder.

6. *Revegetering*

Statnett har ikke planlagt å etablere nye permanente veger, anleggsplasser eller lignende i landskapsvernområdet i forbindelse med prosjektet, og nasjonalparkstyret legger til grunn at det ikke tilføres masser for å forsterke kjørespor/veger. Merk at oppgradering av parkeringsplasser og veger er søknadspliktig etter henholdsvis verneforskriften § 3 punkt 1.3 og naturmangfoldloven § 48.

Ved kjøring på eksisterende kjørespor, eventuelt på nye traséer, vil det lett kunne oppstå slitasje og skade på grunn og vegetasjon. Kjørespor kan oppstå allerede etter én kjøretur. Rundt mastepunkter, ved midlertidige mastepunkter m.v. vil slitasjen på grunn og vegetasjon bli stor.

I utgangspunktet vil alle midlertidige anleggsveger tilbakeføres ved at de tildekkes og terrengtilpasses med stedegne vekstmasser. Siden det ikke skal etableres anleggsveger i landskapsvernområdet, vil dette ikke være aktuelt.

Nasjonalparkstyret understreker at alle sår og skader i terrenget som oppstår som følge av tiltaket, må repareres, jf. naturmangfoldloven § 11 om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver. Nasjonalparkstyret forventer derfor at alle skader- og repasjoner på landskapsvernområdet dokumenteres. Det kan være naturlig å kalle inn nasjonalparkforvalter på befaring underveis i prosessen, både for å se på eventuelle skader og reparasjon av disse.

7. *Terrengforsterkning*

I detaljplan er det satt restriksjoner knyttet til våtmark/myr og bruk av fagkyndig kompetanse i sammenheng med andre naturtypelokaliteter og enkelte arter. For å redusere mulighetene for at det oppstår skader på terreng og vegetasjon bør unngå våtmarks-/sårbare områder, og heller kjøre på kjøresterk mark. Dersom en likevel må kjøre i sårbare områder som lett ødelegges, må terrengforsterkning benyttes (for eksempel stokkmatter). «Viftekjøring» bør også unngås.

8. *Riving av 66- og 132 kV kraftledning*

På strekningen hvor 132 kV ledningen Skaidi-Lakselv skal bygges om som jordkabel skal luftledningen rives, noe som betyr at 132 kV ledningen gjennom landskapsvernområdet skal rives. I tillegg rives Area Nett sin 66 kV kraftledning på samme strekning, også i landskapsvernområdet. Linjene mellom mastene skytes eller klippes ned og samles opp for uttransport. Hvis det er mulig, bør uttransporten av ledningene foregå ved bruk av helikopter og/eller på vinterføre, for å unngå at det oppstår kjørespor.

Trestolpemastene veltes eller demonteres ved bruk av gravemaskin og/eller helikopter. Mastefundament vil fjernes 20-30 cm under eksisterende terreng og mastepunktene istandsettes med stedegne masser for naturlig revegetering. I utgangspunktet ønsker nasjonalparkstyret at mastene i sin helhet skal rives, også den delen av mastene som står nede i grunnen.

Hvis dette medfører terrengtransport og økt fare for skade på grunn og vegetasjon, er nasjonalparkstyret enig i at en del av mastefundamentet kan stå igjen. Nasjonalparkstyret foreslår at mastene kan kappes minimum 40 cm under eksisterende terreng og at hullene fylles igjen med stedegne masser. Uttransport av stolper bør foregå på vinterføre, eventuelt ved bruk av helikopter.

9. *Toppmasser*

Dybde blir prosjektert for hver mast (normalt 3-4 meter). I hver fundamentgrop avrettes massene før plassering av prefabrikerte stålfundamenter, jf. figur 2 under. Stedlige avgravde masser fylles så tilbake rundt fundamentet. Avgravde toppmasser legges tilbake til slutt for istandsetting. Nasjonalparkstyret er opptatt av at toppmassene må legges for seg og ikke blandes med andre masser, slik at den naturlige revegeteringen kan foregå naturlig og så raskt som mulig.

Det vil være transport av større gravemaskin til hvert løsmassefundament. Prinsippet er at gravemaskinen følger barmarksløyper inn til ledningstraséen og belter seg langs denne til hvert mastepunkt. Det er en fordel at mastefundamenter graves i sommerhalvåret for å bedre kunne skille og sortere toppmasser fra andre stedlige masser. I områder med våtmark vil det enkelte steder være nødvendig med terrengforsterkende tiltak for å unngå omfattende kjøreskader. Styret synes det er positivt at det legges vekt på å ta vare på toppmassene, og at terrengforsterkende tiltak benyttes i så stor grad som mulig for å unngå skade på grunn og vegetasjon.

Figur 1 Eksempel på et typisk prefabrikkert mastefundament. Prinsippet er at man tar vare på det øverste topplaget av vekstmasser, som legges tilbake på toppen i forbindelse med tilbakeføring og istandsetting av naturen. Fundamentene som skal benyttes i Stabbursdalen landskapsvernområdet kan skille seg fra fundamentene som er vist på dette bildet.

10. Terrengtransport om vinteren

Terrengtransport vil også foregå om vinteren, da ved bruk av beltegående maskiner som frakter materiell. I tidligere prosjekter har tråkkemaskiner blitt benyttet til dette, og det er også dette som er planlagt for byggingen av Skaidi-Lebesby. Om vinteren vil det også bli benyttet snøskutere for persontransport, i tillegg til helikopter.

Det er viktig at de som jobber på anlegget har muligheter til å ta seg ned fra fjellet også i tilfeller det ikke er mulig å fly helikopter på grunn av vær. Det er terrengtransport som foregår på barmark som vil føre til synlige kjørespor og terrengskader. I anleggsfasen er ikke dette til å unngå, men alle områdene som blir skadet skal istandsettes etter at anlegget er ferdig bygget. Ved spesielt utsatte områder, som blant annet våtmarksområder, vil det benyttes

Styret er positiv til at terrengtransport også foregår om vinteren, herunder bruk av snøskuter for transport av personell i tillegg til helikopter. Dette vil være positivt med hensyn på mulige terrengskader.

11. *Beskyttelse av vekstmasser*

For alle midlertidige anleggs/transportveier er det viktig at eksisterende vekstmasser fra areal som skal brukes, ivaretas i anleggsfasen. Der hvor det er tynt vegetasjonsdekke kan det være vanskelig å skave av vekstmasser og det vil også være utfordrende å mellomlagre og tilbakeføre slike masser.

Iht. NVEs veileder for terrengbehandling ved bygging av vassdrags- og energianlegg (2021) skal det på slike steder vurderes å la vekstjorda med overliggende vegetasjon bli liggende og heller forsøke å beskytte det ved å legge duk og masser over. Det vil også vurderes at korte strekk med anleggsveier bygges ved bruk av stokkmatter i stedet for at det benyttes pukk/bærelag.

Nasjonalparkstyret har forståelse for at det kan være vanskelig å skave av vekstmasser der det er tynt vegetasjonsdekke, og er enig med NVE om at alternative metoder kan benyttes, for eksempel gjennom beskyttelse av vekstlaget.

12. *Istandsettelse/tilbakeføring av permanente/midlertidige anlegg*

Iht. anleggskonsesjon er fristen for istandsettelse av areal satt til 2034.

Det skilles under mellom istandsettelse og tilbakeføring av permanente og midlertidige anlegg. For de permanente skal istandsettelsen i størst mulig grad være visuelle forbedringer av nye inngrep. For midlertidige arealer skal arealene i størst mulig grad tilbakeføres og istandsettes slik tidligere tilstand kan reetableres.

Nasjonalparkstyret er opptatt av at areal i så stor grad som mulig må tilbakeføres slik de var før inngrepet ble gjennomført, og at styret må få muligheten til å vurdere sluttresultatet gjennom befaringer og eventuelt godkjenne istandsettelsen.

13. *Tilbakeføring/istandsetting/nye arter*

For 420 kV ledningen og kabelanlegget, inklusive kabelendemastene, er det i hovedsak arealer som mastepunkter og kabelgrøften (inklusive anleggsveien) som blir gjenstander for istandsetting.

De berørte arealene vil terrengtilpasses og organisk vekstjord tilbakeføres for til rettelegging for naturlig revegetering. Frøblandinger kan benyttes for hurtigere vegetering, men frøblandingene skal da inneholde frø fra planter som er naturlig hjemmehørende i regionen.

Midlertidige anlegg, som midlertidige veier, kjøretraseer i utmark (eksempelvis mellom mastepunkter), og midlertidige rigg- og anleggsarealer skal istandsettes etter endt anleggsdrift. Ved alle midlertidige arealer som skal benyttes under anleggsarbeidet som krever opparbeidelse/graving, og som inneholder vekstjord, skal det vurderes om vekstjorda skaves av og mellomlagres i ranker langs anleggsarealet. Alternativet vil være om det benyttes terrengforsterkning, duk/pukk eller andre tiltak som beskytter vekstmassene. Mellomlagrete vekstmasser skal etter endt anleggsarbeid tilbakeføres og benyttes for å tilrettelegge for revegetering.

Styret har kommentert tilbakeføring/istandsetting under punktene 6, 9, 11 og 12 ovenfor, og vil ikke si så mye mer under dette punktet. Styret vil imidlertid presisere at innføring av nye plantearter er forbudt etter forskriften § 3 punkt 2.1, og at dette kan skje på flere måter, for eksempel gjennom frøblandinger, flytting av utstyr med jordrester m.v.

Avslutningsvis vil vi kommentere alternative utfall på søknaden fra Statnett SF om etablering av 420 kV kraftledningen gjennom Stabbursdalen landskapsvernområde, som henger tett sammen med denne saken.

Dersom styret går inn for å gi tillatelse til det omsøkte tiltaket, vil det være muligheter til å stille en rekke vilkår for ivareta- og redusere skader på natur og verneverdier.

Dersom det derimot gis avslag, vil saken, dersom styret opprettholder vedtaket om avslag etter klage, gå til Miljødirektoratet som kan prøve alle sider ved saken, herunder ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen og omgjøre vedtaket.

Med hilsen

Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen
fungerende sekretær for nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Vedlegg:

- 1 Brev fra NVE 12.06.2026 - Høring og tilbud om konsultasjon - detaljplan for ny 420 kV kraftledning
- 2 Detaljplan 420 kV Skaidi - Lebesby juni 2026
- 3 Kart som viser lednings- og kjøretraséer i Stabbursdalen landskapsvernområde

Kopi til:
hemt@nve.no

Arkivsaksnr: 2026/402-29

Saksbehandler: Marianne Ishaug
Liplass

Dato: 10.09.2026

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra/Rautu	48/2026	18.09.2026

Vedlegg:

- 1 Klage_p__vedtak_om_motorferdsel_i_Stabbursdalen_nasjonalpark_-
_Bj_rn_Bakkeby_Karlsen_-_underinst
- 2 Oppf_lging_m_te_om_jakt_og_felling_i_verneomr_der__1__
- 3 Presiseringer_om_skadefelling_og_lisensfelling_i_verneomr_der
- 4 Skadefelling_og_lisensfelling_i_verneomr_der
- 5 Tilr_dning_om_ny_organisering_av_verneomr_deforvaltere
- 6 Varsel om rekvirering av lende_fd8e47fb-a111-47ee-802e-2679fa7a4440

Forvalters innstilling

Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar referatsaker til orientering.

Saksopplysninger

OS 3/2026

Søppelcontainer: Vår ref.: 2026/2029

- Stabbursnes naturhus og Museum søkte på vegne av Stabbursdalen Grunneierforening 9. april 2026 om å plassere ut container for å gi et tilbud til elvevakter, turister og andre til å kvitte seg med søppel på en forsvarlig måte. Det ble søkt om en periode fra 1. juni til 15. september årene fra 2026 til 2019.
- Stedfortredende nasjonalparkforvalter fattet vedtak hvor søknaden om dispensasjon til å sette opp én søppelcontainer ble innvilget 9. juni 2026

OS 4/2026

Landingstillatelse med helikopter (vår ref.: 2026/6937)

- Søknad om landingstillatelse i nasjonalparken i forbindelse med redningsoppdrag fra Johan Johansen Eira. De ønsket å fjerne en ATV som lå i elva kom inn 11. Juni 2026

- Søknaden ble tilbaketrukket den 15. Juni 2026 med begrunnelsen om at behandlingstiden var for lang og at de hadde slept ATV ned med andre ATVer.

OS 5/2026

- Søknad fra Arnhold Hammari: 2026/3816-1 – motorferdsel
- Søknaden ble mottatt 8. april 2026 og det ble søkt om perioden fra 16. April – 5. mai
- Søkte om frakt av utstyr og materialer inn til hytte, som ligger ca 100 meter inn i nasjonalparken
- Denne søknaden har han ikke fått svar på. Seksjonsleder har prøvd å kontakte søker på telefon.

OS 6/2026

- Inngående brev fra Miljødirektoratet: 2026/3961-1 – alternativ organisering
- Utredning av ny organisering av verneområdeforvaltere med formål om å styrke forvaltningen av verneområdene.
- Utrede 4 alternativer for organisering:
 1. Beholde dagens ordning i all hovedsak, men se på bedringspunkter i denne
 2. Samle arbeidsgiveransvaret hos et fåtall statsforvaltere
 3. Samle arbeidsgiveransvaret hos Miljødirektoratet,
 4. Opprette en egen organisasjon med egen ledelse, men der fellestjenester (arkiv, lønn osv.) håndteres av direktoratet
- Miljødirektoratet tilrådet et justert alternativ 2

OS 7/2026

Inngående brev fra miljødirektoratet: 2026/4201-1 – foreløpig svar på klager

- Miljødirektoratet gir et foreløpig svar på nasjonalparkstyre sin anmodning om ny vurdering av deres tiltak.
- Dette gjelder vedtak 2025/11362, 2025/11364, 2025/11366, 2025/11367 og vedtak med Statsforvalteren sin referanse 2025/12079.
- De sier at man forhåpentligvis kan forvente svar på henvendelsen i løpet av august 2026.

OS 8/2026

Inngående brev fra Miljødirektoratet: 2024/4822-35 (14.04.2026)

- «Miljødirektoratet fikk 24.06.2025 oversendt det vi oppfattet som en klage på et pålegg om retting (deres referanse 2024/4822-33 432.3). Etter en gjennomgang av sakens dokumenter kunne vi imidlertid ikke se at vi hadde mottatt selve rettingsvedtaket, jf. nml. § 69 jf. § 71. Heller ikke styrets forhåndsvarsel til veilaget om at styret vurderte pålegg om retting, jf. forvaltningsloven § 16 og veilagets eventuelle merknader til dette var vedlagt sakens dokumenter.»
- «Miljødirektoratet etterlyste dokumentene i to e-poster til nasjonalparkforvalter Karoline Salmila datert 06.11.2025 og 11.12.2025 Vi ber på nytt om at de etterspurte dokumentene ettersendes, siden disse dokumentene må foreligge før vi kan behandle klagen.»

OS 9/2026

Inngående brev fra miljødirektoratet: 2025/8506-9 – omgjort vedtak

- Bakgrunn for saken er at Bjørn Karlsen søkte den 26.08.2025 om motorferdsel med snøskuter for frakt av vedlikeholds materialer og ved til gamle i Stabbursdalen nasjonalpark. Det ble søkt om 12 turer pr år over en 5-års periode.
- Nasjonalparkstyre fattet 14.11.2026 vedtak om tillatelse til 12 turer, hvor to snøskutere ifølge telles som to turer.
- Statsforvalteren i Troms og Finnmark påklagde nasjonalparkstyre sitt vedtak 04.12.2025
- Miljødirektoratet endrer Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak, slik at Bjørn B. Karlsen og Hans Andreas Karlsen får redusert antall turer med snøskuter til inntil 3 turer(tur/retur) pr år. Tillatelsen gjelder for perioden 01.01.-19.04 i årene 2026-2029.

OS 10/2026

Inngående brev fra Geir Wulff (vår ref.: 2026/8677-1) – søknad landskapsvernområdet

- Søknad angående et mindre byggetiltak for vedlikehold/renovering av eksisterende uthus på eiendom 15/70 i landskapsvernområdet sendt inn den 6. august 2026
- Legger til at vedlikeholdet/renoveringen ikke fører til endret bruk og at det derfor ikke omfattes av vernet, jamfør verneforskriften § 3, nr 1.1.
- Tidligere tillatelse omfattet renovering av hytte og bygging av badstue, det ble ikke nevnt uthus. Dermed må tiltakshaver sende inn en søknad om å få renovere uthus.

OS 11/2026

Inngående brev fra miljødir.: 2026/10788-2 – presiseringer skadefelling og lisensfelling

- Bakgrunnen for brevet var flere henvendelser med spørsmål om hvilke regler som gjelder for felling av store rovdyr innenfor verneområdene, siden verneforskriftene har ulike unntaksbestemmelser knyttet til felling av vilt. I brevet ble det gitt retningslinjer for tolking av verneforskriftene.
- Utdrag fra brevet:
 - o «Dersom forarbeidene f.eks. kongelig resolusjon eller verneplanen (høringsdokumentet) gir grunnlag for en slik tolkning, kan begrepet jakt omfatte felling av store rovdyr også i andre verneområder.»
 - o «Det må for hvert enkelt verneområde vurderes konkret om begrepet jakt også kan omfatte felling av store rovdyr, tilsvarende det Klima- og miljødepartement har vurdert for Rondane og Dovre nasjonalparker.»
 - o «Vi ber forvaltningsmyndighetene legge dette til grunn i sin fremtidige forvaltning. Forvaltningsmyndigheten må selv tolke sine forskrifter med grunnlag i kongelig resolusjon og øvrige forarbeider. Miljødirektoratet gir veiledning ved behov.»
 - o «For øvrig viser vi til at nyere verneforskrifter som hovedregel har spesifisert at felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk er tillatt.

OS 12/2026

Inngående brev fra forsvaret

- Forsvaret varslet om øvelse fra 14.09.2026 – 30.09.2026
- Stedfortredende forvalter har vært i kontakt med Miljøoffiser, som forteller at det ikke vil være noen aktivitet i nasjonalparken.
- De informerer også om at det blir en lignende øvelse til vinteren, som heller ikke vil føre til aktivitet i nasjonalparken.

OS 13/2026 bestillingsdialog for 2026

Stabbursdalen nasjonalparkstyre har søkt om midler til tiltak og kartlegging, samt drift av

Nasjonalparkstyret og utgifter med planarbeid. Tiltaksmidler: tildelingene fremkommer i tabellene under, og det ble ikke tildelt slik omsøkt. Det ble søkt om totalt 2 427 000 kr på tiltaksmidler og 1 435 000 kr på behovsinnmeldingen.

Tilbakemelding fra Miljødirektoratet

Innenfor 31-posten disponerer vi fritt blant de tiltakene som ikke er merket «avvent» eller «utenfor postformål». De ønsker også beskjed om ikke midlene blir brukt, så de eventuelt kan frigjøres.

Gjennomførte tiltak:

- SNO har hatt én helikopter tur hvor de har brukt 54 000kr
 - o De har ikke flere planlagte turer per nå

Det er et behov for å få en oversikt over hva som kan gjennomføres av de omsøkte tiltakene i år. Det er ikke realistisk å kunne gjennomføre flere av tiltakene det er søkt om, da flere av disse krever mye planlegging og organisering.

Forslag til tiltak som er realistiske å gjennomføre i 2026:

- o Ved til hytter/gammer
- o Tømming av utedo (Bastingammen)

	Prioritet	Navn	Tiltakskategori	Tiltakstype	Verneområde	Øk. ansvarlig	Søknadsbeløp	Status	Innvilget beløp
	1	Båtvrakprosjektet	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin (VV00000066)	Forvaltningsmyndighet	40 000		
	2	Bastingammen - råteskade	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	350 000	Utenfor postformål	
	3	Restaurering av kjøreskader i godkjente traseer	Restaurering	Utbedring av kjørespor	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	400 000		
	4	Bygge overgangstrapper i reingjerder	Tilrettelegging og informasjon	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin (VV00000066)	Forvaltningsmyndighet	80 000		
	5	Bevaringsmål - Håndtering av beiteskader på furu	Restaurering	Annet (utdypes i merknadsfeltet)	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	80 000	Utenfor postformål	
	6	Bevaringsmål - Stislitasje	Restaurering	Annet (utdypes i merknadsfeltet)	Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin (VV00000066)	Forvaltningsmyndighet	120 000		
	7	Lompolaveien - vedlikehold	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin (VV00000066)	Forvaltningsmyndighet	1 000 000	Avvent	
	8	Lompolaveien - rydding langs vei	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin (VV00000066)	Forvaltningsmyndighet	30 000	Avvent	
	9	Helikopter SNO	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	180 000		
	10	Innkjøp av vernegrense-skilt og underskilt	Tilrettelegging og informasjon	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	7 000		
	11	Dilljohkabrua	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning/Rávttošvuomi suodjemeahcci ja beahcevuovddi ráfáidahttin (VV00000066)	Forvaltningsmyndighet	30 000		
	12	Merke eksisterende turstier	Tilrettelegging og informasjon	Opparbeide sti/kanalisering	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	50 000		
	13	Forvaltning av verneområdet	Annet	Annet (utdypes i beskrivelsesfeltet)	Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci (VV00000067)	Forvaltningsmyndighet	60 000		
	14	Samlet pott	Pott for gjennomføring av prioriterte tiltak			Forvaltningsmyndighet		OK	850 000
Antall: 14							2 427 000		850 000

Behovsinnmelding statsforvalteren

Søknadstype
Behovsinnmelding statsforvalteren

Status
Behandlet

Referansenummer
26S2B07D

Søknadsår
2026

Søker
Karoline Salmila for STABBURSDALEN
NASJONALPARKSTYRE

Saksbehandler
Åsne Meland
[Tidel til meg](#)

Saksnummer
2025/1200

[Søknad som PDF](#)

Søknad ferdig behandlet ▼

SaksbehandlingArkivSøknadenVedleggRapporter

Hendelseslogg

	Navn	Kapittelpost	Fagområde	Prosjekt	Status	Søknadsbeløp	Innvilget beløp	Sist endret
	Styrets midler	142021 - 21-post Spesielle driftsutgifter Miljødirektoratet	Forvaltning verneområder	Drift av nasjonalpark- og verneområdestyrer	Innvilget	535 000	530 000	Ingrid Moe Dahl (06.02.2026)
	Planarbeid - prosjektstilling	142021 - 21-post Spesielle driftsutgifter Miljødirektoratet	Forvaltning verneområder	Forvaltningsplaner og besøksstrategier for nasjonalparker og andre store verneområder	Innvilget	650 000	650 000	Ingrid Moe Dahl (06.02.2026)
	Drifts- og vedlikeholdsmidler - grunnstøtte	142021 - 21-post Spesielle driftsutgifter Miljødirektoratet	Forvaltning verneområder	Drift av nasjonalpark- og verneområdestyrer	Innvilget	50 000	50 000	Ingrid Moe Dahl (06.02.2026)
	Planarbeid - driftskostnader og kjøp av tjenester	142021 - 21-post Spesielle driftsutgifter Miljødirektoratet	Forvaltning verneområder	Forvaltningsplaner og besøksstrategier for nasjonalparker og andre store verneområder	Innvilget	200 000	100 000	Ingrid Moe Dahl (06.02.2026)
						1 435 000	1 330 000	

Vurdering

Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 VADSØ

Trondheim, 09.06.2026

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2026/2092

Saksbehandler:
Marit Doseth

Vedtak i klagesak om bruk av snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark

Vi viser til klagen på Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak 14.11.2025. Klagesaken ble oversendt fra nasjonalparkstyre 27.01.2026.

Vedtak

Miljødirektoratet endrer Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 14.11.2025, slik at Bjørn B. Karlsen og Hans Andreas Karlsen får redusert antall turer med snøskuter til inntil 3 turer (tur/retur) pr år for frakt av vedlikeholdsmateriell og ved til gamle i Stabbursdalen nasjonalpark. Tillatelsen gjelder for perioden 01.01.-19.04 i årene 2026-2029.

Antall benyttede snøskutere skal tilsvare antall turer, slik at to snøskutere i følge skal telle som to turer.

Det skal fylles ut kjøreseddel utstedt av forvaltningsmyndigheten i forkant av hver tur. Kulepenn, tusj eller liknende skal benyttes til føringen. Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes nasjonalparkstyret.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak av 14.11.2025 opprettholdes for øvrig. Vedtaket er fattet etter verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark § 3 pkt. 6.1 og forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Dere kan ikke klage på vedtaket.

Bakgrunn for saken

Bjørn Karlsen søkte 26.08.2025 om tillatelse for seg og Hans Andreas Karlsen til motorferdsel med snøskuter for frakt av vedlikeholdsmaterialer og ved til gamle i Stabbursdalen nasjonalpark. Det ble søkt om 12 turer pr år over en 5-års periode. Gammen ligger avsides til og den krevende traseen fra Leaktujavri til gammen er uten mobildekning. For å ivareta sikkerheten søkes det om tillatelse til bruk av to snøskutere.

Stabbursdalen nasjonalparkstyre fattet 14.11.2026 vedtak om tillatelse til 12 turer pr år i perioden 01.01.-19.04. 2026-2029 etter verneforskriften § 3 pkt. 6.3 femte strekpunkt til Bjørn B. Karlsen og Hans Andreas Karlsen. To kjøretøy i følge teller som to turer.

Klagers argumenter

Statsforvalteren i Troms og Finnmark påklagde nasjonalparkstyret sitt vedtak 04.12.2025.

Statsforvalteren mente nasjonalparkstyret ga et for høyt antall turer i forhold til vanlig dispensasjonspraksis i slike saker. Tillatelsen vil kunne skape presedens, noe som øker den samlede belastningen fra motorferdsel i verneområder. Dette kan gi negative virkninger for verneverdiene og være i strid med verneformålet.

Statsforvalteren klagde også på manglende krav om føring av kjørebok, som vanskeliggjør mulighetene for kontroll. Det ble vist til våre tidligere vedtak i klagesak hvor vi ga tillatelse til inntil 3 turer (tur/retur) med snøskuter til gammer i Stabbursdalen nasjonalpark.

Statsforvalteren anmodet styret om å følge saksfremstilling fra forvalteren i saken.

Nasjonalparkstyret sine merknader

Nasjonalparkstyret behandlet klagen 23.01.2026. Styret opprettholdt sitt vedtak og viste til at styret vedtok en ny forvaltningspraksis i styremøte 12.03.2025.

Saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse 27.01.2026.

Miljødirektoratets vurderinger

Vi er klageinstans i saken, og kan derfor prøve alle sider av den. Vi kan også ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen.

Kunnskap om verneverdiene og effekten av påvirkning jf. naturmangfoldloven § 8 har vi hentet fra Naturbase, Artskart, Rovbase og NINA-rapport 187 – Effekter av motorferdsel i utmark på natur, folk og samfunn.

Reglene som gjelder for dette verneområdet

Stabbursdalen nasjonalpark ble vernet ved kgl.res 20. desember 2002 og forskrift om verneplan for Stabbursdalen vedlegg 1, vern av Stabbursdalen nasjonalpark/Rávttošvuomi Álbmotmeahcci, Porsanger og Kvalsund kommuner, Finnmark ble vedtatt (verneforskriften).

Formålet med vernet er ifølge verneforskriften § 2 å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel er som utgangspunkt forbudt i nasjonalparken, jf. § 3 pkt. 6.1.

Forvaltningsmyndigheten kan imidlertid gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter, jf. verneforskriften § 3 pkt. 6.3 femte strekpunkt.

I henhold til naturmangfoldloven § 7 skal de miljørettslige prinsippene i §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved vurderingen av om dispensasjonen skal gis, og det skal komme frem av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt.

Konkret vurdering

Verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark åpner for at det kan gis dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter, jf. § 3 pkt. 6.3 femte strekpunkt. Siden gamle kan beskrives som en enkel hytte, vil kjøring til gamle falle inn under ordlyden i denne bestemmelsen.

Verneforskriften angir ikke i hvilket omfang det kan gis motorferdsel etter denne bestemmelsen. Ifølge forarbeidene (foredraget til kgl.res side 18) er det *"en målsetting å holde motorferdselen innenfor nasjonalparken på et lavest mulig nivå. Motorisert framkomstmiddel skal bare benyttes når transporten er nødvendig. Ved vurdering av om hva som er nødvendig må ulempene med motorferdsel veies opp mot det enkelte transportbehovet."*

Transport på frossen og snødekt mark er mest skånsomt for underlaget og så mye som mulig bør transporteres på denne måten, jf. naturmangfoldloven § 12. Det er imidlertid dokumentert at også snøskutertrafikk kan påvirke dyrearter gjennom unnvikelse, tiltrekning og tilvenning hos individer. Motorferdsel kan videre ha kumulative effekter av forstyrrelse, og virke sammen med andre faktorer. De potensielle skadene og ulempene motorferdselen har for dyrelivet gjør at motorferdselen begrenses til et minimum, jf. naturmangfoldloven § 9.

Bjørn B. Karlsen har på vegne av seg selv og Hans Andreas Karlsen søkt om 12 turer pr år over en 5-års periode til å kjøre vedlikeholdsmaterialer og ved med snøskuter til gamle i Stabbursdalen nasjonalpark. For å ivareta sikkerheten søkes det om tillatelse til bruk av 2 snøskutere.

Hva som er å anse som nødvendig transport må avgjøres etter en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. Når det gjelder bruk av to snøskutere for å ivareta sikkerheten, så vises det til forarbeidene til naturmangfoldloven (Ot.prp. nr. 52 (2008 2009) som under omtalen av naturmangfoldloven § 48 første ledd, andre alternativ (sikkerhetshensyn side 425) sier: *"Generelt sett gir den ikke grunnlag for å åpne for bruk av to snøscootere når det gis tillatelse til bruk av snøscooter (såkalt følgescooter)".* Hovedregelen er at det ikke skal gis dispensasjon til ekstra motorferdsel til dette formålet, og vi har ikke opplysninger om særskilte forhold i dette tilfellet.

Miljødirektoratet finner det godtgjort at det foreligger et behov for transport av ved og vedlikeholds materiell. Fylkesmannen (nå Statsforvalteren) og Direktoratet for naturforvaltning (nå Miljødirektoratet) har under arbeidet med forvaltningsplanen for Stabbursdalen anbefalt at 3 turer hver vintersesong burde dekke det normale behov for transport av utstyr og lignende til gamle. Dette har også vært gjeldende forvaltningspraksis. Et ytterligere antall turer vil skape en uheldig presedens som vil kunne øke den samlede belastningen i området, jf. naturmangfoldloven § 10. Vi har på dette grunnlag redusert antall turer til 3 turer pr. år. Dersom det innvilgede antall turer skulle vise seg å ikke dekke behovet for frakt i forbindelse med pågående vedlikeholdsarbeid, kan det søkes om ytterligere turer. I søknaden må det i så fall oppgis hva vedlikeholdet går ut på, hva som må transporteres og omfanget av vedlikeholds materiell må anslås.

Styret har besluttet at vilkår om føring av kjørebok ikke skal stilles. Vi mener at det er viktig at tillatelser gitt i medhold av verneforskriften er kontrollbare og at kravet om føring av kjørebok bidrar til dette. Manglende føring av kjørebok vanskeliggjør mulighetene for å føre kontroll, noe som kan føre til ulovlig og ubegrenset kjøring. Det legges derfor til grunn at det skal settes vilkår om føring av kjørebok i de tilfeller hvor de gis dispensasjon til motorferdsel etter verneforskriftens bestemmelser.

Miljødirektoratet endrer på denne bakgrunn Stabbursdalen nasjonalparkstyre sitt vedtak og gir 3 turer med snøskuter pr. år. Klagen fra Statsforvalteren tas til følge.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
Avdelingsdirektør

Terje Qvam
seksjonsleder

Kopi til:

STABBURSDALEN
NASJONALPARKSTYRE
Bjørn Karlsen

c/o Statsforvalteren i Troms og Finmark
Postboks 700
Postboks 328

9800 VADSØ

9711 LAKSELV

Fra: Muriteigen, Ole Tvette [Ole.Tvette.Muriteigen@sor-fron.kommune.no]
Sendt: 17.04.2026 14:44:28
Til: Stensby, Trond; Skarsaune,
Ingvild [trond.stensby@statsforvalteren.no; ingvild.skarsaune@statsforvalteren.no]
Tittel: Fw: Oppfølging møte om jakt og felling i verneområder

Fra: Hansen Kristoffer André <Kristoffer-Andre.Hansen@kld.dep.no>
Sendt: fredag, april 17, 2026 13:24
Til: Muriteigen, Ole Tvette <Ole.Tvette.Muriteigen@sor-fron.kommune.no>
Kopi: Postmottak KLD <postmottak@kld.dep.no>
Emne: Oppfølging møte om jakt og felling i verneområder

Hei, Ole

Jeg viser til møte 27. januar om skade- og lisensfelling i Dovre og Rondane nasjonalparker, der jeg lovte å se nærmere på saken.

Departementet har nå, i samråd med Miljødirektoratet, gjort en ny vurdering av det rettslige grunnlaget for kravet om søknad for slik felling, og kommet til at det ikke er grunnlag for et slikt krav i nasjonalparkene Rondane og Dovre.

På den tiden vernevedtaket ble truffet, var det ikke praksis for egne unntak for felling i verneforskriftene, bare for jakt. Spørsmålet er om dette unntaket var ment å bety at felling ikke var tillatt, eller om «jakt» her må forstås i utvidet betydning og også omfatte fellling.

Vi finner forholdsvis klare holdepunkter i den kongelige resolusjonen som ligger til grunn for vernevedtaket for at felling var ment å være tillatt. Vi viser til uttalelsene fra den daværende fylkesmannen i Hedmark som departementet gjengir i kapittel 7.9.1 i resolusjonen, om at at felling av rovdyr skulle håndteres i tråd med den generelle forvaltningsstrategien for rovvilt også innenfor verneområdene, som slått fast i St. meld. nr. 35 (1996-97) s. 71 (kap 7.2.4.1). Selv om verken direktoratet eller departementet kommenterer dette direkte, er det mest nærliggende at de delte dette synspunktet. Dette underbygges blant annet av direktoratets uttalelser gjengitt i kap 7.6.3 i kgl. res om at «(d)en nye nasjonalparken med tilgrensende områder i Oppland og Hedmark er blant de aller tyngste om mest skadeutsatte rovviltområdene i landet» og at «SNOs arbeid med rovvilt bør styrkes i området». I tillegg understøttes det av uttalelser i andre vernevedtak truffet omtrent på samme tid om at rovdyr ikke skulle forvaltes strengere innenfor nasjonalparkene enn utenfor.

Videre fremgår det av kapittel 7.9.1 i resolusjonen at jakt i nasjonalparkene «som hovedregel» reguleres gjennom viltlovens bestemmelser (og altså ikke gjennom verneforskriftene). Verken direktoratet eller departementet uttaler i resolusjonen noe som tyder på at dette var ment annerledes i disse konkrete verneområdene, og ordlyden i forskriften legger også opp til dette. På tidspunktet for vernevedtaket fremgikk reglene for skadefelling av viltloven (disse ble senere avløst av naturmangfoldloven § 18). Selv om

viltloven hadde egne regler for felling, var ikke skillet mellom jakt og felling fullt ut gjennomført. Flere av lovens bestemmelser som etter sin ordlyd gjelder jakt, var (og er fortsatt) forutsatt også å gjelde felling.

Vi mener derfor at «jakt» i verneforskriftene for Dovre og Rondane nasjonalparker må forstås slik at de også omfatter felling, og at skade- og lisensfelling derfor ikke er søknadspliktig etter verneforskriftene for Rondane og Dovre nasjonalparker.

Med vennlig hilsen,

Klima- og miljødepartementet

Kristoffer Hansen

Statssekretær

Mobil: +47 46 61 38 73

Forvaltningsmyndigheter for verneområder

Trondheim, 12.06.2026

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2025/15362

Saksbehandler:
Hege Langeland

Presiseringer om skadefelling og lisensfelling i verneområder

Vi viser til vårt brev om skadefelling og lisensfelling i verneområdene 28. oktober 2025.

Bakgrunnen for brevet var flere henvendelser med spørsmål om hvilke regler som gjelder for felling av store rovdyr innenfor verneområdene, siden verneforskriftene har ulike unntaksbestemmelser knyttet til felling av vilt. I brevet ble det gitt retningslinjer for tolking av verneforskriftene.

Utgangspunktet for tolkning av verneforskriftene er forskriftens ordlyd. Verneforskriftene er imidlertid utformet på ulike tidspunkt, og siden viltloven tidligere ikke hadde et tydelig skille mellom begrepene jakt og felling, kan begrepet jakt også ha omfattet felling i noen verneområder. (De ulike fellingsformene av store rovdyr er omtalt i Miljødirektoratets [veileder M-1440 Veileder for gjennomføring av fellingsoppdrag](#) kap. 2.3.)

På bakgrunn av Miljødirektoratets brev 28. oktober 2025, har Klima- og miljødepartementet på forespørsel fra Rondane – Dovre nasjonalparkstyre gjort en konkret tolkning av hva som omfattes av begrepet jakt i forskrifter om Rondane og Dovre nasjonalparker, jf. departementets e-post 17. april 2026. Tolkningen av begrepet jakt har betydning for om felling er søknadspliktig etter verneforskriften.

Miljødirektoratet vil som følge av departementets tolkning i verneforskriften for Rondane og Dovre nasjonalparker gjøre følgende presisering:

Dersom forarbeidene f.eks. kongelig resolusjon eller verneplanen (høringsdokumentet) gir grunnlag for en slik tolkning, kan begrepet jakt omfatte felling av store rovdyr også i andre verneområder.

Det må for hvert enkelt verneområde vurderes konkret om begrepet jakt også kan omfatte felling av store rovdyr, tilsvarende det Klima- og miljødepartement har vurdert for Rondane og Dovre nasjonalparker.

Vi ber forvaltningsmyndighetene legge dette til grunn i sin fremtidige forvaltning. Forvaltningsmyndigheten må selv tolke sine forskrifter med grunnlag i kongelig resolusjon og øvrige forarbeider. Miljødirektoratet gir veiledning ved behov.

For øvrig viser vi til at nyere verneforskrifter som hovedregel har spesifisert at felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk er tillatt.

For ordens skyld presiseres at kvotejakt anses som omfattet av begrepet jakt.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Terje Qvam
seksjonsleder

Tone Lise Alstad Eid
seksjonsleder

Kopi til:

Statsforvaltaren i Møre og Romsdal
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Statsforvaltaren i Vestland
Statsforvaltaren i Rogaland
Statsforvalteren i Agder
Statsforvalteren i Innlandet
Statsforvalteren i Nordland
Statsforvalteren i Trøndelag
Statsforvalteren i Vestfold og Telemark
Statsforvalteren i Østfold, Buskerud,
Oslo og Akershus

Postboks 2520
Postboks 700
Njøsavegen 2
Postboks 59
Postboks 504
Postboks 987
Postboks 1405
Postboks 2600
Postboks 2076
Postboks 325

6404 MOLDE
9815 VADSØ
6863 LEIKANGER
4001 STAVANGER
4804 ARENDAL
2604 LILLEHAMMER
8002 BODØ
7734 STEINKJER
3103 TØNSBERG
1502 MOSS

Anárjohka nasjonalparkstyre	v/Statsforvalteren i Troms og Finnmark, Pb. 700	9815	VADSØ
ÅNDERDALEN NASJONALPARKSTYRE	Postboks 700	9815	VADSØ
Blåfjella-Skjækerfjella-Lierne nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Trøndelag, Postboks 2600	7734	STEINKJER
Breheimen nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Dovre Refjell nasjonalparkstyre	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Femundsmarka og Gutulia	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Folgefonna nasjonalparkstyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Nasjonalparkstyret for Forollhogna	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Nasjonalparkstyret for Fulufjellet	Statsforvalteren i Innlandet, Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Færder nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Vestfold og Telemark, Pb. 2076	3103	TØNSBERG
Hallingskarvet nasjonalparkstyre	Postboks 325	1502	MOSS
Jomfruland nasjonalparkstyre	Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Jostedalbreen nasjonalparkstyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Nasjonalparkstyret for Jotunheimen og Utladalen	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Langsua nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Lofotodden nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Nordland, Postboks 1405	8002	BODØ
Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Nordland Postboks 1405	8002	BODØ
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	c/o Statsforvalteren i Nordland, Postboks 1405	8002	BODØ
MØYSALEN NASJONALPARKSTYRE	STATSFORVALTEREN I NORDLAND Moloveien 10	8003	BODØ
RAET NASJONALPARKSTYRE	Postboks 504	4804	ARENDAL
Nasjonalparkstyret for Reinheimen	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Reisa og Ráisduottarháldi	Postboks 700	9815	VADSØ
ROHKUNBORRI NASJONALPARKSTYRE	Postboks 137	9365	BARDU
Rondane-Dovre nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
SEILAND NASJONALPARKSTYRE	Statsforvalteren Troms og Finnmark Postboks 700	9815	VADSØ
Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan	Postboks 2600	7734	STEINKJER
STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE	c/o Statsforvalteren i Troms og Finnmark Postboks 700	9800	VADSØ
VARANGERHALVØYA NASJONALPARKSTYRE	c/o Statsforvalteren T og Finnmark Postboks 700	9815	VADSØ
Ytre Hvaler nasjonalparkstyre	Postboks 325	1502	MOSS
Nasjonalparkstyret for Øvre Dividal nasjonalpark og Dividalen LVO	Postboks 700	9815	VADSØ
ØVRE PASVIK NASJONALPARKSTYRE/BÅHCAVEAJI ÁLBMOTMEAHCCI	c/o Statsforvalteren i Troms og Finnmark Statens hus Damsveien 1	9800	VADSØ
Forvaltningsstyret for Trillemarka-Rollagsfjell naturreservat	Postboks 325	1502	MOSS

Ålfotbreen verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Verneområdestyret for Brattefjell-	Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Vindeggen landskapsvernområde			
Verneområdestyret for Geiranger-		6404	MOLDE
Herdalen landskapsvernområde			
VERNEOMRÅDESTYRET	Postboks 700	9815	VADSØ
KVÆNANGSBOTN OG NAVITDALEN			
LVO			
VERNEOMRÅDESTYRET FOR	c/o Fylkesmannen i Troms	9291	TROMSØ
LYNGSALPAN	Postboks 6105 Stakkevollan		
LANDSKAPSVERNOMRÅDE			
Naustdal-Gjengedal verneområdestyre	c/o Statsforvalteren i Vestland,	6863	LEIKANGER
	Njøsavegen 2		
Verneområdestyret for Nordkvaløya-	Postboks 700	9815	VADSØ
Rebbernesøya			
Nærøyfjorden verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
VERNEOMRÅDESTYRET FOR OKSØY-	Postboks 788 Stoa	4809	ARENDAL
RYVINGEN OG FLEKKEFJORD LVO			
Verneområdestyret for Setesdal vesthei,	Postboks 504	4804	ARENDAL
Ryfylkeheiane, Frafjordheiane			
Verneområdestyret for Skardsfjella og	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Hyllingsdalen			
Stølsheimen verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Sølen verneområdestyre	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Verneområdestyret for Trollheimen	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Vega verneområdestyre	v/Statsforvalteren i Nordland	8002	BODØ
	Postboks 1405		

«MottakerNavn»en

Nasjonalpark- og verneområdestyrer

Kommuner med forvaltningsmyndighet for verneområder

Trondheim, 28.10.2025

«Kontakt»

Deres ref.:
«Ref»

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2025/15362

Saksbehandler:
Tone Lise Alstad Eid

Skadefelling og lisensfelling i verneområder

Miljødirektoratet har mottatt flere spørsmål om krav om tillatelse til skadefelling og lisensfelling innenfor verneområder. Bakgrunnen for spørsmålene er at verneforskriftene har ulike unntaksbestemmelser knyttet til felling av vilt.

Verneforskriftene gjelder side om side med annet regelverk. Det innebærer at aktiviteter og tiltak i verneområder må være tillatt både etter verneforskriften og annet regelverk aktiviteten eller tiltaket reguleres etter, som for eksempel viltloven eller motorferdselloven.

Hvert enkelt verneområde har en egen verneforskrift. Verneforskriftene er vedtatt på ulikt tidspunkt og da etter ulike maler. Dette innebærer at reglene vil variere mellom områdene. Dette er ikke alltid tilsiktet, noen problemstillinger ble ikke vurdert eller var ikke aktuelle på vernetidspunktet.

De konkrete reglene om skadefelling og lisensfelling følger av viltloven som regulerer jakt, fangst og felling av vilt.

I de fleste verneområder gir verneforskriften direkte unntak for jakt. Dette innebærer at jakt kan skje i verneområdet i tråd med viltlovens regler.

I nyere verneforskrifter er det også gjort unntak for felling. Dette varierer imidlertid mellom områdene, i noen områder er det kun gjort unntak for skadefelling og ikke lisensfelling.

Gjeldende forskriftsmaler har et generelt unntak for felling, og for noen verneområder som ikke har slikt unntak i eksisterende verneforskrift kan det være behov for å endre verneforskriften på dette punktet. Slike innholdsmessige endringer kan ikke gjøres av Miljødirektoratet etter delegert myndighet. Miljødirektoratets myndighet til å gjøre endringer i vedtatte verneforskrifter følger av naturmangfoldloven § 34 sjette ledd. Siden endring av verneforskrifter krever høring og vedtak ved kongelig resolusjon, er det etter Miljødirektoratets vurdering hensiktsmessig å gjøre slike endringer sammen med andre endringer eller revisjonsbehov i de aktuelle forskriftene.

I områder hvor det i verneforskriften ikke er gjort unntak for skadefelling og/eller lisensfelling, krever denne aktiviteten tillatelse og må behandles på samme måte som alle andre tiltak som må søknadsbehandles i verneområdet.

Det er den enkelte jeger som må ha tillatelse. Det er imidlertid ikke noe i veien for at en person søker på vegne av flere, f.eks. et jaktlag. Forvaltningsmyndigheten kan utforme standardiserte tillatelser som går ut til de som søker. En slik tillatelse kan også gjelde hele verneområdet dersom det er grunnlag for dette, eller gis som en samletillatelse til flere så lenge det fremgår av tillatelsen hvem som er omfattet.

En tillatelse må fylle kravene til enkeltvedtak og også omfatte de vurderinger verneforskriften og naturmangfoldloven krever. I tilfeller hvor verneforskriften ikke har særskilt bestemmelse som åpner for å søke om tillatelse, må søknaden vurderes etter naturmangfoldloven § 48.

Det vil være mulig å gi en flerårig dispensasjon i områder hvor det vurderes som aktuelt at behov for felling ofte oppstår. Alternativet er at det omsøkes når behovet oppstår. Dersom det er behov i en akutt situasjon, for eksempel ved skadefelling, kan forvaltningsmyndigheten gi en muntlig dispensasjon som skriftliggjøres i ettertid.

Det er viktig at eventuelle tillatelser som gis er kontrollerbare. Også eventuelle flerårige dispensasjoner må være avgrenset i tid, slik at dispensasjonen ikke innebærer en forskriftsendring.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Terje Qvam
seksjonsleder

Tone Lise Alstad Eid
seksjonsleder

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET
Postboks 8013 DEP
0030 OSLO

Trondheim, 03.09.2026

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2025/5713

Saksbehandler:
Ingrid Moe Dahl

Tilrådning om ny organisering av verneområdeforvaltere

Vi viser til oppdrag om utredning av verneområdeforvaltere i tildelingsbrev for Miljødirektoratet 2025. Vi har utredet en ny organisering av verneområdeforvaltere med formål å styrke forvaltningen av verneområdene.

Forslaget var på høring hos verneområdestyrene, statsforvalterne og STAF i perioden 13. april til 22. mai 2026. Med få unntak har samtlige høringsparter gitt høringsvar. Vår tilrådning er deretter justert noe som følge av innspillene.

Vi foreslår en ny organisering av forvalterne samt tiltak som skal føre til en mer helhetlig forvaltning av verneområder gjennom å bedre forholdene for veiledning og faglig oppfølging, bedre fordeling av oppgaver og mer lik organisering av forvalterne. Vi tilrår å samle forvaltere i større enheter enn dagens løsning. Dette gjør vi ved å samle stillingene i færre embeter slik at det blir tilstrekkelig mange stillinger til å understøtte egne seksjoner for forvaltning av store verneområder.

Gjennomføring av vår tilrådning vil kreve tilføring av økte ressurser til forvaltningen av de store verneområdene. Vi mener dette er nødvendig for å oppnå målsetningene for oppdraget. Forslaget vil samtidig effektivisere dagens forvaltning ved en bedre utnyttelse av eksisterende forvalterressurser på tvers av sekretariat og føre til en betydelig forenkling av informasjonsflyt mellom overordnede forvaltningsmyndigheter og sekretariat. Forslaget vil frigjøre kapasitet hos embeter som ikke lenger har arbeidsgiveransvar. Det vil også bidra til bedre kapasitet hos embetene som videreføres som arbeidsgivere da en ny seksjonsleder vil overta personal- og fagansvar.

Oversendelsen består av vår tilrådning. Vedlagt er oppdragsteksten, høringsdokumentet og alle høringsvar. I tillegg legger vi ved en liste over knutepunkt som er oppdatert etter høring.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
avdelingsdirektør

Terje Qvam
seksjonsleder

Kopi til:

Statsforvalteren i Møre og Romsdal	Postboks 2520	6404	MOLDE
Statsforvalteren i Trøndelag	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Statsforvalteren i Troms og Finnmark	Postboks 700	9815	VADSØ
Statsforvalteren i Nordland	Postboks 1405	8002	BODØ
Statsforvalteren i Innlandet	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Statsforvalteren i Vestland	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Statsforvalteren i Rogaland	Postboks 59	4001	STAVANGER
Statsforvalteren i Vestfold og Telemark	Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus	Postboks 325	1502	MOSS
Statsforvalteren i Agder	Postboks 504	4804	ARENDAL
STATSFORVALTERENS FELLESTJENESTER	Postboks 504	4804	ARENDAL
RAET NASJONALPARKSTYRE	Postboks 504	4804	ARENDAL
Verneområdestyret for Setesdal vesthei, Ryfylkeheiane, Frafjordheiane	Postboks 504	4804	ARENDAL
VERNEOMRÅDESTYRET FOR OKSØY-RYVINGEN OG FLEKKEFJORD LVO	Postboks 788 Stoa	4809	ARENDAL
Dovrefjell nasjonalparkstyre	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Fulufjellet	Statsforvalteren i Innlandet, Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Jotunheimen og Utladalen	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Langsua nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Reinheimen	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Rondane-Dovre nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Sølen verneområdestyre	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Verneområdestyret for Geiranger-Herdalen landskapsvernområde		6404	MOLDE
Lofotodden nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Nordland, Postboks 1405	8002	BODØ
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	c/o Statsforvalteren i Nordland, Postboks 1405	8002	BODØ
Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Nordland Postboks 1405	8002	BODØ
MØYSALEN NASJONALPARKSTYRE	STATSFORVALTEREN I NORDLAND Moloveien 10	8003	BODØ
Vega verneområdestyre	v/Statsforvalteren i Nordland Postboks 1405	8002	BODØ
Hallingskarvet nasjonalparkstyre	Postboks 325	1502	MOSS
Ytre Hvaler nasjonalparkstyre	Postboks 325	1502	MOSS
Forvaltningsstyret for Trillemarka-Rollagsfjell naturreservat	Postboks 325	1502	MOSS
VERNEOMRÅDESTYRET FOR LYNGSALPAN LANDSKAPSVERNOMRÅDE	c/o Fylkesmannen i Troms Postboks 6105 Stakkevollan	9291	TROMSØ
Verneområdestyret for Nordkvaløya-Rebbenesøya	Postboks 700	9815	VADSØ

Nasjonalparkstyret for Reisa og Ráisduottarháldi	Postboks 700	9815	VADSØ
ROHKUNBORRI NASJONALPARKSTYRE	Postboks 137	9365	BARDU
SEILAND NASJONALPARKSTYRE	Statsforvalteren Troms og Finnmark Postboks 700	9815	VADSØ
STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE	c/o Statsforvalteren i Troms og Finnmark Postboks 700	9800	VADSØ
VARANGERHALVØYA NASJONALPARKSTYRE	c/o Statsforvalteren T og Finnmark Postboks 700	9815	VADSØ
VERNEOMRÅDESTYRET	Postboks 700	9815	VADSØ
KVÆNANGSBOTN OG NAVITDALEN LVO			
Anárjohka nasjonalparkstyre	v/Statsforvalteren i Troms og Finnmark, Pb. 700	9815	VADSØ
Nasjonalparkstyret for Øvre Dividal nasjonalpark og Dividalen LVO	Postboks 700	9815	VADSØ
ÅNDERDALEN NASJONALPARKSTYRE	Postboks 700	9815	VADSØ
Styret for LoppHAVET marine verneområde			
Blåfjella-Skjækerfjella-Lierne nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Trøndelag, Postboks 2600	7734	STEINKJER
Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Børgefjell nasjonalparkstyre			
Nasjonalparkstyret for Femundsmarka og Gutulia	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Nasjonalparkstyret for Forollhogna	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Verneområdestyret for Trollheimen	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Færder nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Vestfold og Telemark, Pb. 2076	3103	TØNSBERG
Jomfruland nasjonalparkstyre	Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Verneområdestyret for Brattefjell-Vindeggen landskapsvernområde	Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Breheimen nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Folgefonna nasjonalparkstyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Jostedalsbreen nasjonalparkstyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Naustdal-Gjengedal verneområdestyre	c/o Statsforvalteren i Vestland, Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Nærøyfjorden verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Stølsheimen verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Ålfotbreen verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
STIFTINGA GEIRANGERFJORDEN	Gjørvaugane 35	6216	GEIRANGER
VERDSARV			

Vedlegg

- 1 Miljødirektoratets tilrådning om ny organisering av verneområdeforvaltere

- 2 Vedlegg 1. Oppdrag til Miljødirektoratet - utredning om verneområdeforvaltere
- 3 Vedlegg 2. Høringsdokumentet
- 4 Vedlegg 3. Høringsinnspill
- 5 Vedlegg 4. Oversikt over dagens forvaltningsknutepunkter

Til:

STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE

Finmark

Postboks 700

c/o Statsforvalteren i Troms og

9800 VADSØ

VARSEL OM MILITÆR ØVELSE

Du mottar dette brevet fordi du er registrert som grunneier i et område der Forsvaret skal gjennomføre en militær øvelse. Denne digitale varslingen erstatter kunngjøringer som tidligere ble publisert i lokale aviser.

Hvilken aktivitet er planlagt?

Forsvaret skal i perioden **14.09.2026** til **30.09.2026** gjennomføre øvelsen **ARCTIC WOLF** i deler av: Karasjok kommune, Nesseby kommune, Vadsø kommune, Porsanger kommune, Tana kommune, Vardø kommune, Berlevåg kommune, Sør-Varanger kommune (Finnmark fylke).

Øvelsen antas blant annet omfatte:

- Bruk av ildmarkeringsmidler, f.eks. løsammunisjon, knallskudd, røyk- og lysbluss
- Militært personell til fots, på ski eller truger
- Bruk av midlertidig overnatting i felt, f.eks. telt
- Militære kjøretøy, f.eks. hjulgående og beltekjøretøy
- Bruk av droner

Hva betyr dette for deg?

Eiendommen din ligger innenfor området der Forsvaret skal gjennomføre øvelsen. Dette betyr ikke nødvendigvis at eiendommen din blir direkte berørt, men du kan oppleve militær aktivitet i nærområdet i perioden.

Forsvaret benytter vanligvis utmark, veier og åpne ferdselsområder for øvelser. Vi vil normalt unngå dyrket mark (innmark), plantefelt, hager, bedriftsarealer og sårbare områder.

Dersom det likevel blir aktuelt å bruke slike arealer, vil vi så langt det er mulig kontakte berørte grunneiere i forkant.

Forsvaret forsøker å gjennomføre øvelsen med minst mulig ulempe for grunneier og andre i området, men noen ganger kan likevel støy og forstyrrelser forekomme.

Skader og erstatning

Dersom øvingsaktiviteten medfører skade på din eiendom, vil vi prøve å kontakte deg så snart som mulig. Dersom du selv oppdager skader i etterkant, ber vi deg ta kontakt med oss for videre oppfølging.

Rettslig grunnlag

Forsvaret kan benytte offentlig og privat eiendom i forbindelse med øvelser med hjemmel i:

- Lov om militære rekvisisjoner:
<https://www.lovdatab.no/lov/1951-06-29-19>
- Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag:
<https://www.lovdatab.no/lov/1977-06-10-82>

Mer informasjon om dine rettigheter og plikter finner du på:

<https://www.forsvaret.no/rekvisisjon>

Har du viktig informasjon?

Har du informasjon som du mener er viktig at Forsvaret kjenner til i forbindelse med denne øvelsen ber vi deg også ta kontakt med oss.

Kontaktpunkt

Du kan kontakte Forsvaret via:

<https://www.forsvaret.no/kontakt>

Vi anbefaler at du benytter kontaktskjemaet der, men du finner også informasjon om andre måter å komme i kontakt med oss på.

Området det gjelder

